

അഡ്വൈതാനാബ്രാಹ്മണത്തിലും

കേരള വമ്ച വലിയക്കായിത്തന്പുരാഖ്
സി.എസ്.വൈ.എം.ആർ.എ.എഡ്.എഫ്.ആർ.എച്ച്.എസ്.
തിരുനാല്പുരം വിനോ.

അഡിഷൻസറോക്കറ്റ്

കേരള വമ്പ വലിയകായിത്തന്മാർ
സി.എസ്.എ. എം.ആർ.എ.എം.എം.എം.എം.എസ്.
തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ വിനാൾ.

പ്രസാധകൾ

എ. അൽ. റാജരാജവമ്പ കോയിത്തന്മാർ

എം.എ. എം.ആർ.എ.എം.എം.

പരിജ്ഞരിച്ച നോമന്ത്വ പത്രിക

ബി. വി. ബുക്ക്‌വില്ലേ

തിരഞ്ഞെടുപ്പരം.

പച്ചയംഗം, ബി. വി. ബുക്ക്‌വില്ലേ ഉടമസ്ഥൻ.

പ്രകടനാധിക്രമം:

കൂട്ടുക്കണ്ണത്തു് ശ്രദ്ധാലുമന്ത്രം അവകാശി ശക്രമന്മാർ

പ്രകടനാധിക്രമം മുത്തേയില്ലാത്ത ഘസ്സകു
വ്യാജനിമിത്തമാക്കാം.

திருவாறைபுரம், வி. வி. ஸுக்ஷீலிபூர் புவத்தகல்லாக்கல்வளி,
மங்கலோதயம் கண்ணி வகு கேரளக்லட்டும் மூன்றில் அண்டிசூது.
பக்லுவசாலம், திருவாறைபுரம் வி. வி. ஸுக்ஷீலிபூர் உடமஸ்ரமா',
பரிஜ்ஞதிசு பதிப்பு. காப்பி—1000.

1086

കേരളവച്ച വലിയ കൊഴിത്തുപുരാൻ
സി.എസ്.എ., എം.എൽ.എ.എസ്. എം.എൽ.എ.എസ്.

അവതാരിക.

(ച) തജ്ജിമ.

ശാകന്തളിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ പുറപ്പാട് വേഷം മാറ്റി
ണ്. അവുടീച്ച സ്ഥലം, അച്ചുക്കട്ട, പ്രകടനാധികൃതൻ, പ്രാ
പ്പാനം ഇത്യുദി മാത്രമല്ല മാറ്റിച്ചുള്ളത്; പാംജലിലും ഗണ്യങ്ങളാ
യ ഭേദഗതികൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അക്കപ്പാട ശാകന്തളിയിൽ ക
ണ്ടാലറിയാത്ത വിധം ഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടനും സമർപ്പിച്ചേ
തീരു. പ്ര
ക്രിയയിൽ വളരെ പ്രചാരവും ജനസമ്മതവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു
നമ്മാക്കന്ന; അതു ജനിച്ചിട്ട് രണ്ട് വ്യാഴവട്ടത്തിലധികം കാലമായി;
അതിനു മുകളിൽ നാലു പത്തൊമ്പത് വിവിധത്തിലിട്ടുണ്ട്; മഹാജന
ങ്ങൾ കേരളാശാസ്നാഹിത്രസാമ്രാജ്യത്തിൽ അതിനെ അഭിഭേദകം
ചെയ്ത കഴിവുണ്ട്. വലപ്പും, അതുതിഭേദം, ഹായമാറം, ഇതെ
ല്ലാം മുപ്പതു വയസ്സിനകമ്പും അതിനു മേൽ അതുകൊണ്ടില്ലോ ക
ണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ചിരകാലപ്രചാരംകൊണ്ട് ഒരു ഗവണ്മം വായനക്കാ
ടു സ്വന്തമായി തീരുന്നു. അതിനു മേൽ അതിനു വല്ല ഭേദ
തികളിലും ചെയ്തുമെന്നു കണ്ടാൽ അതു കവിയ്ക്കു തന്നെ സ്വതന്ത്ര
മായി ചെയ്യാമോ? വായനക്കാടുടെ അറബാദം ചോദിജ്ഞാനത്തി
ല്ലോ? ഇത്തിനെ കാലഹരണത്തക്കം തുടി ഉണ്ടായെങ്കാം. അതി
നു നാൽ പാംജലിൽ പാലേടത്തും ഭേദം ചെയ്തിലേജ്ഞു കാരണം കാ
ണിയ്ക്കുന്നതിനു പ്രസാധകനും നിലയിൽ നാനു “ബന്ധിതന്”
അതയിൽയുണ്ട്. എന്ന മാത്രമല്ല പാംജലിയും ചിലതും എ
ന്നു അഭിപ്രായപ്രകാരം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകയാൽ ഏന്തില്ലോ ഇങ്ങനെ
പ്രയത്നിൽ രണ്ട് വിധം ഉത്തരവാദിത്പദ്ധതികൾ.

മുന്നു പാഠിരണ്ടു കാലത്തോളം തനിയ്ക്കു കൈവശമെന്തു വസ്തു
വിൽ പരന്ന പ്രവേശിയ്ക്കാൻ അവകാശമില്ലെന്നല്ലോ വാദി ചെ
യ്ക്കുന്ന അധികാരത്തക്കം. പ്രതിയുടെ ഉത്തരവും കാലാതിക്രമത്തിൽ
തന്നെ സ്ഥാപിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ഒരു മുരാഖിന്റെ കാൽ ഭാഗ

ത്തിനാള്ളിൽ മലയാളസാമിത്രത്തിനു സഹതോധ്യാവികളായ പല മാറാടങ്ങളും സംഖ്യീച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ശാക്രതള്ളത്തിനുശേരു അവവിഭാവകാല ത്തിൽ ‘ഭാഷാകവികൾ’ എന്ന പേരിനെ അർഹിപ്പിച്ചുനാവർ മുൻ്നൊന്നാ ഗാലോ പേരിലധികമിപ്പായിരുന്നു. ദീപി എകാദശം മാറ്റും മലയാള തെത്ത് പ്രായണ ഗണ്യമാക്കിയിരുന്നില്ല. വ.എത്തമാനവപ്രത്യാംഗം മാ സിക്കകളും മഹാനിന്നോഡ്യും ഉണ്ടായിരുന്നോ എന്ന സംശയം. സംസ്കാരമുത്തു ഭക്തിയോടുള്ളടച്ച പദ്ധതി പദ്ധതി രാമായണവും പാരായ ണം ചെയ്യുന്നവരുട്ടുതെ വായനക്കാർ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതെന്ന പരിഹാരം. സൈവീനുപർണ്ണിക്ഷകളും മാറ്റും ഏപ്പാട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. ചോദ്യക്കടലാസ്സ് എന്ന പരായനത്തിനു യൂനിവേർസിററികായടക്ക ദ നോ ഒരു മുറിയോ പ്രക്കച്ചതുമേ ഉണ്ടായിരുന്നാലും. അന്നതെത്ത് താരി ദ്രോവസ്ഥ നോക്കരുപ്പാൽ ഇന്നതെത്തു സ്ഥിതി സുഖിക്ഷത്തിലാണെന്നു നിസ്സംശയമാണ്ടും.

ഭിക്ഷാം നീണ്ടിയിരുത്താടക്കൾ ഇന്നേപ്പറ്റം യഥമാശ്ശാ ഭാഷാസാമി ത്രഞ്ഞാക്ക അതുസ്വന്തിപ്പിക്കുന്ന തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഔച്ചിഭേദങ്ങളും ഉൽ ഭവിച്ചു. ശാക്രതള്ളത്തിനുശേരു അവവിഭാവത്തിനു മുമ്പ് അതുഡിനിക്കു എട ഇടയിൽ ‘ഭാഷാകവിത’ വളരെ അപൂർവ്വമായിരുന്നു. കവിത ജീഴി മലയാളം വെറും മലയാളമുണ്ട്; ‘മനിപ്രവാളം’ എന്ന ഒരു വിചിത്രഭാഷയായിരുന്നു. വൈകലം വാക്കംനത്തിൽ ഇതു പലം ചെന്നിൻ ഇതു പചം ഇംഗ്ലീഷം എന്നാളു കണക്കിന്ന് പ്രകാരം മനി(സം സൗതം)യുടേയും പ്രവാള(മലയാള)ത്തിനേരുയും ചേരുമാനം ഇന്നവിധം എന്ന് ഒരു ഏപ്പാട്ടാടണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നതിടെ കൊച്ചിയിലേ അപ്പാർത്തനവരും തിക്കമനസ്സിലേ വുവസായത്തിൽ വെളിപ്പു വന്നിട്ടുള്ള ‘ലീലാതിലകം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മനിപ്രവാളത്തുലിജേപ്പു റഡിപ്രാചീനരു ശാസ്ത്രീയമായി വാദിക്കും ചെയ്തു സ്ഥാപിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു യിരുന്നതായി കാണുന്നു. മലയാളപദങ്ങൾക്കും മാത്രം ചെയ്യുന്ന കവിതയും അറിയപ്പെട്ടു പ്രോത്സാഹനായിരുന്നു മുഖ്യക്കണ്ണായടക്ക നോഡം. നീണ്ടപ്രാർഥ മുതലായ ചില സ്പതാന്ത്രകവികൾ മാത്രം ഇടയ്ക്കു മുഴുമലയാളമായി ദ്രോക്കങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാസാമിത്ര ത്വവനും പ്രമാണപ്രാഞ്ചകനായ ഏഴിന്ത്യും സംസ്കൃതവിശേഷതുന്ന നേരും അപൂർവ്വമായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഏ

പ്പെട്ടത്തിയ മനിപ്രവാളരിതി ഇംരട്ടികളിൽ കവിപാടിട്ടുള്ള കവികൾ മാത്രമേ ചിന്തിച്ചുട്ടുണ്ട്. സാസ്ത്രപ്രക്രിയകളിൽ ദ്രോകം ച മഹിച്ചുള്ളവരല്ലോ കാരോട് പോര, വൈദിക്കാട് തന്നെ പ്രേണമനു നിശ്ചയിച്ചു മനിപ്രവാളത്തിൽ മനിയുടെ മാത്ര തുടിത്തുടങ്ങി. ‘ആട്ടക്കമകളും ചനുകളും ഈ വിധചുള്ള വെള്ളേംട്ടമലഘാളത്തിൽ വാത്തിട്ടുള്ളവയാണ്’. ഈ വക തുടികളിൽ ചില ചുണ്ണമലഘാള ദ്രോകളും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുകൾക്കുത്തിരായി വല ചുണ്ണസംസ്കരണരൂപങ്ങളും കാണാം. സാസ്ത്രത്തിൽ തന്നെ ദ്രോകമെഴുതി വല്ല മുലചിലും ഒരു മലഘാളപദം കുത്തിച്ചേരുമ്പോൾ ദ്രോകം മനിപ്രവാളമായി ഏറ്റു സത്യം ചെയ്യുന്ന കവികളും ഇത്തുടയിലുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ ഭാഷയിൽ കവിത സംസ്കരപ്രധാനമായിത്തീരാൻ ഇള കാരണവും ഒരു വിധാ ഉഖിയ്ക്കും. സാമ്പിത്ര്യത്തിനും ഉപഭോഗത്തിനും മതിയാകാത്തതല്ല മലഘാളം ഏന്ത് ഏഴ്ത്തുള്ളൻ ബോധവസ്തുതയിൽ മേൽ സാസ്ത്രകവികളായിരുന്നവർ തന്നൊന്നാണ് പ്രാഭേണ ഭാഷയിലും കവികളായ ചമരത്താൽ. അരവക്ക് ഭാഷയിലയിക്കം സംസ്കരം സംശയിനം ആയിരുന്നു. ഭാഷയിൽ മുത്തം അലപകാരം അയ്ക്കല്ലോ മതലായതെല്ലും സാസ്ത്രത്തെ അനുസരിച്ചായിരുന്നതിനാൽ പദം തുടി അരവക്കു കവിതയിൽ സംസ്കരമായിപ്പോയതിന് അവരുടെ കഠപ്പെട്ടതാനില്ല. സാസ്ത്രപ്രവാക്കരണം തുടി അവർ ഭാഷയിൽ നടപ്പുകാൻ അമിച്ച്. എന്നാൽ അരവക്കുട—

“മാതിപ്രത്യോഗജ്ഞപലാംഗിയ്ക്കുവിലമുണ്ടനാറിയി.

ജ്ഞംഗനാമേഖലിമാല.

ജ്ഞാതുംഗാഭോഗവിനസ്തനാലേവിനമ—

നമ്യവല്ലിയുകാണണ്ണ

ചുത്തതാർബാണവിലാമുതരസലഹരി

ജ്ഞംഗുജാക്കിയ്ക്കുന്നേരു

സിതജ്ഞാതേമാദരോപോന്നവനിഭരണാഭി—

ജന്താപ്രാഥരാസിൽ”

എന്നീവക ഉഭയദശങ്ങളായ പ്രധാനദശം മലഘാളികളുടെ ഭാഗത്താൽ ഭാഷയിൽ വേത്രനുാർ സാഗതിയായില്ല.

മലയാളവും സംസ്കാരവും ഭിന്നക്രാന്വാദമുണ്ടിൽ ജനിച്ച ഭാഷകളുകളാൽ രണ്ടു തൃടിക്കലുത്ത് പ്രേരണ ചിലേട്ടതു് ഏതിനെൻ്റെ ലാചാരമാണോ സ്വീകരിഞ്ഞെങ്കാതനെന്ന സാരാധിനിനിട വരും. അങ്ങനെന്നുള്ള ദിഗ്മാന്തരങ്ങളിൽ സംസ്കാരപ്രാധാന്യവാദികളുഡിങ്ങനു മന്തിപ്രവാളകവികൾ സംസ്കാരപ്രാധാന്യത്തിനു തന്നെ പ്രാധാന്യവും കല്പിച്ചുവന്നു പായേണ്ടതില്ലെന്നു. (എ) ശബ്ദത്തിനു തുറന്തിരുമായ ലിംഗവ്യവസ്ഥ, (ഒ) വാശേഷണവിശേഷ്യങ്ങൾക്കും വിശേഷ്യങ്ങൾക്കായെന്ന ലിംഗവചനവിശേഷത്തികല്ലുണ്ട്, (ഒ) തുടക്കരത്തിനു മുമ്പിലിരിഞ്ഞുനാലും മുമ്പും മുമ്പും മുമ്പും നിയമം. ഈ മുന്നെന്നു നേരിലാണോ മുപ്പുമാരി ഷോജിപ്പുകൊള്ളു പ്രസക്ത).

ഉദാഹരണങ്ങൾ

(എ) മന്തിപ്രവാളം

എ- നഗരവാസികളിൽ വിഭിന്നികളിലും മായ പ്രാജകൾ.

ബി- രസവത്തിയും കീഗ്രംജമായ കമ്മ

സി- പ്രിയമായ കളിത്രം

മലയാളം

നഗരവാസികളിൽ വിഭാഗങ്ങളായ മായ പ്രാജകൾ.

രസവത്തും കീഗ്രംജമായ കമ്മ

പ്രിയയായ കളിത്രം.

(ഒ) ‘നൈച്ചകളിൽ മര സഹഘാനി’ (നൈച്ചവരിതം കമകളി)

ഇവിടെ നൈച്ചകൾ എന്നു നിങ്കേരികാബുദ്ധവചനവിശേഷ്യത്തിനു ‘സഹഘാനി’ എന്ന പ്രമാണവും വചനവിശേഷണം. വാച്ചുമുതൽ തവർകളിടെ വ്യാകരണപ്രകാരം ‘നൈച്ച്’ സ്കിലിംഗാമാണെന്നുണ്ട് കൂടുതൽ താഴെ സഹഘാനി എന്നും അതുകാരാന്തന്ത്രം ലിംഗവും വചനമാക്കിയുള്ള പ്രശ്നാഗ്രിച്ചിങ്കാനക്കും ഇതിലും വിചിത്രമാക്കമാറ്റിക്കൊണ്ടു.

(ഒ) ‘പ്രാന്തങ്ങൾ വഴ്ചിലാറ്റു തജലകണക്കാനെന്നും തോയാൻ

യാനാം—ശാകന്തളം.

ഇതിൽ അതുകൂടിതു ‘അ’ സംസ്കാരപ്രകാരണപ്രകാരം മലയാളവും രണ്ടു മതത്തു മലയാളവും രണ്ടു പ്രകാരം ലാഭവുമാരി വിവക്ഷിപ്പിച്ചുപെട്ടിരിഞ്ഞുണ്ട്. അമധകമന്തിപ്രവാളങ്ങളിൽ ഈ മാതിരി ഒരു ചികിത്സ മലയാളമാണ് രിച്ച് ലാഭത്തു കല്പിച്ചതുകൊണ്ടു വുത്തഭംഗം വന്ന പോയി എന്നാൽ വാദമുണ്ടുട്ടാണ്.

ഇവക വൈകല്യങ്ങളും മനിപ്രവാളാശയിലാണ് തൽ കാലത്തെ നാട്ടന്പുനസാമിച്ച ശാകന്തളം രചിപ്പിച്ചുട്ടത്. എന്ന ഷയം, ചെപ്പുർമാഹാത്മ്യം, ഉത്തരരാമാഖണം മുതലായ ചന്ദ്രഗ നടങ്ങളം ഈ അവസരത്തിലാണ് വെളിയീ ഘറപ്പുട്ടത്. തിങ്കവന നെപുരത്തു വലിയ കൊട്ടാരം ഗ്രാമപ്പുരാധക മേൽവിചാരം സാ ബഡിച്ച് ഈ ചന്ദ്രക്കാളി ശാകന്തളിക്കത്താവിനു പരിശോധിയേണ്ടുന്ന അവസരവും നേരിട്ട്. ശാകന്തളം സാമ്പൂത്താമുലമാകിത്തീ ക്ഷനാതിപ്പെല്ലു് ഈ സംഗതിയും സമാധിച്ച്. ഇതിനോടുകൂടുതു കാ ലങ്കിലാണ് ഇലത്തുരുത്ത് രാമസപാമിശ്രാന്തികൾ ‘പുതാതാവലി’എ ണ പുതാശാന്തം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയായാണ്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള പരിചയമായിരിയ്ക്കുന്ന ശാകന്തളി ജനിൽ പുതാശവചിത്രം വക്കത്തു നാതിനു കവിതയും പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. പഴയ മഹാദ്വാരാന്തരകാരന്മാർ പേ തം ലക്ഷ്യനും ചെയ്തിപ്പാത്ത പല പുതാങ്ങളിലും ശാകന്തളിയിൽ കാണാനാണ്.

ശാകന്തളിന്റെ ജാതകത്തിൽ ക്ഷണംവാവത്തിനും സ മോദരാവത്തിനും ബാലമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മലഞ്ചാളസാഹിത്ര ത്തിൽ സന്താനങ്ങൾ ക്രമേണ വലിച്ചു. ശാകന്തളേംതുംവത്തിനു മുമ്പുതന്നെ മനിപ്രവാളത്തിനാം വില ഇടിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു. സംസ്കാരവെഴുശ്ചുത്തിൽ അഭിമാനമില്ലാത്ത വാസനാകവികൾ ഭാ ഷാട്ടോകം എഴുതാനാരംഭിച്ചു. ഈ ത്രിക്കത്തിൽ വെണ്ണണിന്നുവി മാരകട പേരാണ് കനാമതായി പ്രസ്താവിപ്പിച്ചാണുള്ളതു്. പണ്ട് പുനം, മഹിഷമംഗലം മുതലായ നാമ്പുമിനാർ സാമ്പൂത്താമുല പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്നതിനു പക്കം വെണ്ണണി അഞ്ചുവാരം മകനം മലഞ്ചാ ത്തിനു പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചു. വാസനാബലമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവക്ക് അതു സാധിപ്പിച്ചു ചെയ്തു്. എന്നാൽ വാസനക്കാക്ക് സ മാജമായി വരാവുന്ന ആലസ്യങ്ങളും അവർ പ്രഞ്ചവിഷയ നേരുപ്പിൻ അനുസ്യൂതമായി ഗ്രാമം ചമ്പിച്ചൊരു അതുംഭിച്ചു ഗ നടങ്ങുമ്പെ പുത്തി വജ്രത്തുകുഞ്ചാ ചെയ്തിപ്പു. വെണ്ണണിയുടെ ഒരു ദ്രോക്കങ്ങൾക്ക് വില ത്രിക്കമനു പരബ്രഹ്മ സമുതമാണ്. ശ്രാഗാരപ്ര യാനങ്ങളാക്കാതു് വെണ്ണണിക്കുതികൾ പാർശ്വപ്പുക മാക്കാനു സാധിപ്പിച്ചുനോളുള്ളൂ. സാമ്പൂതാചിത്രങ്ങളുടെ സ

ഹായം കൂടാതെത്തെന്ന കവിതയ്ക്ക് സ്വാരസ്യം വരുത്താൻ സാധി ക്കുമ്മനാ കണ്ണദ്ദോപ്പാർ വായനക്കാക്ക് മന്ഗിപ്രവാളത്തിലധികം ഞ്ഞ ഒപ്പാശയിൽ അഭിരൂചി ജനിച്ചു. കൊച്ചന്തല്ലും തമ്പരാക്കന്മാർ, മന്നാടിയാൾ, നടവത്തച്ചുപ്പൻ നന്ദുരി മുതൽവേർ വൈശ്വനിപ്രസ്ഥാ നമനസ്ഥിച്ചു ഞ്ഞലുംലുംചാളുത്തിൽ തെന്ന പ്രഞ്ചവിഷയങ്ങളോടു കൂടിയ കൂതികൾ ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു. ഈ വിധം സപ്ലൈകാലം കൊണ്ടു ഭാഷാകവിതയിൽ വലുതായ ഒരു മാറ്റം സാഭവിച്ചു. മനിപ്രവാളത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു പ്രിയം കരഞ്ഞു. സാസ്ത്രശബ്ദങ്ങളും പ്രാത വിശ്വരൂപത്വങ്ങൾ ഉപാധാഗിയ്ക്കുന്നതു കവിയുടെ ശക്തി കൂടാവു വെളിപ്പേടുത്തു. എന്നാൽ കവികളിൽ ചിലർ ഞ്ഞലുമുഖ്യാളികൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പൂടാതെ പച്ചമലഘാളത്തിൽ കവിത എഴുതാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് സാഹസ്രാണന്നാണു ഭരിപ്പശിഖം; അതിനു കാലം ഇനിയും ആളിട്ടിപ്പേരുന്ന തിച്ചതെന്ന്. ഭാഷാന്തരംശബ്ദങ്ങളുടെ സഹായം മലഘാളത്തിനും ഒരു ദീർഘകാല തേന്തും ഉപേക്ഷിയ്ക്കുന്ന സാധിയ്ക്കുന്നതല്ല. ഗ്രഹത്തിൽ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന സുവഴ്വനവുമാണിസംസ്ത്രശബ്ദങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചും അരുളം കേട്ടിട്ടിപ്പോതെ പഴയ ദ്രാവിഡവാക്കകളെ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതിൽ സംഭവിച്ചതിലും അതുപോലെ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് സാഹസ്രാണന്നാണു ഭരിപ്പശിഖം; അതിനു കാലം ഇനിയും ആളിട്ടിപ്പേരുന്ന തിച്ചതെന്ന്. ഭാഷാന്തരംശബ്ദങ്ങളുടെ സഹായം മലഘാളത്തിനും ഒരു ദീർഘകാല തേന്തും ഉപേക്ഷിയ്ക്കുന്ന സാധിയ്ക്കുന്നതല്ല. ഗ്രഹത്തിൽ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന സുവഴ്വനവുമാണിസംസ്ത്രശബ്ദങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചും അരുളം കേട്ടിട്ടിപ്പോതെ പഴയ ദ്രാവിഡവാക്കകളെ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതിൽ സംഭവിച്ചതിലും അതുപോലെ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു കൊണ്ട് സാഹസ്രാണന്നാണു ഭരിപ്പശിഖം; അതിനു കാലം ഇനിയും ആളിട്ടിപ്പേരുന്ന തിച്ചതെന്ന്.

മനിപ്രവാളകവിതയ്ക്കു മാർച്ചെന്ന അസ്വാരസ്യങ്ങളും പരിഹരിയ്ക്കു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ പതിപ്പിക്കു ചെയ്യിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ സാഗരത്തിൽ ഇതു സപ്ലൈമേ ഉന്നതിലുകളിലും, പട്ടം, വാട്ടം, അല്ലെങ്കിൽ ദാപ്പുട്ടത്തിലുള്ളതിനും ചുറുമേ, ചിലേടത്തു ദ്രോകം ദീവൻ തെന്ന മംട്ടണ്ട്. ‘പുജന്വകിലും പഴകിയതു കാനു’ എന്ന പഴമൊഴിപ്പുകും അതിനും കൊണ്ട് ദിനും വരുമാണെന്നും പ്രാചീനമണിപ്രവാള ദ്രോകം, ശബ്ദങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യായും ശാംകിൽവും നവീനകമലഘാളദ്രോകം

അമ്മക്ക് വനിട്ടിപ്പല്ലുനു വാദിയ്ക്കുന്നവർ നിശ്ചയമായിക്കാണോ; അവ രോട് എനിയ്ക്ക് ഇത്രമാറ്റുമെ പാണ്യം ഒരു തുള്ളില്ല. പുതിയ ദ്രോക്കന്മാരെ കാലോ അന്നേവാ തവണ വായിയ്ക്കുവിൻ; അരപ്പേരും അവയും ചഴകിക്കാണും. ‘ഇതു ശാകന്തളിമല്ല പുസ്തകമേ മാറിപ്പോയി’ എന്ന വിചാരിയ്ക്കുന്നവക്ക് ഒരു മനസ്സാപച്ചുടക്കാനില്ല. കന്നിനു പകരം ഇപ്പോൾ ഗ്രന്ഥം രണ്ടായഘോഷിച്ചുണ്ട്. പാഠിച്ചുവിട്ട് എഴിസ്ഥമാക്കിവിട്ടു ഇത് പഴയ ദ്രോക്കം മറക്കാനെത്തന്നെന്ന? എന്നാണായവരും വിഷാദി ജ്ഞാനം; അങ്ങനെന്നായുള്ളവർ പുതിയ പദ്ധതിക്കും വ്യാഖ്യാനമായി ശബ്ദിച്ചുവകാഞ്ഞുടെ. വല്ല കേടുകളും സംഭവിച്ചതായി നോധിപ്പിക്കാൻ തേവന്നും ബിംബാന്നും ചുംഗം മാറ്റുമാനില്ലോ? അങ്ങനെ ഒരു കയ നവീകരണമാനിതു്. നവീകരണംകൊണ്ട് ഏച്ചതന്നു തത്തിനു കുറവോള്ളുന്നതലോ സാഭവിച്ചതന്നും സംഗതിയാക്കുന്നു മേലാൽ തീച്ചപ്പെട്ടതേനാണതാണ്. മന്ത്രപ്രവാളത്തിനു തുല്യം ഷയേക്കാഡു ആ സ്വന്തുത തുടക്കമന്നു് അരബിപ്രായശപ്പെട്ടനവർ ഇന്നും അപൂർവ്വമല്ല; അങ്ങനെന്നായുള്ളവരുടെ അവയന്ത്രത്തിലേയ്ക്കായി പഴയ പതിപ്പു തന്നെ ആവത്തിയ്ക്കുന്നതിനും (ആവശ്യത്തിന്റെ അവ സ്ഥം അറബിനിച്ചു്) പ്രകടനാധികൃതൻ തെയ്യാദാക്കമെന്നു സമാധാനപ്പെട്ടു. പഴയ തജ്ജന ‘ശാകന്തളിപ്രവാളവും, പുതിയതു് ‘ഭാഷാശാകന്തളി’വുമായി പ്രചരിച്ചുവകാഞ്ഞുടെ. ഇതേവ രേ ഗൈഡ്യാനിയുടെ ഭാസിസ്യാധിക്കന കൈകരളിയെ വെണ്മണി പ്രഭ്രതികൾ ഭാസ്യത്തിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചതു കേരളവന്നവലിയ കോയിത്തന്നും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അറബിപ്രിയിയ്ക്കുന്നു എന്ന മഹാജനങ്ങളെ തെരിയപ്പെട്ടതുന്നതിനും ശാകന്തളിത്തിന്റെ ഇം പുതിയ പതിപ്പു മതിക്കാക്കുകിൽ ഇം വിഷയത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധം സഹായമായി.

(൮) ഇതിപുത്രം.

ശ്രീമഹാഭാരതം ആദിപവർത്തിനിന്നുള്ളില്ലെന്നു സാഖ്യം എന്ന അവാന്തരപദ്ധതിൽ നൂപു മുതൽ ഒരു വരെയുള്ള ഒരാല്പുരാധനാശ്രാത് വിവരിയ്ക്കുപ്പെട്ട ശാകന്തളോചനാവ്യാനമാക്കുന്ന അരിജിനൽനാബാശാകന്തളിത്തിനു ക്രമാവന്നുവിന്റെ രൂപം. നാടകത്തിലും പുരാണാത്തിലും

வினாயிலே பூதிரியை கமக்கி தமிழ் வழங்க அரசு முனிசிபல் திட்டத் திட்டத்தை ஏடுப்பதோடு ஒரே ஸார்வதா ஜில்லா ஸுகாதாவ ஸாக்ஷத்தினாவாக தாഴே சேக்கன்.

வளை ஸோமவாரத்தில் சுப்பிரகாரனால் பேராயி வரம் யாழ்மிக்காய ஒரு ராஜாவுடையில்லை. அரைதும் கிழவுத் மற்று மாரோடு ஸேந்யோடு தூக்கி காலங்கிளி பூர்ப்புட். வழைக்காலம் வேட்டுாடி காட்டில் தலை கழித்துக்கின்ற ஶேஷம் கை திவஸம் ராஜாவு் ஏற்காடு சூரியனால் படியே களபுமஹஷிஞ்செ அது முமொ களை வரையால். அாகத்து கடன் மஹஷிதை தல்லிப்பாகாலி அதுறவிடெ ஏற்குமேபசித்தியோர் கை முகிக்குருக் கெழுஇக்கு வான் அதுதிமுரு செல்லு “அந்தாங்க (களபங்) ஹலாஹரணத்திகா யி பூரத்திரணிதிரிஜீவன்” என்ன விவரம் யலிப்பிச். அது ஸப்பு ஸம்஭ாவனைக்காடு தலை செவுமத்து அவக்கி அரண்யாகும் அரிந்தாசவும் வான்திவாயி.

അതു അവസരത്തിൽ രൂപലാവണ്ണം കണ്ണു സാശയം തോന്തി
യിട്ടു മാതാപിതാക്കന്നാരേപ്പുറാ രാജാവു ചോദിച്ചതിന് അവർ ത
നീരു അച്ചുപ്പൻ ഒരു മഹാപിഡ്യാട്ട സംസാരിമൃട്ടജീ തന്റെ മേനക്കാ
വിശ്വാമിത്രന്നാരിൽ നിന്നുള്ള ഉള്ളപ്പത്തിഭെയ വിവരമായി പാഠത്തു
കേൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കമ്മചയല്ലും കേട്ട സന്ദേശം രാജാവു—

“கலுாளி நீ ராஜபுருதயஸூ சொன்னது கோகிளாக் கீழான் அண்ணாக ஸுஶ்ரூளியங்கித் தொட்டு வேள்க் கொள் பொன்று எழுப் பல்லுமென் கால்திற் பகுளாலெல்லில் கிம்திசூவக்கூறுவது பொன்னிக்கென்றும் கிளக்க நக்கிடுவேனால் தொள் கிழ்ச்சுலியஜிகளுக்கும் ராஜுமெஸூா கிளக்கேகாா பூஜே நீ இண்ணாக மே லிக! காஸ்வமாக்கா விவாஹம் செய்து ஸுநரி!

വിവാഹങ്ങളിൽ വരുമ്പറ്റ മുഖ്യം ശാസ്യവർമ്മണ ചോത്.”

இல்லாத சாலைகளைப் பொன்று அவழிட வெய்துமிகு மக்களுக்கிடத் தீர்மானமாக இருக்கிறது—

‘யുംമാർക്കിതന്നാലെന്നാത്മസപാതയ്ക്കുമോക്കില്ലോ’

മുൻ്നോട്ടോടു പ്രാന്തത്തിൽ ചാരം കേരളത്തിൽ നിന്മായം

സത്യം ചെയ്യുക തോനിപ്പോൾ പ്രത്യേകം ചൊല്ലിട്ടുതിൽ
എന്നിലുണ്ടായ്വരും ഒരു നിന്മന്ത്രണമുണ്ടിയിൽ
യുവരാജാവാക്കവേണം ചൊന്നോൾ മനാവ വാസ്തവം
എവം ചെയ്യാമെനു വെച്ചുലാവാം നമ്മൾക്ക് സംഗമം.’

എന്നുള്ള അവളുടെ ഉടൻടിപ്പുകാരം ശാസ്യവിവാഹത്താൽ
വേർക്കുകയും ചെയ്യു. കരുച്ച കാലത്തേന്തും ആത്മമത്തിൽ തന്നെ
രവിച്ച വാണത്തിനാൽ ശേഷം ഒരു നാട്വാഴിം മഹാരാജാവും ബലം
പൂട്ടു നാരത്തിലേപ്പും പുറപ്പെട്ടുകാണു—

‘ഇപ്പുവല്ല കേശാല്പും കേട്ടുകൊള്ളുക ഭാഷിതം
കാശിച്ചുരെട്ടു നാംക്കുളിൽ പട്ടം കെട്ടിപ്പുംവേനമാം.’

എന്ന ഗംഗിനിധായ വധുവിനോടു സ്ഥാധാനം കുറപ്പിച്ച രാജാ
വു യാത്ര പാഠത്തു പിരിഞ്ഞു ഉടൻ തന്നെ ദിവ്യചക്ഷിസ്ഥാകാണു ന
ടന്ന കമാഡല്ലും അറിഞ്ഞിരിപ്പുന്ന കണ്പമഹാഷി മടങ്ങി ആത്മ
മത്തിലെഴുന്നു. ഒരു അടയ്ക്ക ചെല്ലാൻ ലജ്ജിപ്പുന്നതു കണ്ണ സ
മയം സംസ്താഷത്തോടുള്ളേടു വരുമ്പോൾ നാംകി അവളെ നദിച്ചത
പ്രാതേ നിന്നിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘വരം വാങ്ങിച്ച ദിഷ്ടംബന്ധവത്തിനു ശക്തിയു
യമ്മിഷ്ടാവവും രാജുരേസമ്പ്രവും പാരവക്കുമാം.’

ശക്തിയു ആത്മമത്തിൽ തന്നെ പ്രസവിച്ചണ്ടായ കമാരൻമഹാഷി
മാർ അവന്റെ ക്ഷാത്രവുംതിന്നുചക്കായ സ്വദമനാൾ എന്നുള്ള നാ
മധ്യം കല്പിച്ചു. ക്രമേണ കമാരൻ യഞ്ചരാജുംപേക്കത്തിനു തക്ക
പ്രായം തിക്കണ്ണു ഉടനെ കണ്പമഹാഷി സച്ചറുംബാധ ശക്തിയെ
ശിഖുന്നാരെ എൽപ്പിച്ച നാട്ടിലേപ്പുയെച്ചു.

സ്വന്തരശിഖുന്നാരാൽ സപ്രഹം പ്രാവിതയായ ഒരു ധന്തവ
അനിയൈ മഹാരാജാവു കണ്ണ ഉടൻ കാംമിച്ച എക്കിലും ലോകാവവാ
ദിം ശക്കിച്ച രഹഃപരിഗ്രഹിതയായ അതു ശക്തിയെയെ നിരക്കരിച്ചു
കൂട്ടാതെ. സദസ്സിൽ വച്ചു തന്നെന്ന ഭത്താവിന്നാൽ അപ്രകാരം അ
വമാനിതയായ അതു മുകിക്കുക ധന്തരഹസ്യങ്ങളായും സ്വീകരിയു
ക്കുത്തങ്ങളായും പ്രാത്മാന്വന്വദായും വിഭീഷികകളുായും വാഗ്രഹപ

ചിത്രങ്ങൾ പലതും പ്രയോഗിച്ചതിൽ കൊടു സഹായായി ചെയ്തില്ല; എന്ന വേണ്ട കുടവിൽ—

‘അരഞ്ഞിനാപേക്ഷിച്ചേരുായ ഞാന്മൈ പോകാം നിജാതുമാ
എന്നാലഞ്ഞിസപന്തചുറുജ്വാലവനനക്കവിടാല്ലേം.’

എന്ന ക്കണക്കായി പ്രാതമിച്ചതിനു തുടിയും അരച്ചൻ താഴെ വിവരിഞ്ഞും പടിയേ അതുകൂടുതലും. എന്നെന്ന—

‘അറിയുന്നില്ല ഞാൻ നിന്നിൽ പുത്രാർച്ചത്തി ശക്കത്തേളി

അംസത്തും പായും സ്റ്റീകളാരിതിൽ അലവച്ചിടം

പുഡിച്ചാരിണി നിന്നും കൃപശിസ്താത്ത മേനക

മീമബന്ധങ്ങൾ നിബന്ധ നിംഖല്യാ പോച്ച വിട്ടവും

നിന്നും നിൽക്കും താൻ ക്കറിയാറുണ്ടാണവൻ

വിഹാമിത്രൻ ശ്രൂവമന്നപൊ കാമിഞ്ഞും കാമമോഹിതൻ

മേനകാദേവി നിന്നും വിതാവോ മനിസത്തമൻ

അവക്കപ്പത്തും നിന്നുണ്ടെ പുണ്യചിപ്പിക്കോതുവാൻ

ചെവിക്കേളാതൊരിവാക്കും ചൊല്ലുവാൻ നാന്നമില്ലേം

പിശേഷിച്ചുന്നു മന്ദാകക ദിശുതാവസി പോക നീ

ആ മഹാശിശ്രൂഷാനന്തരാമണി മേനക

നിന്നുണ്ടെമോ കൃപണ്ണാം താപസീഖണ്ഡിയാരിണി

മുതിച്ചുള്ളു നിൻ പുത്രൻ ബാലകൻ ബലവാനിവൻ

അരല്ലകാലങ്കാണ്ട് സാലഗുാംപോലെ വളുന്നിതോ

നികുഞ്ഞമത്ര നിൻ ജനം ചൊൽവതും പുണ്യചിപ്പിക്കി

യദില്ലും വിരുദ്ധജീവാം കാമത്താൽ മേനകിഞ്ഞു നീ

എൻ പ്രത്യക്ഷത്തിലവല്ലോനാം നീ ചൊല്ലുവതു താപസി

നിന്നു ഞാനാധിപ്പിക്കുതോ തോനാംപടി നടക്കേ നീ?’

എന്ന്. ഇതിനാതകന ഉത്തരം—

‘കുടവകാക്കന പഴതും റൂപ നീ കാണമല്ലുന്നിൽ

ശ്രീവളക്കാജീവാത്തത്തും താൻ തകൽ കാണമീല കാണകിലും

വാനോർവദ്ധേ മേനകയാം വാനോർ മേനകബാത്തവർ

എൻ ജനമത്രേ ദിഷ്ടിപ്പുന്നു! നിൻ ജനത്തിലുഡിത്തമം

മനിൽ മനവ! നീ ചുഡം, വിന്നിൽ ഞാൻ സംശയിപ്പുമെ

നോം തമ്മിലെത്രം മേരക്കനം കടക്കമൊക്കേമെ
ഇറുവിന്തേന്തെവരുളായക്കുള്ളേയുമെ
ഗ്രഹങ്ങളിൽ സഖവിപ്പേപ്പൻ പ്രഭാവം കാണു മെ റൂപ!
ചൊല്ലുള്ളതിൽ സത്യം താൻ ചൊല്ലാമനന്നു! ഞാനതും
വൈരം കൊണ്ടല്ല ദിഷ്ടാന്തം ചേരാനാണെന്നു, പൊറുക്കുന്നേ
വിത്രുപനം ഒപ്പുന്നതിൽ സ്വന്തുവം നോക്കിട്ടും വരെ
അഭ്യന്തരകാർ സുന്ദരൻ താനൊന്നാപ്പായ് നിന്നുമെ
മുകരത്തിൽ തന്ന മുഖത്തിൻ വികൃതിസ്ഥിതി കാണുകിലോ
തിരിച്ചറിഞ്ഞതിട്ടും താനം പരനം തമ്മിലെത്രം
അതിസൗധരനാരേയുമതിൽ നിന്നിപ്പുയാല്ലിലു
അതിവായാടി മരുശൈലാക്കത്തിയായ് കരവോത്തിട്ടും.³

ഈ വിധം ഉത്തരം പാതയുംകൊണ്ടു ശക്കത്തു മടങ്ങാൻ നിന്മയി
ചു പുരപ്പുട്ടകയും ചെയ്യു. ഉടൻ തന്നെ അനുകാശത്തിൽ നിന്നു്
ഇല്ലകാരം കരശരിരവാക്കു കേൾക്കുമാറായി—

‘കലാഞ്ഞമമയ്യുണ്ടാവുന്ന മകൻ താൻ താൻ ഇനിച്ചുവൻ
രീപ്പു മകനേ മാന്ത്രിക ദിഷ്ടാന്തം! ലായ്യു
ബീഡിജാതഭവൻ സുതൻ കാഴം നരകാൽ മനാജേശ്വര!
ഇല്ലാഡായാനുത്താം നീ സത്യം ചൊല്ലു! ശക്കത്തു
വെച്ചു പുത്രനെജജായയവൻ രണ്ടാം നിജാംഗമാം
എന്നും രീപ്പു ദിഷ്ടാന്തം! ശാക്കത്തുകമാരനോ
ജീവിപ്പും പുത്രനേ വട്ട ജീവിപ്പുകതിക്കുമാം
രീപ്പു ശാക്കത്തുനാം ദിഷ്ടാന്തം ചെയ്യു
പരമി ത്രഞ്ഞാം ചൊല്ലാലേ രീച്ചീട്ടുക കാരണം
നഞ്ഞു! നിന്നു പുത്രനിവൻ രേതാഭിഡന്നായ് വരും.’

എന്ന ഈ ദേവഴിത്വചനം കേടു സഭാവാസികളാസകലും ശരിവ
ചു സമയം ദിഷ്ടാന്തമഹാരാജാവു ശ്രദ്ധയല്ലെങ്കായ നിജയമ്പതി
ഈ പ്രീതിപുരസ്സരം ബാഹ്രമാനിച്ചു.

‘ഇന്നാട്ടാരിയാത്തപ്പോ നിന്നോടെന്നാട സംഗമം
അതിനാലിവിധം നിന്നാര തുലിപ്പും ചെയ്യു ദേവി ഞാൻ? ’

ഇത്രാദി സർജനസമാജം മാപ്പുചോദിച്ചും കൊണ്ടു തന്റെ പട്ടമൾ ഒരുഡായി അഭിഭേദചുജ്ഞയും ചെയ്യും.

മേൽ വിവരിച്ച ചുരുക്കത്തിൽ മുലഗ്രഹമത്തിലേ വചനങ്ങൾ സപ്ലാ അധികപ്പെട്ടപോയി എന്ന് കട്ടാ മനസ്സാവപ്പെടാനില്ലോ എന്നതനാൽ—

(എ) രണ്ടു ഏകവഴിയായി പിരിഞ്ഞ വസ്തുസംഗതി മുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ കനിജ്ഞനാ എന്നം,

(ഒ) ഉചലഭ്രമാനമായ ഭേദപ്രതിതിയുടെ നിഡാനം വേർജ്ജാ തിക്കാരായ രണ്ടു മഹാവാമികളുടെ രണ്ടു വിധമായ സുഭാഷിതവി അതാബന്ധനം,

(ഓ) അതുതു നല്ലവേണ്ടം നോക്കി രസിജ്ഞാനഭൂതാബന്ധനം,

(ഔ) പുരാണവാക്തൃത്വങ്ങളു നീരിസന്നദ്ധെള്ളന് കരിജ്ഞലും ഉപേ ക്ഷിജ്ഞങ്ങതനം മാറ്റും വല വിലയേറിയ പാംങ്ങളെല്ല നമുക്ക് ഈ പഴ്വികളിൽനിന്നും ഗ്രഹിജ്ഞാവുന്നതാക്കനം.

ഈ ഉപാവ്യാനത്തിൽ ദിവ്യാസ്ത്രാവം, അംഗലിയപ്പത്താന്തം, സപർശാത്മ ഇം മുന്നാശങ്ങളാണ് നാടകക്കത്താവു വിശ്വേഷാത്മ ചേ ത്തിട്ടുള്ളത്. ശാഖാവാഹനമായി പിരിഞ്ഞതിരിജ്ഞനാ പ്രകൃതനാട കത്തിച്ചൻ കമാവന്നുവിൽ മോതിരിസംഗതി ഒന്ന് നാരായവേദു പ്രോബല പ്രധാനമായി നില്പുന്നു. ‘അഭിഭേദാശാക്കന്തള്ളം’ എന്ന ഇതിനു പേര് സിദ്ധിച്ചതും ഇതിനാലും കൂടുതലും ശക്തിയുടെ പ്രമ മദ്ധ്യാന്തിനു രാജാവു ‘അതുതു ഏകാണ്ടു ഞാൻ ഇവഴ്ചെ (പ്രിയം ദയുടെ) കടം വീട്ടാം’ എന്ന പാഞ്ചൽ ഉംരിക്കാടകാൻ ഭാവിച്ച മോതിരം മേഖിൽ ഇതുമാത്രം പ്രാധാന്യമുള്ളതായിത്തീരുമെന്ന് കൈ തന്തരം ഉണ്ടിജ്ഞാവുന്നതല്ല. പിന്നീട് അതു മുത്രമോതിരം തന്നെ പി രിയുനാ സമയം രാജാവു തന്റെ സ്ത്രീമത്തിന് കൈ ലക്ഷ്യമായി ശ കന്തളുഡു വിരലിൽ ധരിപ്പിച്ചതും, ശാവനിപ്പത്തിരിജ്ഞുള്ള ഉപായ മെന്ന ക്രാന്തി സവിമാർ ഭ്രമായി സുക്ഷിച്ചു നശരാത്രാക്ഷണ തതിൽ ‘കൈ വേളു ഉടനേ ശാഖിജ്ഞാതിയന്നാൽ ഇതു കാണിജ്ഞനേ’ എന്നവദേശിച്ചു് ശകന്തളുഡേ എൽപ്പിച്ചതും, ചക്രവര്ത്താരത്തിനു സമാപ്പത്തു വച്ചു ശാഖിത്തിമ്മത്തെ വരിജ്ഞനാ സമയം ഏകയിൽ

നിന്ന് ഉണ്ടി വെള്ളിത്തിൽ വിശ്വാസിയതും, വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞ തിണൻറെ ശേഷം മരസ്യും കൊത്തി വിഴിനി മുക്കവന്നു കൈകയിൽ അക്കപ്പെട്ടതും, പ്രോലീസ്കാർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജാവിന്നു തുക്കെ വശം എത്തിച്ചെത്തും, അതു കണ്ണ ക്ഷണത്തിൽ രാജാധു ശാപമോ ക്ഷം ലഭിച്ചു് ശക്കത്തുയുടെ കാഞ്ചം ദാഖലിച്ച പദ്ധതിച്ചെത്തും, ദാരോനം സാധാരണമായി ലോകത്തിൽ ഇന്നാം സംഭവി ജൂഡ്യുന്ന സംഗതി എന്നപ്പും തുറന്തിമായി കവിയാൽ നിന്നും ജൂഡ്യുക്കു കളിക്കമെന്നു് ലേശം തോന്നാത്തതു ലോകത്തുവാരം ശതനായ കവിയുടെ കല്പനാസാമത്തുത്തിന്റെ പ്രഭാവവിശേഷമെ നല്പും ഏതു പായാം?

മുല്ലി കാണ്ടെവെള്ളിമൊഴിപ്പുകൾതന്നെ കുറതി സ്വാധീനി മുത്തുച്ചായമായ ശാപവുത്താന്തെത്തു ശക്കത്തുണ്ടോടു പ്രസ്താവിപ്പും തിരുന്നതിന് സവർഖിക്കാവും, നാരത്തിലേപ്പും മടങ്ങിയതിനു ശേഷം ശക്കത്തുയുടെ കമ്പങ്ങാനം പ്രസംഗിപ്പും തുടർന്നിനു വിഴുക്കനെന്നാക്കുക കാരപ്പെട്ടതാൻ അവകാശമില്ല. പ്രിയസ വിയുടെ വിരലിൽ ഇടവിച്ച മോതിരം വഴിയിൽ കളിക്കുപോകുമെന്ന് അവർ എന്നുണ്ടോ? ശ്രദ്ധാത്മാവായ മാധവും അക്കട്ടേ

“മാനോടൊത്തു വളുന്ന.....

.....

.....

.....നോയിപ്പും”

എന്ന രാജാവിന്നു ജാട കേടു തെമിച്ച പ്രോഹതാണ്. ദിവ്യജനാന മുള കണ്ണപമഹാഷിനോ വിന്നെ ഭവിഷ്യത്തിനെ എല്ലാം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞതിട്ടാണ് ശക്കത്തുയുടെ ഗ്രഹപ്പീശകർക്കു ശാന്തി വരത്തുനായി സോമതീത്തുത്തിൽ പ്രോയിക്കുന്നതു്.

സപ്ലിസംഗതികളിൽ നാം ചില സമയം സമ്മതിപ്പുന്ന ഉദാ സിനാത അവസാനത്തിൽ നിത്രപിച്ചിരിപ്പുത്ത പല അനാമ്പദം ക്കം നിദാനമായിത്തുടന്ന എന്നൊരു ഉപദേശം ഇംഗ്ലീഷ് മോതിരക്കേ സിൽ നിന്ന സ്ഥാപിച്ചുമാണെന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് അനോക്കം ഉപദേശങ്ങൾ

ഈ നാടകത്തിൽ നിന്നും ഗ്രഹിപ്പാനിളിത്തു ബുദ്ധിമാനാക്ക് അതും സലേശം ത്രികാതെ കണ്ണുവിടിപ്പാവുന്നതാണ്; എന്നുംവേണ്ട മഹാ കവിയുടെ വാക്കിൽ എത്രത്തുനാ തിംഞ്ഞതുല്പാ ഒരു പാഴിവാക്ക പോലും കിട്ടക്കാണിപ്പുന്ന സത്യം ചെയ്യും. എങ്കിലും—

‘കവിതാ കാഴ്ചിപ്പാസസ്യ തത്ര ശാകംതിളും മതം
ശാകംതിളു ചതുരത്മകനുതു ദ്രോക്കചതുരപ്പും.’

എന്നാൽ കാരിക്ക നാലും അരക്ക രക്കിൻ വിശ്രാംപും, അതിലും നാ ലു ദ്രോക്കത്തുപരിക്ക് അതുത്തമത്പരവും പ്രതിപാദിപ്പിക്കുന്നു. ഈ നാലു ദ്രോക്കത്തുപരി താഴെ കാണിച്ചുവയ്ക്കാണുണ്ട് കേട്ടിട്ടണ്ട്:—

എ ‘പോകമിന്ന മക്കല്ലിന വാര.....’

ര ‘ഇപ്പ നിന്തുക്കു നന്നച്ചിടാതെ.....’

ന ‘നന്നായോക്കന്നമിന്തപുധാജനാ.....’

ഈ ‘ശിലേനാവി കലേന യോഗ്യതമനാം.....’

(ന) സമർക്കാലത്തെപ്പോൾ

ഒന്നാമതായി ശക്കരിളു രംഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു കണ്ണപാ ശ്രമത്തിൽ തപോവനാപുക്കിങ്ങുകളു റാഡിയോ ഒരു കൂക്കയായിട്ടു കണ്ണ. ടെവിൽ അവപോലുള്ള ഉഖ്യാതിപ്പേക്കത്തിനു പ്രായമായ ത നേരം പുതുനോട്ടൊക്കുമില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുവും ചെയ്യുന്നു. അതി നൂൽ കുമ നടന്ന കാലം ഉംഗിംഗം കു പതിനൊരു കൊല്ലുതേനാളുമി രിക്കന്നാമനും തീച്ച് തന്നു. ഏന്നാൽ രംഗത്തിൽ പ്രഭ്രാഗിക്ക നു കാലം വളരെ സപ്ലീമെയ്യുള്ളി.

പ്രമാജത്തിൽ രജാവു മുന്നത്തെ ഹാടിച്ചുംകാണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്നതു മല്ലുപ്പാത്തിനു വളരെ മുമ്പായിരിക്കുന്നും. അതുകൂടു ത്തിൽ എത്തിയ സമയം ഇന്നിക്കൂക്കമാർ ചെടിക്കുമുണ്ടു കൂടു ത്തിട്ടില്ല. അവക്കമാണി നേരം പോരുത്തിയാതെ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു ടെവിൽ കാട്ടാനയുടെ വത്തമാനം കേട്ട പറിയു സ്വീകരിക്കുവും പുതിയ പുനഃസ്ഥാനം.

പിന്നെ ദിവസാ രാവിലെഡാണ് മാധ്യമവും പ്രവേശിച്ചു—

“ഇന്നാലെ നോൻ കൈമിച്ചിപ്പാതിയുണ്ടും.....” എന്ന് രാ ജു പിന്നു സ്വാതാരാത്രാന മുഖിക്കുന്നതു. ഈച്ചുക്കുളു ഒക്കയും അതു

ട്രിയോടിച്ച തോഴങ്ങം രാജാവും തുടി കർത്തായിൽ മരന്തിരാൻ ത സ്ഥലിൽ ഇരുന്ന സപ്രകാര്യം വരിയുന്നോഫേഷ് എക്കദേഹം വൈശിൽ നന്നായി മുത്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഇരുപ്പേരിൽക്കുത്തുയുമെന്തെ അര സ്റ്റോറുസ്റ്റ്, അധിവിരോധന റിപ്പാർട്ടിപ്പാറ്റുള്ള അതഭോചനാകളും കഴി ഞൗ മാധ്യമുണ്ടായെന നന്ദനയിലേക്കു ജാട കേരി ഘറപ്പട്ടവിക്കാനു തോട്ടുടി, അതു പകല്പാ അവസാനിക്കുന്നു.

ഉന്നാമക്കണ്ണിൽ രാജാവും അതുന്നുമത്തിലെത്തി രണ്ട് നാലു ദി വാസാ കൊണ്ടു മഹാഷ്ഠിമാരുടെ കമ്മ്മന്തംപാ എത്താനു നിവർഖിമാഡി നടത്തി അവകാട അനാവാദപ്രകാരം ഉച്ചിശമാഡി കാരണത്തുനു വിത്രുനിക്കാനായിട്ടുണ്ട് പ്രദേശിക്കുന്നു. “മാലിനിജ്വർത്തിൻ ക ണ്ണമരാബ്ദിനാണിൽനിന്നും മന്മാടനാരുന്ന ശ്രീതവാതാ” എ നാന്നാംകൊണ്ടു നേരോ പ്രിയാവാസമായ വാഴ്ത്തിക്കുന്നു ചെന്ന ദി നൃഥായാ അവിടെ സാസമായി നാമിക്കുന്നു. പ്രാത്മിതാത്മംദ്വാരം സിലബിഡ്യുലഭാക്കന പ്രതിബന്ധനയും അരുളുചിച്ചു് ശ്രീരാമായ ല താമണ്ണപത്തിൽ എന്ന നേരം അമാനതിച്ചുതിനാൽ “അനിഡ്യ തൃഈരു സപ്തത്തു.....” എന്ന മഹാഷ്ഠിമാർ ബാഖപ്പട്ട രാജാവി നേരു അന്നേപാഷിഡ്യുലഭിവനം.

അനാന്തരം യാഗകമ്മന്തംപാ മുഴുവനായതിനാൽ മഹാഷ്ഠിമാരുടെ അനാമതിഡ്യോടു തുടി രാജാവു നന്ദനയിലേപ്പു പൊയ്യുചിഞ്ചത്തി ഞുനു ശേഷം ശാന്ത്യപ്രായ വിവാഹവിധിപ്രകാരം കച്ചുണ്ണാ ക ചിഞ്ചത ശകന്തലയുടെ ഇഷ്യുദ്ധവതാച്ചന്നത്തിനു ഒരു പാണ്ഡിതാനായിട്ടു സവിമാർ പ്രദേശിഡ്യുലഭാ. ഇതിനാൽ മുന്നാ നാലും അക്കാദാക്ക മഹല്യജുളി കാലം ഉദ്ദേശം ഒരു മാസഃത്താളാ എന്നു് ഉംഗമിഡ്യുലം. സവിമാരുടെ അസന്നാഡിയാനത്തിൽ ശകന്തല ചിത്രത്തിൽ എഴുതു പ്പെട്ടവകളിന്നോലെ തന്നെയും തുടി മാനു് ഭേദാവിനേത്താനു വിചാരിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നപ്പോളാണു ദിവ്യാസസ്ത്രികൾ ശാപം. ഈ സംഗതി നടന്നതു രാജാവു ഘറപ്പട്ട രണ്ടുനാലു ദിവസം കഴിയുന്ന തിനു മുമ്പായിരിഡ്യുലഭാ. അദ്ദേഹിക്കിൽ ശകന്തല തന്നെയും മാനു് അതു ഒഴുക്കുത്തേരുടു തുടിയിരിക്കുപ്പായിരുന്നു. സൗഭാഗ്യപ്രദവതാ ച്ചന്നതിനാൽ ഒരു പരിജ്ഞയും സവിമാരുടു ഒരു പരിവായിന്നീൻ,

സപ്ലും തുടി പരിചയമാവുകയും ചെങ്ങുമാഡിക്കുന്നതും അങ്ങനെ ഒരു മം വരാൻ മാത്രാ കാലമായിട്ടിപ്പോതെത്തിനാലുംപ്പേ പ്രിശംപദ അതു സാഗതി (സംഭാഗ്യദിവസതാച്ചന്നം) വിട്ട് പോയതും അനന്നും കാ മിപ്പിപ്പുണ്ടായതും, ‘ഇതിലെഴുതിയതാമെൻ നാ ദയേഖത്തിൽ റോക്കി’ എന്ന് രാജാവും ഉടനുവി ചെയ്തിരുന്ന അവധിപ്പുകമാണ് ഇല്ലാവ മെന്ന തീച്ചതനെന്ന. വിഷ്ണുഭാ കഴിഞ്ഞു് അക്കാരംഭത്തിൽ പ്രവേശി ഫുണ്ടാ അനന്നും താതകന്നപും വന്ന ദിവസാ രാവിലേ ഉണ്ണൻ ഭാനോൽക്കന്നോപാർ ഉണ്ടായ ദിനമായ ദൈവപരിചാരമനോരാം തതിലേ സാഗതികൾ ഇതിലേപ്പു ലക്ഷ്യമാക്കി ഉണ്ട്. അനാച്ചി തനെ കണ്പമഹം മക്കളും നാരതതിലേപ്പു് അഥവായും ചെ യുന.

അവന്വാമകം അതുരാഭിപ്പുണ്ടായ ഹിമവൽപ്പാജുത്തിലുള്ള കണ്ണപാ ശ്രമത്തിൽ നിന്നു കാൽനടയാളി മസ്തിനപുരത്തു ചെന്ന ചേരാൻ അതവരുപ്പെട്ട ദിവസഃജം കഴിഞ്ഞത്തിനെന്നറ ശേഷമാക്കുന്നു. ദിവ്യ നതമഹാരാജാവു ശക്തത്തുടെ കൂടം മരന്നപോയി. ധാന്യപ്രതിക യും വസുമതിദേവിയുമാണ് അദ്ദുപ്പാഴത്തേ വല്ലഭമാർ. വിശ്വവായന യും പാട്ടം തുരത്തു മേളും തനെന. എക്കിലും ശക്തിയും അവിടെ എ തതിയ നാൽ അവബാഷ നോറ കാണാംബുധു തനെന ‘എംതു സപ്ലാ വസ്ഥിരമായ മമതാവനിധാ ചിന്നോവസ്ഥിതനോധായു ഭീ വാൻ സൂരിപ്പുണ്ടാലോ’ എന്ന തോന്നമാണു രാജാവിൻ്റു് ഒരു മഴനവും മുച്ചിച്ചിലുമാണുന്നതും. അങ്ങനെന രാജാവു ചഞ്ചുകലനായി സ്ഥി തി ചെങ്കുന്നോപാർ അതിൻ പുശക്കണ്ണുകി ചെന്ന മഹംപിമാരുടെ അതു ഗമനം അറിയിപ്പുണ്ടായതും. ശാഖശക്തികൊണ്ടാം ധമ്മാസക്തികൊണ്ടം പരാവശനായിട്ടും അദ്ദേഹം ‘ഹിമജലകണ്ഠമാക്കാണിട്ടും കൂടു പുണ്പാ കബണ്ഡത്തിയി വബണ്ഡനാപോലെ ശക്തതുശ്രൂ തള്ളിവാനും കൊള്ളിവാനും’ ശക്തനാക്കണില്ല. നിരാക്രമായാ ശക്തതുശ്രൂ അ സ്വർഗ്ഗസ്ഥി എടുത്തു കാണും അറഞ്ഞല്ലാനു ചെങ്കുതിനോൻ ശേഷം ശയ്യാദുഹത്തിൽ ചെന്ന വിശ്രമിപ്പുനോഴം രാജാവിൻ്റു് ‘അതുംത തപം മുണ്ട ചിത്തം സരുത്തുമാത്ത പ്രത്യുമ്പിച്ചിടനോ’ എന്ന തനെ തോന്നിക്കാണിരിപ്പുണ്ടും.

എക്കിലും ക്രമപ്രജാപതിയിലുടെ അതുമത്തുചെന്ന താനു

സിച്ച ശകറ്റു പ്രസവിച്ച പുതു സിംഹശട്ടിയേപ്പിടിച്ച കളി ജ്ഞാൻ മാത്രം പ്രായം വന്നതിന്റെ ശോഷഭേദ മുഴവാൻറെ ഏകവ ശം ചെന്നാചേൻ മുദ്രമൊതിരം കാണാൻ രാജാവിന്റെ കാമ്മ് വരു എം സാഗതി അതുള്ളിൽ. അതിനാൽ പരഞ്ഞമശാഖക്കും തമിൽ മഹത്തായ ഒരു കാലത്തുവെയ്യാനുണ്ട്. നൃത്തി ഉചിച്ച ഉടൻ വ ശ്വാത്താപം അസാഹ്യമായിത്തിന്റെ രാജാവും രാജ്ഞാമാട്ടക്ക നാട്ടവാ ലാമ അനുഭജിപ്പിന്നതിനെ ശട്ടംകെട്ടി; ശകറ്റുപേജേ ചിത്രത്തിലെഴു തിവച്ച നോക്കി നേരം കഴിച്ചുള്ളടക്കി; ചിത്രത്തിലും അവരെ ഒരു ശണ്ടേപാലും ഉപദ്രവിപ്പിച്ചുന്നതു കണ്ണാൽ സഹിപ്പാൻ വാടിപ്പും; രാജു കാൽം അരമാത്രപാത്രങ്ങനെ ഏപ്പിച്ചു; അനുന്നിപ്പുകേസുകളിൽ ദാ ക്ഷീണിപ്പം വളരെ അധികമാണ്. ഏന്നവേണ്ട ഇന്ത്യൻപ്രശ്നതന്നായ മാതലിപ്പി യുദ്ധപ്രസംഗം വന്ന ചായുന്നതിനു മട്ടിനോന്നതക്കവ സ്ഥാനം മഹത്തായ ഒരു ബൈദ്ധവ്യം വന്നുട്ടി. തങ്ക്കുന്നം തന്നെ വിധം പകൻ ഇന്ത്യാജനങ്ങൾ നടത്താൻ പ്രസ്താവം ചെയ്തും ചെയ്തു.

ഇന്ത്യാക്കരിതു ചെന്ന യുദ്ധത്തിൽ സഹായിച്ചും തിരിച്ചും വ കന്നതിനുള്ള ഇട അതു കീർഘമായിക്കനിരിക്കാവിപ്പു. സപന്തരാജു തിരിതു ചെന്ന ചേരക്കാതിനെ മുമ്പുതന്നെ യദ്ദെപ്പും സച്ചത്രിയായ ശകറ്റുപേജേ ലഭിപ്പാൻ സാഗതിയായി.

ഇന്നി നാടക്കീയസമലതയ്ക്കുന്നി വിചാരിപ്പാം—

കന്നമുതൽ നാലുവരേയുള്ള അരക്കണ്ണളിലെ അരുദ്ധങ്കൾ തവോ പന്നത്തിന്റെ കാരോരോ ഭാഗമാകന്നു. അതാവിലേയും അതിനേലയും സംഗതികൾ യാസ്ത്വിന്നുത്തു നടന്നു. ഒട്ടവിലെത്ത അരരങ്കു കല്ലു പാതുമത്തിൽ ബന്ധിപ്പിപ്പുട്ടിരിപ്പാണ്.

ആദിഗിലേയും ഒട്ടവിലേയും അരക്കണ്ണളിൽ രാജാവു സാന്തിക്കു സഖാരിചെയ്യുന്ന കാണ്ട പ്രവേശിക്കുന്നു. ഈ രംഗത്തിൽ പ്രശ്നാഗി ജ്ഞാനതു സപ്ലം പ്രഖ്യാസമായിരിപ്പും. ഒരു കാണ്ടുകാണ്ടു ‘ഇക്കുണ്ണ സാരമതിനേയും,’ മരോക്കാണ്ടു ‘അധിക്കരിച്ചുവാഹി കൈക്കാണ്ടു പ്രായത്തിൽ പിന്നെ ചാക്രാന്നാർ ഇം നാടകം അഭിനവിക്കാരിപ്പു നോക്കു പ്രസിദ്ധിയുണ്ട്. പ്രവേശിച്ചിരിപ്പുന്ന മുത്രുങ്ങൾക്കും അരക്ക

മല്ലുത്തിൽ തൊന്ത ദേശം പക്കരോട് ആവശ്യങ്ങൾ നേരിട്ടുണ്ട് സഫ ലഭ്യമിൽ കവികൾ ‘പരിക്രാമതി’ (ചുവിനിടക്കണ്ണ) എന്നുണ്ടുണ്ട് അഥവാ ചുവിനിടക്കണ്ണ എന്നുണ്ടുണ്ട്. ചുവിനിടക്കണ്ണ അധികമായെല്ലാം അകമ്മയ്ക്കാൻ നിന്നുണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ നമ്മുടെ മഹാകവി ഇതിന് അവബന്ധം അഞ്ചുമാണിട്ടുണ്ട് ചെള്ളിട്ടുള്ളൂ.

നാലുമുക്കത്തിൽ അനന്തസ്വാധീന കിടക്കുവിവർഖം പ്രദേശി ആം അവളിലും പ്രധാനമായും “പുന്നാൽ വാ നഥക പോകാം” എന്ന പാഠത്തു് ശക്തിയും കൂടിയും കയറി നിൽക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെല്ലും ചുവി നടന്ന പോകാം. കണ്ണപനം സ്ഥാനാദികമംഡലം കഴിയ്ക്കുന്ന പ്രവേശിച്ച് ചുവിനിടക്കണ്ണ് അവിടെത്തെന്നു വന്നു ചേരുന്നു. പിന്നെയും അവർ റംഗത്തിൽ വച്ചുതന്നു ഫോമപ്പോജീകരിക്കുന്നു കയറി ഇരുന്നുകു യും സരസ്വിത്താർ റിരം വരെ വഴിയാറുംഡാണി പോകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. വിമാനത്തിൽ വക്കാ സ്ഥാനത്തി താഴെ ഇരുന്നി തിരസ്സു ഏറിക്കൊണ്ടു മരിച്ചു നിന്ന് റംഗത്തിലെ നടവടി രഹസ്യമായി കേരംക്കുന്നതു കണ്ണലും അഭിനാശിക്കുന്നതിനു എന്നു കൂടുതലും. ഉദ്യാനങ്ങിൽ ഇരുന്ന രജാവ് വിദ്യുത്തിനും വിളി കേടു മേഖലമാളിക്കപ്പെട്ടു കയറുന്നതു സ്ഥാനത്തി നിശ്ചിയതിനും ഒരു ശൈശ്വമാക്കുന്ന അവപ്പെ ഇരുന്നിനുണ്ടും വിമാനത്തിനും മേൽപ്പും കൊണ്ടുതന്നു .നിർമ്മാഖികാം (Electricity) വൈദ്യുതി ആവാ മുതലായ പുതിയ ശാഖകൾ സ്വാധീനപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ ഈ പരിജ്ഞതകം ഉത്തരം അകാരമാണെന്നു മാതലി തേർത്തെ തൊഴിയുതിനു അനുകരിക്കുന്നതും സുശകമം തന്നു.

(ര') പാത്രങ്ങൾ.

മാധ്യമം, സവിമാർ, സേനാവതി, ശാംഗ്രവശാരദപത്നാർ, മുക്കവൻ, അധികാരി ഇരുയും പേരേ കാളിംഗാസ.എൻ സ്വന്തുതിയുള്ളൂ. മാധ്യമം ഒരു റിററപ്പുണ്ടും തന്നെ എങ്കിലും “ഈ അധ്യാനമിപ്പാത്ത ഒരു കാംഗ്രസ്തതിൽ സ്വന്തിക്കണം” എന്നു

സ്വാമിയുടെ കല്പനാപ്രയോഗം “മോദകം തിന്നാനോ” എന്നത്തെ ചോദിക്കുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ മുള്ളു പറയുക അതുകൊണ്ടും. ഒപ്പുകൊഞ്ചും തതിൽ അധികാർഡിക്കുന്ന മുദ്രയേം ഇല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞുവരുത്തിവരുന്നതു ശേഷമെങ്കിലും സേനാവതി ദൈത്യത്തുമായിട്ട് “ഈ വിശ്വാസ്” എന്നം, “അംസംബന്ധം ഘുലമുഖം” എന്നം മാറ്റം മുഖത്തിനിന്ന് നേരേ അധിക്ഷേഷിപ്പിക്കുന്നതു്. (സേനാവതിയുടെ ഗൗരവത്തിന് ഈ തിരുമ്പുവിൽ സേവ സംസാരിച്ചതു് അതു ശരിയായുമില്ല.) ഈ രസികൻ രാജാവിന്റെ അന്തഃപൂർമ്മന്ത്രിയാണ്. ഈ വിട്ടവായൻ വൈന്തും സാധാരണനായി എല്ലാം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാം. അമുമതമുരാൻ ഈ ശ്രൂമഥണൽപ്പേരിൽ ഘുത്തം നോട്ടത്തുല്പം വാതാലുംജണ്ട്. എന്തിനും വളരെപ്പറ്റിയുണ്ടോ? ഈ വിചാനെന്നു ഫലിതങ്ങൾക്കു രണ്ട് അരംബ്യകളിലേ കവി ഇടം കൊടുത്തുള്ളവയ്ക്കു എന്ന് സഭ്യനാക്ക് ഇച്ചുംഗമാണ് ഉള്ളവാക്കുന്നതു്. ശക്തിയും നിരക്കരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഹംസചക്രികാഗ്രഹ തിലേയ്ക്കു ഈ രസികനെ ശാസനാഭായി പാതയെത്തു കൂടിയുണ്ടോ? കുറേ കിടിനമാണോ എന്ന തോന്തിപ്പോകാം. ഈജാർഡ് ഇപ്പോൾ വൈകിൽ രാജുകായ്യും വൈയലും താഴെയുണ്ടോ? ഉള്ളവാക്കുന്ന മുഖിച്ചത് തീരുമ്പും അത്മാവിനെ നവീകരിക്കാനും ഭൂഷിക്കാനും ഇരുന്നും സുകരമാകയില്ലായിരുന്നു.

സവിമാരകടെ നാമധേയം അവരവരുടെ സ്വാഭാവത്തിനു സ്പൃഷ്ടമാണ്. പുഷ്ടിസേചനാത്തിന്റെ കണക്കു പറഞ്ഞു രാജാവിനെ ക്ഷാണ്ട് മോതിരം കൊടുപ്പിക്കുന്നതും, സ്വാമിനിയേ വന്നാജൂശ്തസ്ത്വി യോട്ടവമിക്കുന്നതും, രാജാവിനോട് അത്പത്തിനെ പ്രാവിച്ചിരിക്കുന്ന രാജുധാസിജനത്തിന്റെ സകടം തീരുപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതും, അനന്തമുഖ്യമുണ്ടാണോ അപേക്ഷപ്രകാരം തന്നെ. ദിവ്യാസാവിനോട് നല്ല വാക്കു പറാവാണും പോകുന്നതും മാറ്റം പ്രിയംവദിയാണ്. മറിവാക്കു ചുണ്ടും ചുണ്ടും ഇരുണ്ടില്ല; എന്നാൽ കായ്യുപരിജ്ഞനാനും കൂടും. ശക്തിയുടെ ഉത്തരവത്തിയും മാറ്റം ഇവരും ധരിച്ചിട്ടുള്ളു. ‘ഈച്ചു തോഴിയെ ബന്ധുജനങ്ങൾക്കു ശേഷനീയയായി ഭവിക്കാത്തവിധാ രാജായും നോക്കിക്കണ്ണില്ലണുമെന്നു അവരുടെ പ്രായമന്ത്രങ്ങളില്ല. എ

കും മാർക്കട്ടിൻ തള്ളിയുടെ അടക്കാൽ കൊണ്ടവിച്ചന്നതിന് അം വർഷം ഉദാഹരകാവുണ്ടായില്ല. അഞ്ചിയറയിൽ നിന്നും ചക്രവാകിക്കു ഹിതോപദേശം ചെയ്യുന്നതും അതിനാൽ ഇവർ തന്നെ അത്യിരിക്കുന്നും. ശകന്തളിയ്ക്കു നഗരങ്ങാത്രാവസ്ഥയിൽ തോഴിമാർ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചുതന്നു അതിനിന്നും പ്രാബല്യം മഹാപല്യം.

ഈപ്പറവനാണ് ശിശ്വന്നാരിൽ പ്രധാനി. ശാരദപത്രിൻ രാജഭോഗങ്ങളുടെവിക്ഷണ മഹാഭാഗന്നാരെ ‘അരളുക്കത്തെന അഭിഷിക്താർ’ എന്നപോലെ ശാഖിച്ചുകൂട്ടുന്നു. രാജാവുമായി വാക്കു തും ചെയ്യുന്നുകൊണ്ട് തന്റെ ശ്രൂക്കാരൻ കോലാധലം ചെയ്യുന്ന തന്നെനും ഈ പരമസാത്പികനു രസിക്കുന്നില്ല. തന്ത്രം ചെയ്യുന്നതു ചെയ്തു; തന്ത്രാവു ഭാംഗാശ സ്ത്രീകരിക്കാൻ ഭാവമില്ലെങ്കാൽ പിടിച്ചുകെട്ടി തലക്കിൽ വച്ചേച്ചു നടന്നുകൂട്ടുമെന്നും മറ്റും അം ധാർമ്മാദായാധമില്ല. ഇവക്കുടെ ഈ സ്പദാവദ്ദേശം പ്രായവിന്നം അം വിവിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ സന്ദേശം പരാത്യക്കുന്നതും അതു വാഗ്മി മുഖാന്തരമാണ്.

മുക്കവനം അധികാരിയും ഇന്നുള്ളവർ തന്നെ അഭന്നം. അമാ ത്രുന്മായി നാം കണ്ടു സാസാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അതു ദിവാനെ രാജാവിനു വളരെ വിശ്വാസമുണ്ടെന്നും, രാജു കാഞ്ഞങ്ങളിൽ വിപ്പിച്ചു മുതലെടുപ്പുംഡാതാരിയിൽ അഭ്യർഥക്കു നൂപുരിച്ചിരുന്നെന്നും വെള്ളി പ്പെട്ടു. പിത്രനാശ എന്ന പേരിട്ടു മാത്രം എന്തോ?.. ഇന്നു സാമ്പിഡായ മാതലി ദിഷ്ടംഗതെന ‘ശാജാവേ’ എന്നേ സംഭവായ നും ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. തത്ക്കാലം നൃത്തനെക്കിലും ഒരു സമഗ്രം നി ലയിലാണ് സംസാരം. കൗചിത്ര്യംനോക്കി രാജഗ്രഹത്തിൽ എന്തും പ്രവർത്തിപ്പാൻ മാത്രം അഭന്നല്ലെങ്കിലുംവന്നമാണ്.

കന്ധക, ജാമാതാ, ശപ്രത്തിരൻ ഇവരെ വേദവ്യാസൻ തന്നെ വ ണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ കവിയുടെയും പുരാണകാരന്നേരയും ഉദ്ദേശ്യം ദാർശക തമിലുള്ള മഹത്തായ അഭന്നം അഭന്നസരിച്ചു് അക്കാളി ഭാസൻ ഈ കുന്ന പാതുനേരുയും കൂന രാകി മിനക്കിട്ടുണ്ട്. ചില

ഡേഗ്രേറ്റിൽ തിളക്കം പോരന്നവച്ചു സപ്രിൻ്റും പുലിയില്ലെ എ നാ സാഹ്യം തോന്നു. മുഖമുഖ്യം നാടകങ്ങളും പുരാണങ്ങളും ചിത്രം നും ചുമ്പിച്ചു നോക്കി രണ്ടിനാം തമിൽ ഭേദം കണ്ണപിടിക്കുന്നതു ചിത്രം നാം ബുദ്ധിവികാസത്തിന് ഒരു നല്ല ഉപാധമായിത്തീരെമന്നുള്ള വിശ്വാസാന്തിഃശ്വരിൽ ഈ വക്കപ്പീനന ഇവിടെ സ്ഥാപിപ്പിച്ചു കൊള്ളിനു.

(ഒ) രസവിചാരം.

ഇവിടെ അംഗിയായ രസം ശ്രൂംഗാരം; ഭയാനാകാടികളും ഗഞ്ചം. അതിൽ “ക്ഷത്രയോന്നുവള്ളുമാം” എന്ന ഘട്ടത്തിൽ അങ്ങരിതമായ ‘രതി’എന്ന ഭാവം ശാഖത്തിൽ—‘പ്രദയമേ സപസ്യമാ യിരിക്കു നീ വിചാരിച്ചുതിനെ...’ എന്ന തുടങ്ങി “തന്പിക്കുന്നി ലൈഴിച്ചു ഭാഷികളില്ലെന്നില്ലു” ഇതുന്തുള്ളൂ സന്ദർഭത്താൽ ഉഠനും ശ്രമാശ്രൂ സമാചിപ്പിച്ചേരുത്തിനു പാതുമായിത്തീ നീതിനും ശേഷം “അനിവേഗമമാംമാം പ്രഭാവം” എന്നതു മുകളിൽ കാമലേവം എഴുതുന്നതുവരേയുള്ള പുംഗരംഗവിപ്രലഭഭത്താൽ തുടർന്നുള്ളൂ,

- (എ) “കട്ടി മനത കവിപ്പാത്തടം.....”എന്ന ദ്രാനി,
- (ഒ) “അഭിവേഗമമാംമാം പ്രഭാവം”എന്ന ശകമാനത്,
- (ഒ) “സൂര! കസുമഗരൻ നീ....”എന്ന രാജകത്തുകമായ അസുഖ,
- (ഔ) “അഭേദകിൽ താമസിക്കാതെ എന്നർ ഉളക്കുറിയ ചെയ്യേണിവയും” എന്ന നായികാഗതമായ നിവേദം,
- (ഒ) “എനിക്കു എന്നർ പ്രിയയുടെ ദർശാം ഷിച്ചു മഹരിന്താണ ശരസ്യം” എന്ന നായകന്റെ ഉത്സുക്കും.

ഇത്രൂപി സഖ്യാരിഭാരാന്തോൽ അവിട്ട് വരിയോഷിതമായി, “രാജാ—പ്രത്യക്ഷനായി വേഗത്തിലുട്ടുള്ള ചന്നും” എന്നാരം ഭിച്ചു “[അവൻ മുഖത്ത തിരിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നു]” എന്ന്

അവസാനിക്ഷന ഗ്രന്ഥത്താൽ പ്രതിചാദിതമായ സംക്ഷിപ്തസംഭാഗങ്ങളാർട്ടഡയേയും,

“ചവലമായ മനസ്സ് പ്രയാസം തുടാതെ...” ഇതുാണി ഒക്കെത്തുടങ്ങുന്നതും അതും മുതൽ

“ഇല്ലാട്ടം തുന്നുമെന്നാകില്ലാണിവിടമുപേക്ഷിപ്പിത്തിനിഞ്ഞായ കണം” എന്ന രാജാവിശൻറെ പരിശേഖിതം വരേയുള്ള സന്ദർഭമാരും കാൽപ്പനിക്കാവാസവിപ്രലാഭാസ്ഥാന്യേയും, ഒട്ടവിൽ ഭവ്യസംഗ്രഹാവാവ സരത്തിൽ ശാഖവിപ്രലാഭക്ഷ്യയേയും പ്രാപിച്ചു്, മലബുരു കുറ തെന്തായ കാലം നിശ്ചയം സമ്മിലിതമായെങ്കിലും,

“എന്താൻ എനിക്ക് ഈ ശാന്ത കേട്ടിട്ടു് ഇഷ്യൂജനവിരുദ്ധമി ഷ്ടൈകിലും ഒഴിവുകൂട്ടും തോന്നുന്നതു്” എന്നും,

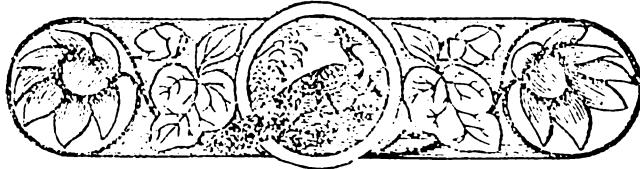
“അത്യുത്തത്പരം പുണ്ണാരെൻ ചീത്തെമ്പായും
സത്യാത്മത്തെ ഉത്തര്യിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ?.”

എന്നും മറ്റൊരു അവസരങ്ങളിൽ ഒള്ളംഗരധണാക്കാലത്തു രാഹ്യ പദ്ധനാദരത്തിൽ മന്ത്രിക്കാണ്ണന്നു് പന്ത്രിനത്തിന്പിംബുംപാലെ യട്ടാകമാണെന്നിൽ അനന്തരാസിഡയമായിത്തന്നു ഇരുന്നുകൊണ്ടു് ചിന്നിട്ടു മുന്താദശനത്തിൽ ചെട്ടുന്ന സാമേരുവാസാ എന്ന വുപദേശ്യമായ വിപ്രലാഭമായിട്ടു് സാമുഖ്യത്തെയും ആവിഞ്ചിച്ചു്, അവസാനത്തിൽ സച്ചത്രയായ ശക്തിയുള്ള സാഗരത്തിൽ പിണ്ടം സംഭേദം ശാതമാനം പരിണമിച്ചു് ചക്രവർത്തനാമായിരിക്കുന്ന ഒരു അപ്പു പ്രചവർണ്ണാസംബന്ധിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചതും ചെയ്യുന്നു.

എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ, എം. എ.

പ്രസാധകൻ.

റിവം.

രംപ്പവാടം.

‘കേരളീയഭാഷാശാകന്തളം’ എന്ന ‘വിദ്യാവിലാസിനി’യിൽ വണ്ണം പ്രസിദ്ധികരിച്ച കഴിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ മുപ്പുതു ഏകാല്പ ത്വിനു മേലായി. ഒരു നിരങ്ങാഡമോ സ്വംഗം ദ്രോജ്വന്നിലുമോ അതു യ തജ്ജമിശ്വാബന്നന് എനിക്ക് അതു കുതിയേപ്പുറി അനന്നം ഇന്നന്നം അഭിപ്രായമില്ല. അതു കാലങ്ങളിൽ ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കണക്കായിരുന്ന ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തമോ മുലക്കതിക്കുള്ള അനുഭാദംമായ സ്വംഗം സ്വംഗം നിമിത്തമോ ഇന്നങ്ങൾക്കു അതിനെ അത്രവിച്ചു എന്നേ വിചാരിക്കാൻമാറ്റി. എത്രാധാരും ഭാഷാസംഹിതുകളിൽ അതിനൊരു സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ സിലബിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു നിവിവാദമണ്ണന്.

അതു വിധത്തിലുള്ള ഒരു ഘസ്തക തത്ത അനുശ്രിരമായ ഒച്ചിലേ ഒം അനന്നസംഖ്യയുടെ പുതിയ വേഷം കൈട്ടിക്കണ്ണെന്ന് എനിക്ക് കരിക്കല്ലും അതു ഗ്രഹം മുഖഭാഗായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിലുള്ള സംസ്കൃതപദപ്രാച്യം തുല്യം ഭാഷാഭിമാനികളും ചില സഹ്യങ്ങളാക്കി സമിക്കാത്ത ചില സന്ധിബന്ധങ്ങളും ചാറി ചിലപ്പോൾ അനന്നശാചിക്കാതിരായിട്ടിരിപ്പുന്നം ഇല്ല. അനന്നത്തെ കാലഗതി ഒരു അനാശാഖയുടെ അതു ഗ്രഹമാ ഉണ്ടാവി എന്നേ മുഖ്യമായി സമാശാനു ചാലാനുള്ളി. ചാട്ടകൾ കഴിച്ചുള്ള പുരാതന ഭാഷാവച്ചുകൂടികളിൽ മേലപ്പറന്ന നന്ദിരിയുടെ ചില്ല ഫാദ്ദുരാക്കണബാളാണ്.

ചൂത് ശ്രേഷ്ഠമാകയും മനിപ്രവാളത്തിൽത്തന്നെ നിംഫിക്ക പ്ലൂടിക്കന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. കമകളിൽ ഒപ്പാവദ്യ സ്വർഖ ധാരാളം ചേത്തു വന്ന ഉള്ളായിവാച്ചു 'വൈദിഡിയോടോ തിനാൻ' എന്നതിനു പകരം 'വൈദിഡിയോക്കചിവാൻ' എന്നും, ദീ ഷാന്തുലിയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു നിഃജപ്പിച്ചിക്കന്ന ഇരയിമൻതന്നീ 'ഒ കിച്ചുശകരൻതന്നപ്പന്നാനി' എന്നതിനു പകരം 'ശകിച്ചുശകര സ്വ പ്രണാഹിനി' എന്നും ആ ദ്രോക്കത്തിൽത്തന്നെ 'അങ്കേ ചേത്തി ട പത്രാ' എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കു. പുന്തി നേരി 'താരിതനപീകടാക്ഷാബുലമധ്യപകലാരാമ! രാമാജനാനാം' ഇത്രും പ്രത്യേകിച്ചും മഹിഷമംഗലത്തിനേരി 'പാലംഭോരാസി മലേ; ശാഖയാധിവാസേ ശാഖാനം' ഇത്രും പ്രത്യേകിച്ചും യും രചന ഇം മനിപ്രവാളത്തിലെ അനുസരിച്ചു തന്നെയുള്ളതാണ്. ആ കാലത്തു് ഇന്നതേതപ്പോലെ സംസ്കാരവിക്രമത്തു ഇം പദ്മാസം ഭാഷാകവിതയിൽ പ്രവേശമില്ലെന്നു് ആക്ഷം തോനിയിക്കുന്നില്ല. എന്നമാറുമല്ല സംസ്കാരവിക്രമത്താരായ കവികൾക്കു തങ്ങളിട ഭാഷാകൂത്തിക്കു മനിപ്രവാളത്തിലെ തന്നെ ഏഴ്തന്നെമന്നു് ഒരു വക നിഞ്ചുംബാധികനു. ശ്രൂ ലഭമലയാളദ്രോക്കപ്പേരു ഗ്രാമപ്പേരു ഹാസ്യരംസപ്രധാനങ്ങളോ ആരു വിഷയങ്ങൾക്കു മാറ്റമേ അവർ ഉച്ചയോഗിച്ചു വന്നുള്ളു. തു ഇളയക്കമകളിൽ നിപുത്തിയിരുന്നതേതാളം പച്ചമലയാളപദ്മാസ തന്നെ പ്രയോഗിക്കണമെന്ന നിഞ്ചുംബാധാധികനു കണ്ണുംന സ്വാർ തുടി തന്നേ 'കൂദ്ദുച്ചരിത'കാവ്യത്തിൽ 'കമാരിയെത്താൻ പ്രസവിച്ചുശേത' എന്നെഴുതാൻ മടിച്ചില്ല. ഒരു പുംബാചാരത്തെ പിൻ തുടങ്ക മാറ്റമാണ തോൻ 'ശാകന്തള' തജ്ജിമാളിൽ ചെ ജീക്കളിൽ. എന്നാൽ സംസ്കാരപദ്മാംഗം ഭാഷാകവിതയ്ക്കു ഒരു ഫ്രേഞ്ചാംമാണെന്നു് എനിക്കും ആ കാലത്തു് തോനിയിക്കുന്നില്ലെന്നു ഇളതിനു ആ ഗ്രാഹത്തിൽത്തന്നെയുള്ള 'പുല്ലിനെ മാൻ തുപ്പുനു' 'മാനോബാന്തു വളൻ' ഇത്രും പ്രത്യേകിച്ചും ദിഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. 'താന്തം പ്രക്ഷാമഗണ്യം' 'ശരിക്കുമാന്ത്രാന്ത്രേവധിനോതി' ഇത്രും പ്രത്യേകിച്ചും ആ സാരളുവും ഭാഷാന്തുലിയും കാണന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള മലപ്രകാരണം അനാസ്ഥയ്ക്കുന്നതു മരിയാനാമല്ല.

ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ശ്രദ്ധമലയാളകവിതയുടെ അടിമന്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടായി പറയേണ്ടതു പുന്നോട്ടതു നസ്വരിയൈയും വെണ്മൺ അം ചീൻ നസ്വരിപ്പാട്ടിലേയുമാണ്. ഇവർ സംസ്കാരത്തിലും പദ്ധതിമംഗളത്തിൽ അഥവക്ഷ കൈ സഹായമായി തീർത്തും. ഇവരും ഗതാന്തരത്തിന്റെ നാലു അനുമായി ശ്രദ്ധമലയാളത്തിൽ ശ്രദ്ധാരദ്ദോക്കങ്ങളിൽ മറ്റൊരു തന്നെയാണെന്ന് ഉണ്ടാക്കിയതും. എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ തങ്ങളുടെ വാസനയും ഒരു കവികൾ മറ്റു വിഷയങ്ങളിലേയും നായി പ്രിയം. ഇതരമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ എന്നവോലെ സാമ്പത്തികവും സപ്രേക്ഷണയം ഉണ്ടാക്കുന്നതു കാലാന്തരവും അപരിധിതനീയമാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോഴുള്ള ഭാഷാകവികളിൽ ആരിപക്ഷ യും ഇവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ തന്നെ അനുവദത്തിക്കണ്ടായി കാണുന്നതിൽ അനുബന്ധപ്പെട്ടാനില്ല. ഒരു കാഞ്ഞത്തിൽ എന്നെന്നു നില എന്നുണ്ടാക്കുന്നതും എന്നെന്നു അനുന്നതും കാഞ്ഞത്തിക്കപ്പെട്ട വായിച്ചിട്ടുള്ളവക്ഷ നല്പുവോലെ അറിവുള്ളതാണല്ലോ. കൈകരളിയെ കൈ സപ്രത്രു ദശാധാരകി തീക്കണ്ണതിനു യമാശക്തി ഞാനം യതിന്ത്രിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ട് എന്നെന്നു അഭിമാനം. പ്രസ്തുതവിഷയത്തിൽ എന്നെന്നു ശിഖ്യ നായ പ്രസാധകൾ എന്നിൽ നിന്നാവശ്രേണ്ടുട്ട് അനുവാദം ഞാൻ ഇതിനു വളരെ മുൻപു തന്നെ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുമാണ്.

ഇംഗ്ലീഷ് രാജ്യത്തിനാരെ ‘ഡാക്ടറേറ്റ്’ മുലം പറിപ്പിക്കുവാൻ എന്നു തജ്ജിമത്തുടക്കി വായിപ്പിച്ച വന്നു. അദ്ദോൾ അതിൽ ചില ടിക്കിൽ കണ്ണ സംസ്കാരപ്രഭാഗലൂച്ചങ്ങളും ചില സന്ധിവേദ കല്പവും മാറിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന തോന്തി. ആ അവസരത്തിലാണ് എന്നു ചുന്നുകുന്നപോക്കല്ലോം ചോതുവേ പ്രകടനാധികാരം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പോക്കാർ അഥ ചുന്നുകുന്നതിനു കുറഞ്ഞ കൈ ചുതിയ പതിപ്പിനും അവശ്രൂം നേരിട്ട് വിവരം എന്നു ദിഷ്ടിച്ചുതും. എന്നു കൈകയിൽ അതിനു കൈ പ്രതിപോലും ഇല്ലാതിക്കുന്നതിനാൽ അവർ തന്നെ കൂന കൊണ്ടുവന്നു തരികയും ചെയ്തു. അതിൽ ഞാൻ തന്നെ പല ഭേദഗതികളിലും ചെയ്തു പരി

ജീവിച്ചു. എന്നാൽ സംസ്കർത്ഥാല്ലൂം വനിക്കണം ഗ്രന്ഥ നിംബാംഗകാലത്തു തന്നെ എനിക്കു തോനിയിങ്ങനു ഉത്തരാഗ ത്തിൽ മാത്രമേ ഞാൻ ചാംദാർ അധികം മാറിട്ടണായിരുന്നുള്ളു. ശ്രമവൈമുപ്പുത്തിൽ അതിനുംടി പ്രവർത്തിക്കാൻ മടിച്ചു് ചൊ ത്രഞ്ചേരുവൈ വിശേഷിച്ചു് ഷുപ്പിഡാഗത്തിലും സംസ്കർത്ഥിക്കുന്ന പ്രഭ്രാഗം കരച്ചു് കാലാംഗസാരികളുായു ദേശപരം യമേച്ചും ചെ യു കൊള്ളുന്നതിന് അനുവാദത്താട്ടുംടി തിരുത്തിയിങ്ങനു പ്രതി തന്നെ ശിഖുന്നായു പ്രസാധകനു ഞാൻ ഏർപ്പുച്ചു്. പിന്നീടു് ഒട്ടവിൽ അഭ്യാസം ദേശപ്പെട്ടതിയു ഭാഗങ്ങൾ എന്നു ചൊല്ലി കേരംപ്പുച്ചുപ്പോൾ അവ പ്രായണ സ്വീകാര്യങ്ങളുായി തന്നെ എ നിങ്ക തോന്നകയും ചെയ്തു്. എന്നാൽ ആളുവത്തു പ്രുഹ്മകൾ വ ന്നപ്പോൾ ഞാൻ തിരുത്തായു ഷുപ്പുകം കൈവരംമില്ലായിരുന്നതി നാൽ പ്രസാധകൾ ചെയ്തു് മാറിന്നുള്ളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് ഒഴി വെ ജ്ഞാൻ സാധിച്ചില്ല. പിന്നീടുള്ള പ്രുഹ്മകൾ ആ ഷുപ്പുകം തുടി വരുത്തി നോക്കിയാണു തിരുത്തിയതു്.

ഇങ്ങനെയെല്ലാമാണു പുതിയ ‘ശാകന്തളു’ തഞ്ചികയുടെ ആ വിഭാഗം. കനിച്ചു തന്നെ പഴയ പദ്ധതിക്കു മുഴുവൻ മാറുന്നതി ആളുള്ള ചെവമനസ്സുംകൊണ്ടു കവിതാവിശയത്തിൽ മുൻപിലായതു പ്പോലെ മുഹിയുന്നതിനുള്ളു അംഗൈക്കതകൊണ്ടു എനിക്കു വേണു മുന്നു തോന്നിയു ദേശത്തിക്കു മുഴുവൻ ചെയ്തിട്ടും. ഇന്ത്യയിലും ഭൂമിശ്വരാജും പാട്ടാളി സംസ്കർത്ഥപരമായിരുന്നും അര പിടവിടുക കാണും. അതു മുന്നാറുമിക്കളുായു മഹാഭാരതങ്ങളാൽ ക്ഷാത്രവ്യമാജനാനേ സമാധാനപ്പടാനുള്ളു.

ഒരു പുതിയ പതിപ്പിനു വാസ്തവത്തിൽ കാരണമുത്തമാരയ ണി. വി. ബുദ്ധാധിപ്പു പ്രവർത്തകന്മാരുടെ പാഠിക്കുന്നതു കുറിച്ചു് ഒരു അഭ്യാസരത്തിൽ ഒണ്ടു വാങ്ങു പറയാതിരിക്കും എന്നുണ്ടു് അരിവാവട്ടിക്കുണ്ടു്. പല ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരുടും സർ

അന്നപദ്ധതിയും അവരെ പ്രസിലിക്കിങ്ങനിൽ വശമനുഭാഷിതിനും ഗ്രാഫമായി യന്ത്രത്വത്വം യഥസ്ഥിതിയും സഹാകിക്കുന്ന അതു ഡിപ്പോക്കാട്ടട സദ്ധവസായം പുന്നക്കവ്യാഹാരികൾ കൂടി അനുകരണിയമാണെന്നുള്ളിട്ടു് നിവിവാദമാണോ്. 100 ഡിപ്പോ ദ്രവംതകനാട്ടട നേരുകൾ എന്നിക്കളിൽ അവക്കെതവമായ കൂടുതൽത്തരം സംഭവിച്ചതും എന്നു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു സ്ഥായി പ്രതിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തന്റെ ശാരവദേഹിയ കുത്രാന്തരങ്ങൾക്കിടയിൽ 100 പതിപ്പിനും നിലയിൽ കൊണ്ടവയെന്നതിനും ഇതുന്തു് ഒരു സംസാഗംഭീരമായ ‘അവതാരിക’ എഴുതുന്നതിനും എൻ്റെ പ്രിയഭാഗി നേരുന്നും ലിഷ്യാഗ്രാണ്ടും അതു രാജരാജവംഖോധിതനു രാനും ധാരാളം ശ്രമപൂർഖിക്കണ്ടോ്.

ഈതല്ലും പകർത്തിയെഴുതിയതു തീകാതെ ഈ പുതിയ പതിപ്പിനു് ഒരു വ്യാവ്യാമവും തുടി സവിസ്തുരമായി എഴുതി ചേത്തു് അവലെപ്പും രാമകൃഷ്ണശാസ്ത്രിയുടെ ശ്രമവും അഭിനവനിയമാണോ്. ഇവരുടും എന്നു പറിവും കൂതുക്കനായിരിക്കുന്ന എന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പാണ്ടിപ്പിപ്പേണ്ടോ.

100 പുതിയ പതിപ്പിനും അന്തിമങ്ങളായ പ്രധാനരാജ്യത്വം അരബിച്ചു കൊടുത്താൽ ഉടനടക്കം തന്നെ തുലക്കംമായി പരിശോധിച്ചു ചിലേടങ്ങളിൽ സംസ്ഥരങ്ങളായ വാംഭേദങ്ങൾ തുടി ഉച്ചനുസരിച്ചു തന്റെ ഉദ്ദേശസംബന്ധമായ ജോലിക്കുടെ ഇടയിൽ കാലാതിവാതം തീകാതെ അവരെ തിരിച്ചുചൂഞ്ഞു് പരാപരകാരിയായ പരമേപരായും സവിശേഷമായി എൻ്റെ കൂതുക്കുള്ള വാത്രീഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവവും ഇവിടെ പ്രസ്താവ യോഗ്രഹണയിരിക്കുന്നു.

സംസ്കൃതവണിയിൽനാരല്ലെന്ന കേരളീയക്ക് എം പുതിയ താഴ്ചിമകോൺ കാഴ്ചിപ്പാസ് മഹാകവിയുടെ സവേംതമമായ ‘അബിജന്താനശാകന്തള’ നാടകത്തിൽ അവധാരിച്ചും പ്രവർഷിക്കുന്ന ഒസത്തെ മുൻപിലഭ്രതക്കാർഖ ക്രൈസ്ത്വി സുലഭമായി ആസ്ഥാപിക്കാൻ ഒട്ട വരുന്ന ഏക്കിൽ ഞാൻ കുതായ്മനായി.

രൂമെസ്സു.

മികവന്നുവരം
മര—മര—വര
}

Kerala Varma

ണി

കേരളീയലാഡാരാക്കന്തളം

പ്രസ്താവന.

നാട്ടി.

ധാതാവാദം ചമച്ചോരുക്ക്, മമ റഹി
പാർശ്വാംവിതിഹരിതുൻ
ഹോതാ, കാലം കറിയ്ക്കും രവിശരിക്കൽ, ജഗ-
ദ്ധ്യാഹി വാ നാദലക്ഷ്മം,
ശ്രതാളിയ്ക്കയെക്കപ്പെട്ടതി പുമിവിയും
പ്രാണഭൻ വായുവും താ-
നേതാവദപ്രക്രമത്രുത്തുശ്ശകരലക്കടയോൻ
നിങ്ങളൈക്കാത്തുകൊപ്പക.

എ

സൗത്രധാരൻ— [നാട്ടിയുടെ അവാംഗനതിൽ പ്രവേശിച്ച് അണിയംഞ്ചു്
അഭിചുവഹാസി നോക്കിക്കൊണ്ടു്] അതുണ്ടു്!
അതുണ്ടു്! വേഷം ധാരിച്ച കഴിത്തൊൽ ഇന്ത്യാട്ട് വരിക തന്നെ.

നടി—(പ്രവേശിച്ച്) അതുണ്ടു്! തൊനിതാ വന്നിരിയ്ക്കും. ഭവാനൻറെ
എന്തു ദിണ്ണുഗമാണു് തൊന്തെ അരബാജിയേണ്ടതു്?

സൗത്ര—അതുണ്ടു്! ഈ സഭയിൽ വിദ്യാന്മാർ വളരെ കൂടിട്ടണ്ട്. കാ
ഉദാസത്തിയായ ‘അഭിജ്ഞതാനശാകന്തളം’ എന്ന മുതനന്ന
ടക്കമിന്നായിച്ചു സാമാജികന്മാരെ നാം അതരാധിയ്ക്കും. അതു
യത്രകൊണ്ടു് കാരോ പോഷങ്ങൾക്കാം പ്രത്യേകം വേണ്ട ജാഗ്ര
തക്കിൽ ചെയ്യുതന്നെ.

നടി—സകലസംവിധാനങ്ങളും അതുണ്ടു് വേണ്ടംവന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ള
തിനാൽ യാതൊരു സ്ഥാനത്തും ഇടയില്ല.

സുത്ര—(ചിരിച്ചുംകൊണ്ട്) അതേൻ! നിന്റോട് തൊൻ ഉള്ളതു പ സ്ഥാം—

വിജ്ഞനാരഡിനദിപ്പേരു വിജ്ഞനാരാ സാധുവായ് വത്ര; നല്ല ശിക്ഷ കഴിപ്പോക്കമില്ല വിശ്വാസമാത്മനി.

২

നട!—(വണക്കത്താടക്കട) ശരിതനെ. ഇനി വേണ്ടതു് അതുന്നൾ അതജ്ഞനാവിച്ചുണ്ടാലും.

സുത്ര—അതേൻ! ഈ സാമാജികനാക്ക കബ്ഗാനദികരമായ ശാന്ത ചേിച്ച മരാന്താനിപ്പോർ നി ചെങ്ങുംതായിട്ടുള്ളതു്?

നട!—എന്നാൽ ഏതു് ഔതുവിനെക്കണ്ണിച്ചാണ് പാടേണ്ടതു്?

സുത്ര—അതേൻ! അരംഭിച്ചു് ഏരോ അതയിട്ടിപ്പാത്തതും അരംഭവയോ ശ്രദ്ധമായ ഈ ഗ്രീഷ്മത്തിവിനെക്കണ്ണിച്ച തനെ ശാന്ത ചെങ്ങാ ആണ്. ഇതാ ഇപ്പോൾ—

നീരാടവാൻ സുവമനല്ലമന്നതിട്ടനാ;
പാരാതെത പാടലപ്പുഗന്ധി വന്നാന്തവാതം;
ധാരാളമാക്കമുള്ളവാം തന്നലത്താക്കം;
സാരാംരമായി ദിവസങ്ങളിലന്തിനേരം.

৩

നട!—അരങ്ങെന തനെ.

[പാടന]

ഭേദങ്ങളാൽ കിമവി ചുംബിതാം സ്ഥാരം—
കമനിയക്കേസരാഹിവാതിപേലവാ—
പ്രമാജനങ്ങൾ കനിവോടണച്ചിട—
നമലം ശിനിഷകസുമാ ചെവിയ്യുമേൽ.

৪

സുത്ര—അതേൻ! പാടിയതു വളരെ നന്നായി. പാടിഞ്ഞ മാധ്യമു താൽ അപദൃതവാനിത്തപുത്തികളായ രംഗസ്ഥിതജ്ഞങ്ങൾ ചിത്രത്തിലെഴുതപ്പെട്ടവർ എന്നപോലിരിജ്ഞുണ. എന്നാൽ ഇനി ഇവരെ ഏതു നാടകമാണിന്നുണ്ട് സന്ദേതാഷിപ്പിയ്യേ ണ്ടതു്?

നടി—‘അഭിജ്ഞാനശാക്കന്തളും’ എന്ന മുതന്നാടകം നടപ്പിലെ മെന്ന് അത്രും തന്നെ അൽസീൻ വിഡാഗിച്ചില്ലാണോ?

സൃഷ്ടി—അതായും! ഉള്ളിൽ തന്നെ. ഈ ക്ഷണത്തിൽ അതു എന്ന ഒരു രാഖ്യവോയി. എൻതന്നാൽ—

ചേത്തല്ലെന്നുമാകാംക്കമായിട്ടും നിന്ന്
ഗീതസ്പർശത്താൽ എത്തനായി എന്നും;
സ്ഥിതസ്യുദ്ധം മുണ്ട് മുശത്തിനാലി—
ശ്രീതാംഗ്രഹിവാദ്യേൻ ഇവനെന്നപോലെ.

1

[രണ്ടാമുഖം ചോദ്യം]

—•—•—•—

ക്കന്നാം അരക്കം.

[രാജാഗ്രഹനായി വില്ലും അയും ധരിച്ചു് ദശാഷ്ഠമഹാരാജാവും സുതനാം പ്രവേശിക്കുന്നു]

സുതൻ—(രാജാവിനേയും മാനിനേയും നോക്കിട്ടു്)

ഇക്കണ്ണസാമതിനേയുമധിജ്ഞചാവം
കൈക്കൊള്ളാണ്ടിട്ടനോരു ഭവാനൊയുമിങ്കു നേരേ
നോക്കിട്ടമീയടിയന്നിനു സമക്ഷമായി
നില്ക്കുന്നവോ മഹത്തുംഗാനഗനാം പിറാക്കി.

2

ഒരാൾ—സുത! ഈ മാൻ നമ്മുടെ ബാഹ്യാന്തരം അതുകാംപിച്ചു കൊണ്ട് പോന്നു. ഈതാ ഇതിപ്പോഴിയിട്ടും—

കണ്ണനാളമഴകിൽ തിരിച്ചുനീവദം രദ്ദം പിറക്കിൽ നോക്കിയും,
കണ്ണനായ ഭയമിയന്ന പൂജ്യമായ പുംകായഗതമാക്കിയും, (താ,
ഇന്നത്തെകാണ്ടവിപ്പനാസ്യമായ ചമമി ചവച്ച ദഭ്കർ ചൊഴിച്ചി
കണ്ടുകൊണ്ടു, കതികൊണ്ടു മന്നിലുഡികും റാണ്ടും ലമക്കന്നതേ. 1

(അമ്പലത്തോട്ടുടർന്ന)

നാം ഘറമേ ഏതിനെക്കാണിരിപ്പുവെ തന്നെ ഈ മാൻ പ്രയാസപ്പെട്ട ദൃശ്യി പതിക്കത്തക്ക കൂരത്തിൽ അത്യത്വങ്ങൾ?

സുതൻ—താഴു വിരപ്പിപ്പാതിരാത്രുക്കാണ് അടിയൻ കതിരകളുടെ കടത്താൻ അടക്കിയപ്പോൾ രമത്തിന്റെ വേഗം മനി വെച്ചു; അതു നിമിത്താ ഈ മാൻ ദ്രാസമാധാരാണ്. ഈ പ്പോൾ സമദ്ധിശ്വിൽ അതിരാത്രിനാൽ ഈ മുഹം തിരുമനസ്സ് ലേജ്ഞു ഭേദപ്പമാകയില്ല.

രാജൻ—എന്നാൽ കടിത്താൻ അത്യച്ച വിടക തന്നെ.

സുതൻ—ഈതാ കല്പനദോലെ ചെയ്യുന്ന.

(അധികമായ രമഘവഗം നടപ്പിട്ടു്)

തുകാൻപാത്താലും തുകാൻപാത്താലും തിരുമെന്തി!

ചെണ്ടുമുഖ കടിത്താനായച്ച വിടവേ മുന്നാണത്രുടൻ ചാമരം

ത്രഞ്ചവൈദികാരനക്കമെന്നു ചെവിയും തുപ്പിച്ചിതാ വാജികർം

തന്ത്രാരത്താനയാതെ താൻ ചുരുട്ടോദ്ദുതം രജഃസാത്യം

തന്ത്രത്തിൽ കതിക്കാണിട്ടുന്ന മുഗവേഗസ്ത്രം ഭാലെന പോതെ. പു

രാജൻ—(സന്താപത്തോട്ടുടർന്ന) ഉള്ളിത്രു തന്നെ. കതിരകളുടെ വേഗം ഇന്റുംപുതും സുഞ്ചംപുതും വേഗത്തെ അതിശയിച്ചിരിയ്യുന്നു.

എന്തെന്നാൽ—

ഒന്നാക്കണ്ണവാർ ചെരുതായ വന്നു വലുതായീടുന്ന മാത്രാന്തരം;

ചാക്കിൽ പാതിയിൽ വേർപ്പിരിഞ്ഞതു ഭവിച്ചിട്ടുന്ന ശ്രൂഢിച്ചു പോ

വകുച്ചുള്ള പദാത്മമനങ്ങൾ നിവിസ്തിട്ടുന്ന ദൗഖിജ്ജംഗം!

(അ; ചൊല്ലുക്കാണക്കലത്തിലിട്ടുരിക്കില്ലു കംബോനനിജ്ജംഗമെ. നർ

സുതൻ—തിരുമെന്തി! ഈതാ ഈ മാൻ സമീപസ്ഥമാണി. ഈനി തുകാവിള്ളുടാം.

[രാജാവു ദരം തൊട്ടക്കമന]

അബനിയരയിൽ— മഹാരാജാവേ! അത്രുമലുഗമാണിതു്; കൊല്ലുക
തേ! കൊല്ലുക്കതേ!

സുതൻ— തിരമെനിയുടേയും ശരദക്ഷുമായ മാനിന്റെയും മദ്ദേ
മഹാഷിമാർ യന്ന നില്പ്പുന്നു.

രംജൻ— (പരിഭ്രമിച്ച്) എന്നാൽ വേഗത്തിൽ കൂതിരകളെ നിറുത്തു.

സുതൻ— അടിയൻ ഇതാ നിറുത്തി. [രമം നിരത്തുന്നു]

[രംജൻ റിപ്പോർട്ട് തുടി ഒരു മഹാഷി പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു]

മഹാഷി— (കൈയ്യുത്തിക്കൊണ്ട്)

അരങ്കതത്തു! വിന്ദാല്പൂ, പുക്കാളിൽ കൊള്ളിയോലേ,
ശരമതിളുവാകിയമാൻകിടാവിന്റെ മെഞ്ചിൽ:
ഹരിണമതിലിരിയ്ക്കു തുട്ടുമാം ജീവനെങ്ങോ?
പരാശമരിയവാസ്സും വിന്നാവുമെന്തോ?

മൂ

അരയതു കൊണ്ട്—

കീൽക്കിയശ്ശുണ! സാധു മജ്ബിയിൽ
ചേത്ത ഓംഗാമുപസാഹരിയ്ക്കു നീ;
അത്തതരക്ഷയതിനായും ഭവാ—
നാന്തി ചേക്കവതിന്നു് സാധുവിൽ.

മൂ

രംജൻ— ഇതാ തോൻ ശരമുപസാഹരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

[അപ്പു് ത്രവനമാഴിലെ ഇടന]

മഹാഷി— പുതമഹാരാജാവിന്റെ വാഗ്രത്തിനലക്കാരഭ്രതനായിരി
യ്ക്കുന്ന അരങ്ങേയ്ക്കു് ഇതു യുക്താ തന്നെ:—

പുതവിന്റെ കലത്തിക്കൽ പിന്നോടെ ഭവാനിതു
ചേരു,-മേവാലുന്നു പുതുൻ പിരക്കാ ചക്രവർത്തിയായ്. മൂ

റിപ്പോർട്ട്— (കൈക്കണ്ണ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട്) സവ്വമാ ചക്രവർത്തിയായ
പുതുന ലഭിച്ചാലും.

രംജൻ— (നമ്മുംരൂപവം) പ്രധാനമണാശീവ്യാദത്തെ ഞാൻ ഭക്തിയോ ദേ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നു.

മഹാഷ്ഠി രാജാവേ! തന്ത്രപം ചമത്തുംയി എറ്റപ്പട്ടിരിയ്ക്കുന്നാണ്; ഇതാ മാലിനിനാദിയുടെ തീരത്തിൽ കലപതിയായ കണ്ണപ നീർ അതുമും കാണുന്നു; കാഞ്ചനതരങ്ങപാക്ക വിശ്വാസം വ രികയില്ലുക്കിൽ അവിടെച്ചേരുന്ന് അതിമിസർക്കാരം സ്വീ കരിച്ചാലും. അതുനെന്നയുമല്ല—

ചേണാന്ന് ദൈവം തടവും

കാണാതെ നടന്നിടം ക്രിയകൾ നോക്കി

ഞാനിന്റെക്കിണമേരു മുഴം

ക്രോണി ഭരിയ്ക്കുന്നതുജ്ഞിതവുമരിയാം.

മന

രംജൻ— കലപതി ഇവിടെത്തന്നയുണ്ടോ?

മഹാഷ്ഠി അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിയായ ശക്തിയെ അതിമിസർ കാരംതിനു ചട്ടം കൈട്ടിയിട്ട്, അവളുടെ വേദപ്രാതിക്രിയ തനിനു ശാന്തി ചെയ്യുന്നതിനായി സോമതീതമാറ്റിലേയ്ക്കു പോ യിരിയ്ക്കുന്നു.

രംജൻ— അക്കടേ; അവശ്ലേഷ്യുന്ന കാണക്ക തന്നെ. അവൾ ഒരു നീർ ഭക്തിയെ കണ്ണപമഹാഷ്ഠിയോട് അരിയിയ്ക്കുമ്പോം.

മഹാഷ്ഠി ഏന്നാൽ തന്ത്രപം ഇപ്പോൾ പോകുന്നു.

[ശിശ്രഹാരാട്ട്രികി പോകി]

രംജൻ— സുതാ! ക്രതിരക്കെല്ല വിട. ഒണ്ണുാറുമാ ദിനിച്ചു് അതു ശ്രദ്ധി വരുത്താം.

സുതൻ— ഈതാ അടിയൻ കല്ലുന പോലെ ചെയ്യുന്നു.

[രചവേഗം നടക്കിയുന്നു]

രംജൻ— (ഘറം നോക്കിട്ട്) സുതാ! പറയാതെ തന്നെ ഇതു തപ്പോവ ഗത്തിനീരു സങ്കേതമാണെന്നുണ്ടായാം.

സുതൻ— അതെത്തന്നെന്ന തിരുമെന്നീ!

രാജം— നീ കാണാനില്ലയോ? ഇതാ ഇവിടെ—

പോടിൽ പാത്ത മുകം പൊഴിച്ച വരിനെല്ലാണിമ്മരങ്ങൾക്ക് കീറം; കാടൻകാകളിടിയ്ക്കും മിനസമായ് കാണാനിതാ പാരകൾ; കാട്ടിരാതെ മുഗ്ഗഞ്ചലു തേരെല്ലി പൊരുക്കണബാ തുസാതെ താൻ; പാടംഡാരുകരിഞ്ഞ വല്ലുലജലം വാന്നിട്ട് കാണാനിതാ.

മർ

സുതൻ— എല്ലാം യോജിയ്ക്കുന്ന.

രാജം— (കാംചു കുറം പോയിട്ട്) അതുനുമപിഡിയുണ്ടാക്കുന്തെല്ലോ; അതുകൊണ്ട് രമം ഇവിടെത്തൊന്ന് നിറുത്തു. ഞാൻ ഇന്ത്യി റാടക്കാം.

സുതൻ— ഇതാ കതിരക്കെല്ല നിറുത്തിയിരിയ്ക്കുന്ന; തിരക്കേന്തി താഴെ എഴുന്നാലുള്ളാം.

രാജം— (താഴെയിരിക്കിയിട്ട്) അതുനുമത്തിൽ ചെല്ലുന്നതു വിവിതവേ പ്രത്യേതാടേ വേണ്ടതാണെല്ലോ. അതുകൊണ്ട് രം അതുഭേദം ദേശം വില്ലും നീ വച്ചുകൊള്ളുന്നും.

[അതുഭേദം വില്ലും സുതൻ പക്കൽ കൊടുക്കുന്നു]

ഞാൻ അതുനുമവാസിക്കുള്ളക്കാണ്ട് തിരിച്ച വരുന്നോശല്ലു കൂടിരക്കെല്ല നന്നച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നും.

സുതൻ— അടക്കാൻ കല്പിന്നപോലെ ചെയ്യാം.

[പോയി]

രാജം— (ചുറകു നടന്ന നോക്കിട്ട്) ഇതാ അതുനുമാ. ഇതിലേയ്ക്കു കടക്കാം.

[കടക്കുന്ന സമയം വല്ലതു കൈ സ്ഥാരിക്കുന്ന ലക്ഷ്യം നടപ്പിടിക്കും]

കേവലമാനുമമിഞ്ഞിശാന്താ;

കൈ വലത്തെ ചലിച്ചിര സാലും?

ഒരവഗതിയ്ക്കുമവാ തടവുണ്ടാ

അവനരാചിജ്ഞത്തിലെണ്ണും?

മു

അരണിയംഗിൽ— ഇത്തോട് വരവിൽ ഇഷ്ടതോഴിമാരെ!

രണ്ട്— (ചവി കൊട്ടതിക്ക്) ഉവവന്തിന്റെ തുക ഭാഗത്തായി
ആരോ സംസാരിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ തോന്തരം. അരങ്ങേംകൂടുതൽ
പോകാം.

[ചുറ്റി വടക്ക് ഒന്നാക്കിട്ട്]

ഇതാ മഹാഷി ക്രൈക്കരാർ അവവരവക്കട വാസ്തവിന് അരംഗ
ആവണ്ണിയായ കുട്ടാമ്പി എടുത്തു സ്വാല്പുക്കുണ്ണങ്ങളെ നന്ദിക്കു
നന്തിനാഡി ഇന്ത്യാടു തന്നെ വക്കൻ. [സുക്ഷിച്ച കോക്കിട്ട്]
ഇവക്കട ആവാവണ്ണം ദശനീയമായിരിക്കുന്നു.

ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ପରିଷଦୀଙ୍କ ଜଗନ୍ମହାରୀ

നാട്ടു പ്രലിംഗന്തരവെമ്മന്ന വന്നാൽ,
അടവിലത്രുലമ്പുവിച്ച്
സുടമ്പുന്നലത്രു മാനഹാനി.

-20-

ഈ തന്നെലിൽ മാത്രമുള്ള കിന്ന് ഇവരെ കോക്കാം.

[ഫോക്കിസ്റ്റാൻട് നില്ലുന്ന]

[അന്നതരം മുൻവിവരിച്ച മട്ടിൽ റണ്ട് സവിമാരോടുള്ള ശക്തിയെ പ്രവേഗിപ്പിക്കുന്നു]

ശ്രൂക്കന്തളി— ഇന്നോട്ടു വരെവിൻ തോഴിമാരേ!

അരന്നും— കൈത്തോളി! മലപ്പുറമ്പോലെ സുക്രമാരഗ്നിരയായ നി നെന്മുട്ടി ഇം അത്രമുമ്പുക്കുത്തേണ്ടെങ്കിൽ നാന്തുനാതിനു നിയോഗി ചുതിനാൽ താതകസ്ഥാപന നിന്മന്നക്കാഴ്ച ഇതുകളിൽ പ്രീതിയു ബോന്ന തോന്നുന്നു.

ശക്കതള—അനന്നുയേ! അച്ചുക്കുറ നിയോഗം കൊണ്ട് മാത്രമല്ലോ
ഞാൻ ഇവരെ നന്നായ്ക്കുന്നതു്. ഏനിങ്ങും ഇവരെക്കുണ്ടിച്ചു സ
രോദരനേഹമുണ്ട്. [പ്രക്ഷസ്തരെ നന്നായ്ക്കുന്നതു്]

രംജൻ— (സൃഷ്ടിച്ച നോക്കിട്ട് അത്തരതം) അർഹോ! ഇവളാണോ അതു കണ്ണപച്ചറുയായ ശക്തിയും? ഇവയെ അതുമുകളിൽനിന്ന് വിൽ നിയോഗിച്ചുനാ അതു മഹാഷ്ഠി ഷാച്ചിത്രമില്ലെന്നതു അതു തന്നെ.

വച്ചപ്പീതി നിസ്ത്രേസൂനരമായു വിഡാ സംശയം
തപസ്സിനാനതുപമാക്കവതിനി ചുവാം താപസ്സ്
ചുവാക്കണിക്കേണ്ടിയേ കവലയുള്ളുന്നത്തിനാൽ
വിപാകക്കടവാം ശമിലത മറിയ്ക്കാവാണ്ടിട്ടും മൈ

[അപ്പാരം ചെയ്യുന്ന്]

**ശക്കത്തു—അരാന്മുള്ള! പ്രിസ്വേദ ഇം മരവിലി ഒരുക്കി കൈട്ടിയിരി
പ്ലാന. ഇ.എച്ച.ആർഎസ്.**

അമന്ത്രിയും—അമരാവതി തന്നെ. [സാധാരണ ക്ഷേത്രങ്ങൾ]

പ്രിയംവദ—ഈ കാല്യത്തിൽ എന്നുണ്ടാവുന്ന കാപ്പെട്ടടക്കമാണ്. വിവർജ്ജന കൂടണ്ടോരു വലുതാക്കളാണ് ഇവയാഥെന്നു കാപ്പെട്ടടക്കമാണ്.

ରାଜ୍ୟ—ଶ୍ଵରାଜ୍ୟ ପ୍ରକାରମାତ୍ର ହୁଏ ଶରୀରତିକିଳା ବ୍ୟାଲ୍‌ପିଳାର ହୁଏ
ମହିଳା ଆଗନ୍ତୁପରମାଣୁକାରିଷ୍ଟିଲୁ ଅନୁଭବାରମାତ୍ର ତିରାତି
ରିଷ୍ଟିକାଲୁ.

ശക്കത്തു—(മുരഖാട്ട് നോക്കിട്ട്) തോഴിമാരെ! ഇതാ ഇം ഇലത്തിമ
രം കാരഡുകൊണ്ടിള്ളുന്ന തള്ളിക്കുള്ളുകുന്ന വില്ലുകളാൽ എ^{ണ്ണ}
നീ സാഡുപ്പട്ട വിളിഞ്ഞുന്നതുവോലെ തോന്നുന്നോ. തോന്നു
അതിനും അട്ടക്കാൻ ചെല്ലുട്ട്.

പ്രിയംവദ—ഒക്ടോബർ! വീ അവിടെത്തെന്ന ക്ഷണാനോം വില്പി
ണം. വിന്നുകൊണ്ട് ആ ഇല്ലത്തി ഒരു റൂളു വള്ളി ചുനി
യത്രവോലെ ശോഭിക്കുന്നു.

ശക്കരമുള്ള ഇതുകെണ്ണേം തന്നെയാണ് വിവരം പ്രിയപ്പെട്ട എന്ന പരമ്പരയുമായാണ്.

രാജാ—പ്രിയമകില്ലോ സത്യമാണ് പ്രിയംവദ പാശ്ചത്തു്. എന്നെന്നാൽ—

തളിക്കപ്പോലെ സുമഭാവഹരം
ലളിത്തശാഖകൾ പോലെ ക്ലിപ്പേച്ചം
ഉളിഞ്ഞു കുമാരൻ തുല്യമാണ്—
തെളളിക്കവാടിനു തികാണ്ടിതു അവന്നും

മാർ

ശരന്മുഖ—ഈന്തക്കു! ഇതാ ഈ ശതമാവിനു സ്വാധാവരിച്ചിരി
ഡിന പെണ്ണും വാസ്തും സ്ഥിരി എന്ന നി പേരിട്ടിരിഞ്ഞുതന്നു
യ മുപ്പെടു മാനാവോയോ?

ശക്രതു—എന്നാൽ ദൊർ എന്നാജും മാനാപോഡേഡ്വും.
(ശ്ലോഡ അടക്കാൽ ചെന്ന ദോഷിക്ക്)

ഈ പുക്കിജാതിയിലേ ഭാഞ്ചാഭത്താക്കമാക്കു ഉചിതമായ അര
വസാത്തിലാണ് യോഗമുണ്ടായതു്. എന്തെന്നാൽ ഈ വ
നാസ്തും പുത്താജും പുഞ്ചിച്ചു അവനാവസ്ഥ പ്രാവിച്ചു
തുപോലും, ഈ മാവു നൃവണ്ണം തളിത്തു് അവനാഭവയോ
സ്രൂമായ്ക്ക ചരംതത്തുപോലാജും ഇരിഞ്ഞുനു.

[നൃക്കിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന]

പ്രിയംവദ—(ചിറിച്ചുംകൊണ്ടു) അവന്നുണ്ടെന്നു! ശക്രതു വനാസ്തും സ്ഥിരി
ഈ ഇതു സുക്കിച്ചു നോക്കാതിവാൻ സാരം മനസ്സിലാ
യോ?

ശരന്മുഖ—ഇല്ലെല്ലോ, കേൾക്കട്ടേ.

പ്രിയംവദ—വനാസ്തും സ്ഥിരി അവന്നുപാശ്ചായ ഒരു പുക്കിവരണാട്ട്
ചേന്നതുപോലെ തനിഞ്ഞും യോഗ്യനാണു ഒരു ഭത്താവിംഗാട്ട്
ചേരുവാൻ സാഗതി വരുമോ എന്നുള്ള അതഃസ്ഥാണ്.

ശക്രതു—(ശ്ലാപനോട്ടുടക്കി) അതു നിബാർ മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അതു
ധമായിരിഞ്ഞും.

രാജാ—ഈവർ കണ്ടുമഹരപ്പിഞ്ഞു് അനുജാതിന്റീകിൽ ജനിച്ചവളും
യിക്കണ്ണക്കിലോ! അമവാ, എന്തിനു സാരയിഞ്ഞുനു? നിശ്ചയി
യും തന്നു—

ക്ഷാത്രയോപ്രാഖ്യവള്ളാഞ്ചുമാം മനാ—
സുഗ്രീവേ മേ സമരാർക്കാത്മകഹാത്തേ;
സത്തകാർഷക വിചികിത്സിത്തങ്ങളിൽ
ചിത്തവുത്തിയതു താൻ പ്രമാണമാം.

20

ആകട്ടു, ഇവളുടെ വാസുവമനിവാസ് നോക്കാം.

ശക്രതളു—തോഴിമാരേ! അരണ്യജീവി ഇതാ ഇം മുസ്തിജ്ജു എവളിലും ദാഖിച്ച
പ്ലോം ഇതിൽ നിന്നും ഒരു വണ്ട് ഇളക്കിപ്പാപ്പെട്ട് എന്നുറ
മുവത്തിനു നേരിട്ട് വരുന്നു.

[വാക്കിനാക്കാനാക്കിയുള്ള ഉപദിവം നടിപ്പുന്ന]

രാജൻ—(നോക്കി അറുപ്പെട്ടു എന്നുചൊല്ലു)

തനാട്ടിടം മുട്ടെമെജ്ജിൽ നീഡിവള്ളുടാൻ എത്തട്ടിക്കടക്കിപ്പുവേ;
പുഞ്ചം കാതിനാട്ടത്തു ചാന്ദാര രഹസ്യാവ്യാസിപ്പോൾ പാടിടി; തട്ടിരക്കൈകൾ കൂടണ്ണിട്ടാവാം ഒക്കെ സംഭാഷണേംജുതനയും;
കുട്ടേൻ താതപവിചാരമാജീമാജീ ഞാൻ നീ തന്നെ ധന്യാർ സജ്വ!

ശക്രതളു—എന്നുറ തോഴിമാരേ! ഇം ചിരുന്നായ വണ്ട് എന്നു ഉ
പദ്ധവിപ്പുന്നു. നിന്നും എന്നു രക്ഷിപ്പുന്നു.

സവിഹൻ—(ചിരിച്ചും ഏണ്ണും) എന്നെല്ലാണോ രക്ഷിപ്പുന്നു? ചിഹ്നം ശനി
നൂ വിളിച്ചു നിലവിളിപ്പു. തപോവദാദാദൈ രക്ഷിപ്പുന്നാതു
രാജാക്കന്നാരല്ലയോ?

രാജൻ—പ്രത്യക്ഷമാജി ഇവരുടെ മുഖിൽ ചെല്ലുന്നതിന് ഇതു ത
നു അവസ്ഥം. ആരാണു്?

[നൈംഗംഗനിയിൽ നിരന്തരി ആലോച്ചിച്ചു്]

രാജതപം വെളിപ്പെട്ടമണ്ണോ; ആകട്ടു, ഇന്നുവെന്ന പാശാം.

ശക്രതളു—ഇം ചില്ലജല്ല വിട്ടമാരുന്നില്ലപ്പോ. ഞാൻ തന്നെ മാൻ
പ്ലോഡേഡ്യോ.

[മാറി നിന്നിട്ട് കടാക്ഷവിക്ഷേപണംട്ട ത്രടി]

ഇവിടെയും ഇതു് എന്നു പിന്നാലെ എത്തുന്നപ്പോ.

ರಾಜು—(ಎಲುಪ್ಪುಕ್ಕು ಕಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು)

ಅನುರಿವಿನ ವಲರಾ ನಿಗ್ರಹಿಷ್ಯಾರ್
ಪ್ರಾರಂಭಾರ್ ಗ್ರಾಪತಿ ಗಾಢ ವಾಷಪೆ
ಕ್ಷಿಂಬಾಮಾತ ತಪಸವಿಕಾಣ್ಯಾಹಿತ
ಎಸ್ಪರಷ್ಟಿ ತ್ರಂತಾ ಯಾಷ್ಯಾಗಾಯ್?

೧೧

[ಮೃಳಾವಂ ರಾಜಾವಿಗಿನಹಣ್ಣ ಅರವತ್ತತಾಂಗ ಸಂತಿಷ್ಟಾನ]

ಅರಂಬಾಯ—ಹಾತಂ! ಹುವಿಟ ಪ್ರಮಾಂಮಾಹಿಟ್ಕಾಂಗ ಉಣಾಖಿಲ್ಲ. ಈ
ತ್ವಾಂತ ಹು ಹಾಷ್ಯಾಗ್ರಾಹಿ ಈ ವಣಿಗಳಿಗೆ ಉಪಗ್ರಹ ನಿಮಿತ್ತ,
ಹಾರೆ ಲುಪ್ಪುಕ್ಕ ಏಂಣೆಯಿಂಳ.

[ಇಹಂತಾಂತರೆಯ ಶ್ವಾಸಿಕಾಣಾಂತಿಷ್ಟಾನ]

ರಾಜು—(ಇಹಂತಾಂತರೆಯ ಗೋಕ್ಕರಿ) ತಪಸ್ಸ ವಖಿಷ್ಟಾಂತಾಂ?

[ಇಹಂತಾಂತರೆಯ ಶ್ವಾಸಿಕಾಣಾಂತಿಷ್ಟಾನ]

ಅರಂಬಾಯ—ಹಾಪ್ಪುಪ್ಪಾ ವಿಶಿಷ್ಟಾಂತ ಹು ಅರತಿಮಿಷ್ಯಾ ಲಭಿಷ್ಟಾಂತ
ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಅರಭಿಪ್ರಾಯಿ ತಾನಾ. ಅತ್ಯಂತ ಸಪಾಗತಂ, ಇಹಂತಾಂತ
ಹೇ! ಪ್ರಾಂಗಣಾಲ್ಯಾಹಿತ ಚೆನ್ನ ಹಲಸಂಹಿಗ್ರಾಹಾಯ ಅರಗ್ರಹ್ಯಾ
ಏಂತತ್ತತ್ವಾಕಂಣ್ಣ ವರಿಕ ತಾನಾ. ವಾಪ್ರತಿಗಿರ ಜಲಾ ಹುವಿಟ
ಯಣ್ಣ.

ರಾಜು— ನಿತ್ಯಾಂತ ನಾಪ್ಪ ವಾಹಿಗಾಂತ ತತಾನಾ ಏಂತಿಷ್ಟು ಅರತಿತ್ಯಾ
ಹಾಂತಿತಿರಿಷ್ಟಾನ.

ಪ್ರಿಯಂವಡ— ಏಂನಾಂತ ತಾಂಪುರಾ ತಣಾಪ್ಪುತ್ತಿತಾಯ ಹು ಏಂಢಿ
ಲಂಪಾಲಂಪು ದ್ರುತಿಲ್ಲಿತ್ತ ತಾಯಿತ ಹುತಾಂ ಅತ್ಯಂತ ವಿಗ್ರಹಿ
ಷ್ಟಾಂಪ್ಯಾ.

ರಾಜು— ನಿತ್ಯಾಂತ ಪ್ರಕಾಂತ ಸುಹಂಸೆಚಾಗಾ ಏಕಾಣ್ಣ ಕ್ಷಿಂಗಿಚ್ಚಿರಿಷ್ಟಾನಾಲ್ಪ್ಯಾ.

ಅರಂಬಾಯ— ಶಕಂತಹೇ! ನಾಂಕ್ಷ ಅರತಿಮಿಹಾಂತ ರಾಂಪಾಸಾಗಾ
ಉಪಿತಮಾಗಣಾಲ್ಪ್ಯಾ. ಅರತಿಗಾಂತ ಹುವಿಟ ಹರಿಷ್ಟ್ಯಾಂ.

[ಮೃಳಾವಂ ಪ್ರಾರಿಷ್ಟಾನ]

ಇಹಂತಾಂತ— (ಅತಂಗತ.) ಹ್ಯಾಪ್ರೆಹತಿತಿಗಾ ಕಣಿಕ್ಟ ತಪೋವಗಸದಿ
ತಿಷ್ಟ ವಿತಂತಮಾಯ ವಿಹಾರಂ ಏಂಗಳಿಗೆ ಮಣಿಪ್ಪಿತ ತೋಂಗಾ
ತೆಗಾಣಾಂ?

രാജൻ— (എല്ലാവരേജം നോക്കീട്) അർഹോ! റിങ്കേഴ്സ് സവൃപ്തം സ്വശ്രദ്ധേയായ വയ്യോത്രുപരമായിരിക്കുന്നു.

പ്രിയംവക— (നാനുസൂചിച്ചേണ്ട സപകാൽമാരി) ചാതുങ്ഗവും ശാംഭിങ്ഗവും ആകുത്തിയോടു തുടി മധുരമായും പ്രിയമായും സംസാരിക്കുന്ന ഇത്രേഖം അതുകൊടുവാൻ കൂടിയിരിക്കും? ഒരു പ്രിയ എന്നവോലെ തോന്നുന്നുണ്ട്.

അനന്തരായ— എനിക്കും അറിയാൻ കൂതുകളിട്ടും. തൊൻ ഇത്രേഖം തനിനോട് ചോദിക്കും. (രാജാവിനോട് പ്രകാശം) ആത്മാൻറെ മധുരമായ വചനാ കേട്ടിട്ടുള്ള വിശപാസത്താൽ ദൈഡംപ്പുള്ള ഫും തൊൻ ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു— എന്നൊരു രാജാംഖിലും ബാംഗാൽ അലപക്കിട്ടുപെട്ടുന്നതു്? എത്ര ഓശമാൻം ഭവാൻറെ അസന്നിധാനങ്ങാൽ ഉൽക്കന്തുടിത്തജന്മാക്കിച്ചേരുവുള്ളതു്? എത്ര സാഗതിവശാലാൻം സുകമാരാനായിരിക്കുന്ന ഭവാൻ അത്രമാവിനെ തവോവനസംഖ്യാരഹിതു മത്തിനു പാതുമാക്കിച്ചെത്തുന്നതു്?

ശക്രതാളം— (ആമഹതം) ഏതുമെ! സപസമമായിരിക്കും. നി വിചാരിച്ചതിനെത്തന്നെ അനന്തരായ ഇതാ ചോദിക്കുന്നു.

രാജൻ— (ആമഹതം) എന്നെന്നുണ്ടോപ്പാർ എൻറെ വാസ്തവം വെളിപ്പെട്ടുത്തുന്നതു്? എന്നെന്നുണ്ടെന്നെന്നു മഹിരാരാജാക്കി പായുന്നതു്? അതുകെട്ടു, ഇന്നെന്നെ പായാം. (പ്രകാശം) ചൗരവനായ രാജാവിനും ധർമ്മാധികാരത്തിൽ നിയുക്തനായ തൊൻ ആത്മാമവാസികളുടെ കമ്മൺബെല്ലും നിവിംഗ്നമായി നടക്കുന്നു എന്നുണ്ടു് നോക്കുന്നതിനും ഇംഗ്ലീഷ് ധർമ്മരാജ്യത്തിൽ വന്നിരിക്കുംണ്ടോ.

അനന്തരായ— എന്നും ഇപ്പോൾ ധർമ്മചാരികൾക്കു നാമ്പരണഭാഗിയി. [ശക്രതാളം ശ്രദ്ധാരവഘജ അചിനയിരിക്കുന്നു]

സവിഹം— (ശക്രതാളം യുദ്ധം രാജാവിനേംബാധം ഭാവം കണ്ടിട്ടു ശക്രതാളം ദി സപകാൽമാരി) ശക്രതാളേ! ഇപ്പോൾ ഇവിടെ അട്ടിനണം യിരുന്നുകും—

ശക്രതാളം— (ദേശ്വരപ്പേട്ടു) എന്നാലെന്നതാണോ?

സവിമാർ— അദ്ദേഹം ഈ അതിമിക്ക ജീവിതസ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ഒരു താത്പര്യാക്കിച്ചുപ്പെട്ടായിരുന്നു.

ശക്രതള— പോവിൻ! നിങ്ങൾ എന്നൊക്കെയോ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിപ്പിയോ. തൊൻ നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയില്ല.

രാജൻ— തൊൻ നിങ്ങളുടെ സവിഭേദങ്ങളിൽ കാണേത്താനു ചോദിയ്ക്കുന്നോ?

സവിമാർ— അനന്തരാഹമരുതു അതുന്തുൻ ചോദിപ്പിയ്ക്കുന്നതു്?

രാജൻ— മഹാത്മാവായ കണ്പമുൻ നിത്യഘോമചാരിയാണമ്പോ; നിങ്ങളുടെ ഈ സവി അദ്ദേഹത്തിനും പൂർത്തിയാക്കുന്ന എന്നുള്ളതെന്നെന്നുണ്ടോ?

അനന്തരാഹ— അതുന്തുൻ കേട്ടാലും! കൗരികൻ എന്ന ശോതുവാമതോടുകൂടി മഹാപ്രഭാവനായിരുന്നു രാജഷ്ഠിയാണമ്പോ.

രാജൻ— കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

അനന്തരാഹ— അദ്ദേഹത്തിനെ തോഴിയുടെ ജന്മേതുവായി അഭിഞ്ഞാലും. അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചതിനും രോഷം എടുത്തുവളർത്തിയതിനാൽ താതകണ്പരാ ഇവളുടെ അച്ചുവായി.

രാജൻ— ‘ഉപേക്ഷിച്ച’ എന്ന കേൾക്കായാൽ എനിക്കു ജിജ്ഞാസ ഇനിച്ചിരിപ്പിയോ. അതിനാൽ അത്രും മുതൽക്കു തന്നെ കേൾക്കാനാഗ്രഹിച്ചുണ്ട്.

അനന്തരാഹ— അതുന്തുൻ കേട്ടകൊണ്ടാലും. പണ്ട് അ രാജഷ്ഠി ഭോബന്ധായ തവന്നു ചെറുകൊണ്ടിരിപ്പിയോപാ ദേവന്മാക്ക ശക്കജിച്ചിട്ടും അവർ അദ്ദേഹത്തിനും തപോവിറ്റുതിനായി മേനക്കെന്ന അപ്പുരസ്ത്രിയെ അയച്ചു.

രാജൻ— മറ്റൊരുവയന്തെ തവന്നും ദേവന്മാക്ക് ഇന്ത്യവാ ശക്ക പതിവുള്ളതാണമ്പോ.

അനന്തരാഹ— പിന്നെ വസന്താരംഭത്താൽ രമണീയമായ സമയത്തിൽ ഉന്മാദജനകമായ മേനകാന്ത്രവം കണ്ടിട്ട—
[രാജേഷ്ഠകൾക്കിയിൽ ലജ്ജിരംഘായി വിരമിപ്പിയോ]

ରତ୍ନାଳୀ— ଶୋଶିଂ ମରୁକ୍ଷୁଲୁଙ୍କି. ସବୁଟା ହୃଦୟ ଅନ୍ଧାରଙ୍ଗୁଣାଳେ ତଥା
କୋଣାର୍କରେ.

അരക്കുള്ളിയ— അതേ.

രാജീ— മറിച്ച് വരാൻ സംഗതിയില്ല—

മഹാശ്രൂലാകാണലമാരിലീസ്വരാ

മനോജ്ഞതമാം ത്രാവച്ചിപ്പുതെങ്ങുന്നു?

അരഹത്തിലും വൈദികതമായ വിഭ്രമം

எனவே குறிப்பிடுவது விரைவாக விடப்படும்.

202

ഒക്കെട്ട്— (ലണ്ണിച്ചു അദ്ദേഹവിയായിരിക്കുന്ന.)

ରାଜୀ— (ଅନୁଷ୍ଠାନିକ) ଏହିପରିବାର ମଣିକାରମଣତିରେ ଆବଶ୍ୟକ ଲାଭିଥୁବୁ
ଏହିକାଳେ ଲୁଗିଯୁଂ କିମ୍ବା ସାଧ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ?

പ്രിയംവദ— (കൈ പുലാറിരിക്കുന്ന ശക്തിയെ മൊക്കീക്കു രാജാവിനോട്)

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯିରିଗୁଡ଼ିକ ଏହିଦେଶରେ ପୋତିଲ୍ଲାଙ୍କ ହୁଣ୍ଡିଲ୍ଲାଙ୍କ ମାତ୍ର
ଦେବାଳୟ ତୋରିଗାଲ୍ଲାପାର୍କ୍.

[காலாச பியங்கரை சூளையிரண் சொன்னது தழ்வாங் வெட்டுள்]

രാജം— ദൈത്യിയും തോനിയുമുള്ള ശരിതനെ. സച്ചരിതനെ കേൾക്കാൻമാരായി ലോഭന്താൽ എനിയും നന്നാള്കി ചോദിയ്ക്കാൻമണം.

പ്രിയംവദ— എന്നാൽ എന്തിനു സംശയില്ലോ? തഹസിജന തേഹാട്ട് എത്തും തടവു തുടങ്ങെന്നുമാണ്.

രാജീ— റിസൈൽട് സവിശയക്കുമ്പിച്ച് ഇതുവുംകൂടി അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളിംബു.

ആര്യമാർഗ്ഗം വേണ്ടിയോള്ളെ?

କୁତନାବୀରେ ପଞ୍ଚିତବିଜ୍ଞାନମାଣିକ୍ଷଣୋ?

ഉത മുഗിക്കളാട്ടാത്ത് വാഴു താനോ

സത്തവുമിക്കണ്ണസാമ്രാജ്യവുംയോടെ.

८४

പ്രിശ്വംബദ്— അതുകൂടു! ധന്മാനഭാഷാഗത്തിലും ശ്രവണ പരത്തുയാണോ.

താതകംപാകട്ടേ ഇവശ്ല അരംഗത്രപാായ വരാര കൊട്ട
കിണാമെന്ന തന്നായാണ് സകല്പിച്ചിട്ടിള്ളത്.

രാജൻ— (ആരംഗത്തം) ഈ സകല്പം സാധിപ്പാത്തതല്ല.

മാമേ! ഇവിയാണ മുഖ്യകാളിയാം;
എവക്കേൾക്കിം പ്രതി സംശയങ്ങൾ തീർന്നു;
കവലെന്ന വിനാച്ചപോയി നീ താ-
രാനാലം മാറിടമാന്തിഡണ്ട രതാം.

ര. 3

ശക്രതി— (ഒപ്പുഭാവങ്ങളാണ്) അരന്നുയൈ! ഞാൻ പോകുന്ന.

അരന്നുയൈ— എന്തിനായിട്ട്?

ശക്രതി— ഈ പ്രിയംവദ അസാന്നിധി വുലച്ചുന്നതു ഞാൻ ഗൗ-
തമി അമ്മയോട് ചെന്ന പായട്ടേ.

അരന്നുയൈ— തോഴീ! അത്രുമവാസിയായ ജനത്തിനു, വിശിഷ്ടാം
യ അതിമിഥയ സത്കരിക്കാതെ അരാവാദരിച്ച പൊജ്ഞുള്ളിയു-
ന്നതു യുക്തമല്ല.

[ശക്രതി ഒന്നാം പായാതെ എഴുന്നേറു പോകുന്നതിനാ ദാഖില്ലും.]

രാജൻ— (ആരംഗത്തം) ഇവർ പോകാൻ ഭാവിപ്പുന്നല്ലോ.

[ഓക്കാതെ തട്ടക്കമന്തിനു ഭാവിച്ച ഉടനെ നിവർത്തിച്ചിട്ടു്]

കാമിജിനാബേപ്പു മനോവ്യാപാരംകേണ്ട ഭേദവ്യാപാരത്തി
നീറ പലം വന്നാവോക്കുന്ന. എന്തെന്നു എന്നാൽ—

മുനിതന്നാരാധാനമതിനില്ലതായും സഹസ്ര
വിനായനിവാരിതപ്രസരിനാഭാരിനില്ലെന്നുണ്ടാ

തന്നതുപദ്ധതിൽനിന്നു ചലിയാതെയുമിന്നുള്ളവാ—

യന്നാഭവമന്തു പോയും തിരിയെ വന്നതുപോലുകമെ.

ര. 4

പ്രിയംവദ— (ഒക്കാളയെ തന്ത്രംക്കാണ്ട്) തോഴീ! നീ പൊയ്ക്കുട്ടാ.

ശക്രതി— (ചുംബക്കേതാട്ടിനു) എത്തുകൊണ്ടു്?

പ്രിയംവദ— ഒന്തു പുക്കിനും ഞാൻ വിനക്കവേണ്ടി ലാഡിച്ചിട്ടാം;

അതിനാൽ നി എൻഡീസ്റ്റ് കടപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. അതു കടം വീട്ടിൽ ചിത്രങ്ങൾ ചൊല്ലുവളരും. [ബലാസ് കാരണം പിടിച്ച നിരക്കും] രാജേ— ഭദ്രേ! മുഖ്യങ്ങളെ നാമ്പിട്ടു തറ്കാവതി ഇപ്പോൾ തന്നെന്ന പരിഗ്രാമത്തായിരിയ്ക്കുന്നു. എന്തൊന്നാലും മുവർക്കു—

എന്നും ഒക്കക്കം ചുകന്നതെ കടമെടുത്താണപ്പെയം സുഃസിദ്ധായ്യ; മുറും ചോർമ്മലകൾക്കിളക്കമിനിയും വിനീലി വിഹപാസജ്ഞം; ചുറും സേപ്പക്കണാ പൊടിച്ചു കവിത്തിൽ ഷുജ്ഞന്നിക്കാരായിരു— എന്നുറുത്തെക്കയ്യതിനാൽ മുന്തിരമഴിയും വാർഷിനത്തും മുംബലം. ഒരു

അതുതുക്കാണ്ടു തൊൻ മുവളിടെ കടം വീട്ടാ.

[മുദ്രാക്കാരിയിൽ ദാരിദ്ര്യം കാശിയിരിയ്ക്കുന്നു. സവിമാർ ആ തിരുപ്പാടിനിലെ ദാരിദ്ര്യം നാശകപരമായാൽ വാളിച്ചു് അഭ്യന്തരം മുട്ടും പരിപ്പുരം എന്നുണ്ടു്.]

രാജേ— നിന്നെൽ അല്ലെന്നു വിചാരിയ്ക്കേണ്ട. രാജാവിക്കൽവിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മുദ്രയാണിതു്.

പ്രിയംബദ്ധം—എന്നാൽ മുത്തുത്തും കൈകയിൽവിനു വേർപ്പെട്ടതു നുത്ര യുക്തമല്ല. (മന്ദാസഭാവം) അതുത്തുംനു വാക്കിനാൽ തന്നെന്ന മുവളിടെ കടപ്പാട് തീരും. സവി ശക്താജൈ! ദയാ ലുഖായ അതും, അംഗീക്കിൽ മഹാരാജാവു, നിന്നും കടം വീട്ടി. മുനി പോകാം.

ശക്താജൈ— (ആശഗതം) എൻഡീസ്റ്റ് കഴിയുമായിക്കുന്നു—

പ്രിയംബദ്ധം— മുനി എന്താന്നില്ലോ പോകാത്തതു്?

ശക്താജൈ— എന്നു പോകാൻ വിധ്യാരാം ചായാൻ വിശ്വാരാംു്?

രാജേ— (ശക്താജൈ നോക്കിച്ചു് ആശഗതം) എൻഡീസ്റ്റ് മുവളുകൾക്കിച്ചു തോന്നുന്നതുപോലെ മുവർക്കും എന്നുക്കുന്നു— തോന്നുന്ന സംയിരിയ്ക്കുന്നതും ചെയ്യേണ്ടതു്? അംഗീക്കിൽ എന്നും പ്രാത്മാ അം വകാശമുള്ളതു തന്നു. എന്തൊന്നാൽ—

എന്നാലും മതിൽ കലന്നവരമാണെന്നും കമിയ്ക്കുന്നതിലുണ്ടാണും ചെവി നഘ്നിടുന്ന വിരഖാടി തോന്നാരച്ചിടവേ

കന്നൽക്കണ്ണിലെയുംവത്തിനൊതിരായ് റില്ലുന്നതിന്റെക്കില്ല
തന്നെപിജ്ഞാനിലെഡിച്ചിച്ചു ദശികളില്ലെങ്കിലും മഹാനില്ലം. റ.പ്പ

അണിയായിൽ— ഹോ! ഹോ! മഹംഗിമാരേ! തവോവനാത്തിലെ ഇ
ശ്രൂക്കളുടെ രക്ഷാജ്ഞാജ്ഞാജ്ഞ നിന്മാദി സന്ധാദായി ഭവിജ്ഞവി
നു! ദശാഷനതമഹാരാജാവു വേടുംടിക്കൊണ്ടു സമീപത്തിൽ
എത്തിയിരിയ്ക്കുന്ന.

തുരഗവുംപുട്ടത്താലുംബതം യൂളിജാലം
പരിണാതരവിശോഭം പണ്ണംശാലയ്യു ചാലേ
മരവിരികളണക്കാൻ ശാഖമേലേറിയോരി.
തങ്ങവിത്തിയിലിച്ചത്പ്പാറപോൽ പനിടന്തു. റ.ൻ

അരഞ്ഞ തന്നെയുമില്ല;

അണേ! കത്തിമറിച്ചു കൂർത്തു എടുത്താം കൊന്പിൽ താരൂരു വൻ-
കൊന്പൊട്ടം നെടക്കേ നടപ്പുംകയടക്കിട്ടം പടപ്പോട്ടമായ്
മുന്പിൽ കണ്ട രമാ, വിരജ, വഴിയേ ഭേദിച്ചു മാനുംടവും
കൊന്പൊൻ പാഞ്ചത്വങ്ങനു മുത്തിയാമാമാസ്ത്രപോവിപ്പാമോ? നൃ

[എല്ലാവകം ചെവി ഒരുത്തിട്ടു കാരണത്താനു ധരിഞ്ഞില്ലുണ്ട്]

രംജാ— (ആമഗതം) ഹോ! കഷ്ണു! ദൈവപ്പുംപാഠം എന്നൊ അണേപ
ഷിച്ചു തവോവനാതതു ഉപരോധിയ്ക്കുന്ന. അതുകെട്ട്, അരണേം
ടു പോകാം.

അരന്നുയ— ആഞ്ചു! കാട്ടിലെ ഇം വത്തമാനം കേട്ടിട്ടു എന്നെല്ലാക്ക
ഡയമായിരിയ്ക്കുന്നു. അതിനുതു പണ്ണംശാലയ്യുള്ളിൽ പോക
നന്തിനു തന്ത്രാളു അരിവാദിയ്ക്കുന്നും.

രംജാ— നിന്മാദി പോജ്ഞാർപ്പാവിൻ. താൻ ചെന്ന് അതഞ്ഞമല്ലി
വരാതെ നോക്കിക്കൊള്ളാം.

[എല്ലാവകം ഏഴുന്നടിക്കുന്നു]

സവിമാർ— ആഞ്ചുനു തന്നെപാഠ വേണ്ടാവണ്ണാം സല്ലാരിച്ചില്ലപ്പോൾ

ഇനിയും കാണുന്നതിനാക്കിച്ചു് അവിയില്ലെന്നതിനും തുടങ്ങിയാൽ ലജ്ജിയുണ്ട്.

രാജാ— അതുവെന്ന പറയുണ്ട്; വിന്തേഴ്സിട ദർബാരെകാണ്ടു തന്നെ എൻഡിയു സജ്ജാരമായി.

[രക്കം രാജാവിനെ ഭോക്കിക്കുന്നും സവൃംജമായി താമസിച്ച സവിമാനരാജു തുടി പോയി]

രാജാ— എൻഡിയു നശരത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകുന്നതിനും താൽപര്യം കാരണത്തു. എന്തെങ്കിലും ഒരുമിച്ചു വന്നവരെ ചെന്നകണ്ടു അത്രുമത്തിൽ വിന്നം അധികം അക്കലുണ്ടാക്കുന്നതു ദരിടത്തു ലഭിത്താം. ശക്കത്തുയുടെ വിലുംസേചവുമിന്ത്യാളിക്കുന്നും മനസ്സിനെ വിവർത്തിപ്പിയുന്നതിനും തോൻ ശക്തവാക്കന്നില്ല. എന്തൊക്കെ എൻഡിയുപ്പോൾ—

മുന്നോട്ടു വിന്തേരു ജഡം ശരീരം;
വിന്നോട്ടു വായും മനസ്സുവീശം;
ഭിന്നിച്ചു കാരംത്രു രാധിച്ചിടന്നോൾ
ചിന്നം കൊടിയും ചുളിയാജ തുവോൾ.

[ഒപ്പായി]

— — — — —

രണ്ടാം ഭാഗം,

[വിദ്യുഷകൻ പ്രസന്നാവശ്യതാടക്കുട്ടി പ്രവേഗിയുണ്ട്]

(നെടവിപ്പ് വിട്ട്)

തലയിലെഴുത്തുതന്നു:— ഈ വേട്ടക്കാരൻ രാജാവിന്നെന്ന് തോ ആശായിക്കുന്ന മതിയായി. “ഈതാ ഒരു മാൻ! അതാ ഒരു പനി! അതാ ഒരു കട്ടവാ!” എന്നിങ്ങനെ നട്ടുചൂജു തുടി തന്നുൽ കുത്തതിരിക്കുന്ന കാട്ടതോറും കടന്ന് ഓടിനടക്കുന്നു. ഇലകൾ വീണ്ട് അഴകി കവപ്പുള്ളതും വെളിക്കൊണ്ടു കണ്ണത്തുമായ കാട്ടാരുകളിലെ വെള്ളമാണ് ഓഫിച്ചാൽ കടിയുണ്ട്; കാലവിയമം തുടാരെ പ്രായേന്ന പട്ട മാംസം തന്നെ അത്രഹാരം. കതിരയുടെ വിന്നാലെ ഓടി സന്ധി

காலைப்பால் நடவடிகையிலிருந்து ஏற்கிணி ராதுரிசிலைகிலும் செஸபா மாயி னை கிடக்காம் என்ன வெற்றாத அரது பரவில்லூ; அநமவா கூட கிளிடச்சுாத் வெழிக்கண்டின் வழைர இயித்தைகள் தானிசு குணார் காட்டால்கூர் காட் வழியினா மேலாசீங் கைளோத் தூண்ட வோக்கன். இது மாருதாக்களோ குறைப்பிழ தீள்ளில்லூ. இப்போம் தூங் மேன்து கை கூத்துடி வூரப்புட்டுவோலை அதுகிரியூங். இங்கெல, எதாங் கைமிழில்லாதிக்கன் ஸமங்க கை மானிகள்கு பின்காலை தூடி வூரப்புத் தெருமத்தில் சென்ன காலரி கைந்தை ஏற்கானாக மத சிகிறுக்கை ஏற்கான் கஷ்காலத்தின் ராஜவூ காளைவரையாயி. இப்போம் நாரத்திலேஜூ வோக்கன் கமதுடை புரூஷாரியூங்கில்லூ. இது தைன் விசாரிசூங்கொள்ளத் தூக்கமில்லாதை கிடக்கால்லுதா னோ வரும் வெழித்து. நிய்வாகமில்லைத்தூ! ஏற்கந்தைப்புமாகக்கெடு, தோட்டரை தைகளை சென்ன காளைக். (ஒரு நடக்க கோய்சீஷ்) இதா விலூக்கத்து கைக்கிலைநட்டது காட்டாக்கம் கைக்கி மாலயும் ஹாகைங்களிலியூங் பட்டாளிசிக்கத்தை தூட்டுத்தேட்டுக்கி தோட்டரினோடு தைகள் வழன். அது கைக்கெடு, அரங்காலங்கள்தால் அரசுக்குத் தொவிலை நிலூங். அந்தைகளை வைக்கிலூம் கூர விருமு கிடிகைக்கிலோ!

[വട്ടി ഉച്ചനി നിലക്കുന്ന]

[ഇമ്മൾപാരാമ്പര്യ പ്രകാരമുള്ള ചരിവാരങ്ങളാട്ടക്കൂട്ടി രാജാവു ആവശ്യിക്കുന്നു]

രാജം— മതിമുവിനെ ലഭിപ്പാൻ ശോഗമണഡക്കിലുണ്ടാം;
 മതി മതിയതിനിട്ടേക്കാരൻ തന്നെ ഇഷ്ടിത്താൽ;
 രതിവതിയുടെ കുത്തും ചുത്തിവാക്കാഞ്ഞിലും താൻ
 രതിയിരുവരിലുണ്ടാം പ്രാത്മാസാമുഴുലം.

1

(മരഹാസം ചെയ്ത്) അരഹോ! ഇപ്പുകാരം തന്റെ അഭിപ്രായമില്ലാതെ ഒരു മാറ്റം കൂടിയാണ് എന്ന് അഭിപ്രായമാണ്. അതുകൊണ്ട് അഭിപ്രായമില്ലാതെ ഒരു മാറ്റം കൂടിയാണ് എന്ന് അഭിപ്രായമാണ്.

മല്ലാക്കിമൺ വല്ല നോട്ടമതിലും സ്റ്റേഷൻതൊക്കീക്കിച്ചുതും, മെസ്സ് ഭ്രാണിക്കരത്തിനാൽ യുദ്ധവിലും പോതു നടന്നുന്നതും.

നിശ്ചലന്മൈ തട്ടത്ത് തോഴിഞ്ചാടസൂഖ്യപ്പെട്ടതും സ്വാശമാ—
ചുഡ്രാമെന്നൊന്നിനാൽ പോക്ക്: സ്വപ്നിഷയം കാമിജ്ജുമോ! സ്വപ്നവാ.

വിക്രിഷകൻ—(ജാദേന തന്നെ നിന്മം ക്ഷാണ്ട്) തോഴരേ! എനിജ്ജു ഒക്ക
യും കാല്പാ ഭന്നം അനുകൂലം വയ്ക്കേ! വാക്കേക്കാണ്ടു പാശ്ചാം,
സ്വാമി വിജയിയായ് ഭവിജ്ജുണം.

രാജാ—(ചിരിച്ചും ക്ഷാണ്ട്) എന്തുകുണ്ടാണ് ശ്രീരംതിരും ഈ അറ
സ്വാധീനഃ?

വിക്രി—കൊള്ളാം! തോഴർ കണ്ണിൽ കൂത്തിയേച്ചു് കണ്ണനീരിനെൻ്റെ
കാരണാ ചോടിജ്ജുണാ.

രാജാ—എനിജ്ജു മനസ്സിലായിപ്പുണ്ടോ.

വിക്രി—തോഴരേ! അനുറദ്ധവന്നു തുടരുന്നു കൂടി കാട്ടന്നതു തന്നെൻ്റെ
ശക്തികൊണ്ടോ അതോ ഒഴുക്കിനെൻ്റെ ശക്തികൊണ്ടോ?

രാജാ—നാദീവേഗമാണ് അതിരു കാരണം.

വിക്രി—എന്നാൽ എന്നെൻ്റെ ഈ അരംഗഭംഗത്തിനാ തോഴരു തന്നെ
യാണ് കാരണം.

രാജാ—അതെത്തേനൊഹ്വാണോ?

വിക്രി—തോഴർ രാജുകാഞ്ഞങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു് ഇങ്ങനെ കാട്ടാളുള്ള
തതിയായി തുടിയിരിജ്ജുണാ. തോനോ ബ്രൂഹമണ്ണൻ, എന്നം ജന്തു
ക്കെല്ലു കാടിച്ചു സാധിക്കാനുണ്ടാൽ അതുകൂടം ഇളക്കി അംഗ
ങ്ങൾ സ്വാധീനമില്ലാതെ കയ്യുപ്പെട്ടുണ്ടാണ്. അതിനും എന്നെ
വിചാരിച്ചുകില്ലോ ഒരു ദിവസത്തെ വിശ്രമത്തിനാ തിരുമന
സ്ഥാക്കണം!

രാജാ—(അംഗഗതം) തോഴരും ഇങ്ങനെ ചരയുണാ, എനിജ്ജും ശക്ക്
നത്തുവയ കാത്തിട്ടു നാഡാട്ടിൽ ഉത്സാഹം തേനുന്നിപ്പി; എന്നെ
നാൽ—

എന്നുണ്ടിൽ ചാപത്തണാ വലിച്ചു
ബാണപ്രയോഗത്തിനാ തോന്നുശക്തൻ;

ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಿಷ್ಟ್ವಿಹಿತಾಂಗಿ ಹೋಸ್-
ವಾಣಿಷ್ಟಾಸಿಪ್ರಿಯಿತಿವಾಹಿಷ್ಟಿ?

೩.

ವಿಕ್ರಿ— (ರಾಜಾವಿನೆಂದು ಇವನ್ನು ಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು) ತೋಷರ ಎಂಬೆಂತು ಮಣಿಗಾ
ರಾಜ್ಯಂ ವಿಚಾರಿಷ್ಟುಹಾಣಿ; ಎಂಬೆಂದು ವಾಕೆಷ್ಟೂಂ ವಾಸುಕಾಂತಿಲೆ
ನಿಲವಿಹಿತನೆನ್ನ.

ರಾಜು— (ಚಿರಿಷ್ವಂಕಾಣ್ಡು) ಮರಾಠಾನಾಮಷ್ಟಿ, ಇಂಷ್ಟಿವಾಕ್ರಂ ತಕ್ತತತಷ್ಟೂಂ
ಎಂಂ ವಚ್ಚು ಅನುಲೋಚಿಷ್ಟುಹಾಣಿ.

ವಿಕ್ರಿ—ಅನುವ! ತೋಷತ್ತೆ ಶೀಗುಲೂಹುಷ್ಟಾಹಿರಿಷ್ಟುಣಂ [ಪೋಕಾಣ ಕಾವಿಷ್ಟಿನ್ನು]
ರಾಜು— ವರಕ್ತ, ನಿಷ್ಟ್ವ. ಶೈಖಂತ್ರಿ ಕೇರಂಹಕ್ತ.

ವಿಕ್ರಿ— ಕಲ್ಪಿಷ್ಟುಣಂ.

ರಾಜು— ತೋಷ ವಿಗ್ರಹಿಷ್ಟು ತಿಂಗಿಂಧು ಇನಿ ಅಂತರ್ಪಾರಾಮಿಷ್ಟುವೆನ್ನ ಒಂ
ಕಾಂತತಿತಿತ್ತ ಎಂಬಿಷ್ಟು ಸಹಾಹಿಷ್ಟುಣಂ.

ವಿಕ್ರಿ— ಏಂತಾ ಮೊಡಕಂ ತಿಂಬಣಿತಿಲೋ?

ರಾಜು— ಪಾಯಾಂ.

ವಿಕ್ರಿ— ಅನುಕ್ತ, ಅಂತು ವರೆ ಹುಮಿಷ್ಟುಂ.

ರಾಜು— ಅನುರವಿದೆ?

ಪ್ರಾರಂಭಾಲಂ— (ಪ್ರವರಿಷ್ಟು) ತಿತಮಂಗಳುಕೊಣ್ಡ ಕಲ್ಪಿಷ್ಟಾಧಂ.

ರಾಜು— ರೆರವತಹ! ಸೇವಾಪತಿಯ ವಿಶ್ವಿಷ್ಟು.

ಪ್ರಾರಂಭಾಲಂ—ಅರ್ಥಿಯನ್ನು. [ಪೋಹಿ ಸೇವಾಪತಿಯ ಯಂತ್ರಕ್ಕಿ ಪ್ರವರಿಷ್ಟಿನ್ನು]
ಇತಾ ಕಲ್ಪಿತ ತಹಗಣತಿಗಾಯಿ ಇಂಡೋಎಸ್ಟ್ ಗ್ರಂಥಾಂತ್ರಕ್ಕೆಹೂ
ಣ್ಡ ಮಹಾರಾಜಾವು ಎಂಫಂಹಿಹಿರಿಷ್ಟುಣಂ.

ಸೋಧಾವತಿ— (ರಾಜಾವಿನ ಗೋಹಿ) ಗಾಹಾಂತ ಪೋಷಮಿತ್ತತಹಕಿಲುಂ
ಇಂ ತಿಂಡಿಗಿಹಿತಿತ್ತ ಕೇವಲಂ ಇಂಗಾಹಿತನೆನ್ನ ತೀಂಗಿರಿಷ್ಟು
ಣಂ; ಎಂಬೆಂದು—

ಉಟಲತಿತ್ವಿಯಂ ನಿತ್ಯಂ ವಿಲ್ಪಾಣಿತಿಂಗಣಾತ ವೇಲಯಾತ;

ಹೊಕಿಯ ವೆಂಜಿಲತೆತಾಕಾಮೆಂತು ವಿಯಪ್ಪಣಿಯಾತ ತಾಣಿ;

ಪಡವು ತೆತ್ತಿಯಾ ಪ್ರಾಯಾಮಂಹೊಣಿತ್ತಿತ್ತುಂ ಕಾಗಿಹಿಯಾತ;

ಅರ್ಥವಿಹಿಲಭಂ ಹೊಂಪಣಾಪ್ತಂ ಕೊಳ್ಳತತಿತ್ತ ಸತತಪ್ಯಂ.

೪

(സമീപത്തു എവന്) ജയ വിജയി ഭവ മഹാരാജ! കാട് വള്ളത്തു കഴിഞ്ഞതിരിയ്ക്കുന്നു. ഇനിയും എഴുന്നള്ളിൽനിന്ന് എന്നതാണെ താ മസ്?

രംഭം— സേനാപതി! മാഡവും ഗായാട്ടിനെ ദിഷ്ടിച്ചു് എന്നു ഒ ഗോത്സുധമനാക്കിത്തിന്തിരിയ്ക്കുന്നു.

സേനാപതി— (മാഡവുനോട് സപകാഞ്ചമായി) സദേ! വിച്ഛുക! അ തു പിടിച്ചതു വിഭേദം. തൊൻ തിങ്കമനസ്സിലെ ഹിതത്തിനു മറ്റുള്ള ധാരാതെ കഴിച്ചു തുട്ടാം. (അകാം) ഈ മാഡവും അസാന്നന്യം പുലന്നുകയാണ്. ഇവിടെ തിങ്കമേനി തന്നെ ഭേദ്യാന്തമായിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ.

മേദസ്സറ— മെലിശൈത്യതുമുദിരം; മെയ്യായമുണ്ടായെ വരും; കേദപ്പേട്ട മുഗ്രാഡപിതാൻ പ്രകൃതവും കാണും ഭൂക്രൂഡായജം; കോദണ്ഡിയ്ക്കുന്ന ലാക്കിലിഷ്വവയ്ക്കും പ്രിപ്പുതും മെച്ചമാം; വാദം ‘വേട്ടയസാധു’-വെന്നതു മുഖാ; മരാന്തിലുണ്ടി രസം? ④

മാഡവും— (ഒഴുംബാവാജ്ഞാനം) പ്രോവു തന്നേറ ചാട്ടിൻ! മഹാരാജാവു സ്വന്നാവാശ്വിത്തിയിലാഡാലും താൻ പരാത്തിളിക്കുന്നു വോ? വേണാകിൽ താൻ കാട്ടതോറാം ഓടി റാടനു മുക ക ടിച്ചു തിന്നുന്ന വല്ല കരടിയുടേയും വായിൽ ചെന്ന ചാട!

രാജം— സേനാപതി! എന്തിനു വളരെ വരയുന്നു. ഇന്ന് അതുകൂടു സമീപത്തിൽ താമസിയ്ക്കുന്നതാകയാൽ തൊൻ തന്നേറ വാ കിനെ അഭിനന്ധിയ്ക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾാക്കേട—

കാട്ടപോത്തുകൾ കൂട്ടിയുള്ളിൽ കൊടിയ
കൊന്ധവലച്ചു വിഹരിയ്ക്കുന്നും;
ശ്രീമായി ഹരിണങ്ങൾ ചേന്നു തന്നലിൽ
കിടന്നുവിറകയാം;
വിട്ട പേടി ചെറുവെയ്യുയിൽ കിടികൾ
മുതി മുസ്കൾ കിള്ളുന്നും;
കൈടയച്ചു മര ചാപാഷ്ടിയിൽ—
മൊട്ട് തൻ നട നിവിക്കയാം.

സേനാപതി— തിരമന്നപ്പോലെയാക്കട്ട.

രംജൻ— എന്നാൽ മുമ്പിൽ തൃടി കാട് വഴുവുന്നതിനായി പോകിരി ജ്ഞാവര തിരിയെ വിളിപ്പേജ്ജുണം. ഒസല്ലുങ്ങൾ മഹാഷി മാരഞ്ഞെട ആത്രുമദ്രമിജ്ജു സമീപത്തെന്നും പോകുന്നതനും ആ തേരുകും പരകയും വേണം. എന്നെന്നനാൽ—

കേട്ടാലും നീ പ്രശ്നമധനരാം താപസഭാരിലാരാം
പുഷ്പം കാണാതുമാരുമായ തേജസ്സു വത്തിച്ചിട്ടുണ്ടാ;
കാട്ടം ചൊട്ടുനുവരുതു പരന്തെന്നു തേജസ്സിനോടായ്
മുട്ടേനരം, കഷ്ടർമ കലായം സുഞ്ജകാന്താ കണാക്കു. 6

സേനാപതി— കല്പനാപോലെ ചെയ്യാം.

വിജു— തന്റെ ഉത്സാഹം ഭഗമായി. കണക്കായിപ്പോയി. പോക,
പോക. [സേനാപതി പോയി]

രംജൻ— (പരിജനങ്ങളെ നോക്കി) നിങ്ങൾ ഈ ദായാട്ടപോഷം മാറ്റി
കൊള്ളിവിന്തു. ഏവത്തകാ! നീയും നിന്റെ ആപ്പത്തിജ്ജു പൊ
ജ്ഞാ.

പരിജനങ്ങൾ— കല്പനാപോലെ.

[പോയി]

വിജു— തോഴർ ഇന്ത്യക്കുളു കൈയും ആട്ടിയോടിച്ചു കളഞ്ഞു. ഇനി
ഇതാ ഈ മരത്തിന്റെ തണ്ണലിൽ വള്ളിച്ചിട്ടുങ്ങളേക്കാണ്ട
മേൽക്കെട്ടി കെട്ടിയതുപോലിരിജ്ജുനാ ആ കാർത്തായിൽ എണ്ണം
ശനിള്ളിയിരിജ്ജും. ഞാനാം ഇന്തനു കാലുകൾപ്പു തീർക്കു.

രംജൻ— മിനു അരങ്ങോട്ടു നടക്ക.

വിജു— തോഴരെഴുന്നള്ളണം.

[രംജൻപേരും ശുംഗിനടനു ചെന്ന് ഇരിജ്ജുനാ]

രംജൻ— മഡ്യവും! കാണോണേതു് കാണാജ്ജുയാൽ തന്റെ കണ്ണാ
നിജ്ജലും തന്നെ.

വിജു— തോഴര തന്നെ എന്നു മുൻപിൽ ഇരിജ്ജുനാണ്ടപ്പോ.

രംജൻ— എല്ലാവക്കും സപക്കീയമായ മിറ്റ്രാചിജനം നായനാമേന്നീയ

മായിത്തന്നെന്ന തോന്നം. എന്നാൽ ഞാൻ അതുകൊടുത്തില്ലോ അലപക്കാരഭ്രതയായ ശകളുടെയേക്കവിച്ചാണ് പറയുന്നതു്.

വിശ്വ— (ഞാമഹശ്രം) അതുടെ, ഒരു താൽപര്യത്തെ വലിപ്പിപ്പിക്കുവാൻ ഇട കൊടുത്തു തുടാ. (പ്രകാശം) തോഴ്ചക്കിപ്പോർ താപസ്വാ. ദ്രുക്കയിലും അഭിലാഷം ജീവിച്ചതായി കാണുന്നു.

രാജൻ— ഏ! മുഖ!

ജനമെല്ലാമുള്ളവമാ—

യന്മെശകളായ നേത്രപ്രക്രിക്കാള

മനമതിലെവന്നതാൽ ഭാവാൽ

പനിമതികലതന്നെ നോക്കുക്കുന്നു?

പു

വജ്ഞംമായ വസ്തുവിൽ പാരവന്നാടെ മനസ്സു പ്രവർത്തിച്ചുന്ന. തുമല്ലോ.

വിശ്വ— പിന്നെയെന്നതാണ് ഈ ബ്രഹ്മണകരുകയിൽ തോഴ്ക്കുടെ മനസ്സു പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു്?

രാജൻ— അപ്പേണ്ഠകിടാവു കരികാതുമജനപ്പരസ്യി—
ശൃംപ്പന്നയായ മകളാണുവർ പക്ഷത് നിന്നും
പിൽപ്പാടത്രിക്കിനുടെ കമ്പതിൽ വിണ മല്ലി—
ധൂമ്പം കണക്കിവളിഞ്ഞെന്തിലു കണ്പമഹസ്യം.

ന്ത

വിശ്വ— (ചിരിച്ച) തോഴ്രേ! ഇന്തപ്പും റിറച്ചു തിനു മനം മനി ഞൊൽ പിന്നെ ആളിയിൽ ഒചി തോന്നുന്നതുവോലെയാണ്, ഉത്തമസ്തുകാളും അനുഭവിച്ച മതിയായിട്ടു തോഴ്ക്കിപ്പോർ ഈ താൽപര്യം തോന്നിയിരിക്കുന്നതു്.

രാജൻ— താൻ അവശേഷ കാണാത്തിട്ടാണിങ്ങൊ പറയുന്നതു്.

വിശ്വ— തോഴ്ക്കുടി ആശയയ്ക്കും ജീവിപ്പിച്ചുന്നതായ വസ്തു രമ്പനിയ മായിത്തന്നെന്ന ഇരിക്കുന്നും.

രാജൻ— എന്തോ! എന്തിനു വളരെപ്പറയുന്നു?

କଣାଳପୁରିତମାତ୍ର ଚିରୁଜମର୍ଯ୍ୟାତିଲ୍ଲିଙ୍ଗୀଙ୍କ କୋଣାର୍କରେତ୍ତା, ମରା— (ଗୀ
କୋଣେତ୍ତା ତାଙ୍କ ପଣିକେ ହେଉଁ ଅପରିଚ୍ୟାତା ଓ ପରମାଣୁ
ପଣିଲ୍ଲିଙ୍ଗରେତ୍ତାଙ୍କ ରତ୍ନପୁଷ୍ପିଶ୍ଵାପିବାହୁନ୍ତରୁ ବିଗ୍ନେଜୀଙ୍କ ତାଙ୍କ
ବୀଳଙ୍ଗି ଯାତ୍ରାବିଦ୍ୟାପରିବ୍ୟା ବିରବିବୋଦୋତ୍ତିକ୍ରି ରମ୍ଭାନ୍ତିର୍ଯ୍ୟା— ମୋ

ବିଶ୍ଵ— ଅନ୍ତରୀକ୍ଷାବାହୀନେତାଙ୍କିର୍ତ୍ତ ଛୁଟୁଣ୍ଡୁଗାନ୍ଧିମରିମାତ୍ରଙ୍କ ହୃଦୟେରୁ କୋ
ର୍ଦ୍ଧ ପୋକଗାମଦ୍ୟୋ—

ରାଜଙ୍କ— ହୁଣି ଏକାନ୍ତ ହୃତ ଏହି ନୀର ମରାନ୍ଧିଲ୍ଲୁହୁତାଙ୍କ—

ଶ୍ରୀଶିଖିଜ୍ଞାବର୍ତ୍ତାଙ୍କ ତାରି,—କୁନ୍ତଲିର ନବାଗ୍ରତନୀଲପୁରୀ, ତୁଳି-
ଜ୍ଞାଣିକୋଳବାହୀତର ବାନ୍ଦି, ବାବା ତାନେନ୍ଦ୍ରନାନୀସଂପାଦିତଙ୍କ,
କ୍ଷୀଣିଜ୍ଞାତର ତଥାପିଲଂ ସୁଅବିତରନ ଅପାଂ ମହାଭାଗ୍ରନୀ
ପ୍ରାଣିଜ୍ଞ୍ଞାବଗର ଶେଷବେମନମରାଣ୍ଡୋଶତତିକାରୀଙ୍କରୀଲ ଶ୍ରୀନୀର୍ଦ୍ଧ—

ବିଶ୍ଵ— ଏକାନ୍ତ କାଟଲେଖାକାଳୀ ଏମଛକ୍ଷ ପିକିଛୁ ଲବହୋରକୁଳି
କାଟକିର୍ତ୍ତକିରିକଣା ଯନ୍ତ୍ର ତାଟି କାନ୍ଦିତରେଯୁଙ୍କ କେହାହିଠି ଆକରସ୍ତ୍ରୀ
ଦାତର ଅରବନ୍ଦେ ତୋରଙ୍ଗ ତଥା ବେଶ ତତିଠି ରାଜ୍ୟିଜ୍ଞାଙ୍କା—

ରାଜଙ୍କ— ଅରବନ୍ଦ ପରତରୁହୀନ୍ଦ୍ରିୟରୁ, ଶ୍ରୀଜନା ହୃଦୟର ହଳ୍ପ
ତାରମ୍—

ବିଶ୍ଵ— ଅରୁଣ୍ଟ, ତୋରଙ୍ଗକେବିହୁଁ ଅରବନ୍ଦର ଗୋଟିତିଲେ ଭାବଂ ଏହି
ତଥା ଅରୁଣ୍ଟିଙ୍ଗା?

ରାଜଙ୍କ— ସପଦାଵେଳ ତଥା ତଥାପିକିମ୍ବାକାରିକାରୀ ପ୍ରାଗଲ୍ଭୂତଂ କି
ରୁହୁ; ଏହିଲ୍ଲିଙ୍ଗ—

ତିରିଛୁ ଗୋଟିଏବନ୍ଦେଶରଙ୍କ ସମକ୍ଷି;
ଚିରିଛୁ ମାନୀକିର୍ବନ୍ଦ କାରଣରତର;
ସ୍ଵରିଛୁ ମନ୍ତ୍ରାଳୀ ମନୋନାରାଶଂ
ମାନ୍ତ୍ରମିଳିଷ୍ଟି ତତ୍ତ୍ଵିଷ୍ଟମିଳି—

ମୋ

ବିଶ୍ଵ— ଅରୁଣ୍ଟା! ପିଲାଙ୍କ, କଣା ଉଚନେ ଅରବନ୍ଦ ଯଗନ୍ନ ତୋରଙ୍ଗର ମ
ଟିଲିଠ କରଦିମୋ?

രാജാ— എവന്നപ്പിരിഞ്ഞു സവിമന്ത്രമായിട്ട് അവർ പുത്രപുട്ടേ
പ്പോൾ ലഭിച്ചുവോടു തുടിനെന്നു എങ്കിലും അഭിപ്രായം കണ
തുടി പ്രകാശിപ്പിച്ച്. എങ്ങനൊരു എന്നാൽ—

കോൺടൽവേണിഡിയു രാജ്യാംഗവാദി

നടന്നതിലൂതിനു മുൻപു കാൽ—

നാബാ ദിക്ഷിറാഡിവാദവന്നു വെച്ചുതെ

നടപ്പി ലിലവകാണ്ടടൻ

കാണ്ടാമനവും തിരിച്ച് ദോഷകായമന്ത്രം ചെയ്തു

തയശാവമേൽ

കോൺടടക്കിഡിയു വാഴ്ത്തുവരത്തു വിട്.

വിച്ഛിനിനാ കൂപടവത്താട.

മന

വിച്ഛിനി— എന്നാൽ ഇനി ഇവിടെ താമസില്ലെന്നതിനു തന്നെ വദ്ദം
ആക്കിയാലേ? ഇപ്പോൾ തോഴൻ തപോവനാത്തു ഉപവാഹം
കീഴിരില്ലെന്നതാണി തോന്നുന്നു.

രാജാ— അക്കട്ടേ, തോഴേ! ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ടെന്നു മഹാക്ഷിമാ
രിൽ ചിലർ അവിനെതിരില്ലെന്നല്ലോ. എന്നെന്നു വ്യാഖ്യ അതു
ണ്ണ് ഇനി ഒരില്ലെങ്കിൽ തുടി അതുകുമതിനുള്ളിൽ ചെല്ലാവുന്ന
തന്നു അതിലോചിയ്ക്കുക.

വിച്ഛിനി— അതുകുമതിൽ കേരിച്ചെല്ലാൻ വാഴ്ത്തു അവകാശമുണ്ടല്ലോ?
തോഴൻ മഹാരാജാവല്ലോ?

രാജാ— അതുകുമതിനുണ്ട്?

വിച്ഛിനി— ഈ വന്നവും അവരുടെ ധാരാളം അതുവിനു കൈ
ഭാഗം ദിരം തരണെന്നു ചോദിയ്ക്കുന്നു.

രാജാ— എണ്ടോ സാധാരണ്യവാദം! മനസ്സും ഉൽക്കുശവാസക്കാളും
അഭിനാമവില്ലെന്നതുക്കത്താണു ഒരു കരം ഇവരുടെ രക്ഷിയ്ക്കാതി
ന്നാൽ എൻഡില്ലെ കിട്ടുണ്ടെന്ന്. എന്നതന്നാൽ—

സ്വന്നമാക്കി മാറ്റിയുള്ള വിന്നത്തിൽ നിന്ന്

ബന്ധപ്പെടിയുമുണ്ടോ ധനാ റാഷ്ട്രം താൻ;

തപസ്സാം ധനാദിജാർഗ ചാഞ്ചാംമല്ലോ
തജന്തു നമ്മക്കമ്പിയം താപസ്വാർ.

എൻ

അണിശ്ചരയിൽ— ഹാഹാ! നമ്മട കാൽം സിലമായി.

രാജാ— (ചവിക്കൊട്ടാള്) അവിട സംസാരിയ്ക്കാവർ, ഗംഭീരമായം ശാന്തമായുമുള്ള സ്വരങ്കൊണ്ടു മഹാഷ്മിരായിരിയ്ക്കാവെന്നു തോന്നുനു.

ച്രമഡാലാൻ— (പ്രവേശിച്ചു) ഇതു ഒരു മഹാരാജ! രണ്ടു മഹാഷ്മിര നൂൽ വാതുക്കൾ വന്ന നില്ക്കുന്നു.

രാജം—വേഗത്തിൽ അവരെ ഇന്ത്യാട്ട ത്രട്ടിയ്ക്കാണ്ടുവക്കു.

ച്രമഡാലാൻ— അടിയൻ ഇതാ വിളിയ്ക്കു കൊണ്ടു വരുന്നു.

[പോതി മഹാഷ്മിരാട്ടറി പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു]

ഭഗവാന്നാർ ഇന്ത്യനെ എഴുന്നൂള്ളും.

[ആശിക്കമരജാർ റണ്ടുപൈഠം രാജാവിനന ദന്തക്കുന്നു]

ക്ഷുമാൻ— അരോഹാ! മഹാത്മജയ്യാട്ടക്രമിയതക്കില്ലാ ഈ ആകൃതി ഏതുവിശ്വാസാ തോന്ത്രിയ്ക്കുന്നു! അമവാ, ആശിമാരിൽ നിന്നും അധികം ഭേദമില്ലാത്ത രാജാവിഷയം ഈ യുക്തം തന്നു. എന്തനും—

ഇപ്പോരിൽ സാരസംവ്യാനഭവസുഭഗമാ—

മാത്രമത്തിൽ പ്രവേശി—

ചുപ്പേക്കം രക്ഷചച്ചയ്ക്കിടിവന്നമിഹ തവാ

ശ്രേവരിയ്ക്കുന്ന നിത്യം;

ഇപ്പോഴം വാ തു മാരണിവനു മനിപദം

കൊണ്ടു വിദ്രൂധാന്നാർ

ചൊൽപ്പോന്തും രാജശബ്ദത്തിനെന്നാവുപചദമായ്

ചേത്തു താനുനു ഭേദം.

എൻ

രജാമൻ— ഗൗതമാ! ഇദ്ദേഹം അതു ഇന്ത്യാസ്വന്നായ ഭിംബിന്തയ മഹാജാവാണ്.

ക്ഷുമാൻ— അതേ—

രാജാമൻ— അതിനാലാലേതു.

ഒങ്ങോളിപ്പിതിമല്ലെന്നും മിദ്രേഹമേകാകിയാ—
ഉംഭോരാശിവർത്തിയാം ധരണിയെപ്പാലിപ്പുതെന്തത്തുടെ?—
രംഗാദിത്രിശിഖന്തിനാസുരധ്യംസാരം രണ്ടിക്കലേ
ജൂംഭാരാതി വരായുധത്തിലുമിവൻ തൊന്തോറിട്ടം വില്ലിലും. ഫന്ന

[ജ്ഞാക്ഷികമാരഹാർ രാജുക്കു പതം അടച്ച ചെന്തിട്ട്]
വിജയിഭവ മഹാരാജ!

രാജാ—(അസന്തനിൽ നിന്ന് എഴുന്നേരു) ഭവാനും ദീപിവാ
ഭനാ ചെയ്യുന്നു.

[ജ്ഞാക്ഷികമാരഹാർ രാജുപേരം ധാരാജാരാജു ക്ഷാടകങ്ങാ]

രംജൻ—(വദിച്ച ധാരാജാരാജു വാങ്ങിട്ടു) നിങ്ങളുടെ അതജന എന്തായിരി
യുമോ?

ജ്ഞാക്ഷികമാരഹാർ—മഹാരാജാവു് ഇവിടെ ഉണ്ടെന്ന് അതുമഹാസി
ക്കർ അറിഞ്ഞു് ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

രംജൻ—എന്താണാജനാപിയ്ക്കുന്നതു്?

ജ്ഞാക്ഷികമാരഹാർ—മഹാത്മാവായ കന്നപമഹാഷി ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത
തിനാൽ രാക്ഷസനാർ തെങ്ങളുടെ യാഗകമ്മൺപാക വിറ്റും
ചെയ്യുന്നു. ആയതുകൊണ്ട് എന്താനം ദിവസം സാരമില്ലോ
ഥം ആയുധസാമഗ്രിയോടും കൂടി മഹാരാജാവു് അതുമഹാത്മാവിൽ
വാഴണം എന്ന്.

രാജാ—ഈ നിയോഗം എന്നിയ്ക്കു് അനന്തരാഹമമതു.

വിശ്വ—(സപ്താംഗമായി) അതുമഹാസികളുടെ അപേക്ഷ നട്ടു തന്ന
തതിനു വന്ന ചേന്ന.

ശാഖാ—(ചിരിച്ച) രണ്ടുവരുതകു! സജ്ജിക്കുതമായ രമം കൊണ്ടുവരണ്ണ
മെന്നു ദീപം പറഞ്ഞതായി സാരമിഡ്യാട്ട ചെന്ന പറ
യണ്ണം.

പൊറപാലൻ—അടക്കിയൻ, കല്ലുനപോലെ. [ചോദ്യ]

ജ്ഞാക്ഷികമരേണ്ട്— (സംസാരജനാട)

മുത്തവത്ത് വിഹിതയോടിരിയ്ക്കും
എത്തവോത്താണു! ഭവാനിതാണു യുക്താ
പുത്തവാഗ്നൂരജസ്മാന്തിമാന്താ—
ക്ഷത്തലുത്തിനു സ്വാല്പത്തീയഷ്ട്രാഘ്നം.

മെ

രാജാ—വിന്തെ മുന്ദിൽ നടന്നാലും, തൊൻ പിന്നാവച തന്നെ എന്ന്
തതികകാഞ്ചിയാം.

ജൂഷിക്കാരന്നാർ—വിജയിവെ മഹാരാജ! [പോയി]

രാജാ—മാധവ്യാ! തനിയ്ക്കു ശക്തിയുള്ളതുകാണാൻ അതുവരുമി
ബുദ്ധ്യാ?

വിശ്വ—തോഴരേ! അപ്രാ ഏനിയ്ക്കു് അതുവരുമി പ്രവാഹമായി ഒഴുകി
കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ രാക്ഷസനാത്തട കടമ കേട്ട
തിൽ പിന്നെ ഒരു തുള്ളിപ്പോലും ശ്രൂഷിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്.

രാജാ—ഡയപ്പുട്ടേണ്ടോ, ഏന്നും അടക്കത്തെന്നു വിറുത്തിക്കൊ
ഞ്ചാം.

വിശ്വ—എന്നാൽ ഏനിയ്ക്കു് രാക്ഷസഭയമാക്ക തീന്.

പ്രാരംഖന്—(പ്രാവഗിച്ച) ഇയ ഇയ മഹാരാജ! എഴുന്നൂള്ടിനു
പാളിന്തെത്തു തയാറായിരിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ നഗരത്തിൽ വി
നം അമ്മതന്പുരാക്കാണനാത്തട കല്പനയോടു സ്ഥിരിക്കുന്ന മാരഭകൾ
വെള്ളിയിൽ വന്ന നില്ലുന്നു.

രാജാ—(അഉരംനൊടു) അമ്മതാർ കല്പിച്ചയച്ചിട്ടോ?

പ്രാരംഖന്—അടടിയൻ, അരങ്ങെന്നെന്നു.

രാജാ—എന്നാൽ തുട്ടിക്കൊണ്ടു വരാമെല്ലോ.

പ്രാരംഖന്—അടടിയൻ— [പോയി ചരംകുന്നാട്ടുടി പ്രാവഗിയ്ക്കുന്നു]
ഇതാ എഴുന്നൂളിയിരിയ്ക്കുന്നു. അണ്ണോടു ചെല്ലും.

കരങ്കൻ—(അടക്കം ചെന്നു) ഇയ ഇയ മഹാരാജ! വഞ്ചാ നാലും
നാൽ തിരുന്നോസ്സു കാലം തുടക്കന്താക്കൊണ്ടു് അന്നു തിരു
മേനീ നിന്മായി കൊട്ടാരത്തിൽ എഴുന്നൂളുന്നുമെന്ന് അ
മതന്പുരാൻ കല്പിച്ചുണ്ട്.

രാജാ—മഹംപിമാകട അവലുവും അമ്മയുടെ കല്പനയും രണ്ടോ അതികുമിജ്ഞാൻ പാടളിത്തല്ല. എന്താണിനി ഇവിടെ ചൊ ത്തുവയ്ക്കുന്നു?

വിശ്വ—തിരക്ക് വിനാക്ഷേപാലെ ഇടയിൽ വിഡ്യുനം.

രാജാ—റോപാപോകല്ലു. സത്യമായി തൊൻ ചെങ്ങുണ്ടതെന്നുന്ന റിയനില്ല.

ഇനി ഭൂതപ്രേരിതകുത്രുയുമോ
ഭീന പ്രദേശങ്ങളിലാകയാലേ
കനിപ്പിത്തടങ്ങേതായ ദച്ചിപ്പുവാഹ—
അനിബന്ധപ്രമുഖം പിരിയുന്ന രണ്ടായ്.

—പ്ര

(അഥവചിച്ച്) അമ്മമാർ തോഴരെ പുതുനാക്ഷേപാലയാണ് ഭാവിച്ചിരിജ്ഞുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു താൻ ഇവിടെനിന്നും തിരിച്ചുവായും, തൊൻ മഹംപിമാകട അവലുവന്തിനായി ഇവിടെ താമസിജ്ഞനാ വിഷരാ അമ്മമാരോട് അറിയിച്ച പുതുത്രും അവാശ്വിജ്ഞനം.

വിശ്വ—അരങ്ങെന്നതെന്ന. എന്നാൽ തൊൻ രാഷ്ട്രസര ഭയപ്പെട്ടു പോകാണെന്നു തോഴർ വിചാരിജ്ഞാതതേ!

രാജാ—മഹാഭ്രാഹമനനായ അരങ്ങേക്കാവിച്ച് അപ്രകാരം വിചാരിജ്ഞാൻ ഇടയില്ലപ്പോ.

വിശ്വ—എന്നാൽ മഹാരാജാവിന്റെ അംഗങ്ങൾനാക്ഷേപാലെ തന്നെ എന്ന പറഞ്ഞുകൂട്ടുന്നുണ്ട്.

രാജാ—തപോവഗത്തിന് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാതിരിജ്ഞാൻ വേണ്ടി എന്നർ പരിവാരങ്ങളെ ഒക്കയും തന്നർ കൂട്ടതെന്നു അഡച്ചിയുണ്ടാം.

വിശ്വ—എന്നാലിപ്പോൾ തൊൻ യുവരാജാവായിത്തീന്തിരിജ്ഞുനാ.

രാജാ—(അംഗശതം) ഇഡാർ ഒരു വിച്ചവായനാണ്. ഒരു വേള എൻ്റെ ഇക്കണ്ട ഇക്ക്ഷേപാടത്തെ അഭിനിവേശാത്തകാവിച്ചു് അനുഭിപുര തതിൽ ചെന്ന വല്ലതും പറഞ്ഞതിരിജ്ഞും. അതുകൊം, ഇഡാർ കിന്ന

என பாற்றுவதுண்டு. (மாஸவூரை கைஜியீ விடுகிறோ, ஆசாரை...) தோழரே! தொந் மஹங்கிமாரைக்கிடூதில் சுறவு விசாரி ஆலோ அதற்குமத்திலேயே வோக்காறு; ஸத்ருமாலி அது முகிக்குக்காய கைந்ததுமிகு ஏரினிஜூத தாத்துவமிழு.

മാനോട്ടാത്ത് വള്ളൻ മന്മക്മാശസ്യം രുഹിയ്യാത്താരാഡി
താനോ നാഗരികാംഗനാമസികവാമെന്നെ ഭേദപ്പിയ്യവാൻ?
ഞാനോരോന്ന മുമാ ചാൽത്തു പരിഹാസായ്മം പരം തോഴേ!
താനോ ക്രൂലുനത്താക്കായിനു പരമായ്മഭ്രപ്രാ നോഃയിരക്കുംബാ.

വിളി—അരയ്ക്കെന് തന്നെ.

〔 ഏല്ലാവരും പോയി 〕

ଦ୍ୱାରା ଅରକୁ.

ପ୍ରକାଶନ

[പഠ്യപ്പള്ളകൾ എടുത്തും കൊണ്ട് ഒരു മനിഗിൽസ്സിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു]

ஸிங்கர்—(அனுமதித்தோடு) சில விஷயங்களுக்காக மற்றும் பல விஷயங்களுக்காக நீண்ட நேரத்திற்கு அதிகமாக விரிவாக விவரம் கிடைக்கிறது. ஆகவே இந்த நேரத்திற்கு முன்வரை நீண்ட நேரத்திற்கு அதிகமாக விரிவாக விவரம் கிடைக்கிறது. ஆகவே இந்த நேரத்திற்கு முன்வரை நீண்ட நேரத்திற்கு அதிகமாக விரிவாக விவரம் கிடைக்கிறது.

ഹന്ത! വില്ലീറട പ്രക്ഷതാദമാം
സ്വന്തതാബന്നാലിയതൊന്നാകൊണ്ട് താൻ
അരംതരായത്തി നികി ഭ്രമിച്ച-
തെന്തവേരു കമ ശരം തൊട്ടുകുകിൽ?

1

[ചുറ്റി നടന്ന ഒന്നാക്കിട്ടു് ആക്കാശത്തിൽ വക്കുപ്പു് വൈസിച്ചു്]

ପ୍ରିସାଵଟେ! ଅତୁକ୍ଷାଣୀ ରାମଚୂର୍ଣ୍ଣ ଓରେନ୍ତରୁଙ୍କ ତାମର ହିଲକଟ୍ଟିଙ୍କ କୋଣ୍ଡକୋପାକାନ୍ତୁ? (ଫେଟକ୍ରୁଏପାର୍ଟ୍ ଡାବିଞ୍ଚ୍) ଏହିଗତାଙ୍କ ପାଇଁନାହିଁ? ‘ଏବୁଲିଲ୍ କୋଣ୍ଡକିଟ୍ ଶକନ୍ତରୁ ବହୁର ଆରସପସମ୍ବାଦ ହିରିଷ୍ଟୁଗା. ଆରବଜ୍ଞାଟ ଶରୀରତାପର ଶମିପ୍ରିସ୍ଟୁନ୍ସ’ ଏହିନୋ? ଏହି ନାହିଁ କେବଳ ଉତ୍ତାନ୍ତିରାତ ତୁଳାବତ ପ୍ରତିବିଧିକରି ଏହୁବେଳେ! ଆ ପରି କଲପତିରୀଙ୍କ କଣାପରାଠା ପ୍ରାଣନାଶ. ତୋରା ସବରା କଶିନ୍ତରୁ ଆରବରୀଙ୍କ ଶତମିଲ୍ଲଟ ପକନ୍ତେ ଶିତମଂ କୋଟିତର ଯଜ୍ଞୀଙ୍କ.

[ପୋଖି]

— — — — —

ଦୂର୍ଗାଂ ଶିଳ୍ପୀ.

[ଆମପାରବର୍ତ୍ତରେଣାଟକ୍ରମ ରାଜାବୁ ପ୍ରେବରିଷ୍ଟଙ୍କ]

ରାଜୀ— ଅବିଵେଳାହମାହିମାଂ ପ୍ରଭାବର,
ଚେରପେଣ୍ଟାଙ୍କାରୀଯବ୍ଲୁସପତରରେଣା;
ଚେରିବାରଗ୍ରାମ ବେଳୁମେନାପୋଲେ
ତିରିଷ୍ଟନୀଲପାତ୍ରପ୍ରିଣିତରୁ ଚିତରା. ୧

(ଆମପୀଲାକିଞ୍ଚ୍) ଅର୍ଦ୍ଦରେ ହୃଦୟାବ୍ୟଯ! ଅରଦ୍ଦର ଚାରିରଙ୍ଗ ବିଶ୍ଵପରାମିଯନାରାଯିତରଙ୍ଗର କୋଣ୍ଡକା କାମିଜିଲାତେହୁ ବନ୍ଦି ଝୁଙ୍କା. ଏହିଗତାଙ୍କାତ—

ଗୁର! ଏମନରଙ୍ଗ ନି ଶିତଭାଲ୍ପିଗ୍ରବେଣଙ୍କ
ରାଗତ ପୋଛିବେଣେ କୋଯାଯମେଗନ୍ତକୁଟିକାରିତ;
ଏହିକରତ ପାରିଯିବାକଣିଗ୍ରବନ୍ତୁତୁଲତାର
ଚାରିଷ୍ଟମରିଯ ବାଞ୍ଚି ପୋଲେ ଘୁମନ୍ତ ନିଯି. ୨

(ପ୍ରେବରିଷ୍ଟଙ୍କ ଚାରିଗଟଙ୍କ) ମରହିମାରିଟ ଯହରକରମନ୍ତମ ସମାପ୍ତମାଯି. ଅରତିନାହିଁ ଶାଲାଯିତ ତାମଣିଷ୍ଟଙ୍କମେନିଲ୍ଲେଙ୍କ ପର ପାରେନ୍ତୁ. ଲୁହା ଏହିବିଟ ଚେନ୍ଦିରିଣ୍ଟଙ୍କାଙ୍କ କଣେ ବିଶ୍ରମି ଝେଣ୍ଟଙ୍କାହିଁ? (ଗେଟବୀପ୍ରି ବିନ୍କ୍) ଏହିନୀଷ୍ଟ ଏହିଗେଠ ପ୍ରିକ୍ସିପିଟ ପ

ଶବ୍ଦମାଧିଚ୍ଛ ମାରାତାଙ୍କ' ଶବ୍ଦମାଧିଚ୍ଛିତ୍ତିତ୍ତ? ତରୁଭବନୀ ଯାହିଏଟଙ୍କାଣଙ୍କ' ଅରକାପଚିଷ୍ଟାକା. (ଗୁଡ଼ିକ କୋଣାକୀଟିକ୍) ଲୁହ କଟନୀ ବସନ୍ତିଲ୍ପିତ୍ତ ସମୟର ପ୍ରାୟେଣ ଶକ୍ତିତ୍ତ ସବିମାରୋ ଫଳ୍କି ମାଲିଗିତିରପ୍ରତ୍ୟେଣିତ୍ତିଲାଙ୍କ' କାରିଚ୍ଛିତ୍ତକାନ୍ତ. ଅର ଦେଖାନ୍ତ ତଥା ପୋକାକା. (ଚାରିକାଳୀଙ୍କ' ଲୁହରେତ୍ତବଂ କାରିଚ୍ଛା) ଲୁହି ଦି ରୂପ କାହାକିଷ୍ଟଙ୍କ.

ପୁଣୀରାମିହି ମାଲିଗିଜିଲାତତିନ୍—

କାଣମେମାରେଖୁଗାଣତିତିର ନିନ୍ଦା ମରା

ମାଣମେମାରାଯୁଗ ଶୀତଵାତା

କଷଣରେଣାରଂ ଗୃହରତ୍ତମାତ୍ର ମେଯୁଠ.

୪

(ଚାରିକାଳୀଙ୍କ' କୋଣାକୀଟିକ୍) ଶକ୍ତିତ୍ତ ଅରୁଦୁରବତ୍ତିକହାତେ ଚୁରିଚ୍ଛୁଟିରିଷ୍ଟଙ୍କ ଲୁହ ଲହାମଣ୍ୟପତତିତ ତଥା ଉଣକାହିରିଷ୍ଟ? ଏହିରେଣତନୀତ—

ମୁଣିଟମନ୍ତ୍ରଙ୍କାତମାତ୍ର,

ସାନାତମାତ୍ର ପିଣ୍ଡିଟା ଜୀବନଭାରାତ,

ଚେଷଣଣିତର ଚୁବଟିବିଟେ

ଚେଷଣଣାପିତ କାଳମନ୍ତ୍ରଙ୍କ ନବମାରାତ.

୫

ଲୁହ ଶାପକଷ୍ଟର ଲୁହତିତ ମାତନ୍ତ୍ରଗିନୀଙ୍କାକାଣ୍ଟ' କୋକାକା. (ଅରୁକାରା ନିନ୍ଦା କୋଣାକୀଟିକ୍) ଯା ହା! କଣ୍ଠିର ପରମାନନ୍ଦମ ଲୁହିଚ୍ଛ. ଲୁହା ଏହାରୀ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରିଯତ୍ତାହିରିଷ୍ଟଙ୍କ ଶକ୍ତିତ୍ତ ପୁଷ୍ପ ପିତିତ୍ତିକୁତ୍ତ କର କରନ୍ତାହିନୀ କିମନୀ. ସବିମାର ଅରଦକଳାପିତଙ୍କ ଶ୍ରୀରାଧିଷ୍ଟଙ୍କ. ଲୁହତର ଅରନତରଂଶୁରାତ୍ମା ଶୁଣା କେପାକା. [କୋଣାକୀଗିଲ୍ଲିଙ୍କା]

[ଯାହାରେ ଅନ୍ୟମିତତାରୀ ସବିମାରୋଟିକୁ ଶକ୍ତିତ୍ତ ପ୍ରତିବାଦିଷ୍ଟଙ୍କା]

ସବିମାର—(ବିହାରକାଣ୍ଟ') ଶକ୍ତିତ୍ତକୁ! ଲୁହ ତାମରତ୍ତିଲ୍ପର କାରା କେବାଣ୍ଟ ନିରକ୍ଷଣ ନୁପରମେତା?

ശക്കത്തു—തോഴിമാരരക്കാ വിത്രുന്നണോ?

[സവിമാൻ വിഷയങ്ങളാട്ടെന്നാട് അദ്ദേഹം നേരം]

രാജാ—ശക്കത്തുപ്പു റപ്പവന്നു അംഗസ്പാസ്യച്ചുള്ള താഴികാണാൻ.

അതു ചെണിൽ നിമിത്തമായിരിപ്പുമോ, അദ്ദേഹ കാമനിനിൽക്കു മാറ്റിരിപ്പുമോ? രണ്ടുപ്രകാരത്തിലും എന്നർക്കു മാസ്തിൽ തോന്നാം. അതമാബാ സംശയം വേണ്ടും.

കൊങ്കൺ നൃദിപ്പക്കിലും, മുദ്രമണാളികാകലിതകക്കണ്ണാം, പക്ഷജാക്ഷിയട മേരി സപ്രമതകക്കിലും നാശനാഭമാധരാം; സക്കം സൃഷ്ടിദാഖലാവകുത്തമാനംപാലപ വരക്കുകിലും മക്കാരിലപരാധരിപ്പുസ്ഥതനീവിധം സുഭ്രമായ്വരാം.

14

പ്രിയംവദ—(ഈന്നും യും യാട് സപാംത്രമാണി) അഭാസുണ്ടോ! ആ രാജാശ്ശി ഒരു അത്രും കണ്ണത്തു മാസ്തിൽ എന്നേതാ വിചാരപ്പെട്ട ക്ഷേമിപ്പുന്നതുപോലെ തോന്നാം. ഈ സൗഖ്യ ക്ഷേട്ടര്പ്പാം അതുനിമിത്തതം തന്നെ അതുപിഡിപ്പുമോ?

അനന്തരായ—പ്രിയംവദേ! എനിപ്പും ഉള്ളിൽ ഈ സംശയംണ്ട്.

അക്കട്ട്, ഇവരോട്ടതനാ ചോദിപ്പും. (പ്രകാശം) ശക്കത്തേ! നിന്മോടുകൂടം കാഞ്ഞം ചോദിപ്പുംണ്ട്. നിന്മാശ പ്രഖ്യാല മാറി അംഗസ്പാസ്യം കാണാനാണ്ടുംപോ?

ശക്കത്തു—(പുരുഷന്തയിൽ എന്ന പാരി ഏഴുന്നം) തോഴീ! നീ എന്തുണം ചോദിപ്പും കിട്ടിപ്പുന്നതു്?

അനന്തരായ—തോഴീ! ശക്കത്തേ! കാമത്തെ സാന്നാസിച്ചുള്ള കടമ തൊന്നാം നുഝക്ക് അവിശ്രദ്ധിക്കുട്ടേണ്ടും. എന്നാൽ കാമിജാന്നേഴു ടെ അവസ്ഥ ഇതിഹാസ ചുരാന്നുണ്ടിൽ എന്നേതാ പാതയു കേട്ടിരിപ്പുന്നോ, ഇപ്പോൾ നിന്നുറ അവസ്ഥ അതുനു അതു കുട്ടിക്കാണും ഈ ക്ഷേമം എന്തുമുലമായിട്ടും നിന്നുണ്ടാണോ. അതുകൊണ്ട് ഈ ക്ഷേമം എന്തുമുലമായിട്ടും നിന്നുണ്ടാണോ. വികാരത്തിന്നും സത്ത്രവം പരമാത്മ മാറ്റി അവിയാതെ എന്നേതാവാണോ പ്രതികാരം അതുംപിഡിപ്പുന്നതു്?

രംഗം—എൻറെ ഉഖ്യാ അനന്ത്യജ്ഞാ ഉണ്ടായില്ലോ.

ശക്കന്തളാ—(ശ്രദ്ധഗംഭീരം) എൻറെ മനസ്സിൽ പ്രഖ്യാലമായി തോന്നുന്ന അഭിനിവേശത്തെ ഈ തൊഴിമാരോടും ഉടനെ ചായുന്നതിനും തോൻ ശക്കത്താക്കന്നില്ല.

പ്രിയംവദ—തോഴി! ശക്കന്തളാ! അരബ്യാ ശരിയില്ലോ പാതയെ തു്? തെൻറെ സുവൃഥക ചാത്തു് എന്താണ് പ്രതിവിധി ചെയ്തില്ലോതിരില്ലോനു്? നിബന്ധന ശർഖിരാ ദിവസാലുതി ഏങ്കീ സ്ഥിച്ച വരുന്നോള്ളോ. സുഗന്ധം കൊണ്ടുള്ള ഒരു ശോഭ മാത്രം വിച്ഛവോക്കനില്ല.

രംഗം—സത്യമാണ് പ്രിയംവദ പാതയെ തു്. എന്നതാണു്—

കുട്ടി മഹത കവിപരമാടം; കുചമതിൽ കാവിന്മാസ്ത്രമായ്;
തക്കി വാട്ടമരജ്ഞ; തോഴുക്കപ്പ തുല്യാ താഴുന്നു; വിളപ്പുഞ്ഞമായ്;
കോട്ടം മനമനാലബാഥത്തിട്ടക്കില്ലു്, താപാഗ്രി, ഘംഢാനിലും
തക്കിപ്പുത്രമതിന്റെ ജാതിലപ്പോലേക്കുമെ കുഴുക്കം. ①

ശക്കന്തളാ—(വശങ്ങോട് തുടി) മാബാരോടും തോൻ പറയും? പെക്ഷാ, നി നേർപ്പാക്കു തോൻ അമക്കാരിണിയായിത്തിങ്കം.

സവിമാർ—അതിനാൽ തന്നെനാജ്ഞാണ് തെന്തുപാ നിംബുഡില്ലോനു്.
കുംഖത്തെ ഭാഗിച്ചാൽ ഭാരതത്തിനും ആവുണ്ടാക്കുമ്പോൾ.

രംഗം— ഉപരക്കെടുത്തനു ചോദ്യം സുവവുമസുവവും
പക്കാക്കാളിനുനോരാം താൻ
സോൽക്കന്നും ചെയ്യാലിച്ചുടലമതി കുടി—
ജ്ഞാതിരില്ലോ തത്പാ;—
നോക്കിട്ടണംസമശ്രൂദും പലക്കറിയിപ്പു—
നീനെനെന്നെന്നാലുമരേയുാ!
തൽക്കാലം തജ്ജിളിക്കാ മാമതിലിവംതു—
നാത്തരം കേപ്പംക്കവോളും.

ശക്കതളി— (വജ്രായംകുടി) തോഴി! തഹോവനാതത രക്ഷിപ്പുന്ന അതു
രാജാംഡി എന്നാണോ എന്ന് ദാദിമാർദ്ദം പ്രാപിച്ചു—
[ലഭജക്ഷാണ്ട വിരമിപ്പുന്ന]

സ്വവിമാർ— തോഴി! പാക തന്നെ പാക തന്നെ.

ശക്കതളി— അന്ന മുതൽ അദ്ദേഹത്തിനാക്കവിച്ചുള്ള അഭിനിവേശം
ഹേതുവായിട്ട് താൻ ഈ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിപ്പുന്ന.

രംജൻ— (ഒന്നാംഷാഗിഡയൈത്താട കുടി) കോപിംകൊണ്ടതു കേട്ട്.

സാതാവമേകാറുമകരുവാരാ
ചെന്താർശനൾ താൻ മമ ഹേതുവായി:
ജന്തുപ്രജയന്തിനു കുട്ടതു എന്ത്—
ത്രപ്രത്യന്തിബല്പ്പു് നാമമാനവേലു.

എ

ശക്കതളി— അതു കോണ്ട വിദ്യാർഖണ സമ്മതമാണെങ്കിൽ അതു റാ
ജപ്പിപ്പു് എന്ന് മേൽ കാരണം തോന്നാന്നതിനാളു മാർദ്ദം ഉ
ണ്ടാക്കണം. അരബ്ലൂക്കിൽ താമ.സിയാതെ എന്ന് ഉടക്കു
റ്റ ചെയ്യേണ്ടി വരും.

രംജൻ— ഈ ധാരണ സകല സംശയത്തെയും കളിയുന്ന.

പ്രിയംവദ— (സപ്താംഞ്ചമാഡി) അരവാസ്യേ! ഇവഴ്ദട കാമം കവി
ഞ്ഞ സമിതിയിലായിരിപ്പുന്ന. ഇന്തി കാലതാമസാ പാടിപ്പു.
ഇവർക്ക് അഭിനിവേശം ജനിച്ചിരിപ്പുന്നതു പണ്ഠവവാശത്തോ
നാല്പാരഭ്രതനായിരിപ്പുന്ന മഹാപുരുഷവിലാണ്ട്രോ. അ
തുകൊണ്ട് നാം അതിനെ അഭിനാടിപ്പുന്നും.

അനന്തരായ— പ്രിയംവദ! നി പാതയ്ക്കു ശരിയാണ്.

പ്രിയംവദ— (പ്രകാശം) ശക്കതളേ! നിന്നു സപ്തമാ അനന്ത്രപന്ന
യ പുത്രാധികിൽ അഭിലംഘം ജനിച്ചതു ഭാഗ്യം തന്നെ. മഹാ
നദി സമ്പദത്തെ വിട്ട് മനാവിട ചെന്ന ചേരുന്ന?

അനന്തരായ— തേനൂവല്ലാതെ തളിത്തിരിപ്പുന്ന മൂല്യം ചേരുന്നതിനു
ശ്രദ്ധമായ വും മനോതാണ്?

രാജൻ— വിശ്വാസാർത്ഥിന്മാരിൽ ഒരു ചാറുലോവച്ചു അഭ്യന്തരത്തിൽ ക്ഷേമതിൽ എന്തായുണ്ട്?

അമന്ത്രിയ— എന്നാൽ ഇനി നമ്മുടെ ഇഷ്ടത്തോഴിയുടെ മണാറട്ടും ശ്രീമഹായാഗ ഗ്രംഖമായും സാധിപ്പിക്കേണ്ടതിന് എന്താണവും?

പ്രിയംവദ— ഗ്രംഖമായിട്ടുണ്ടെന്നു എന്നെന്ന അതിലോചിപ്പിക്കാനുള്ളിട്ടും, ശ്രീ മുമാരിട്ടാക്കന്നതിനു പ്രഖ്യാസമിപ്പി.

അമന്ത്രിയ— അതെന്നുണ്ട്?

പ്രിയംവദ— ആ രാജഷ്ഠി ഇവരെ സ്നേഹമേന്താട തുടി ദോഷനാതു കൊണ്ടു തന്റെ അഭിലാശം സൃചിപ്പിക്കേണ്ടതും ഇഷ്ടിട ഉറക്കമില്ലാതെ പരവശനായിരിക്കേണ്ടതും ഏംബേണ്ടിനുപുണ്ടോ?

രാജൻ— സത്യം. എന്നർക്ക് അവസ്ഥ ഇപ്പോൾ അത്യന്തര തന്നെ.

നിത്യം രാത്രിയിലുള്ളിലാത്തി പെരുക്കിപ്പുട്ടുണ്ടു ചട്ടിടവേ മഹുഷ്ഠിൽ പെട്ടിയുന്ന ബാധാപ്രയർഹം വിച്ഛാരണത്തിനുള്ളം അതുനും മായാത്ത തൊന്തടികിണം പെട്ടോരു ഒക്ക വിട്ടുടൻ രൂപസ്ഫും സ്രൂപസ്ഫും സുവർണ്ണവലയം പ്രത്യാരാധികാരം തൊൻ. മു

പ്രിയംവദ— (അതിലോചിപ്പ്) എനിക്കേണ്ടാത്തവായം തേരേന്നുണ്ട്. ശക്തി തുല്യ രാജാവിൻ്റെ ഒരു കാമവത്രിക, എഴുത്രട്ടേ, അതിനെ ഒരു പൂർണ്ണാര്ഥിട ഇടയിൽ വെച്ചു മാച്ചു പ്രസാദം എന്നുള്ള പ്രാജേന്ദ്ര അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒക്കയിൽ എത്തിക്കോം.

അമന്ത്രിയ— കൊള്ളാം. അതു നല്കു ഉപായമാണ്. എനിക്കേ നോക്കിയിച്ചു. ശക്തിയെ എന്തു പായുന്നു?

ശക്തി— നിങ്ങൾ പായുന്നതിൽ എനിക്കേണ്ടതു വികസ്തമാണ്?

പ്രിയംവദ— എന്നാൽ തന്റെ അവസ്ഥയെ ഉപന്യസിച്ച് ലഭി തമായി ഒരു ദ്രോകം അതിലോചിച്ചാക്കണം.

ശക്തി— അതു തൊൻ ഉണ്ടാക്കാൻ നോക്കാം; എന്നാൽ തിരഞ്ഞ

വിച്ചേഴ്സ്മാ എന്ന ശകിച്ച് എന്നർ മനസ്സ് എന്നവും ചുവരുമായിരിക്കുന്നു.

രാജൻ—ഒരുപാടുകെ വിനാക്കവക്കലൂത്തവായ് ഭീഷണലധിപിന്റെ! (എം പ്രേരണാന്തര പെരുത്തു വിനിൽ മഹാന്മാരാളുട്ടത്തിന്തു താ ആളുംസിപ്പിച്ചാജ്ഞിന്നറിനി വശത്തായാലുമില്ലെല്ലാം; അഭിഭാഷിപ്പിതനാമൊരുത്താവളിൽ ചാഡാതിരിന്നിട്ടേക്കും)

പ്രിയംവദ്—തോഴീ! നി നിന്റെ മുഖഗംഭീരവമായിരിക്കില്ല. എ തൊരുതന്നു ദേഹം തണ്ടപ്പിച്ചാറനിപ്പിണ്ണുന്ന ശരക കാലചാര്യിക്കയെ കട വിടിച്ചു മാല്ലുന്നതു്?

ശക്രതാൾ—(ചിരിച്ചുംകൊണ്ട്) എന്നാൽ നിങ്ങൾ ചായുന്നതു പോ ലെ തോൻ ചെയ്യാം.

[ശ്രദ്ധാ ദ്രോക്കം ഉണ്ടാക്കാനായി വിചാരിക്കുന്നു]

രാജൻ— തോൻ എന്നർ പ്രിയതമരകയെ നിമേഷരഹിതങ്ങളായ റൈ ത്രഞ്ഞാളുക്കാണ്ട് നോക്കി നില്പുന്നതു യുക്താ തന്നെ.

എന്നതനാൽ—

കൂട്ടാച്ചിനി ചില്ലിബാനാഹത്തി—
കൂളവക്കാണായ ചപ്പുംമാത്തിട്ടിനേബാൾ
പുളകോൽഗമമിക്കവിപ്പംതടരതിൽ
തെളിക്കില്ലുന്നിതു ഫന്ത! രാശ മെന്നിൽ.

എ

ശക്രതാൾ—തോഴീ! തോൻ ഒരു ദ്രോക്കം മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. എഴുതുന്നതിനു സാധനങ്ങൾ കണാമിട്ടുണ്ടോ.

പ്രിയംവദ്— പച്ചക്കിളിയുടെ വഞ്ചവേലെ കോമളമായിരിക്കുന്ന മൂല താമരയിലയിൽ നവാംകൊണ്ട് എഴുതാമണ്ണോ?

ശക്രതാൾ— (ദ്രോക്കം എഴുവിട്ട്) തോഴിമാരേ! ശരിയായോ എന്ന നിങ്ങൾ കേട്ട പാവിൻ.

സവിമാർ— തങ്ങൾ ഇതാ മനസ്സിത്തതി കേട്ട കൊഞ്ഞുന്നു.

രൂക്ഷന്തരം— (വായിപ്പുന)

അംഗി! പട്ടഡിഷണാ! നിന്മാശേഖം കൊവ ജാനൈ;
തച്ചി വരമതരാഗം ദൂഢു മെ മെഞ്ഞേരോഹം
ദാഖിതതമ! നികാമാ സന്തതം കാമദേവൻ
മഴി തവ ക്കിവിപ്പാംതൃത്തപിപ്പിച്ചിടന.

—എ

രംജം— (പ്രത്യക്ഷനായി വേഗത്തിൽ ഓട്ടം ചെന്ന)—

വരമതരശ്രീരേ! തപാം തവപിപ്പിച്ചിടന്റ
വരമതരാജസ്രം മാം ദഹിപ്പിച്ചിടന്റ:
വരവശാത ദിനത്താലുവിളിജ്ഞാനുശ്രോജാ
വരഭ്രതമാഴി! പാത്താലംവാഹിനാത്രജിപ്പു.

—എ'

സവിമാൻ— (രാജാവിനെക്കണ്ണ സദനാംശരേതാടക്കുടി എഴുന്നോട്) പ്രാ
ത്മകാനന്ത്രവമായി ഉടരോ സിലബിച്ച മനോരമത്തിനും സ്വാ
ഗതം.

[ശക്കാള എഴുങ്ങുന്നവിനാ ഭാവിപ്പുന]

രംജം— അത്യാസവസ്ത്രംക്രതേ—

വടിചിലിപ്പുമരശ്ച പതിഞ്ഞത്തും,
തയടിതി ത്രംജ്ഞാനാജസുഹസ്യിയും,
സൂട്ടരാത്തിയമാട്ടൽ കൊണ്ടു നീ
തുടരോലു മമ സർക്കിഷയിങ്ങനെ.

—എ

അനന്തന്മാർ— സ്വാമി! ഈ ശിലാതലപത്തിവൻറെ ഒരു ഭാഗത്തു് ഇരു
നായകിയാലും.

[രാജാവു് ഇരിപ്പുന]

[ശക്കാള മജ്ജയോടു കൂടി നില്ക്കുന]

പ്രിശ്വേഷ— നിന്മാം രണ്ടുപേക്ഷം വരസ്ത്രം അരിന്നരാഗം പ്രത്യുഷ
മായിരിപ്പുന; ഏകിലും തോഴിയെക്കണിച്ചുള്ള സ്നേഹം വിന്നു
യും പായ്ക്കാതിനായി എന്നു പ്രേരണം ചെയ്യുന.

രാജൻ— ഭദ്രേ! പാഡാൻ രക്തം സംശയിപ്പുകൂട്ട്. പാഡാൻ ദോന്ന നന്ത് പാഡാതിങ്ങാൻ പദ്ധതാവത്തിന് ഇടയായ്ക്കാണി അന്നതാണ്.

പ്രിയംധൻ— അപവത്തിനെ പ്രാചിപ്പിറിപ്പുന്ന രാജുവാസിജ്ഞാനി എൻ സകടം തീങ്ക്കണ്ണതു രാജാവിശ്വാസാ ധന്മദ്ധ്യാഹി?

രാജൻ— അതിൽപ്പുരം മരാനനിപ്പ്.

പ്രിയംധൻ— ഏന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ഈ ഇഷ്ടത്തോഴി അനുഭവാൻ വിമിത്തമായിത്തന്നെന്ന കാമദേവനാാൻ ഈ അവസ്ഥാന്തരം പ്രാചിത്യാധിപിപ്പുന്നു. അതിനാാൻ ഇവാളു അനന്തരമിച്ച് പ്രാണരക്ഷ ചെയ്യുന്നും.

രാജൻ— ഭദ്രേ! ഈ പ്രാത്മന ഇത്തുടക്കാക്കാം തുല്യമാക്കുന്നു. ഇതു സ്വന്താ എന്നിണ്ണുതു അനന്തരമാവുമാക്കുന്നു.

ശക്രതു— (പ്രിയവേശയും ഒന്നാക്കി) തോഴേ! അന്തഃപൂർത്തിൽ റിനോ പിരിഞ്ഞു പോന്നിട്ട് മനസ്സിനു സുവാമിപ്പുാശ അരങ്ങേണ്ടു തിരിച്ചു പോകാൻ താൽപ്പുഞ്ചപ്പട്ടംകൊണ്ടിരിപ്പുന്ന രാജാവിശ്വ എന്നിനുണ്ട് തടങ്കു താമസപ്പിപ്പുന്നതു്?

രാജൻ— അവാന്വൃതാതിശയനന്നപ്പിതു മാംചു ശഷിണ്ണുാലു; മനസ്പിനി! വിനാക്കിലിപ്പുറിശമെണ്ണാ ഘൃത്തികലേ; അവാന്വൃജംരണാളാൽ വിധത്താംബാംശയെന്ന ഏ! പുന്നശൈ വിധവിണ്ണുാലു പഴി ചതുരച്ചീവിയം. മന്ന

അനന്തര— സ്വന്തി! രാജാക്കന്നാക്ക് വളുവര ഭായ്മാങ്കണ്ണനും കേൾവി. ഏന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ഈ ഇഷ്ടത്തോഴി നാനുജ്ഞാ നേർക്കു ശ്രൂചനീശായി ഭവിപ്പുന്നതു വിധം ഇവാളു ഫോ കിബക്കാളിലുണ്ടോ!

രാജാ— ഭദ്രേ! ഞാൻ ചുരുക്കത്തിൽ പാണ്ടപ്പുണ്ണം—

ഉണ്ടക്കിലും ഭരിക്കിലുറുസംഗ്രഹം
രണ്ടു കലത്തിനു മു പ്രതിഷ്ഠകൾ;

കണാമത്തോടിക്കപ്പെട്ട ചുഴുള്ളിയും
രബാമൽക്കി നിന്റെ എയില്ലതോഴിയും.

എ

സവിഭാർ— തെങ്ങമിക്ക കൂതാമ്പ്‌താശി.

പ്രധാനപ്പേര്— ("കുമാ സംഭവിച്ച്") അനന്തമേ! ഇതാ ഇം മാൻകട്ടി ത
ഉള്ളെയക്കാനാതെ പ്രാകല്ലണഭാട്ടുടി അരുളുമിഞ്ചും ദാക്ക
നു. വദ, അതിനെ തള്ളുയെട അടച്ചക്കൽ ഏകാണ്ടാക്കാം.

[ഒന്ത് ചേരം ചുരുട്ടുട്ടുടന്നു]

ശക്കതള്ളി— തോഴിമാരേ! എന്നൊ ശരണമില്ലാതെ തനിച്ചാക്കീട്ട്
ചോകത്തെ. കരാർ ഇവിടെ നില്ലുണ്ടോ!

സവിഭാർ— ഇം ലോകത്തിനാക്കയും ശരണമായിട്ടുള്ള അതുള്ളേ
നിന്റെ സമിച്ചത്തു തന്നെ വിരിപ്പുന്നതു്? [എപാഡി]

ശക്കതള്ളി— അതുവാ! രണ്ടുപേരും ചൊല്ലുള്ളതെന്തോ?

രാജു— ഒട്ടം വിചാരപ്പേടുന്നു. എത്ര ശ്രദ്ധാർ ചെങ്കുന്നതിനാം
സന്നാദാവാശി എന്ന് അടച്ചക്കൽ ഇതില്ലെന്നാണെന്നു—

ശംഭോനിന്തു ചൊഴിച്ചു മേറിയില്ലാം മാപ്പാക്ക നിക്കീട്ടി—

യംഭോജ്യുട്ടതാല്പുന്നതമത്രകുണ്ടനും വീശേജ്ഞയോ?

രംഭോത്! പ്രചുരാദം മടിയിൽ വെച്ചിഷ്ടാനരോധ്യോ എന്ന—

നാംഭോജ്യാതനാമാം ഭവത്പരിപ്പുഗാം ക്രാഡേ! തലുടക്കയോ? ഫ്രൈ

ശക്കതള്ളി— മാനുജാരായുള്ളവരിൽ എന്ന് അപരാധിനിയായി ഒ^ഒ
വിപ്പണിപ്പു. [എഴുന്നേര ചോഡാൻ ഭാവിപ്പുനു]

രാജു— അപ്പുയോ സുന്ദരി! വെച്ചില്ലാനിക്കിട്ടിപ്പു. നിന്റെ ശരിരാവ
സമശ്വാ ഇതുനാശിവിപ്പുനു—

ചുമാശയ്യു വെടിഞ്ഞതുണ്ടി!

താമരയിലു മാറിത്തനിന്ന നിക്കിയുടനീ,

അതമായവിവശതരാംഗീ

നീ മതിചുവി! വെച്ചിലില്ലതേനിന്നേതേ!

എ.എ

[വിഭാഗം: കെരളത്താരക്കാരുടെ നിന്റെ പ്രത്യേകിക്കാൻ]

ଶକନ୍ତିଷ୍ଠି— ପାରବା! ମନ୍ତ୍ରାତ୍ ଲଙ୍ଘିଷ୍ଠାଇତେ. ତୋର କାମପରିଵର୍ତ୍ତନ ଯାହିରିଷ୍ଠାନ ଏହିପିଲ୍ଲା ତୋମାରିଯାତ୍ରାପୋଲେ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିଲ୍ଲ.

ରାଜା— ଅର୍ପଣେ ଦେଖିଲେ! ମୁହଁଜୀବାତିହିଁ ନିଃଶବ୍ଦରେ ଦେଖିଲେ. ଯନ୍ତ୍ରମୂଳରସମ ଅବିନେତିରିଷ୍ଠାନ କଥାପରିମାତ୍ରା କେତ୍ରାଧ୍ୟଂ ଲୁତିବେଶରିଷ୍ଠି ଅର୍ପଣପିଷ୍ଠାଯିଛି; ଏହାତମାତ୍ର—

ଶାଶ୍ୱତମାତ୍ର ଦେଖିଲେ କଥିବାକୁ—

ରାଜହିଁକର୍ମାଜୀବାତିଶାକ୍ତ ପାଶ୍ୱର;

ନିଃଶବ୍ଦତିଷ୍ଠାତିଶାତିବେଶରିଷ୍ଠି,

ନାତିଷ୍ଠାତେଯିଷ୍ଠି ମୁହଁଜୀବାତିଶାକ୍ତ.

୮୦

ଶକନ୍ତିଷ୍ଠି— ଲୁଫ୍ଟାର୍ଥ ଏହା ବିଦେଶୀଙ୍କେ. ଲୁହାର୍ଥ ତୋମିମାରେ ଥ ହୋତିଷ୍ଠିକାଣକ୍ତ ପରାଂ.

ରାଜା— ଅର୍କରକ୍ତ, ଯିଦୀଂ.

ଶକନ୍ତିଷ୍ଠି— ଏହିଫ୍ରେଶାର୍ଥାଣା?

ରାଜା— କୋଣାକ୍ତିଯର୍ଥରେ ପାଦପରିକଷତକୋମନ୍ତି ନିଃ-

ପୁଣ୍ୟକାମିଷ୍ଠାତିର ପୁଣ୍ୟମରିନର୍ତ୍ତା ସାରଂ

ଲୁଣକ୍ଷେତ୍ରକ୍ୟାନାତ କଲବନ୍ଦାତ ପାଶ୍ୱରୋପାଲେ

କୋଣାକ୍ତିରିକାରିଷ୍ଠାତିରି! ତୋର ନକାରାନା ରୋରଂ.

୮୧

[ଶକନ୍ତିଷ୍ଠିର ଦୁଇମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବରେ ଆବଶ୍ୟକ ତଥା ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ]

ଅର୍ପଣିଯାଇଲି— ହେ! ଚକ୍ରବାହି! ଶୁଦ୍ଧକାରଣୋଟ୍ ଯାତ୍ର ପାରିବାକୁ କେବଳିଷ୍ଠିକ ତଥା. ରାତ୍ରି ଅର୍ଦ୍ଧତତ୍ତ୍ଵ ପାରିବିଷ୍ଠାନା.

ଶକନ୍ତିଷ୍ଠି— (କେଟ୍କୁ ପରିଦେଶିଷ୍ଠି) ଏହିକୋଣ ଓହମନ୍ଦମିତି ରୋକି ଅବି ଯୁଗାନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯାଏ ଶାତମା ଲୁଣେବାଟ୍ ପରିକର୍ତ୍ତାଣା. ସାଇମିଷ୍ଠି. ଅର୍ଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ ଲୁହ ଶାବକଷ୍ଟର ଲୁଟାଯିଲି ମାନତ୍ର ନିଃଶବ୍ଦରେ!

രാഖർ— അപ്പേരാവ് തന്നെ.

[ହାତରୁ ଗିଲ୍ପନୀ]

[କେବେଳିଲ୍ ଜଳପାତ୍ରମେହୁଡ଼ିଆଙ୍ଗଳ ଏ.ବୀଳୁ ଶ.ୱର ଛିଯୁବୁ]

മുമ്പിലായിട്ട് അന്നനുയയും പ്രിയഃവലയും പ്രഭവരിപ്പുനാ [

സവിമാർ— ഇതാ അമ്മ ഇങ്ങനൊട്ട് വരും.

ഗൗതമി— (ഒക്കാളുടെ ഓട്ടക്കാൻ വെന്ന്) കംണ്ടതു! നിംവാൻ ശരീരത്തിൽ
നിന്നുംപുകേട്ട ക്രമേ ശരമില്ലോ?

ଶକ୍ତିହୀ— ଏହାରୁ କେବେଳଙ୍କୁ.

గැනමි— එහි තීත්මාකොංකු බිජාපිට ගැනු සාපුඩාකර.

(ശക്താളിയുടെ ശിരസ്സിൽ തീവ്രമം തളിച്ചിട്ട്)

க:ஞெது! வாரா சைவகிலூரூ, வறிகி! பாங்க்ளாலக்கிலேஜ்
தனை போகார்.

[ശ്രീലഭാവങ്ങം കുടി ചുറ്റേപ്പറ്റിനാ]

ശക്കത്തു— (അംഗത്വം) ചവലമായ മാറ്റസ്സ്! പ്രജാസാ കൂടാതെ
അതുകൊണ്ട് സാധിപ്പാമായിരുന്നുപോൾ ശക്കിച്ചിരുന്നിട്ട് ഈ
പ്രോഡ നിർബന്ധമില്ലാതായതിനാൽ ഫോം കിടന്ന് വശ്യം
തന്ത്വപിണ്ഡം. (കഥാ ദുരാ പോയി റിറിഞ്ചു നിന്നിട്ട് പ്രശ്നം) ഏ
ഈ താവാ ശമിപ്പിച്ച വളളിക്കാതേ! എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ യാത്ര
പാശ്ചാന. ഇനിയും നിരീക്ഷ തന്നല്ലറക്കിപ്പുണ്ട് വരും.

[മറ്റൊരാട്ടായിച്ചു മനസ്സുകൊടുത്തേണ്ട പ്രവായി]

ରୋହି— (ଅଣିଲିବଗା ସାରମ୍ଭିତ ଚକଳ କାନ୍ଦିବିଲୁପ୍ତ ବିଟ୍ଟ) ଅରାରୋ! ପ୍ରାତମ୍ଭି
ତାତମ୍ଭିତେଷ୍ଟରେ ସିଖିଲୁପ୍ତ ଏହିତଙ୍କା ଏହିକୁଠା ପ୍ରତିକାରିଯତେପା
ବାଗ ଛୁଟିଗା. ଏହିଗତିକାହାକୁ—

வோலாவங்கி சிரா கரூஷுலிக்குள்ளது கிள்ளையறை மூடி கிட்டு விடுவதே விலாஸமோத்துக்குத்தொன்றுப்பூஜையென்றது என்று விலாவழைக்காண்டு சமீயவைக்காலை நோக்கில் திரித்துக்கொ செலுங்கானமாத்துக்கிழவுமென்னிலைத்தில் சூக்கிக்கொன். ஏது

ഈനി ഇപ്പോൾ തൊൻ ഏവിടെയ്ക്ക് പോകുണ്ടോ? അമല്ല, ഒരി

എൻ പ്രിയതമഞ്ചായ ശക്താത്മ ഇജന്നിങ്ങന ഇള ലതാമണായ
പത്തിൽത്തെന്ന കാടോ റോഹാ വിച്ഛോം.

(ച. ० १० നോക്കിട്ട്)

ക്ഷുദ്രിനേൽ ഘജ്ജതല്ലോ പ്രിയയുടെയുടലിൽ—
സ്പൃഷ്ട ഭിന്നിച്ചിത്താ, പിൻ—
വച്ചിത്താംവ ത്രമയ്യേ നാവചിവിതമിതാ
വാട്ടക്കാമലേവാ,
ചപ്പുരേക്കത്തെനിൽ വിന്നുന്നു വിസ ബള്ളി—
ഞൈ,നാ റോക്കണാ റോ—
തനില്ലോട്ടു ഒറ്റപ്പേരെന്നുകുറിപ്പിടക്കേ—
ക്ഷിപ്പിത്തിനിന്നേരക്കാം.

൨.൩

അണിയംകിൽ— മഹാരാജാവേ!

അണതില്ലെള്ളാത സജ്ജത്തു ചിയിച്ചിന്തോരെപ്പുംഊഡു എപ്പും
ചെന്തി ചേന്താരു വേദിഭേദിച്ചുവരുവേ നാനാവിധാകാരമായ്
അണതസ്സുപ്പജനത്തിനും ഭുദമാം രാത്രിജയാത്മകർ ത ന
സന്ധ്യാരംഗേദവിശാംഗമാഖാരു വിഴൽത്തുക്കം ചരിയ്ക്കുന്നിതു. എന്ന്

രാജം— (ഉക്കിട്ട്) എന്നർ ഇതു വരുന്നു. ഭൂപ്പേരേണ്ടു.

[ചോദ്യം]

— — — — —

നാലും അംഗം,

രൂപ്യാംഗം.

[ഒരു പരിയും ഭാവമായി അനന്തരയാം പ്രിയംവും പ്രഥമില്ലെന്നു.]

ഒന്നന്നും— തോഴി! പ്രിയംവും! ഗാസ്യവും വിവാഹവിധിപ്പ
ക്കാരം കൂല്പാണും കഴിഞ്ഞു ശാന്തിയും അരാന്തുപറ്റായ ഭർത്താ

വിനെ പ്രാപിച്ചതിൽ വച്ച് എൻഡിയൂ കൂതാത്തുകയായി; എ കിലും ഒരു വിചാരം ഉണ്ട്.

പ്രിയംവദ— അതെന്നതാണ്?

അമന്മായ— ഇപ്പോൾ ധാരകശ്ശ്വരപാഠ മഴച്ചവനായതിനാൽ മഹാ രാജാവു മഹാഷ്ഠിമാരകട അമന്മതിശ്വാസ്ത്രക്കി ദാഹനത്തിലേപ്പു പൊല്ലുച്ചിന്തയ്ക്കും അദ്ദേഹം അന്തഃവുരത്തിൽ ചെന്നാലേ സ്ഥാത ഇവിടെ നടന്ന കടമ മരന്ന പോലെയ്ക്കുമോ?

പ്രിയംവദ— ആ വിചാരം വേണ്ടെ. 'അത്രമാത്രം സപ്താവളണം ഉള്ള ഒരു പുരുഷൻ ഒരു ഗൗത്രം മാനവും മഞ്ചാദയും വിചു ദാക്കാ നാതല്ലു. താതകണപാൻ ഈ വർത്തമാനാ അറിഞ്ഞതാൽ എത്തു ചരയുമോ എന്നാണ് എൻഡിയൂ വിചാരം.

അമന്മായ— എൻ്റെ അത്രലോചനയിൽ താതകണപാൻ ഈ വിവാഹം സംശയമായിരിയ്ക്കുമെന്ന തന്നെ തോന്തരം.

പ്രിയംവദ— അതെന്നതാണ്?

അമന്മായ— താതൻ അത്രപ്രമേയുള്ള സങ്കല്പം ഇന്നവാനായ ഒരു ഷഠ ക്രമക്രമം കൊടക്കണമെന്നാണെല്ലോ. അതു അദ്ദേഹത്തിനു ശ്രമം തുടക്കം ചെത്തുവാനു തന്നെ സാധിച്ചതിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം സന്തോഷിയ്ക്കുന്നതിനേരെ ഇടയുള്ളൂ.

പ്രിയംവദ— (എഴുന്നു നോക്കിച്ചു) പുജയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന ഒക്കൾ പറിച്ച തിന്നംല്ലോ. .

അമന്മായ— ശക്രതജ്യൂ സൗഖ്യാഗ്രാഡേവതാച്ചന്നതിനു തുടി പുജയ്ക്കുംനോ?

പ്രിയംവദ— ശരി തന്നെ.

[പിന്നെയും പുജയ്ക്കും.]

അണിയരയിൽ— ഇതാ തോൻ ഇവിടെ വന്നിരിയ്ക്കുന്ന.

അമന്മായ— (കെട്ടിച്ചു) വഴിപോകാരകട വാക്കുപോലെ തോന്തരം.

പ്രിയംവദ— ശക്രതു പണ്ണംശാലയിലുണ്ടെല്ലോ.

അമന്മായ— പക്ഷേ അവളുടെ മനസ്സും അവിടെയല്ലായിരിയ്ക്കാം. ;

പ്രിയംവദ— അക്കട്ട്, പുവിപ്പുളിതു മതി. അങ്ങോടു ചെല്ലാം.
[രാഗചപഞ്ച ഘംപ്പട്ടിനാ]

അഭനിഷായിൽ— എടി അതിമിധിക്കാരാ ചെയ്യനാവണേ!—

ഗണിച്ചിടാതിനീളിഡാശാശാശനാ വി
നിഗാച്ചിടനേവനായേക.താനാശായ്,
സൃഖിച്ചിടാ ഗാജനാശവാർ കമിജ്ജില്പാ
ദേമിച്ചുവൻ മുന്നാശരച്ച വാത്ത പോൽ.

—

അനന്തപുര— അരയ്യോ കഷ്ടു! അരയ്യോ കഷ്ടു! ശക്തിപ്പത്ര പോലെ
തന്നെ സംഭവിച്ചപ്പോ. ശക്തിയു രാജാവികൾ അനുസന്ധി
ചിത്രശാഖ.ടു മണിനാരാജ്യം വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് എന്തോ ഒരു
പൂജ്യചത്രാശായിൽ അപാരാധിനാശിനിനിരിജ്ജനാ.

(പിന്നായം നോക്കിട്ട്)

അരയ്യോ! മഹാരാജിലുമല്ല; ഈതാ മഹാകോവിജ്ഞമഹാശി
ഡായ ദിവ്യാസാധ മുൻകേട്ട മട്ടിൽ റവിച്ചിട്ട് കോപാവേശ
തന്ത്രം വിനാച്ചുകൊണ്ട് ബാഖശപ്പെട്ട മടങ്ങുന്ന. അഗ്നിഭവാ
നസ്താത ദഹനശക്തി മാനാക്കാണോളിത്തു? ഇനി വേഗത്തിൽ
ചെന്ന കാഛ്ചു വീണാ റാമസ്ക്രിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനാ തിരി
ച്ചു വിളിജ്ജു. തൊൻ അശേമ്പ്രാദകമടത്തുകൊണ്ട് ഈതാ
വത്നാ.

പ്രിയംവദ— അരഭദനാ തന്നെ.

[പോയി]

അനന്തപുര— (എതാം ചുവട നടന്നുപ്പും കാല തെറവിപ്പോയതായി ഓ
വിച്ച്) അരയ്യോ! പരിഭ്രാന്തകൊണ്ട് കാലിടവി എന്നർഹ കൈ
യിൽ നിന്നാ പുഞ്ചിട വിശാദപൂജയ്ക്കോ.

[പു പെരുക്കി എടുക്കുന്ന ഭാവമായി നില്ക്കുന്ന.]

പ്രിയംവദ— (പുവെനിച്ച്) അനന്തപുരേ! പ്രക്ഷത്രാ കടിലനായ അ
ദ്ദേഹം അതിടട നസ്താ വാക്കു തന്നെ വക്കവസ്തു? ഏകിലും
തൊൻ അദ്ദേഹത്തിനു് അല്ലു കരണ ജനിപ്പിച്ചു.

അനന്തപുര— (ചിരിച്ചംകൊണ്ട്) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിജ്ജു് അ
തും അധികാ തന്നെ എന്ന വിചാരിജ്ജനാ. എന്തെന്നാശാ
ണ് അതുക്കിലും സാധിച്ചുതന്ന വാസു, കേരംകുട്ട്.

പ്രിയംവദ— സമാധാനവചനം കൊണ്ട് തിരിച്ചു വരാൻ ഭാവമില്ലെന്ന കണ്ണപ്പാർഡ് ഞാൻ ഇന്ത്യൻ ഉന്നത്തിൽ. ‘ഭാവം എന്ന തപസ്സിന്റെ പ്രഭാവമറിയാത്ത ഒറ്റിയുടെ അപ്രൂമായ അരഹതാധി ഈ ഒരു തവണയ്ക്കു ക്ഷമിച്ച് അവരെ മേറിപ്പു നേ’ എന്നോ?

അനന്തരായ— ഏനിൽക്കും?

പ്രിയംവദ— ഏനിട്ട് അഭ്യേരം ‘എൻ്റെ വാക്കു മറിച്ചു ഭവിഷ്യുന്ന തല്ലി, ഏന്നാൽ അടക്കാളമായിട്ടുള്ള ദുരു കാണിച്ചുവും ശാപാ നിവൽപ്പിയ്ക്കു’ എന്ന ചാത്രത്വംകൊണ്ട് തന്നെ അന്തഃ്പംഡാ ചെയ്തു.

അനന്തരായ— ഏന്നാൽ സമാധാനദണ്ഡം. അതു റാജാർഥി പൂശപ്പെട്ട നാ സമയം തന്റെ പേരു കൊത്തിട്ടുള്ള മോതിരം സ്വാരക്കമായി ശക്കത്തിലെ കൈയിൽ ഇടവിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അതിനാൽ ശാപറിപ്പത്തില്ലെങ്കിൽ ഉപാധി സ്വാധീനം തന്നെ.

പ്രിയംവദ— ഏന്നാൽ ഇന്തി ചെന്ന ശക്കത്തിലെ സംഭാഗ്യത്വം വത്സച്ചന്നാ കഴിപ്പിയ്ക്കും.

[രംഗചേരം ചുറ്റി നടക്കുന്ന]

പ്രിയംവദ— അനന്തരായ! ഇതാ റോക്ക്, ചിത്രമെഴ്തി വച്ചതു പോലെ ശക്കത്തെ ഇടത്തു ചൊക്കുകാണു മുഖവും താങ്ങി ദത്താവിനെ വിചാരിച്ചു തന്നെന്തുടിയിം മാനാ റിഞ്ചുലയായി രിഞ്ജുനാ. ഇവളാണോ വഴിപോകാൻ വന്നാൽ അറിയാൻ പോകുന്നതു്?

അനന്തരായ— പ്രിയംവദേ! ഈ റാപ്പുത്താനം നമ്മുടെ ശൈഖ്യവേദ ദേശം ഉള്ളിൽ ഇരുന്നാൽ മതി. പ്രകൃത്യാ സൂക്ഷ്മാരംഘായ നമ്മുടെ തോഴിഖെ സുക്ഷിപ്പിണമല്ലോ.

പ്രിയംവദ— അതെങ്കിലും മല്ലില്ല കാത്തതെ വെള്ളം കഴിയുമോ?

[രംഗചേരം പോയി.]

റാലുാ അടക്കം.

[പ്രഭാതത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാതു ഭാവം താഴെ ദാഡിപരിച്ചുണ്ട് പ്രവേഗിക്കുന്ന] ശിശ്യൻ—സോമതിത്തിൽ വിന്നാ തിരിച്ചു വന്നിരിക്കുന്ന കലച തി കണ്ടപോൾ റോരാ റോക്കവന്തിന്റെ എന്ന പാതയ്ക്കുചുരി ജീന. അതു ഏകാണ്ട് വെളിച്ചിൽ ചെന്ന് ഇനി പ്രഭാതമാ കാൻ എറു നോമുഖബന്ധന നോക്കാതെനാ. (ചുംവി നടനു നോ കീട്) കാണോ! നോരു വെളിച്ചുമായിട്ടും. എന്നതാണെ—

ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുവാരേടമാസുഗ്രിഡിജൈപ്പുാനിതാ; ഭാസുരൻ
മാനിക്രൂതി മാനാരേടമരഞ്ഞൻ താർവിസപ്പിജൈനിതാ;
കാണിച്ചുപ്രസന്നാദയങ്ങളായമിച്ചിട്ടിപ്പുണ്ടാജോദപ്രഭ
പ്രാണിജ്ഞത്രേദശാന്തരത്തിൽ നിയമം ധാരാവു ചെങ്കുനിതോ? ഒ

അതുതന്നയുമല്ല—

നാശുനാതാകവേ ശശി മാന്ത്രിഹ, ഏകരവിനി
ത്രശുത ചേപ്പുതില്ല മമ ദാശിച്ചിൽ വിപ്പുഭായഃ;
ഇശുവിശോഗജഗ്രമാലാജന്തിരപ്രഭം
കഷുമസഹ്യമോമതിനിപ്പോരു സംശയവും. ۳

അനന്തനൂയ—(ധടകിയായി പ്രഭവിച്ച്) ഇന്ത്യാജിവക്ഷ് ലഭകിക്കവുവ
ഹാരണങ്ങളിടെ ധന്മാധംവിഹമഞ്ചും അവിണ്ണത്തുകിടക്കില്ലോ, ഈ
രാജാവു ശക്രത്തുജൈകവിച്ചു പ്രവത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു് അന്ത്യാശം
തന്നെ എന്നിളിതിന്റെ എനിക്കു സാരായമില്ല.

ശിശ്യൻ—എന്നാൽ മോമത്തിനു നോരമായിരിക്കുന്ന എന്ന ഗുജവി
രൂ അവിയിക്കാം.

[ചോദി]

അനന്തനൂയ—ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു വിചാരം ഏകാണ്ട് കത്ത
വുകമ്മങ്ങളിൽ അവയവങ്ങളെ വുംവരിപ്പിക്കുന്നതിനു ശക്ത
യാക്കാനില്ല. അസത്യസന്ധാരം അതു രാജാവികയു് ഗുജാ
തമാവായ ശക്രതില്ലെന്ന് അഭിനിവേശം ജനിപ്പിച്ചു കാമദേവ

കൗര മനോരമാ ഇപ്പോൾ സിലെമായല്ലോ. അമവാ, ദിവ്യം സാവിക്കുന്ന ശാപം തന്നെ അതയിരിപ്പും ഇങ്ങനെ സംഭവി ഫൂന്നതിന് കാരണം. എന്നെന്നാൽ, അതു രാജാഷ്ടി അപു കാരണമാകയും പറഞ്ഞിട്ടു് ഇതു നാളുഡിട്ടും കുറഴ്ക്കുപോൾ ഒരു അയയ്യുതിരിപ്പുന്നതിനു വേദേ ഒരു സംഗതിയും കാണുന്നില്ല. അതയതുകൊണ്ടു ശാപം നിവർത്തിച്ചു രാജാവിന്റെ കാമ്പ് യാദാക്കന്നതിന് അടയാളമായ അതു മനോരമിരുന്നു അഭ്യേഷ തതിനുന്ന അടക്കാൽ കൊടുത്തയുച്ചു കാണിപ്പുണ്ടാം. എന്നാൽ തപസ്സു ചെങ്കുക്കാണ്ടു് ഉദാസിനാനാരാധിരിപ്പുനു അതുമു വാസികളിൽ അന്തരോടാണ് ഇതു കൊണ്ടുചെന്നു കാണിപ്പും നീ അപേക്ഷിപ്പാവുന്നതു്? സൗമതിന്ത്യത്തിൽ നിന്നും താതകണ്ണപൻ തിരിച്ചു വന്നിരിപ്പുവും ചെയ്യുന്നു. അഭ്യേഷത്തിനുന്ന അടക്കാൽ ചെന്ന ശക്തിയും ശംഖംഷാനത്തിനു വിവാഹം ചെയ്തു എന്നും അവപും ശാംഗിനിയാധിരിപ്പുനു എന്നും പറയുന്ന തത്ത്വങ്ങൾ? അതു കേവലം ശക്തിയുടെ തൈരെന്നും ചാരാനില്ലല്ലോ. അതുപുണ്ടെന്നും ധർമ്മസക്കടമാധിരിപ്പുനു. എന്നും സീൻ വേണ്ടതു്?

പ്രിയംവദ—(പ്രവേശിച്ച സന്ദേശങ്ങളാട്ട്) അനന്തരയേ! വേഗം വത്രു! വേഗം വത്രു! ശക്തിയും ഭർത്താവിനുന്ന അടക്കാൽ അയയ്യുന്നതിനു ചമയിപ്പും പോകാം.

അനന്തര—(അയയ്ത്തേരംട) എന്തു്?

പ്രിയംവദ—കേരംകും! ഇപ്പോൾ ഞാൻ ശക്തിയുടെ അടക്കലേ ഫൂം ഉറക്കം സുവമായോ എന്ന ചോദിപ്പുനാധി പോയി തന്നു.

അനന്തര—എന്നിട്ടോ?

പ്രിയംവദ—അവപും ലജ്ജിച്ചു് അധ്യാത്മവിഖാധിട്ടിരിപ്പുയാധിക്കന്നും, അഭ്യേഷപും താതകണ്ണപൻ വന്ന വാതസല്പത്തോടു അതുലിംഗ നും ചെയ്തു് അഭിനന്ദിച്ചു് ഇപ്പുകാരം പറഞ്ഞു. ‘മോമിപ്പുനു യജമാനനു പുകകൊണ്ടു കണ്ടുകാണാൻ വയ്ക്കാതിരുന്നുകിലും അതുതി അശ്വിമധ്യത്തിൽ തന്നെ വീണു. കാതേത! നൃപം

ശിഖുനിൽ അപ്പിച്ച വിദ്യുത്തട മട്ടിൽ ഇവി എനിജ്യൂ നി
സൗകരിച്ചാനം വിചാരപ്പെടാൻഡില്ല. ഇന്നതെന്ന നീരന്ന
അഞ്ചികളെ ഏലിച്ച തെത്തുറഹത്തിലേജ്ഞ് അയയ്ക്കാം?

അനന്നുയു— ഈ വിവാഹപുത്രാന്തഃ അത്രാണോ താതകണപരോട്
ചെന്ന പറഞ്ഞത്തത്തു്?

പ്രിയംവദ— അദ്ദേഹം മോമപ്പരിഹരിക്കിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഭ്രോക്കരു
പമാധിട്ടാങ്ക അശരീരവാക്ക കേട്ട്.

അനന്നുയു—എന്തു്? അതു ക്ഷേമാക്കാട്ട്.

പ്രിയംവ?—കേട്ടാലും—

അന്തേഴ്സ്‌ഷറതവിന്റെതൊ യേറ്റുന്ന നിന്നുടെ മകൾ
ഹന്ത! ഭ്രമിയ്ക്കു ഭ്രതിയ്ക്കുയും, ചൊന്തിക്കൈയ്ക്കുമിശ്രന്ന പോത്. ര'

അനന്നുയ— (പ്രിയംവദേയ താലിംഗനം ചെയ്യു്) തോഴീ! പ്രിയംവദേ!
എനിജ്യൂ വളരെ സന്തോഷമായി. എന്നാൽ ഇന്നതെന്ന ശക
ന്ത്രീയ വിട്ട പിരിയണമ്പ്പോ എന്ന വിചാരിയ്ക്കുന്നു
പ്രസന്നവും ഉണ്ട്.

പ്രിയംവദ— നമ്മുടെ പ്രസന്നത്തിനു നാമക്ക വല്ലതും നിപുത്തിയുണ്ടാ
കാം. അതു സാധു എന്തേനെ എക്കിലും ഭർത്താവിഭാവാട് ചേന്ന
സന്തോഷിയ്ക്കാട്ട്.

അനന്നുയ—എന്നാൽ ഈ മാക്കാനവിൽ തുക്കിയിരിയ്ക്കുന്ന ചിരട്ടകൾ
ഒക്കെയിൽ, ഈ ഉപഭോഗം കുറതിത്തെന്ന വളരെ നാളത്തോ
ഡു കേട്ട വരാത്തതായ ഒരു ഇലഘത്തിമാല ഞാൻ സുക്കിച്ചിട്ട്
ഇല്ലതു് എടുത്തു കൊണ്ടുവയ്ക്കു. ഞാൻ ശക്കതയ്ക്കു ശോരോച
നയും തീയ്മമണിം കുറക്കാനും കൊണ്ടു മംഗലപ്രകരിഞ്ഞു
ചേരുക്കെട്ട്.

പ്രിയംവദ— അന്തേനെ തന്നെ.

[അനന്നുയ പോയി. പ്രിയംവദ കടക്കിയിൽ നിന്ന് മാവ എടുക്കുന്നു.]

അനുഭിഖയിൽ—ഗൗതമി! ശാംഗരവാർ ദിതലാഡിവരോട് രക്ഷാത്മക യൈ തുടക്കിച്ചു കൊണ്ടേപോകുന്നതിനു സന്നദ്ധരാക്കാൻ പറയു.

പ്രിശ്വംവഴ—അനന്നപ്പാഡ്യ! വേഗമാവെട്ട്. വേഗമാവട്ടേ. ഇതാ ശക്തിയോടു തുടി ഹസ്തിനാച്ചരങ്ങളും പോകുന്നതിനുള്ള ആച്ചി മാര വിളിയ്ക്കുന്നു.

അനാന്നപ്പാഡ്യ—(കരിക്കുട്ടാ ക്ഷേമം പ്രിശ്വംവിച്ചു) എന്നാൽ വജ. നമുക്കു പ്രോക്കാം. (രഘുപെരു ചുറവിനാടനു നോക്കീട്)

പ്രിയാവ?—ഇതാ ശക്തിയു കളി കഴിഞ്ഞു വന്നിരിയ്ക്കുന്നു. താപസി മാർ വന്ന തലമിലരിയിട്ട് അനാഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു. നമുക്ക് അടക്കാൻ ചെപ്പും. [രഘുപെരു താട്ടായും ചെപ്പുനു]

[എക്കൽക്കാടുരു ശക്തിയു ആസന്നസ്ഥായായി പ്രിശ്വംവിയ്ക്കുന്നു]

താപസിംഹാരി കുളങ്കി—(ശക്തിയും യാട്ട്) മക്കേ! നിന്മക്കു തെന്ത്രം മുമാനന്നു ചക്രമാഡ പട്ടമഹിച്ചിസ്ഥാനു ലഭിയ്ക്കുട്ട്.

മരുംബാജത്തി—കണ്ണതു! നിന്മക്കു മഹാവീരനായ പുത്രൻ ജനിയ്ക്കുട്ട്. വിജനാജയാജത്തി—പുത്രി! ഭന്താവിനു നിഃന്തര പേരിൽ അധികം ദരം ഉണ്ടാക്കുട്ട്.

[ഗൗതമി ഒഴികെ രഹം താപസിംഹാർ ആളീപ്പാം ചെയ്തിട്ടും പോയി]

സവിഭാക്ക്—(അടക്കം ചെന്ന) തോഴീ! നിന്മക്കു മാഗല്പുന്നാനമായല്ലോ. ശക്തിയു—എന്നാൻ ഇഷ്ടാശനാദിമാർക്കു സ്വാഗതം. ഇവിടെ ഇരിയ്ക്കുവിൻ!

സവിഭംർ— (മംഗലാലങ്കാരങ്ങളെള്ളുകൂട്ടുക്കാണ്ട് ഇരുന്നിട്ട്) ശക്തിയേ! നേരേ ഇരിയ്ക്കു; ഏതുമാം മാഗല്പുക്കണി തൊട്ടവിയ്ക്കുട്ട്.

ശക്തിയു—ഇതു വളരെ പഠിച്ചിത്തമാണെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അധികം ശാരവമുള്ളതായി വിചാരിയ്ക്കുണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു; ഇനി എന്നാൻ തോഴിമാർ എന്നു കരിയിട്ടവിയ്ക്കുന്ന സംഗതിയുണ്ടാക്കുമോ?

[കാരയുനു]

സവിഭാക്ക്—തോഴീ! മംഗലകമ്പത്തിണ്ഠനു മധ്യത്തിൽ കരയുന്നതു ശരിയപ്പെ. [ആശനീക്ക് തുടച്ചിട്ടു് അവക്കിട്ടിയുനു]

മുഖ്യവദ്— ശക്കന്തരേ! ഈ അതുഗുമത്തിൽ കിട്ടന്ന അരലക്കാരസാ ധാരാദർപ്പം നിബാർ സംഘടിച്ചത്തിന് അരഗന്തുവണ്ണായിരിക്കു നില്ലപ്പോ.

[മിവൃംഗരജാസ്ഥം എടുത്തുകൊണ്ട് രജു ഔഷധകമാരംഘാർ മുവേണിക്കുന്നു]

കുഞ്ചാർ ശ്വാർ— ഇതാ, ശക്കന്തളിയെ അണിഞ്ചിക്കിയിരിക്കുവിൻ.

[മീല്ലാവം നോക്കി ആയുത്തുപ്പേട്ടുന്നു]

ഗൗഢി— കമാരഗാരദാ! ഇതെന്നാക്കയും എവിടെ നിന്നാണ്?

കുന്നാം കമരേൻ— താതകാബപണ്ഠൻ പ്രഭാവത്താലുണ്ടായതാണ്.

ഗൗതമി— മഹാസുഷ്ഠുകാണ്ട സ്വശ്ചിത്തംനോ?

രജാം കമാരം—അല്ലെ, കേട്ടാലും—ശക്കന്തളിയ്ക്കു വേണ്ടി വന്നത്തിൽ ചെന്ന പുക്കിനെളിൽ നിന്നാം പുക്കിൽ കൊണ്ട് വരവാൻ താ തക്കാബപാർ തൈങ്ങലോട് അതുണ്ടാവിച്ചതിന്റെവണ്ണം തൈങ്ങൾ വന്നത്തിൽ ചെന്ന ഉടനേ—

ചുനാ രാജിളാങ്ക വസ്തുമിനുഡയവള്ളം താനേകിയേക്കം ദ്രുമം; മരേറ്റുവി ചൊരിത്തു കാലിലണിവാൻ നഞ്ചും ലാക്ഷാരസം, ശിശ്ചാ പുക്കിഗണങ്ങൾ നഞ്ചത്തളിക്കപ്പോൽ മുട്ടോളിവും നിട്ടുമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നും കാട്ടി. നേരവതമാർക്കരങ്ങൾപാവഴിയായപ്പിച്ചു ഭ്രഷാലുജം.

③

പ്രിയാവദ്— (ഒരു ദായക നോക്കി) വന്നേവതമാരുടെ ഈ അരഗന്ത ഹത്താൽ നിന്നും ഭന്താവിശൻറു മുഹമ്മതിൽ അരാഭാവുമായ ബഹുശപം സൃച്ചിതമായിരിക്കുന്നു.

ശക്കന്തളി— [വഴം നടിക്കുന്നു]

കുന്നാം കമാരൻ— ഗൗതമാ വക! വന്നേവതമാരുടെ ഈ ശ്രൂതു ചിംഗി സ്ഥാനത്തിനായി മാലിനിയിൽ ഇംഗ്രേഷിലിക്കുന്ന കുല പതിയോട് ചെന്നാറിക്കിയിരിക്കും.

രണ്ടാം കമാരൻ— അരങ്ങെന തന്നെ.

[രജു പേരം പോയി]

സവിമാർ— ഈ യുള്ളിവർ അതുരണ്ണങ്ങളുടെക്കാണ്ട് കൈകുഞ്ഞും ചെ ഫിട്ടുന്നോ? എക്കിലും ചിത്രത്തിലേ ചരിച്ചയത്താൽ തൈങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിന്നു ചമയിക്കും.

ഒര്

കേരളീയഭാഷാരോക്കന്തള്ളം

ശകന്തളി— വിനേഴ്ത്തട സാമത്ര്യം എൻഡില്ലുവിയാം.

[സവിമാർ ശകന്തളിയെ ചമയില്ലെന്ന്]

[സ്ഥാനാദിക്ഷാമംജരം കഴിച്ച കണ്ടപേര് പ്രവേഗില്ലെന്ന്]

കണ്ടപൻ—

പോകമിന്ന മക്കലേൻ പാരമുഹര—

ഞാതൽക്കലിക്കയാൽ മന-

സ്ഥാകലം; ഗളുനിതല്ലഭാഖ്യകല്പശം,

വിഷാദജ്യമീക്ഷണം;

ശോകമിദ്ദൈരബ്രഹ്മസിമുനിയാ—

മെനില്ലുമിമാനജം;

ഹാ! കമം മുഹികളാത്മജാവിരഹ—

പീഡയെപ്പുരിഹരിച്ചിട്ടോ?

ന്ന

[ചുംറി നടക്കസ്സ്]

സവിമാർ— ശകന്തളി! അതുഭരണങ്ങളേല്ലോം ഇട്ട് കഴിഞ്ഞു. ഇനി
ഈ പുടക ഉടക്ക തന്നെ.

[ശകന്തളി എഴുന്നേറ്റ പുടക് ഉടക്കസ്സ്]

ശശതമി— ക്കേതേത! അതുനബ്രാഖ്യം ചൊരിയുന്ന രേതുതാൽ ദി
നെ അരതുന്നതവാസല്ലുതേതാടെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഇതാ ദി
നീരം അരച്ചുവെന്നിരില്ലുന്നു. ഉചിതമായ അതചാരം ചെയ്യ.

ശകന്തളി— (ഘണ്ണയാട്ടുടി) അരച്ചു! താൻ വന്നില്ലുന്നു.

കണ്ടപൻ— മക്കേ!

സമ്മതയാക പതില്ലെന്നി!

ശമ്മിഖ്യ യഥാത്തിഭ്രവനേന്ന വിധം;

അതുതമജനവപംശ പുരപോർ,

സമ്മാനിക്കുന്ന നിന്മക്കമുള്ളവാക്കം.

൯

ശശതമി— ദേവാനേ! ഇപ്പോൾ അരഞ്ഞം ചെയ്തു രണ്ടും വരണ്ഞം
തന്നെയാണ്; കേവലം അതിരിവാദങ്ങളും.

കമ്പന്റ്—കമേനോ! വയ, ഇതാ ഇവിടെ രോമാഗികളെ പ്രദക്ഷി ണാ ചെങ്കു വന്നില്ലോ.

[എല്ലാവരം ചുംറി നടക്കുന്നു]

കമ്പന്റ് (മഹ പുഞ്ചം അനീച്ചാദം ചെങ്കുന്നു)

ശാലയെ ചുഴവേ സ്ത്രീയില്ലോ താഴെയുജ്ജപലങ്ങൾ
നാലുശത്രുമാസീന്ത്രിപ്പം തുംബം
ചാലവേ മഹ്യഗസ്യങ്ങളാൽ സവ്വാഹം പരം
പാലനം ചെങ്കുകൊള്ളുട്ടെന്നു പുത്രിയെന്നുവാക്കാലം. വു

മകളേ! ഇനി പുറപ്പേട്ടാം. (തിരിഞ്ഞ നോക്കിട്ട്) ശാന്തിരവൻ മു തലായവൻ എവാടേ?

ശിഷ്യന്റ് (പ്രവർത്തിച്ചു) ദേവൻ! ഇതാ തന്ത്രം സന്നാലുരാധി രില്ലുന്നു.

കമ്പന്റ്—ശാന്തിരവൻ! നിന്റെ ഭഗവിന്റെ വഴി കാണിച്ച കൊട്ടക്ക.
ശാന്തിരവൻ— ശകന്തരേ! ഇന്നുനെ വരിക!

[എല്ലാവരം ചുംറി നടക്കുന്നു]

കമ്പന്റ് അഡ്ദുന്നോ വന്നേവതമാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള തവോ വന്നുക്കൾക്കുണ്ടോ!

ഇപ്പു നിന്തുക്കു നന്ദിട്ടാതെന്നും
നാഞ്ഞവർക്കു ഇലപാനവും;
പല്ലവം തൊട്ടവതില്ലെന്നേവളത്—
ഞിന്തിടാൻ കൊതിയിരിക്കുന്നില്ലോ;
നാഡ്ദുംതസ്വമെവമക്കു നിന്താള്ളുടെ—
യാദ്യമായ ക്ഷുമോൽഗമം;
വല്ലുഭരണ ഗ്രഹമറ്റുകുന്തള ഗ.
മിച്ചിട്ടുന്ന വിടന്തക്കവിന്.

66

[മുംഗുച്ചാമായ കോവിലശബ്ദം ഒട്ടകായി നടിച്ചു്]

അടവിയിലൊത്തമിച്ച വാണി സദ്യം
 തടവിന പുഷ്ടിയിലം ശക്കന്തള്ളി
 സൗതമനമതി റാള്ക്കിടന്ന പോകാൻ
 പട്ടതരകോകിലള്ളിത്തന്തളാലേ.

മു

[ആകാശത്തിൽ അന്ധരീറവാക്ക്]

താമരസം നിരത്ത സർസിഗണചായതരാ,
 മാമരപ്പേരിഡിയാലുപരി വാരിതസ്ത്രകരം,
 കോമളപ്പത്തരേണമസ്തിക്കതമന്ത്രി
 ക്ഷേമമിവർക്ക മാർമ്മനക്കലമരങ്ങൾപ്പാരം.

മു

[എല്ലാവാം അരയെങ്കിലും അരയാട്ടക്കി കേ.ഐ.ക്കന്ന]

ഗാതമി— കണ്ണേരു! ഇന്താരിജ്ജാവന്തനക്കിച്ചു. സ്നേഹംമുള്ള തവോവ
 നദേവതമാർ നിന്നന പോകന്നതിന് അനാവദിച്ചും അനാഗ്ര
 ഹിച്ചിരിജ്ജുന.

ശക്കന്തളി— (നമ്മുരിച്ച ഒററിക്കനംകൊണ്ട് സപകാഞ്ചമായി) പ്രിയവേ
 ദേ! എനിഛു് അത്യുചുത്രനെ കാണാൻ അധികമായ ഒന്നു
 കുമിണങ്കകിലും ഈ അത്രുമം വിട്ട പുരപ്പുടനു എന്നും വാ
 ദന്തം എറുയും പണിപ്പുട്ടാണ് മുന്നോട്ടേ പോകന്നതു്.

പ്രിയംവദി— ശക്കന്തളേ! നീ ഈ തവോവനാം വിട്ട പോകന്നതുകൊ
 ണ്ണും വ്യസനാം നിന്നക്ക മാത്രമല്ല. നിന്നോട് വേർപ്പെടാൻ
 ഭാവിജ്ജുന ഈ തവോവനാത്തിനേറയും അവസ്ഥ നോക്ക—

ചുട്ടിനെ മാൻ കളിയുന്ന;
 നല്ലിളിമയിൽ നത്തനും നിരുത്തുന്ന;
 വള്ളികളിൽപ്പാത്താപത്താൽ
 വെള്ളില കണ്ണിർക്കണക്ക ചൊരിയുന്ന.

മു

ശക്കന്തളി—(ഈംഗിച്ചു്) അംഗു! എനിഛു് സമേബരിഭയപ്പോലെ സേ
 റമ്മുള്ള വരാജുംസ്ത്രിയോട് ഞാൻ യാത്ര പറയഞ്ചേ.

കണ്ണപൻ— നിന്നക്ക് അതിനെക്കുച്ചു് സമേബരിസ്തേമദിണങ്ങനു
 ഞാൻ അവിയുന. അതിതാ വലത്തു ഭാഗത്തു നില്പുന.

ശക്കത്തിളി—(ശ്വേത അട.അക്ക് ചെന്ന്) വാജ്പുണ്ടോ! വി മാവിനോട് ചേറ്റിരിഞ്ഞുന്ന ഏപ്പിലൂടെ മുരദേശവാസത്തിനായി പോകുന്ന സോദരിക്കു ഇം ചെനിക്കു ശാഖകളുാക്കുന്ന എക്കക്കാക്കാനും കൊം ആലപിംഗവാചപ്പാണ്!

കണ്ണപൻ—

മുന്നേ ഞാൻ നിങ്ങവിച്ചപോൾ സദ്വാന്യമേളിയ ഭർത്താവിനാ—
തന്ദ്രാ ചുണ്ണവഗേന മൽപ്പിച്ചുന്നേ! ഫുവിച്ച വി സംപ്രതം;
ഞന്നതും കലങ്ങം രസാലവരാമുഖ്യമായ് വസ്ത്രങ്ങൾ;
വിനെന്നത്രാലുമില്ല, കിപ്പിനാജുവാഞ്ചിമുഖ്യമേച്ചാലും. ഫന്ന

എന്നാൽ ഇനി പുരപ്പടാം.

ശക്കത്തിളി—തോഴിമാരേ! ഞാൻ ഈ മുള്ളൈ നിങ്ങൾ രണ്ടുപോക്കു
യും തുടി കൈയിൽ എല്ലിച്ചിരിഞ്ഞുന്നു.

സവിഹം—ഞങ്ങളെ വി അരുടുടെ കൈയിലാണ് എല്ലിഞ്ഞുന്നു്?

[കരയുന്ന]

കണ്ണപൻ—കാത്രുഞ്ഞേ! നോക്കവിൻ, കരയുന്നു്. നിങ്ങൾ വേണ്ട
യോ ശക്കത്തിളിയു പാാത്ര ചെയ്ത്തപ്പെട്ടതാൻ?

[എല്ലാവകം ചുറവി നടക്കുന്ന]

ശക്കത്തിളി—അരുളു്! ഇതാ ഗംഗിഡിക്കാൽ മനമായി അതുകുമ
സമീപത്തിൽ ച്ചവിച്ചുകൊണ്ടിരിഞ്ഞുന്ന ഈ മാൻപേട സുവ
മായി പ്രസബിച്ചാൽ ഉടൻ തന്നെ ആ സന്തോഷവത്തമാനാ
എന്നർ അടക്കാൽ വന്ന പരയുന്നതിന് ഒരാളെ അരയുണ്ടുണ്ടോ.

കണ്ണപൻ—അതു ഞാൻ മാക്കുകയില്ല.

ശക്കത്തിളി—(ഗതിംം നടിച്ചിട്ട്) എന്താണ് എന്നർ ഷടകയിൽ ത
ടയുന്നു്? [എന്ന തിരിച്ചറ നോക്കുന്ന]

കണ്ണപൻ—ക്കേരേത!

കൊടിയൊരു കശാനുചീവിലുമാം യന്നവത്തിൽ
തടടിതി വേതി ചെയ്തു രോവണം ചെതലസേകം;

വടിവൊട്ട് തുടരന്തു പിന്നിലെ കൂദ്ദംസാരം,
വോടിവരിയരിയാൽ നി വോച്ചനം ചെങ്ങു ആത്രൻ. മഹ്

ശക്കാതു—മാൻകിടാവേ! സമവാസമുഖ്യവേഷമിച്ചു പോകുന്ന എ നീൻ വിനാലെ എന്തിനു വരണ്ണ? റിബണ്റു തജ്ജ റിനൈ വൈറിട്ടേച്ചു പോയതിനും ഫോം ഞാൻ തന്നെയാണ് നി നോ എടുത്തു വള്ളത്തിയതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാനം പോകുന്ന; അച്ചും നിനൈ നോക്കിക്കൊള്ളിം; തിരിച്ചു പോ.

[എ.രണ്ടും ഏ.ഓ.എ. നടക്കവന]

കന്നപൻ—കത്തേ! കരയരതു്; ദെയ്യുമായി വഴി നോക്കി നടക്ക.

ഉർവ്വക്ഷീപ്പുകരണങ്ങളായ മിച്ചികൾക്കത്ത് ഗ്രഹത്തെത്തുത്ത—
എന്തുക്കപ്പനസ്ഥിതിയായ ബാഘ്യമുടിത്വാസമാണും നിയന്ത്രിക്കു നി! തപ്പച്ചാദ്ദേശവാദിത്വാന്തനാതക്ഷാണിവിലാഗങ്ങളും—
മിപ്പുന്മാകളിലങ്ങമിന്നുമിടവിപ്പോകാതെ സുക്ഷമിക്കുന്നേ. മര

ശാംതരവൻ—ഭാവൻ! ഉടകാന്താ സ്റ്റിലേജ്കവത്തു അരബാഗമിക്കു എന്നാണന്നേറ്റു ശാംപും; ഇവിടെ സഹസ്രാം റീരമായി; അതുകൊണ്ട് സന്ദേശാത്മം ഞങ്ങളേംടു് അതുക൒ചുള്ളിട്ടു തരുവോൻ തിരിച്ചെടുച്ചുനാളുള്ളകയല്ലോ?

കന്നപൻ—എന്നാൽ ക്ഷണാന്തരം ഇം ക്ഷീരപുക്ഷത്തിനും ചരാചര കിൽ നില്ക്കുന്നും. [എല്ലാവരും ചുരാൻ നടന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നു]

കന്നപൻ—(ഒരുഗതം) ദിശാംശന്തമഹാരാജാവിനാ യുക്തരുപമായ ഒരു സന്ദേശം ഞാനെന്നതാണിപ്പോൾ പരാത്യവയ്ക്കുംണ്ടതു്?

[ഒരുഭാഗമിക്കുന്നു]

ഒക്കന്തു—(സ്വന്തമായി) അനന്തുണ്ടു! വലഞ്ഞാടു നോക്ക! മദ്യു ഒരു താമരയിലുക്കാണ്ടു മാത്രാ മാനന്തിരിക്കുന്ന ഇന്നേവേ കാ നോന്തു ദിവപ്വരവഗ്രഹങ്ങായി ഒരു ചക്രവാക്കി ശ്രദ്ധ ഇരുന്നു കരയുന്നു. ഞാൻ ചെങ്ങുന്നതു കടപ്പമല്ലയോ?

അനന്തു—ഒക്കന്തു! അന്തേനന പരയരതു്.

കോക്കപ്പിടയും വിഹേജനി
 ശോകമാടെ നിഃബന്ധ രാത്രി പോക്കനാഃ;
 ലോകങ്ങളാശഭാല—
 ഗോക്കമതാഃ ക്ഷേരവും പൊരുക്കനാം.

മന്ത്ര

കണ്ണപൻ— ശാസ്ത്രവും! നി ഒക്കെത്തളിയെ കൊണ്ടുചെന്ന സമക്ഷ
 തതിൽ നിറുത്തി രജാവിന്റും ഇപ്രകാരം ഞാൻ പാണത്തു
 ചുതായി പറയുന്നും.

ശാസ്ത്രവർ— തന്ത്രഭവാൻ അതജാംപിച്ചാലും.

കണ്ണപൻ—

നാനാഡേശങ്ങൾനിൽനിന്നപോധനജീവാ, നിന്റെ തുംഗമാം വംശവും,
 തന്നുളിൽ തുണബൈന്നുഫേതുവിധമോ നിഃബന്ധം തങ്ക്രേമവും;
 എന്നിട്ടിവരുളു ഗ്രഹിച്ചുവരും ഭാവിപ്പു ദാരണാളിൽ;
 വിനീച്ചിളിത്തു യോഗമാണുതു വധുന്നാനുകൾ ചൊല്ലുന്നുമോ? മന്ത്ര

ശാസ്ത്രവർ— സന്ദേശം ഞാൻ ധരിച്ചു.

കണ്ണപൻ— (ഒക്കെഴുവോട്) ഇനി നിന്നോട് പരിശാനാളിത്തും പാ
 യാം. നോക്ക! കാട്ടിൽ വസിപ്പിയുന്ന എക്കിലും എനിപ്പു ലഭകി
 കാവും അരിവാം.

ശാസ്ത്രവർ— നുഖിമാനാദൈ ബുദ്ധിപ്പു് ശരവിഷയമായി ഒന്നാ
 മിപ്പേണ്ടാണ്.

കണ്ണപൻ— ഒക്കെഴു! നി ഇവിടെനിന്നു ഭേദഗതിയിൽ ചെന്ന
 ചേന്നാൽ—

സൈവിച്ചീടക പൂജ്യര, പ്രിയസവിജ്ഞാപ്പം സപത്രിജനാം
 ഭാവിച്ചീടക, കാന്തനോടിടയോലാ ധിക്കാരമേറിടിലും,
 മേവിച്ചീടക ഭര്യരിൽ കനിവിജാ, പ്രായാജ്ഞ ഭാഗ്രാജാളിൽ;
 ഭിവിച്ചേവമായത്തി സത്രയിണിയാമഘ്ലകിലോ സാധ താൻ.

ശഞ്ചമിയുടെ അഭിപ്രായം എന്താണോ?

ശാതമി—വധുജനത്തിന് ഇതുമാത്രം ഉപദേശിയ്ക്കാനുള്ള കാണ്ടത! ഇതെല്ലാം നീ നല്പുചൊല്ലെ ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

കണ്ണപൻ—കാണ്ടത! എന്നെന്നും സവിമാരയും അതിലിംഗനം ചെ സ്ത്രീ പരഞ്ഞതുണ്ട്.

ശൈത്യാടി—അഥവാ! ഇവിടെവെച്ചു തന്നെ എന്നർ തോഴിമാരും തിരിച്ചു ചോകക്കയാണോ?

കണ്ണപൻ—കാണ്ടത! ഇവാരയും വേളിക്കഴിച്ചു കൊടുക്കണമ്പോ; ഇവർക്കുടെ അരങ്ങോടു ചങ്ങന്തു ശരിയല്ല. ശാതമി നിന്നോ ടൊക്കമിച്ചു പോയം.

ശൈത്യാടി—(കണ്ണപന അഥിംഗനം ചെയ്തു) തോൻ എന്നെന്നാണി ഫ്ലാറം അഥവാൻ മട്ടിയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു, മലയപവർത്തന്തിന്റെ തട്ടിന്റെ തട്ടിൽ നിന്നും പറിച്ചുട്ടതു ചുന്നല്ലതവോ എല്ലാന്തരത്തിൽ പ്രാണധാരണം ചെയ്യുന്നതു്?

കണ്ണപൻ—കാണ്ടത! എന്താണിങ്ങനൊ അരചെയുംപുട്ടന്നതു്?

ഗീലേനാവി കല്ലേന യോഗ്യതമനും ഭത്താവുതൻ കാന്തിശായ്, ചാലേ വാത്രു തദത്തമായ് പലതരം കുത്രുത്തിലത്രാകലാ കാലേ കല്യാശവിനാനായ മക്കന്നപ്പുറാക്കനൊ പ്രാചിപോക്ക് സ്വാലേ! നീ മരാവുന്നുബാശാൻവിരഹജും മാലേതുമാലോചിയാ. മന്ത

[ഒരാസാള കണ്ണപൻറ ചാങ്കങ്ങൾ വിശാ നമ്മുരിയ്ക്കുന്ന]

കണ്ണപൻ—നിന്നും സഖ്യാഭിശ്ചന്ദ്രം സിഃഡിയ്ക്കു.

ശൈത്യാടി—(സവിമാരുടെ ഓട്ടക്കണ ചെന്നു) എന്നർ തോഴിമാരേ! നിങ്ങൾ രാജുവേങ്കാ എന്നു കൈമിച്ചു തന്നെ അതിലിംഗനം ചെയ്യ വിൻ.

സവിമാര—(അപൂശാരം ചെയ്തു) ശൈത്യാടേ! രാജുവു നിന്നു കണ്ണി കു കൈ വേഷ ഉടനൊ കാണ്ണിയ്ക്കാതെ ഇരുന്നാൽ അദ്ദേഹത്തി എൻ പേരെ കൊത്തിക്കുള്ള ഈ മുദ്രമോതിരാ കാണിയ്ക്കുന്നു.

ശൈത്യാടി—നിങ്ങളുടെ ഈ ശക്കേട്ടിട്ടു തോൻ ഏതെങ്കുന്നു.

സമ്പിമാർ—ഭയാപ്പുണ്ടോ, അതിന്റെ അനധികാരിയിലും അറിവിലും വിശക്തിയാണെല്ലോ.

ഡാക്ടർവാൾ—നോരം ചെവക്കും. ഈവി വേഗത്തിൽ ചുബ്പുട്ടാം.

ശക്രതിളി—(അങ്ഗരക്ഷിച്ചവിധിയിൽ ഓന്നിട്ട്) അഥവാ! എന്നാണ് എന്നാൻ ഇന്നിയും ഈ തവോവനാം കാണണമെന്നു?

കുന്നപൻ— എന്നാൻ ചായാം, കേട്ടാലും—

ചിരാജു .ചതുരാത്താം ധനിനിതാർ സചത്തിലും
ചുരാന്തിക്കലമാദിയാം തന്നുമാൻ ഭിഷ്മംഖനജാ,
ധരാഭരമവൻ വഹിപ്പിള്ളുവിൽ പ്രിഞ്ചാവത്യായ
വാമിനി വസിപ്പുവാനാട്ടവിലെന്നക്കർണ്ണിന്റെ താൻ.

രി

ഗൗതമി— ക്രാന്തേ! ധാത്രാമുള്ളുത്തം അതിക്രമിപ്പിയ്ക്കും;
അഭ്യന്തരിക്കലമാദിയാം തന്നുമാൻ തന്നു തിരിച്ചുപോ
ക നല്ലു; ഇവൻ പിന്നായും പിന്നായും ഇങ്ങനെ ഓരോനെ
പും പാതയുംകാണിപ്പിയ്ക്കും.

കുന്നപൻ— ക്രാന്തേ! എന്നാൻ തവോന്നുവാനുണ്ടിനു താമസമാക്കും.
ശക്രതിളി— (പിന്നുണ്ടാ കാണപ്പെന്ന ആവിംഗനം ചെയ്ത്) ഇപ്പോൾ തന്നു
തപസ്സുംകാണു ക്ഷീണിച്ചിരിപ്പുവാ ഇം ശ്രീരംതെ, അഥവാ
എന്നാക്കാവിച്ചു വ്യസനിച്ചു, ഇനിയും ക്ഷീണിപ്പിപ്പിയുംതെ.

കുന്നപൻ— (നെടവിച്ചുംടക്കി)

ഈവനിയലും മലിനാ—

നതവയി സുഖതു! നി നടത്തിവന്നിട്ടും

നിവാരണവി മഴുച്ചു—

തേതവാരപ്പുവാനടിയ്ക്കു കാണുമ്പുംപും?

രി

എന്നാൻ പോകതന്നു. മാർഖജ്ഞിൽ നിനാക്ക മാഗളം ഭക്ഷി
പ്പിച്ചു.

[ശക്രതിളിയും സഹായികളും പോയി]

സമ്പിമാർ— (ശക്രതിളിയുടെ പരിഞ്ഞാട നൊക്കിക്കാണ്ട്) ഹാ ഏൻഡിം

ഹാ കഷ്ടം! ശക്കന്തളിയെ പുണ്ണിങ്ങളിടെ മനവുംകൊണ്ട് കാണാൻ‌
പാടില്ലാത്തയായണ്ടോ.

കണ്ണപൻ— (നെടവിസ്ഥാത്രം) അനന്തമേ! നിങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ച് കൂ
ളിച്ച നടക്കന്നവൽ ചോയി; പ്രസന്നാ അടക്കിക്കൊണ്ട് ഏ
നെറ തുടെ വരവിൻ.

സവിമാർ— തെന്തെ ദ്രുതഗതിയില്ലാത്ത ശക്കന്തളില്ലാത്ത ഒരു
മെന്നവോലെ ഇരിപ്പുനാ ആരുമുഖിയും കടക്കാനും?

കണ്ണപൻ— നിങ്ങളുടെ ബോധവാദ്ധിനെറ അവസ്ഥയ്ക്ക് ഇങ്ങനൊ ഒരു
നാന്തര സാഹചര്യമാണ്. (വിചാരം താട്ടുനട ചൊന്തിനാടനിട്) ആതു
വു! ശക്കന്തളിയെ ഭന്താവിച്ചെറ അടക്കാലേപ്പു ചാത്തുചുച്ച്
ഇപ്പോൾ ഞാൻ സ്വന്മചിത്രനായി. ഏരണ്ടനാൽ—

പരസ്പരമന്തെ കലക്കരുകാജാഃ;
പരിഗ്രഹിതാവിനാതിനാശ്ചാഃ
പരം പ്രസാദം കലതനാവിതനനാഃ;
തിരിച്ച നാക്കിപ്പണംവത്തനാശവോന്ത.

ര. ၃

[എല്ലാ ചാരം ഫോഡി]

അരമയിം അർക്കിം.

[ആസനന്മനായ രാജാവും വിദ്യുഷകാം പ്രവേഗിപ്പുന്നും]

വിദ്യുഷകൻ— (ചെവികൊട്ടാളം) തോഴരേ! കേഞ്ചോ? സാഹീതശാലപ്പു
ജ്ഞിയും മനോഹരമായി കൈ ചാട്ട കേൾക്കുന്നു. മനസ്സിലും
ഡോ? തന്ത്രവൈതി ഹാസചട്ടിക വണ്ണിപ്പവിച്ചും ചപ്പുഡാണ്.
രംജം— മിണ്ടാതിരിപ്പു, കേൾക്കുന്നു.

(അബാഡിയായിൽ ചാട്ടുന്നു)

പുതുമധ്യരസമുണ്ട് ഭൂംഗമേ! നീ—
യത്രവിധമനു ചുണ്ണൻ ചുതവല്ലി

ചന്ത! ഗുളിഗിയിൽ മേഖലിട്ടുന്നോ—

രിതുപൊഴിവോമ്പുകിൽനിന്ന് മാത്രമുണ്ടോ?

൩

രാജാ— അരഹം! ശ്രീതിഹിൽ രാശം പ്രവർദ്ധിജ്ഞന്തുപോലെ തോന്നനു.

വിശ്വ— അതുകെട്ട്, പാടിഞ്ഞര താൽപര്യം സ്വാമിജ്ഞ മനസ്സിലായോ?

രാജം— (ചിരിച്ചുംകൊണ്ട്) തോൻ ഒരിപ്പും ഹംസപദികയിൽ കൂത്തുപെന്നുണ്ടായിരുന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ വസുമതിദേവിയുടെ അട്ടക്കാരന്തന്നെന്ന ഇരിജ്ഞുന്ന എന്നുവെച്ചു ഹംസപദിക മജ്ജി പാക യാണ്. അതുകെട്ട്, മാഡപ്പു! തോൻ അവളുടെ അട്ടക്കാർത്തചെന്ന ‘ശകാരം നൃപ്പ റിക്ഷയായി’ എന്ന തോൻ പാഠത്തയച്ച താളി പറയുന്നു.

വിശ്വ— സ്വാമിയുടെ കല്പനാപോലെ. (എഴുന്നോട്) തോഴുരു! സംസാരാന്വയനുപേക്ഷിച്ചുവന്ന അഞ്ചുരണ്ടുകളുടെ കൈയിൽ അക്ക പ്രേക്ഷാൽ എന്നുപോലെ, ഹംസപദികയുടെ പരിചാരികമാർ എന്നർഹ കട്ടശ്ശിശിൽ പിടിക്കിടിയാൽ പിന്നെ എനിജ്ഞ മോക്ഷം എപ്പോഴാണോ?

രാജം— അതുടെ, പോവു; കൂൾപ്പാട്ടിൽ പറയു.

വിശ്വ— നിധിയാർമ്മിജ്ഞിപ്പോ.

[പൊയി]

രാജാ— (ആശത്രം) എന്തുവന്നനിജ്ഞ് ഈ പാട് കേട്ടിട്ട് ഇഷ്യൂജന വിരഹമിപ്പുകിലും സാലവത്തായ ഒരു സുവക്ഷണ തോന്നാനുത്തു്? അമവാ—

സന്താഷിച്ച വസിച്ചിട്ടുന്നുവില്ലോ ഗാങ്കാഴ്ച നൽകേണ്ടവിണ്ണു

രണ്ടോപസമിതമാകിലുള്ളിലുള്ളവാട്ടുക്കണ്ണാരണ്ണം

എന്തോ പുവ്വജനസ്സിലുള്ള മമതാനാന്നം സ്വാവസ്ഥിരം

ചിന്നോടിത്രാഞ്ഞായമന്നിഉ ദ്രഡം ജീവാൻ സൃജിജ്ഞന്നതാം. २

[വല്ലായ്യ ഭാവിജ്ഞന്ന]

[പശ പരിക്കാരൻ പ്രശ്നവിജ്ഞന്ന]

മഹിക്കരണം— അരഹാ! തോൻ ഈ മട്ടിലായി—

നാലുകക്ട്രിലധികാരമെങ്കിലുായ്
കോലു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നിൽപ്പു സാദ്യതം
കാലു തട്ടി മറിയാതിരിപ്പുവാൻ
കാലമൊട്ട് ഷഡിയെപ്പാലിച്ചതേ.

2

മഹാരാജാവിനു ധന്തകാഞ്ചം അരബിതിങ്കമനിശ്ച തന്നെ; എൻ്റെ കിലുാ ഇപ്പോൾഡാനു ധന്താസനാം വിട്ട് അക്കത്തു് എഴുന്നു ഇളിയിരിപ്പുനു തന്നുരാന്തരിക്കുന്നപാക്ക കണ്ടപമഹംഷിയുടെ ശിഖുംനാർ വന്നിരിപ്പുനു വിവരം ചെന്നാണുത്തിച്ചു പിണ്ണൈയും അമൃപ്പട്ടത്തുനാതിനു തോൻ മടിപ്പുനു. അമ്പവാ, ലോകര ഷഡ് എന്ന ജോലിപ്പു് രഭിപ്പുലും വിത്രുമമിപ്പുമേം. ഏന്തെന്നാൽ—

കതിരകളേശയാരിപ്പുർത്തുനു ചേത്താൻ രദ്ദാതിന്
കതിരവൻ; അനിലനോ യാത്രതാൻ സ്വകാപ്പാ;
ക്കിതിരമെഴശിവിപ്പുരാതനതി വാഴന ശേഷൻ;
പതിവു നികതിവാന്തനോനമോത്താലിത്തേപ്പാ.

3

അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾഡാനു ചെന്ന് അരിയിഉച്ചപ്പും.
(ചുറി നടനു നോക്കീകു്) ഇതാ മഹാരാജാവു്—

പ്രജകൾക്കു നിജപ്രജകൾക്കു സമാ തുണ ചെയ്യു ചിരം,
വിജനതിലണ്ടതുമെ വിത്രുമേരാമതനുയുന്നാ:
നിജയുമെമാടം വെയിലത്തു നടനു തളച്ചുഡാടെ
സജയുമപനുനാവിരിഞ്ഞൊരു ചോലയിഉലന്നതുവോൽ.

4

ഇയ ഇയ മഹാരാജ! (അടക്കയും ചെന്ന്) മഹിവാനൻറു സമീപ
അതിൽ വസിപ്പുനു താപസനാർ കണ്ടപമഹംഷിയുടെ സന്ന
ശ്വാം കൊണ്ട് സ്ഥീസഹമിതനുരാഞ്ചി വന്നിരിപ്പുനു. മേൽ വേ
ണ്ണതു കല്പനയോലെ.

രാജാ— കണ്ടപമഹംഷിയുടെ സന്നശ്വാം ഒക്കാണ്ടവനിരിപ്പുനോ?
ഹരിക്കണ്ണൻ— സ്വാമി.

രാജം— എന്നാൽ അതു താപാസനാര യമാവിധി സത്കരിച്ചു തുട്ടിക്കാണ്ടു വരുന്നതിനാൽ ഞാൻ പാത്രതിരിയ്ക്കുന്നതായി പുരോഹിതൻ സേവാമരാത്നൻ അർഥകാൽ ചെന്ന പാദംബന്ന്. അംഗീകാരം പത്രവായ സമലത്തു ചെന്ന ഞാൻ ഭാവവരെ കാത്തു കില്ലും.

ഹരി ജാരൻ— ക്ലൂഡോപോലെ ചെയ്യാം.

[പോയി]

രാജാ— (എഴുനോട്ട്) അതുവിടെ?

പരി ചുരിക— (പ്രവേശിച്ച്) തിരുമേനി കല്പിച്ചുണ്ടാ.

രാജം— വേത്രവത്രി! അഗ്നിധോത്സുഭവരാത്തിലേണ്ണു വഴി കാണിയ്ക്കു.

പരി ചുരിക— ഇങ്ങനെ എഴുഫൊളിം.

രാജം— (ചുറി നടന്നംകൊണ്ട് രേഖാവേദം നടിച്ച്) എല്ലാവക്ഷം ഇഷ്ടം ലഭിച്ചും സ്വന്നം സ്വന്നം; രാജാക്കമാണ്കാക്കു ചാരിതാ ത്ര്യം ദ്വാരോത്തരമായിത്തുടർന്നു ഇരിയ്ക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ—

പ്രതിഷ്ഠാലാഭത്താലും വരുത്തി വരുത്തുകൂടുമതു താൻ;

അതിന്മുണ്ടോ ഒക്കവെന്നാൽ വിളിത്തൈക്കാത്തിട്ടവതിൽ;

ക്ഷിതിക്ഷിതിനിൽ കൂത്രും അമരവുമും ആനതിട്ടവുമാ—

മതിനെന്നാലും ചൊൽവാൻ സ്വന്നം തന്ത്രമതിലേന്നുനാ കൊട താൻ. നു

[അണിയാറിലും സ്വന്നിപ്പാംക്രമം]

ജയ വിജയിംവേ മഹാരാജ!

കനാമൻ— ജനാധിതമതിനായിരുന്നുവെടിന്തുതാമെസ്സപ്പും

ചിനമന പരന്തും ചെയ്യുന്തെ നിന്മാണ പുത്തി:

അനീശമരിയെയാത്രുംപും പുക്കം രിരസ്സാൽ

കനിവെം തന്നെ വാന്നായാഞ്ചിത്തേക്കിട്ടുന്നു.

①

രണ്ടാമൻ— ശിക്ഷിയ്ക്കു നേർവാഴി പിണ്ടുംവേ ജനത്തു

രക്ഷിയ്ക്കു, ശബ്ദകളുടക്കുവെന്ന മട്ടിൽ

ബന്ധപ്പുത്തിക്കപ്പ നടത്തുകയിന്നു നീ താൻ

ബന്ധക്കാണോ വിഭവമന്ത്ര ഭജിച്ചുകൊംഘവു.

വു

രാജു— കാഞ്ഞഭരണങ്ങൾത്താൽ അല്ലാംമായിരുന്ന ഏവൻ്റെ മന
സ്ഥിരം ഈ സ്വതിപാക്ഷവാക്യങ്ങൾ വിശദം ഉന്നോഷം ജനി
പ്പിയ്ക്കുന്നു. [ചാരിനടക്കമ]

പാഠിചാരിക— ഇതാ! പുതുതായി എഴുകിയിട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും മോമ്പേരു
വിനെ കൈടിയിട്ടില്ലെന്നുമായ മോമ്പുരുജുടെ തിന്റെ. തിരുമന
സ്വകാര്യത്ത് എഴുന്നുല്ലോ.

രാജു— (പരിജനനത്തിന്റെ രീതാജിൽ എങ്കി ചയറിട്ട്) വേദത്രവർത്തി! ഏറ്റു
ദ്രോഹിച്ചായിരിയ്ക്കും ഭാവാൻ കണ്ണപാൻ എബ.എൻ അടക്കലേഡ്യു
താപസന്നാരു പാതയെല്ലാം പിണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നതു്?

നിത്യാനാജ്ഞാനവിജ്ഞം ചിലതു വരികയോ
താപസന്നക്ക്? വാസ—
അത്യാസനപ്രദേശങ്ങളിൽ മുഗനിധനാ
ചെയ്യോ ധൂത്തനേകൻ?
സ്വത്യാസാ വനാ ധമ്മത്തിനാ വിളവു വെി—
ജ്ഞായ്യോ പുക്ഷജാതി—
ജ്ഞിത്യാദ്യം തുടങ്ങിട്ടു നില ലഭിയാ—
ഞതുത്തപിയ്ക്കുന്ന ചിത്തം.

88

പാഠിചാരിക— സുചരിതത്തെ അഭിമാനിയ്ക്കുമാറുള്ള മഹാഷ്മിമാർ മ
ഹാരാജാവിനെ സംഭാവനാ ചെയ്യാൻ വന്നിരിയ്ക്കണമന്നാ
ണ് എവൻ്റെ ഉംഫാ.

[ക്രാന്റിനാം, പുരാഖിതനാം, പിന്നാലെ ഒക്കുംബൈ ചുരസ്സിലെ
ഗാത്രമിയും, താപസന്നാരം പ്രവേശിയ്ക്കുന്നു]

മഹിക്കാരൻ— ഭാവാനാർ ഇതാ കൂൺവെ എഴുന്നുല്ലോ.

ശാഖ്യരവൻ— ശാരദപതാ!

മനന ധന്യനിവൻ സ്വയംവരനാണെന്നൊള്ളതോ സമ്മതം;
മനനിൽ വിന്നിമ നീചർ പോലുമപമാംതനനിൽ പ്രവർത്തിച്ചിടാ;

എന്നാലും വിജഗത്തിൽ വാൺിതുവശല്ലിപ്പുരോഹൻ പ്രശ്നിയിൽ
ഭോഗന്തു ജനസങ്കലം റൂപഗ്രഹം തീജപാലയിൽ പെട്ടേണ്ട്. മു

ശാരദപത്രം— ഈ പുരാപ്രവർത്തനിൽ അഭ്യന്തരിച്ച് ഇത്വാവാ ഭോഗി
യാളും യുക്താന്തത്വാണ്. അതുപോലെ എന്നാം—

ഉള്ളുക്കത്വരാഹഭിഷ്മതൻ,
ശ്രൂഡിവാത്രുഭവനാ, വിശുഖഭരാസ്സുഷ്ഠാർ,
നാഭിവന മുക്തരാമത്രവോ
ഡോഞ്ചിച്ചനേൻ സുവാനാഭാഗികവള.

മു

ശകന്തളി— (ഭന്നിമിത്തം നടിച്ച്) അഭ്യോ! എന്താബന്ധവാൻ വല്ലതു
കണ്ണ തുടിയുന്നതു?

ശാതമി— കാണേതു! ഭന്തുകലദേവതമാർ അത്രുഭ്യങ്ങൾ വിഷ്ണി ദിവി
ക്ക സകലമംഗളങ്ങൾ താരക്ക്. [ചാവിനടക്കം]

പുരോധമിതിൻ— (രാജാവിനാ കാണിച്ച്) താവസ്യാരേ! ഇതാ, നാലു
ജാതികളുടേയും നാലുശ്രൂമദ്ദിവ്യുടേയും രക്ഷിതാവായ രാജാവു
മുന്നുള്ളിത്തത്വാന എഴുന്നൊരു വിന്ദിവള കാത്തുനില്ലോന; ദോ
ക്ഷവിന്ന്.

ശാജ്ജർവാം— മഹാബ്രഹ്മനാം! രാജാവിനാർ ഈ വിന്ദിസ്പഭാ
വം അഭിനന്ദിപ്പാനാളിള്ളതു തദ്ദൈ; എന്നാൽ തുണ്ടം ഇതി
നൈശവിച്ച് ആത്മജ്ഞാപ്പുടനില്ല. എന്തനാം—

തതകൾ കാണേരു കാവിഞ്ഞു വന്നിടം;
ധരിച്ച വിരു മുഴിരങ്ങൾ താഴേനിടം;
ശിരസ്സ് സത്തക്കശരാ സമുദിയാൽ:
പരോപകാരിയ്ക്കിയു താൻ സപ്തഭാവമാം.

മു

പരിചാരകി— മഹാരാജാവേ! മഹാപിമാതരം മുഖഭാവം തെളി
ഞതിരിയ്ക്കാണെ ഈവക്ഷ ക്ഷേരകാരണം ഒന്നമിച്ചുനീ താൻ
ഉംവില്ലോ.

രാജാ— (ഒക്കാളെയ കണ്ടിട്ട്)

എഴുരാക്കിയിവളാങടൽ ശ്രദ്ധി
പൂജ്യല്ലവുതി മാച്ചിവർമ്മായു?
ത്രഞ്ചുവത്രനികരത്തിനിട്ടുാണ്
വിജ്ഞുളക്കത്തിനെന്നതു പ്രാബല്യ.

202

പരിചാരിക— ഇവളാരാബന്നനാഡിയാൻ എനിജ്ഞം ഏകാന്തരക്ഷാ ദിനാ നാനാ. അതരായാല്പോ ഇവഴ്ചട ത്രചാ പഠനിച്ചമായിരിക്കുന്നു.

രാജാ— ഇവിജ്ഞുടെ, പരകളത്രനിഘ്നനാ നാമക്ക യോഗ്യമല്ലപ്പോ.

ശക്കത്തു— (മാറ്റു കൈ വെച്ചുകൊണ്ട് അങ്ഗതം) എന്തുമെ! എന്താ നിന്തേന തുടിജ്ഞന്തു? അതുപുതുവൻറെ അപ്രകാരമുള്ള സ്ഥാപനമോന്തു എയൽപ്പെട്ടുകൊണ്ടു.

പുരോധമാനൻ— (ശ്രദ്ധാര്ഥ ചെന്ന്) രാജാവേ! ഈ താപസനാർ യദാ വിധി പൂജിതന്മാരായി; ഇവതെട കലഘതി പാണ്ടജാത്യ തായിട്ടുകാരും കാഞ്ഞം ഇവക്ക് ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നാണെന്ന്; അതു രാജാവു കേൾക്കണം.

രാജാ— താൻ ശ്രദ്ധാന്വൃട്ടിയിരിക്കുന്നു.

താപസനാർ— (കൈ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട്) ഇയ വിജയിഡേ!

രാജാ— താനർ നിന്തേക്കു എപ്പോവരേയും അഭിവാദന ചെയ്യുന്നു.

താപസനാർ— ഭവാന മംഗളവും ഇഷ്ടസിദ്ധിയും ഭവിജ്ഞുടെ.

രാജാ— മഹാശ്രിമാക്ക തവസ്സു നിവിശ്രമായിരിക്കുന്നോ?

താപസനാർ—

തവസ്സുണ്ടാതും തടവില്ല ഞങ്ങളേ
വിപത്തിനേത്തിന്തു ഭവാൻ ഭരിക്കുവേ
അപദ്യുച്യാഹം തചനാൻ തവിജ്ഞയി
പ്രചാരഭാഗത്തിലിട്ടുംിരിക്കുമോ?

203

രാജാ— എനിജ്ഞും ഇപ്രകാരം ലോകരജ്ഞനാം ഫേറ്റുവായിട്ട് രാജാ വെന്നാളും പേര് അത്മവത്തു തന്നെ. മഹാത്മാവായ ഭഗ

വാൻ കണ്ടാൻ ലോകാനന്തരത്തിനായിക്കൊണ്ടു കശലിയാ ഇരിപ്പിലേന്നോ?

ഒംജ്ഞർവാൾ—സിലബിമാനാക്ക് കശലം സ്വാധീനമാണ്ടോ. അതു എം ഭവാനോട് കശലപ്രളിപ്പിലും ഇപ്രകാരം തെരിയപ്പെട്ട തത്താൽ.

രാജം—എന്താൻ? ഭഗവാൻ ആരജ്ഞാവിപ്പിപ്പിച്ചുനാൽ?

ഒംജ്ഞർവാൾ—‘ഉദ്ദൈസമ്മതപ്രകാരം ഗ്രഡമായി എൻ്റെ പുത്രിയെ ഭവാൻ വിവാഹംചെയ്യു നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരിലുമുള്ള വാസം ദ്രുതാൽ തൊൻ അനുവദിച്ചിരിപ്പുന്നു. എന്തെന്നാൽ—

പുത്രി കലൻ യോഗ്രൂതകൾ കൊണ്ടു ഭവാനത്തുലൻ;

മുത്തിലണംതു സ്വർക്കും കണക്ക് ശക്കത്തുയും;

ചേത്തിവിടെന്നുമാന്ത്രണരായ വധുവരരെ—

കീത്തി പിതാമഹനു ചിരകാലമാംധിതമായ്.

ചു

ആയതുകൊണ്ടു ശഭ്ദിണിയായിരിപ്പിപ്പുന്ന ഇവരു സഹയമ്മാ ചരണത്തിനായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാലും? എന്നോ?

ഗണതമി—ആഞ്ചു! ഈ പ്രക്രിയത്തിൽ എനിപ്പും ചിലതു പരിപ്പരയാൽ തു കൊള്ളാമെന്നോണ്ട്; എന്നാൽ പരയേണ്ടതിനുള്ള സാഗരി കാണണമില്ല. എന്തെന്നാൽ—

നെങ്ങോട്ടിരിയാടാതെ, നിങ്ങൾ തന്നെ രഹസ്യമായ്

തന്ത്രാളിൽ ചെയ്യ കാഞ്ഞത്തിലിന്തു തൊനെന്നതു ചൊല്ലിടാം? മന്ത്ര

ശക്കത്തു—(അമ്മഗതം) ആഞ്ചുപ്പാത്രവന്നതു പായുന്നോ?

രാജം—ഇതെന്താണവന്നുസിച്ചതു?

ശക്കത്തു—(അമ്മഗതം) ഈ വാക്ക് എൻ്റെ മേൽ തീ കോരിക്കിട്ടുന്നു.

ഒംജ്ഞർവാൾ—ഇതെന്താണവന്നുസിച്ചതെന്നോ? കൊള്ളില്ലാം, നിങ്ങളുടേയോ ലോകതന്ത്രങ്ങളിൽ അധികം അഭിജ്ഞനും? ഈ സാഗരി ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലേം?

ജാതവിവാഹങ്ങാം യുവതി സാധപിഡതാവുകില്ലോ,
ജനാതികലത്തിൽ മേഖകിൽ മരിച്ചു വിശദിത്തം;
താതനുച്ഛിംഗമവചളിപ്പതിഗ്രഹമതിൽ
പ്രീതി വരാസ്തിലും വരികിലും വരനായവളിൽ.

൩

രാജാ—അറുംവതി എന്നാൽ മുമ്പിൽ വിവാഹം ചെയ്തപ്പെട്ടവ
ഉണ്ടോ?

ശകന്തല—(വിശാദത്താടക്ക അത്മഗതം) എന്തയുമെ! നിബന്ധം അർശ
ക്ക് ഇപ്പോൾ ശരിയായി.

ശാജ്ഞരവൻ— വീഴു വന്നതു നിന്നപ്പൂർണ്ണമാണോ?
എപ്പോൾ കൂടാൻ, മുജ്ജു തന്നെയോ?

രാജാ—ഇപ്പോതു കായ്യുണ്ടെങ്കിൽ ഉണ്ടാനു സ്ഥാപിച്ചു് ഇങ്ങനെ ചോ
ദിപ്പുന്നതെന്നാണ്?

ശാജ്ഞരവൻ— വാസ്തവിക വികാരമാക്കാവേ
മിക്കവാറുമധികാരമാർത്ഥരിൽ.

൪

രാജം—താൻ സവിശേഷം അധിക്ഷിപ്തനായി.

ശാതമി—കാതേത! ക്ഷണാനോരം ലജ്ജിപ്പുംതിരിപ്പും; നിന്നനാ ദൃട്ടി
രിപ്പുനാ മുണ്ടു താൻ എടുക്കാം; അപ്പോൾ ഭന്താവു നിന്നനാ
കണ്ടവിയും. [പാശത്തുചോല ചെയ്യുന്ന]

രാജാ—(ശകന്തലയെ ദ്രാക്കി അത്മഗതം)

കൊണ്ടാട്ടുക ത്രാവാ സമുപനതമിൽ—
നാളിൽ താൻ സപീകരിച്ചു—

ടുണാമോ ഇല്ലയോഡൈനോരു വഴിയിലുമേ
തീച്ചയില്ലാതെന്നില്ല,

കണ്ണനാകിൽ പ്രഭാതേ ഹിമജലകണ്ഠമും—
കൊണ്ടിടം കൂദപുണ്ണു

വണ്ണിനേന്നോന്നാമോത്താലരജതരതിവക്കു—

തതള്ളിവാൻ കൊള്ളിവാനം.

൫

[വിവാഹഗന്ധാരി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന]

പരിചാർക്കി—(അമ്മറന്റ) അവോ! മഹാരാജാവിന്റെ ധന്തവിഷ്ണു
വിസൂഖനിയും തന്നെ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രധാന അവായാ
സമായി വന്നുചെന്നാൽ മറ്റാവരകില്ലെന്ന് സംശയിയ്ക്കുമോ?

ശാഖ്യരവർ— എന്നാണൊന്നും മിണാതിരിയ്ക്കുന്നതു്?

രാജാ— അപ്പുണ്ടോ! മഹാൻ! നന്നായി വിചാരിച്ചുനോക്കിയിട്ടും എ
നില്ലോ? അതുവേതിയെ സ്വീകരിച്ചതായി തോന്നനില്ല. പി
, ഏനു എങ്ങനെയാണോ സ്വഭാവമായ ശഭ്ദക്ഷണത്തോട് തുടിയ
ഭാവജൂ കൂളതേപന സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതു്?

ശക്രതു— (വിഷാദത്തോട് തുടി അമ്മറന്റ) ഹാ കശ്യം! വിവാഹത്തെ
കാവിച്ചു തന്നെ സംശയമായ സഹിതിയ്ക്കു് ഈവി അനുബന്ധ
ഞങ്ങളു കൊണ്ട് എന്തു ഫലം?

ശാഖ്യരവൻ— എന്നാൽ വേണു.

ഈശ്വാതമജാം രഹസ്യി പ്രേട്ടു സംശയിച്ച
രിശ്വാഗ്രൂഹം മുനി കിനക്കവമായുന്നതു,
മുഖ്യം ധനം തിരിയെ മോഷകനേ വിളിച്ചു-
ചുഡ്യുന്ന നാശവത്തു പോലിതു ചെണ്ണു മുലം.

൨〇

ശാരദപതൻ— ശാഖ്യരവാ! താൻ ഈവി മിണാതിരിയ്ക്കു. ശക്രതു!
ഞങ്ങൾ പരായേണ്ടതു പരാഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങേം ഇങ്ങനെ
പായുന്നതിനു മറിച്ചു നോയപ്പുട്ടത്തുനാതായ ഉത്തരം നി
തന്നെ ഇങ്ങേംതിനോട് പരയണം.

ശക്രതു— (അമ്മറന്റ) അപ്രകാരം ഇങ്ങനു അവനരാഗം ഈ വിധ
മായിത്തീർന്ന സഹിതിയ്ക്കു് ഓർമ്മപ്പുട്ടത്തിയതു കൊണ്ട് ഫലമു
ണ്ടോ? എക്കിലും ആത്മശായനത്തിനു വേണ്ടി പരായാനുള്ളതു
പരക്കതന്നെ. (അക്കാശം)ആര്യം പുത്ര (അംഗംശക്തിയിൽ വിരകിച്ചു്)
വിവാഹം സാരയിതമായിരിയ്ക്കുന്നൊപ്പും ഈ സാന്നിധ്യനും മ
ഞ്ഞാൻയല്ലപ്പോ. ചെണ്ണരവാ! മുമ്പിൽ ആത്മശമ്പതിൽ വച്ചു അന്തേ
വാഹകൾ കേട്ട വിശ്വസിച്ചു പോയ ജീജ്വല്യം പിഡായ എന്നെ,
അപ്രകാരം വണ്ണനയായി പ്രതിജ്ഞ ചെണ്ണു, പരിഗ്രഹിച്ചിട്ടു്

ഇപ്പോൾ ഇങ്ങവാ പാതയുപേക്ഷിയ്ക്കുന്നതു് അങ്ങയ്ക്ക് യുക്ത
മല്ല.

രാജൻ— (ചെവി പൊണ്ടിട്ട്) ശിവ! ശിവ! കഷ്ടം! കഷ്ടം!

കാലാജ്ഞം സ്വയമേവ പേരിൽമനിയ്ക്കുന്നവിദ്രോഹം,
സാംഖ്യം! നി കളവോതിഭയന്തിനുള്ളവാക്കിടാൻ തുടങ്ങുന്നതോ?
കൂലം കത്തി മനിച്ചിട്ടാ പുഴ നിജസ്പദ്ധാംബുവിനാജ്ഞസാ
മാലിന്യം തടസ്സവിത്തന്റെ പതനാന്തരാടങ്ങൽ ചെയ്യുന്നപോൽ.

ശക്കന്തള്ള— അക്കട്ട, അങ്ങു പരമാത്മായി എന്നു പരകളുമെ
നു ശക്കിയ്ക്കുന്ന ഇങ്ങനെ പരയുന്നതാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ അ
ടയാളം കൊണ്ട് അങ്ങേ സംഗയം തീർക്കാം.

രാജൻ— കൊള്ളിം. അതുത്തമപശ്ചം തന്നെ.

ശക്കന്തള്ള— (മോതിരവിരലിക്കുന്ന തൊട്ടുനോക്കിട്ട്) അയ്യോ! എൻ്റെ വിര
ലിൽ മോതിരം കാണുന്നിപ്പുമ്പോ.

ഗൗതമി— ശങ്കാവതാരത്തിനു സമീപത്തുവച്ചു ശച്ചിത്തിയ്ക്കുത്തു വ
ന്മിയ്ക്കുന്ന സമയം നിന്റെ കൈക്കും നിന്നു മോതിരം വെള്ള
തതിൽ വീണു പോയിരിയ്ക്കുന്നും.

രാജൻ— (ചിതിച്ചുംകൊണ്ട്) ഇതാണോ, സ്രീകർമ്മക്കു സമയോച്ചിത്തമായി
ബന്ധിക്കാശലം തോന്നും എന്നു പറയുന്നതു്.

ശക്കന്തള്ള— ഈ ദേവം തന്റെ പ്രത്യേകം കാണിച്ചതാണോ. മ
രോദ സംഗതി പായാം.

രാജൻ— കാണാൻ അടയാളം മിശ്രന്നായപ്പോൾ കേരംക്കണമന്നാ
യി; അക്കട്ട, കേരംക്കാം.

ശക്കന്തള്ള— ഒരു ദിവസം നവമാലികാമണിപത്തിൽ അങ്ങു താമ
രയിലെ കൊണ്ടുള്ള പാതയ്ക്കിൽ വെള്ളം കോരി കൈക്കും വെ
ച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

രാജൻ— മുഴുവൻ കേരംക്കട്ട.

ശക്കന്തള്ള— അപ്പോൾ എൻ്റെ കൂത്രിമപ്പറുന്നയ ശീമ്പാവാംഗൾ
എന്ന മാൻകുട്ടി അടക്കാൻ വന്നു. എന്നിട്ട് അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങു

തന്നെ ദശാസ്ത്രവും വൈദികവും അതിനു കടിസ്ഥാന കാണിച്ചു കൊണ്ട് അതിനു അടയാളം പറിച്ചുമില്ലാജുവകാണ്ട് അതു അടയാളം വൈദികവും പറിച്ചുമില്ല. പിന്നെ അതു വൈദികവും തന്നെ ഓരോനേയും ഒക്കെ യിൽവിനാം തൊൻ വാദിച്ചു കാണിച്ചപ്പോൾ അതു താൽ വഞ്ഞങ്ങാടു കടിച്ചു. അതു കണിക്കുകുമ്പോൾ മുഖിക്കുമ്പോൾ തൊൻ തന്നു തുടക്കാരിൽ വിശ്രാബംഘാട്ട്; ഇവിടെ രണ്ടു പേരും കാട്ടിൽ വളരുന്നവരാണെപ്പോൾ എന്നു പാഠത്തു് അങ്ങും പാഠി റഹസ്യം.

രംജൻ— സ്വാത്മം സംബന്ധിപ്പിക്കിരിക്കുന്ന വേണ്ടി ഇന്ത്യൻ ഭക്തയും സ്ത്രീയും കർമ്മ ചേരുന്നു പാഠത്തുംഘാട്ടം മധ്യംഘാട്ടം വ്യാജവചനം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ കാശേമകവിശത്വമാർ അനുഷ്ഠിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു് അപേക്ഷാപ്രകാശം.

ഗൗതമി— മഹാഭാഗവത്തിൽ അംഗീകാരം ഇന്ത്യൻ പാഠത്തു്. തന്നോടു കൂടിയ വാദികൾ വാദികൾ മധ്യംഘാട്ടം വ്യാജവചനം സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അനുശ്രിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു് അനിശ്ചയത്തുകൂടാം.

രാജൻ— അപ്പേണ്ണു വാദികളായ താപസി!! .

മുഖം സപതേ തിംമമാനാശയോഷകപംക്രാബാ
പാദുന്ന, പിന്നും ഗുണിപ്പിലാറു വേണ്ട!
പോറിച്ചിട്ടനിതു കാലിപ്പുട കാക്കുലു
മുറിപ്പുറക്കമാരു ഗാർ വരെ മട്ടേയ്ക്കും. രംഗ

ശക്രതി— (ചോദ്യംതാടക്കാർ) മഞ്ചാദക്കട്ടവന്നായ അങ്ങും തന്നു ദി സ്വീകരിക്കുന്നവിച്ചു മറുള്ളിവജനു പ്രക്രിയയെ ഉണ്ടിപ്പുണ്ടും സ്വീകരിക്കുന്നവിച്ചുവരുന്നു. ധാര്മ്മാശി ധാര്മ്മിക്കാശിരു വേശം കൈടി, മുകളിപ്പ് ദില്ലു കൊണ്ട് മാത്രം കിണറുവോലെ ഭയാരാഡിപ്പിക്കുന്ന അംഗങ്ങും ഇഴ മാതിരി പ്രപൂതി മരാബരേങ്കിലും ചെയ്യുന്നതാണോ?

രംജൻ— (അമ്മഗതം) എന്നിപ്പി സംശയം തോന്നിപ്പിത്തക വിധകു യി എന്നു ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ഇവഴ്ചന കോപാ നിവൃത്തം എന്നു പോലെ കാണുന്നു. എന്നെന്ന എന്നായ്—

നിപ്പിംകുന്ന വിഭ്രതമായി നടന്ന വേദ
വൈക്കകാണ്ടിനാത്തയിരു തൊൻ വിരസിച്ചിട്ടുണ്ടോ

ଉଠିଏକଣାଟକ କୋପମିପରୁ ତଣୁଷୁରିକଂ ଚାହିଁଅଛି
ବୋଲିଏକଣାଟକ ଆତିଥରଚାପରମାର୍କିଟ୍ରିଟେଣୋ? ୧୩.

(ପ୍ରକାଶ) ଓଡ଼ି! ଦୁଃଖୀଙ୍କରିତାରେ ଚରିତ୍ରା ଏହିପ୍ରାଵତଙ୍ଗ ଅଠି
ତେଣିକୁଳିତାଣ୍ଠି; ଭେତ୍ରି କରନ୍ତି ମାତ୍ରା ଲୁହାରାଜ ପାଇସନ୍ତର
ନାମାଣିମାନ୍ଦିଲାକାଣ୍ଠିପ୍ରାପ୍ତି.

ଶକ୍ତିତିତ୍ତି— ଯାହିନ୍ତ ତେଣା ମାନ୍ଦିଲ ବିଶ୍ଵାସ ବନ୍ଧୁଏକାଣକିରି
ଜ୍ଞାନ ଲୁହେରତିରିବା ବିଶେଷିତ୍ତ ସମ୍ବାଦିଗର୍ବାହି ହେବିଅଛି
ଏବେଳା ତେଣାଣିତ୍ତ କାଣିଜ୍ଞାନ କୁଳଦର୍ଶକାକିତ୍ତିତ୍ତ
ଗମ୍ଭୀର ଭାବିବାହି. [ପ୍ରକାଶର ଅବାକାଣକ ନୂବଂ ମାତ୍ର ପାଇସନ୍ତ]

ଶାନ୍ତିରବାନ୍— ଲୁହାରାଜାଙ୍କ ପଞ୍ଚାଲୋଚିତ୍ତ ନିରୋଧିଜ୍ଞାନର ଚା
ପଲପ୍ରମୁଖତି ପଞ୍ଚାତତଚିହ୍ନିପ୍ରିଜ୍ଞାନତୁ. ଅନୁଭବରେକାଣକ୍ତ—

ଏହିପ୍ରାପ୍ତି ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଣାମିତ୍ତ ବନ୍ଦିଯୋତ୍ତ ପରିକଳ୍ପି-
. ପ୍ରିଯାତର ଚବ୍ଦିତତ୍ତ, ମୁହସମେତା ବିଶେଷିତ୍ତ;
ପ୍ରିଯାତର ବେଦାତ୍ମିତ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତି ମାନ୍ଦିଲିତି-
କିମ୍ବାତରାଜୁରୁକୁଳିନ୍ତ ବୈରନ୍ତରାଜୀକିନ୍ତିନା. ୧୪

ରାଜଙ୍— ଅର୍ପିଲୋ! ଲୁହାରାଜାଙ୍କ ହୁଏ ଶ୍ରୀରାଜ ବାକକ ତଥା ବି
ଶ୍ରେଷ୍ଠି ଏବେଳା ଲୁହୁକାରଂ ଅଧିକେଷ୍ଟିଜ୍ଞାନତୁ?

ଶାନ୍ତିରବାନ୍— (ଶାନ୍ତିରବାନ୍ତରେ) ଲୁହେରା କିମ୍ଭିମେଲୋହି ସଂସାରି
ଜ୍ଞାନତୁ ନିରେମା ଏହିପ୍ରାପ୍ତି କେତୋ?

ଜଗାର ମୁତର କୁଳବିତିର୍କାତତାରି-
ଜ୍ଞାନମୋତିଜ୍ଞୀତ ମୋହିତ୍ଯପ୍ରମାଣମାତ୍ର!
ତଥାତା ବିତ୍ତ ଚତିରେଣରେତେପ୍ରାପ୍ତି
ମନସା ପାଇୟେ ମହାନ୍ତିରାଜମାତ୍ର!

ରାଜଙ୍— ଅର୍ପିଲୋ! ସତ୍ରୁବାତିନ୍ତି! ଅର୍ପି ଚାରିପାତ୍ର ତଥାନ ସନ୍ଧ
ତିତ୍ତ. ଏକାତ ହୁଏ ଶ୍ରୀରାଜ ବାତିଚିତ୍ରିକୁ ଏବେଳାରେଣି
ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଯୋଜନକୁଳିତ୍ତ?

ശാജ്ഞവൻ— ധന്ത്രിക്കാരാ തന്നെ.

രാജാ— പുരവന്മാർ ധന്ത്രിക്കാരെന്നു പ്രാതമിജ്ഞാമനനാളിൽ വിഹാരം സ്വന്നാഗ്രമാക്കുന്നോ?

ശാജ്ഞരവൻ— അരല്ലേണ്ട രാജാവേ! വാഗ്പാദക്കാണ്ട പറലമില്ല; എങ്കിൽ മുഖം പാതൈയച്ചതിന്റെവന്നും ചെണ്ടു; ഇനി തിരിച്ചുവോക്കുന്നു.

എന്നാലീ വിനർക്കാന്തവാം സാഡപിശിപ്പോൾ
വിന്നാൽ ഏസ്പരം ഗ്രാഹ്യരേണ്ട തൃജ്യംഞാ താൻ
എന്നാഴം താൻ വേദഭ്രാതരജ്ഞായ്ക്കുന്നേൻ
തന്നാമനാക്കുന്ന സമ്മാധികാരം.

രം

ഗൗതമി! മുന്നേ നടന്നാലും. [ചുംപ്പുട്ടന്ന]

ശകന്തളി— ഈ യുദ്ധത്തായ രാജ്ഞവു് എന്നൊ ചതിച്ചു കളിത്തു; വിജയം ദാരാമദയായ എന്നൊ ഉവേഷിച്ചുവേച്ചു പോക്കേന്നു? [പിന്നാലെ ചാമ്പ്രുട്ടന്ന]

ഗൗതമിട (നിന്ന തിരിത്തിരുന്നുള്ളീട്) ശാജ്ഞവൻ! ഇതു കരണ്ടുകോണ്ട ശകന്തളി നമ്മുടെ പിന്നാലെ വരുന്നു. ഭത്താവു് ഇപ്പുകും റം നിന്തുന്നാണി നിരസിച്ചു സമിതിജ്ഞു് എന്നു കണ്ണതു് പാനുള്ളു ചെയ്യും?

ശാജ്ഞരവൻ— (അംഗവക്ഷതാട്ട തിരിച്ചാഞ്ഞനിന്ന്) എന്നൊന്നിനു്? ഒപ്പാവശ്യ കാഠിന്നില്ല! താനേതാനിത്താ കാണിജ്ഞാനും?

[ശകന്തളി ദയപ്പുട്ട വിംജ്ഞന്ന]

ശാജ്ഞരവൻ— ശകന്തളേ!

ക്കിതിപതിയങ്ങളിട്ടും വന്നുമാണെന്നെല്ലാം—

നന്തികല്പിത്തയാം നീ കേവലാ തൃജ്യരും;

സനിജ്ഞരുടെ നില പോകിപ്പുന്ന താൻ നോംബരാളക്കിൽ,

പതിയുടെ ഭവനത്തിൽ പാത്തിടാം ഭാസിക്കായും.

രം

നില്ലോ. എങ്കിൽ പോകുന്നു.

ഒന്ന്

കേരളീയഭാഷാഭാബത്തിലോ

രാജം— അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണ് ഈ സ്ഥിരത പ്രാഥമ്യത്തിലേ പ്രിയ്യന്തരം?

അശിഖിരകരനംഭോജാളിവയത്താവാജലും,
ഈ കമ്മടിനിബിവയത്താരല്ലെന്നില്ലിട്ടുണ്ട്:
വരികൾ പരകളത്രനോട് ചേരാതെ തന്നെ
നിരിതമതികൾ വിന്റും വാണിട്ടാ കേണിട്ടാതെ. എപ്പ

ശാജ്ജർവൻ— ഒപ്പ് പുത്താന്തരത്തെ കൂദാശാന്തരത്തിൽ ആസാഗം നി
മിത്തം അഞ്ചു മാസാവോളിപ്പും ഉണ്ടാക്കിൽ, അധികമായം തന്ത്രങ്ങൾ
വിച്ഛും അതു ദൈർഘ്യം അഞ്ചുപ്പും ഇവഞ്ചേ ഉപേക്ഷിപ്പാംമോ?

രാജം— ഇതിൽ മുഖ്യമായപോലെ നിങ്ങളും അതു തന്നെ തൊഴു ചോ
ദിയുന്ന—

പാരമഭന്നവിണ്ണോ, കമ്പിപ്പുണ്ണോ
സാരസാക്ഷി കളുവെ, നാ ശങ്കരിൽ
പാസംഗമമുച്ചിപ്പുണ്ണോ വരും?
പാരദാരികതയു ഗ്രഹിപ്പുണ്ണോ? എൻ

പുരോഹിതൻ— (വിചാരിച്ച്) എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യ തന്നെ.

രാജം— എങ്ങനെയാണ്? അനംഗാസിച്ചാലും.

പുരോ— അതുവെൽ പ്രസവം വാരയും എന്നർഹ ഗ്രഹത്തിൽ താമ
സിപ്പിട്ട്. അതെന്നതാണെന്ന വെച്ചാൽ, മഹാസ്വാഹിനാർ
ആദ്യം തന്നെ ഡോന ചക്രവർത്തിയായ പുത്രൻബന്ധകമെന്നു
ചരണത്തിലെണ്ണോ; ഈ കണ്പച്ചത്രിപ്പും അനിയുന്ന പ്രജ താ
ഴശലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയിരുന്നാൽ അതു വെതിഞ്ഞ സർക്കാ
രപ്പും സ്വീകരിച്ച് അന്തഃപുരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിയ്ക്കാം, അ
ക്ഷേമിൽ അച്ചെന്നർഹ സമീചത്തയ്ക്കുതന്നെ പരിഞ്ഞയ്ക്കാം.

രാജം— പുരോഹിതൻ പരയുന്നപോലെയാക്കട്ട്.

പുരോ— ക്ഷേമത! എന്നർഹ ക്രമിച്ച പോരിക്ക.

ശക്തികൾ— ഭൂമിദേവീ! എനിക്കു പ്രവേശപ്പാരം തരണേ!

[കരംതൃപ്പക്കാംകു പുഡംഹിതഗാട്ടം താപാസനാഗ്രാട്ടം തുടി പോയി]

[രാജാവു ശാപക്കാഡിയാഡ് തിരോഹിതസ്സുഹിയായി ശക്തിക്ക്

ചെ.എറിച്ചു തന്നെ ആദ്യാവിച്ചുകൊണ്ട് വില്ലുന്നു]

അരഞ്ഞിയറളിൽ—

ആദ്യത്തും! ആദ്യത്തും!

രാജം— (കെട്ടിട്ടു്) എന്താണ്ട്?

പുഡംഹിതൻ— (പ്രവേശിച്ചു്) മഹാരാജാവേ! കന്നപ്പരിഷ്പുനാർ തിരിച്ചേപ്പായിക്കഴിഞ്ഞെപ്പാർം—

അവശ്യതയാട്ട ഒക്കയും ചൊക്കി മേഖലാട്ട നോക്കി—

ട്ടവർഡ് നിജവിധിദോഷം തന്നെ ചൊല്ലിക്കരഞ്ഞാൽ;

രംജം— എന്തിട്ടോ?

പുഡം— യുവതിവടിവു തേജസ്സുസ്പർശനിത്തമാന്തി

ട്ടവഞ്ചിയുടെനടത്താക്കാംകു വാനാത്തുമെനി.

രൂ. 20

[എല്ലാവരം വിനൃഥം നടക്കുന്നു]

രാജം— മുമ്പേ തന്നെ തൊൻ ആ സ്ത്രീജീവനു കാഞ്ഞുത്തുക്കണ്ണിച്ചു് ഒന്നും അറിഞ്ഞതിട്ടിരിപ്പുന്ന പരിഞ്ഞു തള്ളിക്കൂളിഞ്ഞില്ലയോ? നിശ്ചയിജനങ്ങളായ ഉഖയന്ത്വബൈജ്ഞാണ്ട് എന്തു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും? പുഡംഹിതൻ പോരു വിശ്രമിച്ചു തന്നെ.

പുഡം— മഹാരാജാവിന്റെ ഇംഖുംപോലെ. [പോരി]

രാജം— വേത്രവതി! എനിക്കു ക്ഷീണമായിരിക്കുന്നു; ശയ്യാന്വയത്തിലേക്കു വഴി കാണിക്കു.

പരിചാരിക— മഹാരാജാവു് ഇങ്ങനൊ എഴുന്നാളില്ലാം. [ചുവിനടക്കന്നു]

രാജം— പ്രത്യാദേശം ചെരുയ്ക്കാരപ്പെണ്ണിലി തൊൻ

രത്യാസാഗം ചെയ്യതായോമ്മഖില്ലു;

അത്യാത്തപം ചുരണ്ടാരെൻ ചിത്താമന്നാൽ

സത്യാത്മതത പ്രത്യയിപ്പിച്ചിട്ടണോ?

രൂ. 21

[എല്ലാവരം പോരി]

ଅନୁରାତ ଅନ୍ଧିକା

೨೫೮

[යිග්ගෙක කඩු සහ ඉඟවගෙන පිටිතු ගෙංගා
ර මූල්‍ය ගිවායික්ස්ඩ්, මහම නෑමුවා අපාගාය
නැරායිකාරියු ප්‍රුද්‍යමියුණු]

ଶିଖାଯିକରୀ— (ଦୁଃଖବଳ ଓ ଉତ୍ସିଷ୍ଟ) ଏହା କିମ୍ବା! ଲାଗୁ
ହୋଇଥିବାରେ ତିକଣାମହୁତ୍ୟୁଷ୍ମ ହୁଏ ତିକହାଣି ଲାଗୁ
କେବିଟ କିମ୍ବା?

മുക്കഡാക്കം— (ഇയ്യാവരേണ്ടാട) യജമാനാന്മാരെ! നിങ്ങൾക്ക് വാല്പു മന
സ്ത്രിശാക്കണം. പൊന്നാജമാനാന്മാരെ! ശഹാൻ കൗളം ചെയ്യ
നാവന്നു.

കന്നാം...?— വിനെനാ ഈ തിരുവാഴി പൊന്നാതന്നുരാൻ നിന്മന വിളിച്ച് ഉത്തമഖ്യാമദഗാനാശനന വച്ച ഭാനംചെയ്യോ?

മുക്കുവൻ— എന്നാൻ പറയുന്നതു വിനേഹം കേൾപ്പാക്കേണ! എന്നാൻ ശക്താവാരത്തിൽത്തനിനു സമീപത്തു പാട്ടുനന്ന ഒരു മുക്കുവനാണ്.

രണ്ടും ശ്രീ— കുള്ളു! തന്ത്രവും നിന്മവും ഇതി ചോദിച്ചേ?

അഡിക്കാർ! സുചകാ! അവൻ മഴവന്ന ക്രമത്താലെ പായക്ക്
ഇടയിൽ തടയേണ.

ശ്രീഹയികൾ— അദ്ദേഹ വായ്പന്തുവോലഭാക്ട്ര.

[മിശ്രാതെ നില്പുനാ]

അഡിക്കാറി— പറ പറ! കേരംക്കാട്ട!

இகவன்— என்ற வய ஆண்டிற் முதலாயவகையை மீற விடி ஆஸ்திரவாடகை திவசபூத்திக்ஷிணியன்று.

അയിക്കാൻ— (ചിതിച്ചുംകൊണ്ട്) കൊള്ളിം വിന്നർ ഉപജീവനഃ പരിത്രഭ്യം തന്നെ.

മുക്കേവൻ— യജമാനൻ അരങ്ങേന്ന ഉത്തരവാക്കുത്ത്

തന്റെ ലാക്കുമാഗതം കമ്മേറെ നിന്ന് മാ-

മെക്കിലും ഇന്നത്തോട് വളരുമ്പുതേതുന്നേ:

ശക്കവെന്നുംഡിവാക്കാനിടന്ന മാനസ-
ത്തിക്കലേറനമാർന്നായ് ഏവദികൻ വസിപ്പിലും.

എ

അധികാരി— അതുടെ പിന്ന കാൽഞ്ഞ കേൾക്കുന്നത്.

മുക്കവൻ— പിന്ന ഒരു ദിവസം ഒരു ചെമ്മിംഗ് എൻ്റെ വലംഡിൽ
അരക്കപ്പെട്ടു. അതിനൊ തൊൻ കണ്ണിച്ചുപ്പോൾ അതിനും യ
യറ്റിനകത്തു് ഈ മൊതിരം തെള്ളിക്കാണ്ടു കണ്ടു; വി
• ക്ഷേരനായി തൊൻ കൊണ്ടുനടന്ന കാൺപ്പേരോൾ യജമാ
നാനാർ എന്ന പിടിക്കുടി. എന്ന കൊന്നാലും ശരി,
വിട്ടാലും ശരി, ഇതെനിപ്പു കിട്ടിയതിങ്ങവന്നാണ്.

അധികാരി— ജാനകാ! ഇവന്നും ദേഹത്തിലേ ചന്ദനാറവും ഈ
നീഡിസുഃഷാവുംകൊണ്ടു് ഇവൻ മുക്കവൻ തന്നെ എന്ന നി
ശ്വസിപ്പാം; മസ്തകിന്താ വഞ്ചാറിൽ ഈ തിക്കവാഴി കണ്ണ
തിനെങ്ങവിച്ചു് അലോചിപ്പാനാണു്. അതുകൊണ്ടു് കൊട്ടാര
തിലേപ്പു തന്നെ പോകാർ.

ഗിഹായികർമ്മ— അദ്ദേഹ തന്നെ. എടു മുതിച്ചാക്കണാവരോ! നട.
[എല്ലാവരും ചുംഗിനകക്കന്ന]

അധികാരി— സുചകാ! ഇവനെ കോട്ടവാതുക്കൽ ഭദ്രമായി സുക്കി
ചു നിറുത്തിക്കൊള്ളണാം; തൊൻ ഈ തിക്കവാഴി കൊണ്ടു ചെ
ന്ന തിക്കമുപിൽ കാൺചു വിവരം അറിയിച്ചു കല്പനാജി
തന്ത്രംകൊണ്ടു വരാം.

ഗിഹായികർമ്മ— അദ്ദേഹം അക്കത്തു് പോകണാം; പോന്നാതന്പുരാ
നും തിക്കവള്ളം അദ്ദേഹത്തേപ്പുരിൽ ഉണ്ടാക്കുട്ട്.

[അധികാരി പോയി]

കമ്മാം-ശി— ജാനകാ! അധികാരിയന്ത്രനു ക്കു നേരമായല്ലോ
പോയിട്ടു്.

കമ്മാം-ശി— നല്ല സമയം കണ്ടല്ലോതെ തന്മാരാക്കമാരുടെ തിക്കമ
നിൽ ബോധിച്ചതുവോലെ കേരിച്ചപ്പോൾ പാട്ടണ്ണോ?

കമ്മാം-ശി— ജാനകാ! ഇവനെ കൊലമാലയിട്ടവിച്ചു കൊല്ലുന്നതി
നാ ബലബലപ്പെട്ടു് എൻ്റെ കൈകൾ തരിപ്പുന്നു.

[മുക്കവൻം നേരു എഴുങ്ങാനുണ്ടു്]

മുക്ഷവൻ— അയ്യോ! കാരണാംകൂട്ടാതെ യജമാനൻ എന്ന കൊല്ലു തന്ത്രേ!

ക്ലാം ശി— (ഒന്നാക്കിട്ട്) ഈതാ അധികാരി അരങ്ങുന്ന കല്പനായും വാഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്നു. എന്നാൽ ഇനി നി കഴവാർപ്പണി കർക്കാൾ ആരഹാരമായിത്തീരാം.

അധികാരി— (പുംബിച്ച്) സുചകാ! ഈ മുക്ഷവനന് വിഭ്രജ്യാം; തി അവാഴിയുടെ വിവരം ഇവാൻ പറഞ്ഞതു ശരിതനുണ്ടാണ്.

ക്ലാം ശി— അരങ്ങുന്ന പായനത്തുപോലെയാക്കുട്ട്.

രണ്ടാം ശി— ഇവൻ കാലവൻൻ അടക്കൽ പോളി തിരിച്ചുവന്നു.
[മുക്ഷവനന് ഏകദിന വിഭ്രജ്യാം വിശ്വാസം]

മുക്ഷവൻ— (അധികാരിയെ തൊഴത്ത്) അരങ്ങുന്ന് എൻ്റെ ജീവാഹ രക്ഷിച്ചു.

അധികാരി— ഈതാ! തിരഞ്ഞെടുപ്പു വില പൊന്നാതന്പുരാൻ റിനാ ക്ക് ഇനാമായി തൈവിച്ചുചൂഢിരിഞ്ഞുനു.

[പാണക്കിടി മുക്ഷവൻൻ ഏകദിന കൊട്ടാശനാ]

മുക്ഷവൻ— (ആനദ്ദേഹവാദിയുടെ നമ്പ്പുരിച്ച പാണക്കിടി വാങ്ങിക്കിട്ട്) പൊന്നാതന്പുരാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലേണ്ണു് ഇങ്ങനൊ തിരഞ്ഞെടു തോനിയപ്പോ. എനിഞ്ഞു നല്ല കാലം തന്നെ.

സുചകൻ— ഇവന്ന തുക്ഷമരത്തിൽനിന്നു താഴെയിനക്കി അനുഭാവി പൂരത്തു കയറിയു കണക്കാക്കിച്ചെടുത്തു നല്ല കാലം തന്നെ എന്നു പരാമാരണേണ്ടോ?

ജംഗകൻ— അരങ്ങുനേ! പൊന്നാതന്പുരാൻ് ആ തിരഞ്ഞെടി വള്ളാര പ്രിയമാണുന്നു് ഈ ഇനാംകൊണ്ട് റിഞ്ചുപ്പിണ്ണാം.

അധികാരി— അതിനെന്ന വിലരാഹകവിച്ചുപ്പു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഗൗര വം വിചാരിച്ചുതെന്ന തോന്നുനു. അതു തുക്ഷമരത്തിനു കാം തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജനിച്ചിരിഞ്ഞുനു. അതെന്നതാണുന്ന വച്ചാൽ, തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു സ്വഭാവികമായി ഗാംഗിച്ചും ഉണ്ടക്കിലും ക്ഷണങ്ങേരും തുക്ഷണികൾ കിണ്ണവിച്ചുകൊണ്ട് റിഞ്ചുപ്പോയി.

സുഹകൻ— എന്നാൽ അഭ്യന്തര പ്രാന്തതന്ത്വരാഖർ ഒരു ഉപകാര മാന്ദ്രോ ചെയ്യും.

ജാനകൻ— ഈ മിൻകൊല്ലിഡ്യൂം അതു നല്ല ഉപകാരമായില്ലോ.

[ഇച്ചവെന കാനുയാദയാടക്കുടി നോഷ്വന]

മുക്കവൻ— യജമാനമാരേ! ഇതിൽ പാതി വിദ്യർഖിരിഡ്യൂട്ട്. എ എൻറ മേൽ നിദ്യർഖണ നല്ല മരാന്സുബാക്കണേ.

ഭാനകൻ— അതു യുക്തമാണ്.

അധികാരി— അരംഭാരേ! തന്നെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ എന്നർ ഇഷ്ടവാ യ ചത്വാതിയാക്കിരിഡ്യൂനു. നാനുടുട ഈ അത്രപ്രശ്നേഖം ഉ റപ്പിഡ്യൂന്തിരു നാമക്കാഡമിച്ചു് കൗ കടിഡ്യൂനും. അതുകൊണ്ട് അടച്ചത ചാരായക്കടയിലെഡ്യൂ തന്നു പോകാം.

മുക്കവൻ— അരദ്വൈവ തന്നു.

[എല്ലാവരം പോയി]

— * —

അതു റ ۱ ۰ അര കു ۰

[വിമാനത്തിൽ വന്നിന്ത്യുന്ന ഭാവഭാഗി സാന്നമതി എന്ന കാൺരൂപി പ്രവേശിഡ്യൂനു]

സാന്നമതി— എനിഡ്യൂ് അഭ്യന്തരസ്ഥിത്തിൽ ഇരിഡ്യൂബാനു തവണ കഴിഞ്ഞതു. ഇപ്പോൾ അവിടെ മഹാബ്രഹ്മണായട സ്ഥാന തിന്നിള്ളു സമയമായില്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഈ രാജപ്പിഡുട വര്ത്തമാനം എന്താണെന്നു ചെന്ന നോക്കാം. മേരാകയുമായ ഇള സംബന്ധം നിമിത്തം ശക്കതിളശ്യക്കവിച്ചു് എനിഡ്യൂ് അതു തമനിവിശേഷമായ സ്ഥാപതിംഗു്. മുമ്പിൽ തന്നെ മേരാക, മക കൂടു കമ്പാക്കവിച്ചു് വല്ലതും പ്രസ്തും ഉണ്ടോ എന്ന് അര ബോധിഡ്യൂന്തിരു് എന്നോട് പാത്തിരിഡ്യൂയും ചെയ്യുനു. (ചും നോക്കിട്ട്) വസന്താസവകാലമായിട്ടും എന്താണ് രാജകലത്തിൽ ഉത്സവത്തിന്റെ അതുരംഭം കൗം കാണാതെ തു്? ദിവ്യദശിയുപയോഗിച്ചാൽ എനിഡിഡ്യൂം അതിയാണ്

କଥିଲୁବନକିମ୍ବା ସବପିଲ୍ଲେ^୧ ହୁଏ ସଂଗତିରିଲୁହୁ ନିଷ୍ଠୁପ୍ରତିକରଣ
ବ୍ୟକ୍ତମାନିଷ୍ଠୁଣମଲ୍ଲୋବ. ଅତିକାରୀ ନିରାଶରଣିକହାଣ୍ଡ ର
ରତ୍ନେ^୨ ହୁଏ ଉତ୍ସାହପାଲିକମାତ୍ରର ଅରଦକର ଚେନାନିମ୍ବ
ଅରବଜନ କମାପୁଣ୍ୟାବା ଏଣିତାବଣାନିରାଶା.

[ତାଙ୍କ ଶୁଣନ୍ତି ରିରାଖିବେଳେ ମରଣ୍ୟାଗିଲ୍ଲେଣା]

[ଭାବ ମାନ୍ଦ ତତ୍ତ୍ଵାନ୍ତିଷ୍ଠଳଙ୍କର ଜୀବିକଣା ହାତ ପରଞ୍ଚତିଥିବା
ଏଣାକୁ ପେଣ୍ଟିଂ ଆବଶ୍ୟକ ଯୁଦ୍ଧକ ମୟକରିକ
ଏଣା ମରଣାବଣିଯା ମୁଦ୍ରାବିଲ୍ଲେଣା]

ପରାତିକ— ମୟରାକୁଠି ଛୁଟମୁଦରୁଣିତମୋତ୍ତବିକଂ
ମୟମାସମତିନାର ଜୀବିଗ ତୁଲ୍ୟମିତା
ମୟଚାପୁତମାରୁତମାଶାଲମନ୍ତରୁପୋ-
ଲୟକା ବିଲାନ୍ତଙ୍କ ପରଂ ରାଜନ୍ତିରମାତ୍ର. ର

ରାଧାକରିକ— ତୋଣି ପରାତିକେ! ନା ଏଣିତାବଣାନି ତନୀଣେ ନି
ନାକାଣ୍ଡ ପାରୁଣ୍ୟାନ୍ତି?

ପରାତିକ— ରାଧାକରିକେ! ଏଣିଲ୍ଲେ କହିଲିବିନାହିଁ ପେରାଲ୍ପୁଣ୍ୟା? ମାତ୍ର
ପୁରୁତ୍ର କଳିବାର କହିଲିବିନାହିଁ ଉତ୍ସାହରଂ ଝିଲ୍ଲକମଲ୍ଲୋ.

ମୁଁ କର'କ— (ଶବ୍ଦାବ୍ୟାପର ରାତାରୁକ୍ତି ବ୍ୟବହାରୁକ୍ତି ନାହିଁ ବେଳା) ହା!
ହା! ବସନ୍ତକାଳା ବାଣିଛ୍ଟା.

ପରାତିକ— ରାଧାକରିକେ! ନିକଣ ବାଣିବାର ପେରାଲ୍ପୁଣ୍ୟା? ଅନ୍ତର
କାଣ୍ଡେ ଲୁଫ୍ଟାରୁ ମତିନ୍ତ୍ରେ ଉତ୍ସାହମାତ୍ର ପାଟନାତିନାହୁ
କାଳମାନେ.

ରାଧାକରିକ— ତୋଣି! ଏଣିନା କିମ୍ବା ତାକାଣ୍ଡେଣ୍ଟା; ତୋଣି କିମ୍ବା ମାନ୍ଦୁ
ଯୁଁ ଏଣିତାପ୍ରାଣିନ୍ଦ୍ରିୟ କାମଦେଵକା ଅରଚ୍ଛିଲ୍ଲେଣକ.

ପରାତିକ— ଅରଚ୍ଛିଲ୍ଲେଣାତିବାର ପାଲତିତ ପାତି ଏଣିଲ୍ଲେ
କିନ୍ତୁମୋ?

ରାଧାକରିକ— ଅନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହୋତିଲ୍ଲେଣା? ନନ୍ଦନ ଜୀବିନ କ
ାଣ୍ଟିଲୁହୁ କେତେକିହୃଦ୍ୟକୁଳ୍ଲୁଲ୍ଲୋ. [ପରାତିକାରୀ ନାବଲଂ
ବିତରୀଣିକ ମାନ୍ଦୁରୁ ଏଣାପ୍ରାଣିଲ୍ଲେଣା] ହା! ନ୍ତ୍ରୀବଣ୍ଣାର ବିରି

ഒരുഭിന്നിപ്പുകില്ലും എത്തെട്ടാടിച്ചുത്തുവകാശക്ക് ഇതിനാ നല്ല മനം ഇണ്ട്. (മാംപുവ് അരാംപുട്ടൻറിൽ ഗ്രഹിച്ച്)

അംഗവിത്തുതി ചുതകോരക! പുന്നവിലബക്കാടിഡ്യൂത്രുമ-
പുഞ്ചവാംഗം വിജീവം ഞാനിരു സഖവിതാദരമേകിനേരു;
കണ്ണവിതാളുകമാർമ്മവാസ്സിനു ചണ്ണവല്പത്പവിധായകം
തന്ത്രമോട് ഭവിജ്ഞ നീങ്ങുമൊരംഗവിലേപിയു വാംഗമായ്.

ന

[അംഗവിജ്ഞന]

ഹരിക്കാരൻ— (ബഹുപ്രസ്തുത പ്രഭവരിച്ച റക്കാപരാജാട്ടക്കി) അരതതരത്തു! ഏറ്റാൻ വിവരമില്ലാതെ കാണില്ലെന്നതു്? മഹാരാജാവി നീറു കല്പനാശ വസ്താന്തസ്വാ ദിശയില്ലെപ്പട്ടിരില്ലു നേരം മാറ്റുവു പഠില്ലേന്നോ?

ഉദ്രാന്വാദികമാർ— (ഇയപ്പട്ട്) അതു്ൻ പ്രസാദില്ലേനോ; തന്ത്രം ആ വിവരം അറിഞ്ഞില്ല.

ഹരിക്കാരൻ— ഈ വാസന്തിക്കണ്ണളായ പുഷ്പങ്ങളും അവചിലിരില്ലു നു പക്ഷികളിൽ തുടി അനാസവില്ലെന്നതായ മഹാരാജാവിബന്ധം കല്പന നിഞ്ഞു അറിഞ്ഞില്ലേണ്ണോ? ഇതാ രോക്കവിൻ—

മാവിന്മൊട്ടകളിൽ വരാഗമഴുവാക്കന്നില്ല നാൽ ചെവകിയും; മേഘന്ത വിടിരാതെ താൻ കരവകം മൊട്ടങ്കു മുനീടിലും; വാവിട്ടോള്ളയിട്ടന്തില്ല ശിശിരം പോയിട്ടമിക്കാകിലും; പുവില്ലാളിയുമനുബന്ധത്തു തിരികെത്തുള്ളനിതാ തുണിക്കിൽ. ദ

സാന്മതി— അതിനെങ്ങവിച്ചു സാശയമില്ല! രാജംഞി മഹാപ്രഭാവ നാന്നാലുണ്ടോ.

പരഭ്രതിക— അതു്! മഹാരാജാവിബന്ധം മച്ചിനാൻ മിത്രാവസ്ഥ ഞണ്ണെളു ത്രപ്പാദളുള്ളുംജും പാഞ്ചത്തുച്ചിട്ട് ഏം നാഞ്ഞ യില്ലു. അനന്ന മുതൽ കല്പനപ്രകാരം തന്ത്രം ഇവിടെ വന്ന് ഈ ഉദ്രാന്വാ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരില്ലുണ്ണാൻ. അതിനാൽ തന്ത്രംകൾ ഈ വഞ്ചമാനാ ഇതിനാ ഭന്ധിൽ കേരംക്കാനിടയായില്ലോ.

ഹരിക്കാരൻ— അതുകൊടു, മേൽ ഇന്ത്യൻ എവയുള്ളത്.

ഉള്ളംപുലികമാർ— മഹാരാജാവു് എന്നതായ സംഗതിവശാലാ
ണ് വസ്തന്താസവാ നിശ്ചയിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതനും പാശാവു
നാതാബന്ധിൽ കേട്ടാൽ കൊള്ളിയമന്നാഗ്രഹഭംഗം.

സ്വാമിതി?— മഹാശ്വർ ഉത്സവാലോചനയ്ക്കിൽ വച്ചെന്ന ഉത്സാഹിക
ഖാനാല്പു. അതിനാൽ വസ്തന്താസവാ രാജാവു നിശ്ചയി
ചുതിനു തക്കതായു കാരണാശങ്കാശിരിയ്ക്കും.

ഹരിക്കാരൻ— (ആഞ്ചേരം) ഇതു പാരക പ്രസിദ്ധമാണെന്നീടുന്നു;
പിന്നീ എന്തിനാ ചാഡാതിരിയ്ക്കുന്നു? (പ്രകാശം) മ
ഹാരാജാവു ശക്കന്തളൈ നിരസിച്ച സംഗതി നിങ്ങൾ കേട്ടി
ടിന്നുണ്ടോ?

ഉള്ളംപുലികമാർ— ഹാഹോ, തിരുവാഴി കണ്ണ കിട്ടിയതു വരരു
ഈ പത്തമാനാ മഹാരാജാവിന്റെ മച്ചിനാൽ തന്നെ പാ
ശരൂ കേട്ട്.

ഹരിക്കാരൻ— എന്നാൽ കാച്ചു പാരതാൽ മതിയല്ലോ. മഹാരാ
ജാവിൻ്ന് ഒരു തിരുവാഴി കണ്ണിട്ട് ശക്കന്തളൈ രഹസ്യമായി
താൻ മുമ്പിൽ പരിഗ്രഹിച്ചതു സത്യാത്മനു എന്നും, അതി
നുറു ഓമ്മാശില്പാത്തിയാണ് നിരസിച്ചുതന്നും സൃഷ്ടി
ഉണ്ടായതു മുതൽ കാവിനാമായ പശ്ചാത്താപാ ജനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.
എന്തെന്നാൽ—

വിക്ഷിയ്ക്കില്ല മുൻപോത് പ്രസ്തിക്കാശം; ഏന്തു
കണ്ണ രഘുതിലെല്ലപ്പോം;

വ്യാക്ഷിപ്പാംഗൾ കഴിയ്ക്കിന്തു നിശക്കളും

ക്കുന്നിയേ ശയ്യതന്നിൽ;

ദാക്ഷിണ്യം മുലമന്തഃപുരമതിൽ ഏന്തേ

വല്ലത്തും ചൊല്ലുമണ്ണപ്പാർ

ദ്രോഗിത്തൊമ്മിച്ചിടാതയ്ക്കാണിസുതയുടെ ദേ

രോതി ലജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സുജമതി—എന്തില്ലെങ്കിൽ വളരെ സദ്ദന്താശം.

ഹരിഷ്ണാരൻ—ഇപ്പുകാരം തിരുമന്ത്രപ്പിന് ഒട്ടം സ്വാസ്ഥ്യം ഇല്ലായ്ക്കാണ് വസന്തതാസവം നിശ്ചയിച്ചത്.

ഉള്ളാഖാവാലികമാർ—യുക്തം തന്നെ.

അനാശരയിൽ—ഇതേരെ എഴുന്നളിലാം.

ഹരിഷ്ണാരൻ—(ചെവിശാംഢനതിട്ട്) ഒ! മഹാരാജാവു് ഇതേദാക്രമ്യം തന്നെ എഴുന്നളിലാം. നിന്മം നിന്മളുടെ വേലയ്ക്ക് പോകിയിൽ.

ഉള്ളാഖാവാലികമാർ—

[പോയി]

സാംഖ്യാതാപാനാനുപദേശനായ മഹാരാജാവും കുടുംബിക്കാം

[പരിചാരികയും പ്രജവില്ലെന്ന]

ഹരിഷ്ണാരൻ—(രാജാവിനെ ഒന്നക്കി) അരഹോ! ഗാലു അതുതികർക്കു് എത്രവസ്തുമില്ലോ സഹസ്രത്തിനു കുറവില്ലു. എന്നെന്നൊക്കെ തിരുമന്ത്രപ്പിൽ അധികമായ ദ്രോഗരൂപങ്ങൾക്കില്ലോ തിരുമേനി ദംഭിജമായിരിക്കുന്നു.—

സപ്താംഗങ്ങൾവളരുമ്പോൾ താനാണിയലായും മേഖിക്ക ശ്രേഷ്ഠിച്ചുപോയും; പ്രഭ്രംഗം മാനിയുറക്കാഴിഞ്ഞതു മിച്ചിയിൽ, ശ്രാസത്തിനാക്ക ചുണ്ടില്ലു; ക്ഷീണനിശ്ചയിലുമിവിധം സഹജമാം തേജസ്സുകൊണ്ടിന്നുവൻ ചാണകാസ്ത്രം പുരം തേണ്ണത മനിയോടൊപ്പും വിളഞ്ഞുനേതെ. നൃ

സാന്ധമതി—(രാജാവിനെ കണക്കിട്ട്) ഇദ്ദേഹം ശക്രതളം നിരസിച്ചു അവമാനിച്ചിട്ടും അവർ ഇദ്ദേഹത്തിനെ വിചാരിച്ചു വുസ നിക്കുന്നതു യുക്തം തന്നെ.

രാജം—(വിചാരമശാന്തി പത്രക്ക ചുറവിന്തന്ന്)

പ്രമുഖ പ്രിയ വന്നാഞ്ഞൽപ്പോർ

പ്രമുഖാദ്ധമമാന്ന് സുഖമായി;

അതു മേ യതമായ ചിത്തമില്ലപ്പോർ

കമ്മപ്പും വളരുത്തവാദണന്ന്.

സാരം തി—ശോച്ചൃഥായ ശക്കത്തുള്ളട ഭാര്യാ ഇന്ത്വവാദാക യു മാൻ.

വിഴുഷ കൾ—(സ്പക്കാമ്മായി) ഇദ്ദേഹം തിന് അതു ശക്കത്തുബ്രഹ്മാധി പിബന്നായും വന്ന പാടിപ്പെട്ടു. ഇനി എത്തവായാണ് ചി കിൽപിഞ്ഞുവാദത്താം എന്നർ അവിയുന്നില്ല.

ഹരിക്കാരൻ—(അടക്കം ചെന്ന) ജു ജു മഹാരാജ! ഉദ്ധാനപ്പേരും റൈഫ്പും എന്നർ ചുവാറിടന്ന നോക്കി; വിനോദസ്ഥലങ്ങൾ ഇങ്ക് എതിരെക്കിട്ടു തിരുമനസ്ത്വാലെ എഴുന്നള്ളിച്ചിരിപ്പും.

രാജം—വേതുവതീ! ഇന്ന് ഉക്കച്ചടവുകാണ്ട കാച്ചുനേപ്പു കേരംക്കു നന്തിര എന്നർ അതുസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിൽ വരുന്നില്ല; അതി റാത് എന്നർ തീച്ചു ചെഞ്ഞാരുളു കാച്ചു എത്തക്കില്ല, ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതു എഴുത്തു ശ്വേത അവിയിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന എന്നർ പാത്തിരിപ്പുന്നതായി മന്ത്രി പിള്ളുന്നാട് പാ യന്നം.

പരിചാരിക—അടിശ്വന്ത കല്പനാപുബ്ര ചെഞ്ഞാം. [പോയി]

രാജാ—വാതായനാ! താൻ തന്നെ വേലപ്പു ചൊണ്ടുണ്ടി.

ഹരിക്കാരൻ—സ്പാമി. [പോയി]

വിഴു—തോഴർ ഇംച്ചുക്കെളു കക്കായു അത്രി ഓടിച്ചു കൂളിത്തു. ഇനി ഇം മദ്രാസാമായ ഉദ്ധാനത്തിൽ സുവഭായി എഴുന്നള്ളിയി തന്ന തിരുമനസ്ത്വിനാ സംഭാഷിപ്പിപ്പിജ്ഞ തന്നെ.

രാജം—(നെടവിച്ചു വിച്ചു) തോഴരേ! അരബ്യത്വാളിപ്പും തരം നോക്കി വരുമനന പ്രായുന്നതു അമായ്മാണ്. എത്തന്നാൽ—

താപസച്ചത്രിന്നർ വരിഞ്ഞുതി പ്രോക്കിയതാം
താമസംവൈത്തതാ കരളിൽ നിന്നുമകന്ന മമ;
താപസമപ്പേന്നതിനാ തുനിഞ്ഞ മനോഭവനം
താമസംമനനിഡി സ്വത! തൊഴഞ്ഞിതു ചുതശരം.

പ

വിഴു—സ്പാമി! നില്ലുന്നം. എന്നർ ഇം വടിക്കാണ്ട കാമദേവൻറു അസ്ത്രുവത്ത ധന്ദസിപ്പിജ്ഞാം.

[വട്ടി ഉയർന്നി മാച്ചുവു് അടിച്ചിട്ടുവിനാ ഭാവിപ്പുന്നു]

രാജാ—(ചിരിച്ചും കൊണ്ട്) അതുകെട്ട്, മല്ലമംഗളജ്ഞപു കണ്ണു; തോഴ്രേ! ഇനി എവിടെ ഇരുന്നാണ് എന്നും പ്രാണനാഥമാണു എ കദേശം അരംകരിഞ്ഞു നാലു ദാക്കി കണ്ണിലെന്ന വിനോദപ്പിഡിജ്ഞന്റു്?

വിശ്വ—വരിചാരിക ചതുരിക്കണ്ണോട് ഈ സമം താൻ മാധവിമ സ്വപ്തതിൽ ആര്യൻിപ്പുനമനം, ചിത്രവടത്തിൽ സ്വാമി തന്നെ എഴുതിയ ഒക്കെള്ളും ചോഡ അവിടെ കൊണ്ടുവര നെമനം കല്പിച്ചുചീപ്പുണ്ണോ?

രാജാ—ഉള്ളിത്തു തന്നു. അതുകൂടു മനസ്സിന്റെ അരംപാസങ്ങൾക്കും വായി മനസ്സാം തോന്നാനിപ്പു; അതിനാൽ മാധവിമന്യവ തനിലെപ്പു തന്നെ വഴികാണിപ്പു.

വിശ്വ—സ്വാമി! ഇതാ ഇങ്ങനെ എഴുന്നൂണ്ടാം.

[രാജാവു ചുംഗിനക്കണ്ണ] [സാംഘാമി മാംസതു പിന്നാലെ പോകുന്നു]

വിശ്വ—ഇതാ നൃപ കൂളിങ്കൽത്തായോട് കൂടിയ ഈ മാധവിമന്യവാ, എപ്പോവിധത്തിലുംനുള്ള സൗഖ്യവത്താൽ നാശം സന്തക്കാൻ ഫൈം നോക്കി നില്പുന്നതു പോലെ തോന്നാം. അതിനാൽ ഉള്ളിലെഴുന്നാള്ളിയിരിപ്പും.

[രംഗപേഞ്ചം പ്രവേശിച്ചതായി നടിച്ചു് ഇരിപ്പുന്നു.]

സാംഘാതി—ഈ വള്ളികളുടെ ഇടയിൽ ദിനം സവിശ്വദ ചോദ ചെ നോക്കാം. എന്നാട്ടു ഭംഗാവിജ.എ. സ്കൂളംതിശയംതെന്നു അവബേളാട്ടു ചെന്ന പാഠാം. [വള്ളികളുടെ ഇടയിൽ നില്പുന്നു]

രംഗം—തോഴരേ! ശക്തിയുടെ പ്രമഹ്യത്താന്തരമപ്പോം ഇപ്പോൾ തോൻ ഭാക്ഷണം. അതുപോലും അവബേള കണ്ണ വത്തമാനം തന്നുറ അടക്കലും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ. അവപരി ഇവിടെ വനിക്കു തോൻ ഭാമ്പിപ്പുതെ ദിരസിച്ച സമയം തോൻ എന്നും അ ടക്കൽ ഇപ്പോൾഇരുന്നു. എന്നാൽ അതിനാൽ മന്ദിരം സ്ഥാപിക്കാവു കാലംബന്ധിൽ ഒരിപ്പുലെക്കിപ്പു തോൻ അവശ്ചട്ടു പേര് പാഠാ തിക്കനാതന്നാണ്? എന്നപ്പോലെ തോൻ മനനപ്പോയോ?

വിശ്വ— തൊൻ മാനപോച്ചിട്ടും. ഒരന് എല്ലാം കല്പിച്ച ഏഴിന്തി ടു് ടുക്കാ ‘പരിഹാസാത്മമായി പാഠത്തെതാൻ’ , പരമാത്മ മായിട്ടു് എന്ന സ്വാമി കല്പിച്ച. എന്നർഹ ബുദ്ധി മൺക ടുഡാക്കുകാണ്ടു തൊൻ അഞ്ചൊന്ന തെന്ന വിശ്രദിച്ചപോച്ചി. അതൊൻ പിന്നു അതു പ്രസാഗം ഉണ്ടിപ്പൂതിങ്ങനു്. അമ്മവാ, വരാനിളിൽ എന്നെന്നായും വരുമ്പോ.

സൗന്ദര്യി— അരതു ശരിയാണോ.

രാജം— (ധ്രാനിച്ചിട്ട്) തോഴരേ! എന്നു രഷ്ണിപ്പുണേ!

വിശ്വ— സ്വാമി! ഇതെന്നൊന്ത്? ഇവിടെങ്കിൽ യുക്തമുണ്ടു; മഹാത്മാ കൂർഖ ഒരിപ്പുലും ഭൂപതിനിന് അധിനിവാരായിത്തിരകൾക്കില്ല മേം. കൊടക്കാറിട്ടുലും കനിളുകമോ?

രാജാ— തോഴരേ! മോഹാസ്യായ തൊൻ കാരണാ ത്രിടാവത നിര സിച്ചതിനാൽ പ്രസന്നാകല്പിയായ എന്നർഹാ പ്രിയതമഞ്ചെട അതു അവസ്ഥ വിചുരിച്ചിട്ട് എനിക്കും സമാധാനവും തോന്നാനില്ലമേം. അവളാക്കട്ട—

നിശ്ചവം ബത! വിരാതുതാ, വിജയനാഭയാമതിനില്ലതാ, നിഛ്വരണന മുള്ളുല്പാദ മുജരിച്ചുനാഗ മുരച്ചുവേ, ഉള്ളകടാഗ്രുകല്പിച്ചിംബാവഡ മുംസനനാമിവന്നുന റഹ! നൊക്കി വിന്നു നില നീംവിട്ടു വിഷശല്പുരമനവിധാനനാ. ഒ

സൗന്ദര്യി— അവോ! സ്വാത്മം എല്ലാവക്കം വഘതു തന്നു. ഇടേ ഹസ്തിനും ഇപ്രകാരജ്ഞി പ്രസന്നവും എനിപ്പു സംന്താപം ജനിപ്പിയ്ക്കുന്നു.

വിശ്വ— അതുകാശസന്ധാരികളായ യക്ഷശാസ്യാദികളിൽ അതുരകി ലും തറുഭവതിനു കൊണ്ടുവച്ചിപ്പുള്ളിത്തിരിയ്ക്കുമനു് എനി ചുഡാത്രുഹം തോന്നുനു.

രാജം— പതിപ്രതിജ്ഞായ അവശ്യ മഹാഭത്താൻ തോട്ടന്നതിനില്ലോ ശിഖ്മോ? മേനോക്കെന്നു അഭ്യസന്തുടിയാണോ അവശ്യ പ്രസ വിച്ചതനു തോൻ കേട്ടിരിയ്ക്കുനു. അതുകൊണ്ട് അതു വച്ച

തനിൽ അങ്ഗരക്കിലും ഏകാംഗവും പോലെ വിരിഞ്ഞുമെന്നോ എനിക്കും ഒരു സംശയമുണ്ട്.

ശ്രീശ്രീരാമതി?—ഇപ്പറ്റിയതിനാണായ പ്രാഥോദാത്തക്കവിച്ചുണ്ട് എനി ജീ അതുമുന്തും തോന്തരാന്തതും; ഇപ്പോഴേതു ഹാംഗാക്കവിച്ചുണ്ട്.

വിശ്വാസി?—അംഗങ്ങൾക്കിൽ തന്ത്രവത്തിയുടെ സമാഗമം സ്വന്തി ജീ താമസിപ്പുംതെ ലഭിപ്പിയും.

രാജാം?—അംഗത്വത്വവാദാണോ?

വിശ്വാസി?—ഭർത്താവിനോട് പിരിഞ്ഞു വ്യാസവിച്ഛുകാണ്ടിരിപ്പുന്ന പുത്രി ഒരു മാതാപിതാക്കാനാർ ചിരകാലം കണ്ട് സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പുയിപ്പി.

രാജാം?—തോഴരേ!

സ്വന്തമോ, മാഡ്യോ, മാനസംഗാതിയോ?

സ്വപ്നപുണ്യത്വിനിദിപ്പക്ഷപലപ്രാജ്ഞിയോ?

അപ്രതിപ്രാപ്യമായ് പോയതെന്താവതോ?

ക്ഷേമിയാണാപ്രവാഹത്വിനാണാവതോ?

മൃ

വിശ്വാസി?—അംഗങ്ങൾ കല്പിപ്പേണ്ട്; അവയ്ക്കും കിട്ടാനാളി വാസ്തവിനു ചിന്തിപ്പിയാൻ ശക്തമ്പൂര്വ്വത്വ വിധത്തിൽ സമാഗമം ഉണ്ടാക്കാമെ നാളിലേപ്പും ഈ തിരഞ്ഞെടുത്ത ദിവ്യാനന്തമായിരിപ്പുന്നവി പുയോ?

രാജാം?—(മോതിരം നോക്കിട്ട്) കിഞ്ഞാ! ഇതും അസുലഭമായ സമാഗമത്തിൽ നിന്നു ഭാഗിച്ചിട്ടിട്ടും ശോചനിയമായിരിപ്പുന്നു.

അരിക സുത്തമാനപോലെ തന്നെ

ചെറുതു നിന്നും നിന്നുമുള്ളലീഡ!

ഇരുവരുമുന്നുന്നുനുവാഗ്രം

കരമതു കിട്ടിയത്തു വിച്ചവല്ലോ.

മൃമ

സംശയതി?—ഈ മോതിരം മഹാരാജ്ഞിടെ കൈയിലുണ്ടിന്നും ശോചനിയമായിരിക്കുന്നു ഭവിപ്പുമായിരിക്കുന്നു.

വിശ്വ—സപാമി! ഈ തിരുവാമഴദ്രോഗിയും തിരുവാഴി തന്ത്രഭവതിയുടെ ഏകഖിൽ പ്രത്യേകതിനാലും സംഗതി എന്നതുനിജനില്ല.

സംഘമതി—എനില്ലോ തോന്തിയുള്ള തന്ത്രം ഇല്ലാർക്കും തോന്തി.

രാജാ—കേട്ടാലും—അൻ എന്ന ഉച്ചാരണ മുഖംബന്ധ ചോരാന്തിനായി ചുറ്റ് പ്രൗഢ്യപ്പോൾ എന്നും പ്രാണംപോൾ കുറുന്നേംബാധ തുടി ‘അത് തുച്ഛതുന്ന എന്ന ഏകദാരണത്തിൽ വരുത്തി മഹത്ത്വം നാതിന്’ എന്നു ചൊദ്ദിച്ച്

ധിക്ഷ—എനിങ്കാ?

രാജാ—അപ്പോൾ ഈ ദിദ്ധോതിരം അവളുടെ വിരലിൽ ഇടവിച്ച് എന്ന ഉത്തരം പറഞ്ഞു—

‘ഇതിലെഴുതിയതാമാർ നാമധ്യാധരത്തിൽ നോക്കി
അതിദിനമാജവുംനും വിതമാജിയുംനുംനും നീ;
അതിനുതിയച്ചുക്കാഞ്ചനിലെനാമമ്പാജി—
പ്രതിഗ്രഹമണാജിപ്പും വേണ്ടമാജിത്തു—’ എന്ന്. മു

ക്രൂരായ എന്നും പ്രാമോഹരാ ക്ഷാണ്ട് അതിനുംവെന്നും ചെയ്യുമ്പിനില്ല.

സംഘമതി—നാട്ടുവയിബായും ഒരവായും തന്ത്രവിച്ചുകളാണു.

വിശ്വ—പിന്നു എങ്ങനെയാണോ? ഈ തിരുവാഴി മുഖവാൻ പിടിച്ചുറ തന്നെ ചെമ്പിനിന്നും വഞ്ചിനിന്നുംതന്നുതു്?

രാജാ—തന്നും തോഴി ശച്ചീതിയുംതന്നു വെണില്ലെന്ന സമയം അവളുടെ ഏകഖിൽ നിന്നും ശംഗാപ്രവാഹത്തിൽ പീണിഡപ്പാഡി ടുണ്ട്.

വിശ്വ—അതു ശരിയായിരിപ്പും.

സംഘമതി—അധിക്കിയവായും രാജാഷ്ടില്ലോ അതുകൊണ്ടായിരിപ്പും സാധുവായും ശക്തിയുടെ വിവാഹം സംശയസ്ഥാനമായതു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ളതിന് ഇപ്പുകാരം ശാശ്വതമായ അന്തരാഗാ ഉണ്ടായിരിപ്പുണ്ണ സ്ഥിതിയും ഈ അടയാളം ക്ഷാണ്ട്

വേദനമോ വിവാഹം നിഃവായപ്പെട്ടത്താൻ? ഇത്തന്താന്തനാ
നോ മരസ്സില്ലാക്കണില്ല.

രംജൻ—ഈ മോതിരത്തെന്നൊന്നും തോന്തർ രകാരിശ്വരൻ—

ശ്രദ്ധിതവില്ലാസമാന് വിരലെതത്തു വിള്ളേറിന ഏകട്
തത്തളിരത്തു തമ്മി നീ വെച്ചേതെങ്ങുംവോ മുങ്ഗി ജില്ലേ?

അമ്മവാ—

ശ്രദ്ധിതവിവേകമായ ജീവവാസ്തു ഇന്നാം ഗ്രഹിംബാ
കീളിക്കുമാഴിംബുള്ളുന്നതിനു വെടിഞ്ഞിൽ തോന്മംഘോ? മനു

വിശ്വ—(ഒരു മാസം) ഈ ഏകാഭ്യാസം എനിശ്വര വിശ്വനാഥ
പ്രോക്കന്റെല്ലും.

രംജൻ—അരകാരന്നമാണി പരിത്രജിച്ചതിനാലും ചായാത്താച്ചണ്ണാ
ൽ ദഹ്നമാനമാനസനായ എന്നാജാഗ്രിച്ച് ഒരു ചെപ്പ് ഇനി
യും ഒരു ദിവസം തന്നേ എന്നും പ്രാണനാശമെ!

ചതുരിക്ക്—(ബലപ്പെട്ട അവശിച്ച്) ഈതാ! ചിത്രഗത്തായ സ്വന്തമിനി.

[ചിത്രപടം കാണിശ്വന്നുനു]

വിശ്വ—തോഡരേ! ചിത്രാ വളരെ ദാനാക്കിരിശ്വനും. ആതു ഭാവങ്ങളും
നിലകളും ദാരോ അവായവങ്ങളുടെ ഉള്ളച്ചെംബു താഴുക്കും മാറ്റാ
ക്കണിക്കു എന്നും കണ്ണിനും ഈ ചിത്രാ തന്നും എന്നു തു
മം തോന്നിപ്പോക്കനു.

സാന്നദ്ധി—ഹാ! ഹാ! ഈ രാജംഖിഷ്വ ചിത്രമെഴുത്തിലും സാമ
ത്രും അത്യും തന്നു. എന്നും സവി തന്നു മുമ്പിൽ നീ
ഡീനത്തുപോലെ തോന്നാനുണ്ടും.

രംജൻ— ചിത്രത്തിൽ ശരിയാകാത്ത
തന്ത്രങ്ങൾ പാതയ്ക്കു മാറ്റിടാം;
തന്നെ ശാരൂഢാബന്ധനാ—
ലന്പിതം തെള്ളു താനിതിൽ.

മനു

സാമ്മതി—ചന്ദ്രാത്മാചത്താർ എന്നവും പ്രസാദിപിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന തന്റെ അരംരാഗത്തിനോ, തനിണ്ണു ചിത്രാമഴത്തിലുള്ള ഒറ്റ ഘട്ടവന്നതുകളിൽ ആരധകാമേപ്പാത്തതാണോ അരംനുപമായി കാണം ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം പാശ്ചത്യത്വം.

വിഴി—സ്വാമി! ഇതിൽ മുന്നപേരാ കാണാനോള്ളും; എപ്പോവരും ഫീ യദിനാമാരായിരിയ്ക്കുന്നോ. തന്റെവരി ശക്തതയും എത്രാണോ?

സാമ്മതി—ഈ വിശ്വിയ്ക്കു ശക്തതയുടെ തുപാ തിരിച്ചറിയാൻ വരുക്കിൽ ഇഷ്ടാർക്കു കാണുന്നുണ്ടോ ചുമതലും?

രാജാ—തനിണ്ണുവതന്നാണോ തോന്നാനതു്?

വിഴി—എനിണ്ണു തോന്നാനതു് ക്ഷേത്രത്തു് ഉള്ളിലിങ്ങു മാല വെളിക്കിൽ പൂജപ്പട്ടിരിയ്ക്കുന്ന തലമുടിയോടു്, വിശ്വസ്തുള്ളികൾ അങ്ങരിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന മുഖത്തോടു്, തോഴുകൾ എന്നവും തള്ളൻ താണിരിയ്ക്കുന്ന ക്ലിഞ്ചേളും തുടി, തങ്കണാലും ചെള്ളും ഷിംഗി ഫു തള്ളിക്കപ്പെടാനും വാനത്തു ശോദിയ്ക്കുന്ന മാവിഞ്ഞരു വശത്തായിട്ടു കാണുന്നുണ്ടോ.

രാജാ—മാധവ്യാർ കൂഡാണു്. എന്നാൽ അരംരാഗനിമിത്തങ്ങളായ പ്രത്യേകചിഹ്നങ്ങളും ശശ്രദ്ധയുടെ അതുതിയിൽ കാണുന്നുണ്ടോ.

സ്വപ്നമായ വിലെഖാൻറു ലാഞ്ഞരു
കിന്നവെന്നുമറേവെള്ളാട്ടിക്കിൽ;
കാണുന്നീങ്ക കവിതയിൽ പതിച്ചിതാ
വെന്നുക്കണ്ണപു ചെറുതുണ്ട് വിത്തത്തും.

മു

ചതുരിക്കേ! ഇതിലേ വിനോദസ്ഥലം ധാതിയേ എഴുതിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്ന ചെന്ന ചായങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ട് വാ.

ചതുരിക്ക—ആഞ്ചലാധവ്യാ! ചിത്രപടം വിടിച്ചുകൊള്ളുന്നാ. എന്ന ഒരു ചെന്ന ചായപ്പട്ടി എടുത്തുകൊണ്ട് വരാം.

രാജീ— പടം തോൻ തന്നെ വച്ചുകൊള്ളിംബു.

[പടാ വാങ്ങിയ്ക്കും. ചതുരിക്ക് പോയി]

രാജീ— റോറ സമക്ഷമിയ വന്നുതു കാരണം ഒരു കാരണം—

കുറേ തുജിച്ചു പടത്തിൽ രസിയ്ക്കുന്നി തോൻ

നീരോടുള്ള ഘോഷയാനു കടന്ന വന്നി—

ടാരാഞ്ഞിട്ടനു മുഗതുണ്ണി ജലം കടിപ്പുന്നു.

മനു

വിശീ— (എന്നമഗരം) സത്യം. ഇട്ടേഹം ഗംഗാലുവാഹം ഉപേഖിച്ചിട്ടി

ടു മുഗതുണ്ണിനു തന്നും ഇപ്പോൾ വെള്ളിം കടിപ്പുന്നു

ആരുഹിയ്ക്കുന്നതു്. (പ്രകാശം) തോഴരേ! വേരു എന്താണിനി

ഇതിൽ എഴുതാൻമാത്രമുണ്ടു്?

സംഭവതി— എത്തെല്ലാം സ്ഥലം ശക്കതള്ളു് ഇഷ്ടമായിട്ടുണ്ടോ, അംഗീകാരം തന്നും തന്നും ഇട്ടേഹം എഴുതാൻ ആരുഹിയ്ക്കുന്നതു്; സംശയമില്ല.

രാജീ— കേട്ടാലും—

ഈൻപിൽ സൈക്കലീനമംസമി ദ്വാരാ ലേവ്യു ധനി മാലിനി വൻപിൽ ചുറുമതിനു കുറ മിമവൽവാണ്ടപേ മുഗാധ്യാസിതം കാവിൽ കല്ലിതവഛ്മാഡ തങ്ങവിൽ കുലത്തിലുായു് രക്ഷപ്പിന്ന കൊന്നവിൽ കണ്ണുവാചേരു് വച്ചുരസിടാ മാൻപേടക്കും ലേവ്യുഹം.

വിശീ— തോനാണുകും നീരു താടിക്കാരായ മഹാപ്രിമാരാട ക്രിക്കറ്റം കൊണ്ടു ചിത്രം നിരുദ്ധമായിരുന്നു.

രാജീ— തോഴരേ! ഇതു ക്രിക്കറ്റ ശക്കതള്ളയാട അരലുക്കാരങ്ങളിൽ തോൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു ചിലതും വിട്ടപോയിട്ടാണു്.

വിശീ— അതെന്നതുണ്ടു്?

സംഭവതി— സവിയുടെ വനവാസത്തിനാം ശർണ്ണേസുന്തുതത്തിനാം അനാറുച്ചമായി ചൂപ്പതും അതയിരിയ്ക്കുന്നും.

കുഞ്ഞം— ചവവിയ്ക്കു ചേത്തില്ല കവിപ്പംതടം വരു—
കവിഞ്ഞു നില്ലുന്ന ശിരീഷച്ചുശ്ചന്നാഃ;

അഥവാച്ചീടെനും ശരദിഗൃഹകോമിൽ
മുണ്ടായിരുന്നും കൂഴർക്കാക്കയിക്കലും.

മ്പ

വിക്രി— എന്താണ് തന്റെവത്തി ചെന്താമരയുടെ ദൈംപ്രോബല ശോ
ഭിസ്റ്റുന്ന കരാറുംകൊണ്ട് മുഖം മാത്രമേ ഭയപ്പെട്ടതുപോലെ എന്നി
ഡൈനോമിറ്റ്? (ഒക്സിജൻകോൺക്രീറ്റ്) ഒരു! ഈ പുംബുചിപ്പുരുത്വായ
പുരോഗർ കവരുന്ന ദുഷ്കാർ അതന്റെവത്തിയുടെ മുഖം അതു
മില്ലെന്നും.

രാജാ— അതു ഭൗമന്ന തട്ടകായതോ?

വിക്രി— ഭൗമന്നാര റാസില്ലെന്ന സ്ഥാമി തന്നെ വേണും ഇവരും ത
ടക്കാൻ.

രാജാ— ശരി തന്നെ. ഹേ! പുഞ്ചവല്ലിപ്പിശാതിമേ! എന്തിനിവിടെ
വന്ന ചുറവില്ലാനും കൂഴ്ചപ്പെടുന്നു? അതാ നോക്കു—

പുല്ലുമാം കുമുമമാൻ മേവിടം
വല്ലും തവ തുഷാത്തയാകിലും
അല്ലെങ്കിലും മധുചും! നിബന്ധനാക്കാം
ലല്ലതു ഒരു നക്കന്നതില്ലെന്നും.

മന്ത്ര

സാമ്രാജ്യി— രാജാവു നല്ല മഞ്ചാദയായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ പറ
ഞ്ഞതും.

വിക്രി— ഇതും നിശ്ചയിച്ചാലും തീരുച്ച പോകാതെ വിവരിതമായി
തിരിച്ചുതന്നെ പിന്നുവും വരുന്ന ജാതിയാണ്.

രാജാ— അതുവാ! അതുപോ? തന്നും പറഞ്ഞാൽ സ്കൂക്കാക്കാഡമില്ലെന്നോ?
എന്നാൽ കണ്ണോ—

സാമ്രാജ്യവസരങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്ന സമാസപാദിതം
രംഗോദ്ധേശപ്രിയതന്നും ചെന്തുമുൻ പണ്ണിഞ്ഞതിട്ടുന്ന ബിംബാധരം
ദംഭാദ്വിഷതമതേ! മദ്ദോൽക്കുടുംബം! തൊട്ടന്നുകുറിൽ ശം! നിന്നു തൊ
നംഭോജത്തിനാകത്തടച്ചു തടവിൽ പാപ്പിച്ചിടം ഭൂംഗമേ!

രം

വിഞ്ചി— ഇപ്പുകാരമെല്ലെ കവിന്ദഗിഷ്ഠയ്ക്ക് എങ്ങനെന്ന ഭയപ്പെട്ടാൽത്തിരി
ജോ? (ചിരിച്ച് അത്തുറന്തം) ഇദ്ദേഹത്തിനിനിപ്പോർഡ് ഭാത്യം തന്നെ
യാണ്. ഈ സംസ്ഥാനത്താൽ എന്നെന്ന ഭാവതന്നായി തീരുന്നു.
(പ്രകാശം) സ്വാമി! ഇതു ചിത്രമാണെല്ലോ.

രാജാ— എ! ചിത്രമാണോ?

സാന്നമതി— എന്നൊരു ഇപ്പോൾ അരതു് ഉംതിഖ്യ; ചിന്നായാണോ
എഴുതിയത്തുവോച്ച മാസ്റ്റിൽ അന്നാദവിജ്ഞാന ഇദ്ദേഹം?

രാജാ— തോഴരേ! എന്തിനാണ് ഏവുതേ ഈ ദോഷാശകരപ്പലമായ
കാംഞ്ചം ചെജ്ഞുമുള്ളു?—

ഉജമയിലീക്ഷണസംഖ്യ
തന്മാം എത്തു കാണണംവിജ്ഞേ
മനനഃമാപ്പിച്ച ഭവാൻ
പൊന്മനിജൈച്ചിത്രമാക്കി പിന്നീടും.

രൂപ

[ക്രയന്ന]

സാന്നമതി— ഇദ്ദേഹത്തിനും ഈ വിരഹത്താവാ പുവാപരവിജല്ല
വും വിലക്ഷണവുമായിരിജ്ഞുന്നു.

രംഭം— തോഴരേ! എന്നും ഒരു സമയവും അതുപോസമില്ലാതെ ഇങ്ങ
നെ ദ്വാരിപ്പിക്കിയിരിജ്ഞുന്നുണ്ടോ.

കിനാവിൽ ദക്ഷാം നിന്താവിനാശത്താലസാല്പുമേ;
അംഗാരതാത്രുപാതത്താലനാസാദ്യം പടത്തില്ലോ.

രഹ

സാന്നമതി— രാജാവു ശക്തിയെയ നിരസിച്ചതിനു് ഇപ്പോൾ അ
സഭവിജ്ഞാന അവസ്ഥ വേണ്ടിയോളം ചാരിയാരമായി; എന്നും
പ്രത്യക്ഷമായിട്ട് കാണുന്നുണ്ടോ.

ചതുരിക്ക്— (പ്രവേശിച്ച്) ജയ ജയ മഹാരാജ! അടിയൻ ചായ
പൂട്ടി എടുത്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനൊട്ടിജ്ഞേ ചുറച്ചുട്ടുക്.

രംഭം— എന്നിട്ടോ?

ചതുരിക്ക്— ഇടയ്ക്കു വസുമതിയെന്ന തരളിക്കയോടുകൂടി വന്ന് അരി ഗാ കണ്ണ് അടക്കിയണ്ണു കൈക്കുത്തിനിന്നും പിടിച്ചു പിച്ചു ‘തൊൻ തന്നെ തുരക്കുവിൽ കൊണ്ടുചെന്ന കൊടുക്കാം’ എന്നത്തരവായി.

വിഴി— നിജീന്ന വിട്ടേപ്പുത്ര ഭാഗ്യം തന്നെ.

ചതുരിക്ക്— അമ്മയുടെ ഏതുപുപ്പ് ചെടിക്കിൽ തടങ്കുത്തു തരളിക്ക വിട്ടവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തന്നെ റോക്കി അടക്കിയൻ ഹടിപ്പോന്നു.

രാജം— തോഴരേ! എൻ്റു പ്രിതിഭാവാക്കാണ്ടു വസുമതി ശവിത ധാരിരിപ്പുയാണ്; ഇന്ത്യാട്ടു കൂടനു വന്നേപ്പും; താൻ ഈ ചിത്രം സൃഷ്ടിപ്പുണ്ട്.

വിഴി— (ചിത്രം വാണിച്ചുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റു) അത്രമാവിനെ സൃഷ്ടിപ്പുണ്ടെന്നുമെന്നു കല്പിപ്പുണ്ടുണ്ട്. അമ്മ കലശത്ത് കഴിച്ചു പോയാൽ എൻ്റു വിളിച്ചേപ്പുണ്ടും; താൻ മേലമാളിക്കപ്പെട്ടതു ചെന്നിരിപ്പും. അവിടെ മാടപ്രാവപ്പോതെ മറാത്തം കാണുകയില്ല.

[ഹടിപ്പോയി]

പരിചാരിക്ക്— (കൈകുറ്റി ഒരു എഴുന്നുംകൊണ്ടു പ്രദേശിച്ചു) ഇയ ഇഡു മഹാരാജ!

രാജം— വേറുവൻറീ! നീ വരുന്ന വഴിപ്പു വസുമതിയെ കണ്ണോ?

പരിചാരിക്ക്— കണ്ണ. അടക്കിയൻ ഈ എഴുത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതിനുത്തോടു അമ്മ തിരിച്ചുപോയി.

രാജം— അവർ ഉചിതജ്ഞന്യാണ്; താൻ കാഞ്ഞങ്ങളിൽ പ്രാംപുതനാധിരിപ്പുണ്ടുണ്ടും സമയം ഒഴിച്ചേരു അവർ വരു.

പരിചാരിക്ക്— മന്ത്രി ഇപ്പകാരം തിരുമനസ്സിനിപ്പുണ്ട് പരാത്ത—
‘ഇന്ന മുതലെടപ്പു കണക്കുകൾ അധികം റോക്കാനബന്ധായിരുന്നതിനാൽ പാരകാഞ്ഞും ഒന്നേ അനേപാഷിപ്പുണ്ടാതിനിടയായ ഇളി. വിവരം എഴുത്തിൽ എഴുതിട്ടുണ്ട്. അതുതു തുകണ്ണംപാത്തുകൊള്ളുമ്പാണുണ്ടാണെന്നും?’

രാജം— എഴുത്തിനേരാട്ടു കാണിപ്പു.

ചാരിചംരിക:—[എഴുതുന്ന മന്ത്രാലം കാണിപ്പുന്നു]

രംജം—(വായിച്ചു നോക്കിട്ട്) “ധനമിത്രൻ എന്ന ക്ഷേത്രക്കാവടക്കാർ ക്ഷേത്രപ്രദേശത്തിൽ അപാരമാപ്പെട്ടവോയി; അവരെന്നു അപരിമിതമായ ധനമില്ലാം സക്കാരിലേണ്ണു് അടങ്കുന്നതാണ്;” എന്ന മന്ത്രി എഴുതിയിരിപ്പുനു. അനന്തത്തുനിന്ത്യാം വേത്രവർഗ്ഗി! അനന്തവധി ധനവാന്നയിരുന്നതിനാൽ അവൻ അന്നോക്കം ഭാംഗമാഞ്ചോഹിരിയ്ക്കും; അവരിൽ അതു കിലും ശഭ്ദം ധരിച്ചിട്ടുണ്ടാ എന്ന വിചാരണ ചെയ്യാൻ വരുമ്പോൾ.

ചാരിചംരിക—അധികാരിയായാളുടെ ഭാംഗമാരിൽ സാക്ഷേത്രത്രാഖ്യാനത്തു കുറഞ്ഞിരിക്കും; അവർക്ക് സ്ഥാപിക്കുന്ന പുംസവനാം കഴിഞ്ഞു തായി കേട്ടു.

രംജം—എന്നാൽ ആ പ്രജ്ഞാണാണ്ടോ വിത്രുമായ സംശയതലാം അവകാശം. ഇം വിവരം മന്ത്രിയോട് ചെന്ന വരുമേഖലയുണ്ടോ.

ചാരിചംരിക—അടിയൻ കല്പനപോലെ ചെയ്യാം. [പോക്കു]

രംജം—വേത്രവർഗ്ഗി! ഇവിടെ വരിക, പരയടക്ക.

ചാരിചംരിക—അടിയൻ ഇതാ വിടക്കാണിപ്പുനു.

രംജം—സന്തതി ഉണ്ടാക്കിലെത്തു്, ഇല്ലക്കിലെത്തു്?

ഇഷ്ടം ഇന്ന തിഷ്ഠവണ്ണേന കാശ്യം!
നാശപ്പെട്ടനേനതായവക്കവക്കു
ഭഷ്ടപമില്ലാത്ത വിധത്തിലായാൾ
ഭഷ്ടപ്പെടുന്നവരും വിജിച്ചു ചൊല്ലു.

രംജം

ചാരിചംരിക—അടിയൻ അപുകാരം പരസ്യം ചെയ്തിപ്പിയ്ക്കും.
(വെളിയിൽ പോയി കുറഞ്ഞ തിരിച്ചു വന്നിട്ട്) കൊലത്തിലുണ്ടായ വഷ്ടം പോലെ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്തപ്പെട്ട പരസ്യം സകലജനങ്ങളം അഭിനന്ദിപ്പുനു.

രംജം—(നൈവിഷ്ട് വിട്ട്) ഇന്നൊന്നും സന്തതിവിശ്വസം ഫേതു

ചതുരിക്ക്—(പിന്തുമെച്ച് രാജാവിന്റെ താങ്കിച്ചൊണ്ട്) ഏപാനാതിയമേ നി! സമാശപസിപ്പിഞ്ഞേണോ! സമാശപസിപ്പിഞ്ഞേണോ!

സാഹമതി—ഹാ! ഹാ! കഷ്ടം! കഷ്ടം! ഇദ്ദേഹം വിളക്കിരിഞ്ഞുതെ എന്ന ഇടയിൽ മാറ്റു നിമിത്തം ഇത്തടിനേൻ്റെ ബാധ അവലഭവി ഞ്ഞുനു. തൊൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ പരമാത്മം ധരിപ്പിച്ചു് ഈ ദ്രോഹത്തിനെ ആത്മപസിപ്പിഞ്ഞുത്തുവോ? അപ്പെടുകിൽ വേണു. ഒരുഗഭാഗത്തിൽ തങ്ങവരുംരായു ദേവക്കാർ തന്നെ താമസി യാതെ ധന്തപതിഭ്യായു നിന്നുന്ന ഭന്താവു് അഭിനന്ദിപ്പിഞ്ഞുതെ ക്രവണ്ണം ഉത്സാഹിപ്പിഞ്ഞും. എന്ന പരാജയു് അദ്ദിനേപാഠി ശക്തി എഴുതു ആത്മപസിപ്പിഞ്ഞുന്നതു തൊൻ കൈടിരിപ്പിഞ്ഞുനു. അതു കൊണ്ട് അതുവാരം അഥവാ ദ്രിരിപ്പിഞ്ഞാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തൊൻ ക്രണോക്കയും കൈപ്പുകൈയും ചെയ്തു സംഗതിക്കുന്ന ഉടൻ ചെന്ന പരാജയു് പ്രിയസവിശേഷം ആത്മപസിപ്പിഞ്ഞുനു.

[മേഖപ്പോട്ടെങ്കിലും പോയി നാനാശംഗം ചെയ്യുന്നു]

അഭനിയരഹിക്ക്—അയ്യോ! കൊല്ലുതുതേ! കൊല്ലുതുതേ!

രാജേ—(ഉച്ചവിടക്കുന്നു—ചെവി ക്ഷാട്ടത്തിട്ട്) അതു മാധവ്യുദാനു നിലവിളിയാണെന്നു തോന്നുന്നപ്പോ.

ചതുരിക്ക്—അതുംമാധവ്യുദാന ശക്തിളാദേവിയുടെ ചിത്രപടത്തോ ട ത്രിടി വസുമതിയമഞ്ചുടെ പാസിമാരായു തരളിക്ക മുതൽ പേര് വിടിത്രിക്കുവേണു തോന്നുനു.

രാജാ—ചതുരിക്കേ! മാഡവ്യുദാന ഉച്ചത്രിപ്പിഞ്ഞുതുതേനു തൊൻ ധരം തന്ത്രിപ്പിഞ്ഞുനു പ്രകാരം വസുമതിയോടു ചെന്ന ധരകു.

ചരിചാരിക്ക്—(സംഗ്രഹണാട ത്രിപ്പിഞ്ചു—) ഇതാ! തിരുമനന്ത്വിലെ തോഴുരു കഴുത്തിൽ വിടിച്ചു ശതകിക്കാലും ഭവീഞ്ഞുനു വേഗത്തിൽ രക്ഷിപ്പിഞ്ഞേണോ!

രാജാ—ആരാണിന്തേനു ചെസ്തുമത്തും കാണിപ്പിഞ്ഞുന്നതു്?

ചരിചാരിക്ക്—ഏപാനാതിയമേവി! മരാശുക്ഷി കാണാൻ വയ്യാതു വള്ള ക്രത്തേമാ മാരാ ആയിരിപ്പിഞ്ഞുനു. അദ്ദേഹത്തെ കഴു

തനിൽ പിടിച്ച തുക്കി മോലമാളികയുടെ മകപ്പിന്റെ മകളിൽ
ൽ കൊണ്ടപ്പോയിരിക്കുന്നു.

രാജാ—(എഴുന്നു) എന്നർ മുഹമ്മദിലും ഭരതൻമാ ചെ
ങ്ങനോ? അതമവാ,

അനവഹിതതക്കുലം തത്രവരിപ്പേ, വരാറു-
ഞനവധിയിൽത്തു പോലും ഹനി തൊന്ത കാശതില്ല;
ജനമമ പലകരാരോന്നാചരിക്കുന്നതല്ലോ
മനമതിലവിവാൾ തൊനന്നുഡിയം ശഖാവാക്കം? ര.സു

ഈണിയായിൽ—ഒരയ്ക്കാ! തോഴരേ! റോടിവാണേ! റോടിവരണേ!

രാജാ—(ഗതിക്കേഡിജിലാട ചുവാനിന്തന ചൗഥാട്) തോഴരേ! ഭയംപുടേണേ,
ഭയംപുടേണേ.

ഈണിശ്വരയിൽ—(പിന്നും ദുഷ്പോജ നിലവിഴിച്ചു്) തൊൻ എന്നുംനെ
ഭയംപുടുതിരിക്കുന്നു? ഇതാ ആനോ എന്നർ കഴുത്തു പിടി
ച്ച ചുകോട്ട വള്ളച്ച കരിന്പുപോലെ ടെങ്ങംനർ ഭാവിക്കുന്നു.

രാജാ—(ഒഴുംകുപ്പന്നാട) വില്ലു കൊണ്ടവരട്ട.

(കൈ പട്ടാണിച്ചി വില്ലും കൊന്ത പ്രവേശിച്ചു്) ഇതാ പള്ളിവില്ലും തു
രെക്കയറും.

[രാജാ വില്ലു വാദപിക്കുന്നു]

ഈണിശ്വരയിൽ—(ചു മാനി)

കടിക്കുന്നായു കണ്ണൂരുമിതപുത്ര കിണും, ഏകാന്തിഥമിതാ
പിടിക്കും കിണും തൊൻ പുലി പള്ളവിരുന്നപുള്ളതു വിധം;
മിച്ചക്കാൾ ഭക്തന്മാഫ്രെന്റന്തുപാനത്തിനു ധാരം—

ഒസ്സുക്കും ദിവ്യപ്രഭന്റെ വരണ്മായും തേ ശരണമായും. ര.സു

രാജാ—(ഉക്കപ്പന്നാട) എന്തു്? എന്നുത്തന്നു ചുണ്ടിപ്പുറയ്ക്കോ?
ഓപ്പുഭരമേ! കില്ലു, കില്ലു! കിണും കുമ ഇപ്പോൾ കഴിയും.
(വില്ലു ആച്ചു്) വേതുവത്തീ! കോണ്ടിപ്പുടിവിലെപ്പുള്ളിൽ വഴി കാ
നിക്കു.

പരിപ്രാഥിക— ഇതാ ഇതുവന എഴുന്നുള്ളാം.

〔മേലുവരും വെല്ലപ്പുട്ട് ആദിജാട്ട ചെല്ലുന്ന〕

രാജാ—(ചുറം ദോക്കിട്ട്) ഇവിടെ കനം കാണുന്നില്ലെന്നോ.

ഒന്നാണിയാളിൽ—അഭ്യോ! ടാടിവരേണ! രക്ഷിപ്പുണ്ണോ! ഞാൻ
സ്വാമിഈ കാണുന്ന; സ്വാമി എന്നു കാണുന്നില്ല. ഒരു
പടിച്ച ഏലിഈപ്പോലെ ഞാൻ ജീവനിൽ നിരാഗനായിരി
പ്പുന്ന.

രാജാ— മില്ലുംതനേ! നിന്റെ ഈ റിരസ്സർബിക്കാണ്ടിള്ള ഉം
റാ എന്റെ അശ്വുതേതാട്ട പാറുകയില്ല; ഇതു നിജനാക്കാ
ണാ, നോക്കിക്കാർബാക്ക്! ഇതാ ഞാൻ തൊട്ടക്കണാ ഇം
അശ്വം.

ശിക്ഷിപ്പം ശിക്ഷ്യനാം നിന്നു രക്ഷിപ്പം രക്ഷ്യനാാ പ്രിജി:

കൈമിപ്പം ക്ഷീരമേ ധാന്യപചക്ഷി സക്ഷിരനിരതഃ.

രഘു

〔ഈസ്രൂം തൊട്ടക്കണ〕

〔മാഡവ്വുനെ വിടേച്ച മാതലിയും, മാഡവ്വുനും പ്രവേശിപ്പുനു〕

മാതച്ചി— ഹരിയസുരരജഃപ്രാ നിംഗൾരജഃപ്രാ ലാക്കായ്—
ങ്ങളിയതവരിൽ താൻ വിശ്വിത്രുന്നിക്കല്ലെ;
പരിചൊട്ട കനിവേദം ഭഷ്മി വേണു പതിപ്പാൻ
പരിചയജ്ഞന്യോരായ്, ചാഞ്ചലജ്ഞം പത്രിപ്പാം. രം

രാജാ— (ഈസ്രൂം പ്രതിസംഹരിച്ചും ചോഡാം) എ! മാതലിയോ? ദേവേന്റു
സാമദിപ്പം സ്വാഗതം.

വിശ്വിഷകൻ— കൊള്ളും! ഇഷ്വിപ്പത്രവിനു എന്നാചോലെ എന്നു
കൊല്ലുന്ന ഭാവിച്ച ഇഡാക്കൈ സ്വാഗതം ധാന്ത്രു് അരഭിനാടി
പ്പാഡാൻ വേണ്ടതു്?

മാതച്ചി— (ചിരിച്ച്) രാജാവേ! ദേവേന്റു എന്നു ഭവത്സന്ധിപ
ത്തിൽ അയച്ചിരിപ്പുന്നതിനാർഗ്ഗ കാരണം കേട്ടുലും.

രാജാ— ഞാൻ എത്രയും ശ്രദ്ധിയോടെ കേൾക്കുന്നു.

മാതലി— കാലനാമിയുടെ സന്താനങ്ങളായി ഭിംഭിയു നിബർ എന്ന
പ്രസിദ്ധിയുള്ള ഒരു അറസ്റ്റുരസ്യാലമ്പണ്ടി.

രാജാ— ഉള്ളിഗ്രു തന്നെ; ലാരദമഹണ്ടി പറവത്തു കുമ്പിൽ കൈട്ടി കുഞ്ഞു.

മാതലി— തന്നെ സഹി മുരിങ്ങുന്ന വേണ്ടി—

ത്രിവർഷക നീഡിവരേ വധിപ്പതിനായ്:

വനിമതിവാരസിച്ചിട്ടുണ്ട് രാവിൽ-

ଓৰিগৱালভণিবাঞ্ছন্মায়কাৰৰ.

m20

ଅନ୍ତିକାଳ ଗ୍ରହିତଶସ୍ତ୍ରକାଣ୍ଡିରିଷ୍ଟ୍ରାନ ବୋଲି ହୁଣ୍ଡ୍ରାମ ତଥା
ହୁ ମାଧ୍ୟମରୁମାହ ରମଣିତ କଣର ପିଙ୍ଗଳିତିକାଣ୍ଡିକଣାଣ୍ଡ ଏ
ରାଷ୍ଟ୍ରପ୍ରକାଳିଂ.

രാജം— മരുന്തുകൾ ഈ സാഭാവനയാൽ നൊന്ത് അരിയല്ലെങ്കിൽ നാഡി. എന്നാൽ ഈ മാധ്യമത്തിൽ നേരേ മാതലി ഇപ്പോൾ പ്രയത്നിച്ചതിനെന്ന് ഉദ്ദേശ്യം നൊന്ത് അറിയുന്നില്ല.

മാതച്ചി— അതും വാഹാം— എന്തോ മനസ്സിൽ വ്യസനം നിലി
ത്താം ഭവാനെ വിക്ഷേപണായി കണ്ടിട്ടു കോപിപ്പിക്കും വേ
ണ്ടി ഞാൻ അരങ്ങേന്ന ചെയ്തതാണ്. എന്തെന്നാൽ—

ദീപിങ്കരി പ്രവിചലിത്തേസ്യന്ത ഹതായന്ത;

കോവിഡ് ഫൈറ്റ് പ്രവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തി ചൊക്കും

പ്രാവിയ്യും പ്രകടതയേ നിജപ്രതാവം

കോവിഡ്യൂണിൽ; പ്രത്യേകിയായി താഴെയാക്കുന്നു.

8-6

രാജാ— മാതലി പ്രവർത്തിപ്പുതു യുക്തം തന്നെ. (മാസവ്യന്തരാട്ട് അപദാത്തം) തോഴരേ! ദേവേന്ദ്രനാൾ അതുജ്ഞതന്നെ അരതിക്രമിപ്പുണ്ട് പാടിപ്പു. അതിനാൽ അമാത്യപിള്ളന്നെന കണ്ട വിവരം ധരിപ്പിച്ചു തൊൻ ചാത്രന്നു ചുതായി അയാളോട്ട് ഇപ്പുകാരം ചറയണാ.—

സമിരഹ്മനാവും വിനുനം പ്രജാ—
അംഗാമേകമായ് ചെള്ളുകക്കാളുണ്ടാം;
കരഹമീതെമാൻ കാമന്മകം പുനഃ
പരവിമിത്തമായ് വ്യാപരിപ്പുതാം.

രൂ

വി.കീഴക്കൻ— സ്വാമി കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്യാം [പോയി]

മാതവി— രാജാവേ! എന്നാൽ രമത്തിൽ കയറിയാലും.

[രാജാവു രമാശ്രദാഹാനാം അദ്ദൈയില്ലെന്നു.]

[എല്ല, വജാ പോയി]

•

എഴാം അർക്കം.

[ആകാശമാദ്ധ്യം രചനാസനായി രാജാവും മാർദ്ദിയും പ്രവേഗില്ലെന്നു]

രാജാ— മാതലീ! തൊൻ മധ്യരൂപാന്തര ശാസനാശ അരബ്ദിച്ചിട്ടു എ കിലും, അദ്ദേഹം എന്ന സത്കരിച്ചതിന്തോൻ അവസ്ഥ വിചാരിപ്പേണ്ടാൽ അതിനു തങ്ങവണ്ണാം അദ്ദേഹത്തിന് എന്ന ക്ഷാണ്ട് ദയവയോഗവും ഉണ്ടായിട്ടുനു തന്നെ തൊൻ നിശ്ചയില്ലെന്നു.

മാതലീ— (ചിരിച്ചുകാണ്ട്) രാജാവേ! നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേരും ഈ തിൽ മനസ്സിന് അരതുഷ്ടിതെന്നു. എന്നതാണു—

ഇംഗ്ലീഷ് സത്ത്രുയി നിന്നും ഭവാനം ഭാവ-
മനേഞ്ചു ചെയ്യാതുപകാരമാണുരമെന്നും;
നിൻ വിക്രമത്തിനാണവും മതിക്കായതിപ്പ്
തന്ത്രം സത്ത്രുതിപ്പൊലിമെയുനു ആരംഭിക്കാം.

എ

രാജം— മാതലീ! അംഗങ്ങാ വായകളു്. എന്നു യാറു വാണത്തു
ം സമയത്രം സത്കാരം മനോരമദാന്തപാക്ഷം വിഷയ
മഴ്ചാതു വിധത്തിലുണ്ടിന്നുണ്ടോ. സകല ദേവനും തുടി
നിന്നിതന്നു സ്വയമ്മായിൽ എന്നു അജ്ഞാസനാത്തിൽ ഈ
ഒള്ളിച്ചിട്ടു—

ଅଠିକିଲ୍ପତିତାକାଙ୍କ୍ଷାଂ ଗିଲ୍ଲ୍ଲୋଂ ଜୀଜଗତରଙ୍ଗ ଦୋଷାବେ
ପରିଚାଳ ଚିରିଦ୍ୱାନ୍ତଶ୍ରୀରାଜ୍ସୁରଲେଖିଚାନ୍ଦା
ପରିମୂଳରାମଙ୍କ ମନ୍ଦରମାଲ୍ଯାମଟକ୍ରତ୍ତକଳ
ହରି ମମ ଗଞ୍ଜେପେତନ୍ତା, ନୋତନ୍ତାଲିତିତ୍ତପ୍ରମରଣତଥୋ? ୧

୧୦ତତ୍ତ୍ଵ— ଓପରାଜକତିଗିନ୍ତ ଏକାଗତାଙ୍କ ସନ୍ତକାରତିକାଣ୍ଠା
ଅବିଭେଜ୍ୟ ଯୋଗ୍ରୂତାତ୍ମିଲ୍ପାତତ୍ତ୍ଵ? କାନ୍ତ୍ରନୋକକ ତାଙ୍କା.

ରଣ୍ଟକାଣାଙ୍ଗୁରକଣକରାନ୍ତି।

କୃଣାରମ୍ଭକେନ ତିବି ସଂପ୍ରମବଣ୍ୟା:

ପଣ୍ଡ ନୀଳକ ନରସିଂହରାବପ୍ରାପ୍ତା

କୋଣାଙ୍ଗମିନ୍ଦ ତବ ପାତ୍ରିକରି କୋଣାଙ୍ଗଂ.

୩

୧୧ତ୍ତ— ଅନ୍ତରୁଂ ଶତକ୍ରତ୍ତବାହ ଶେବାରାନ୍ତର ମହିମତରଙ୍ଗତା
ଗୋଟିଏ.

କୋଯିଛ୍ଵେଣମିତିକ୍ଷେତ୍ରିଷ୍ଟିଷ୍ଟରାତ୍ମିଲ୍ପାତତ୍ତ୍ଵାତୁତ୍ତ କାନ୍ତ୍ରତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମିଂ
ସାଯିଛ୍ଵେଣତାଯିଶରାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତ ତାପ୍ତିସଂକାପନାଶକତି ତାଙ୍କ:
ରୋଯିଛ୍ଵେଣତିକନ୍ତୁ ଶକତି ଶତାଯଜ୍ଞେଷ୍ଟଙ୍କ ପାରାକାବେ
କୋଯିଛ୍ଵେଣ ତିମିରତେତ୍ର, ଯକ୍ତିବରେତ୍ତେକାନ୍ତିଲଗ୍ରାସରେ? ୨

ମାତଳି— ଅନ୍ତରୁଂ ଶେତିକାନ୍ତି. (କଣ କ୍ରମ ପୋଷିକ୍ଷେ) ରାଜାବେ! ତୁ
ତା ସପ୍ରେଲୋକତତିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ପ୍ରାଚିତ୍ତିରିଛ୍ଵେନ ଭେତ
କୌତୁକିଯୁଦ ସଂଭାର୍ପା କଣକାଲ୍ୟଂ—

ସୁରନାରିକରଂ ଚାନ୍ଦାମଂଶରାଶଂ
ପରିଶେଷିତ୍ୱତ୍ତକୋଣକୁ ନିଶ୍ଚରନାର
ପରକଲ୍ପିତତାଂତ୍ରକରତିଲାଗେ—
ଦୁରିତଂ ହେତତ୍ତ୍ଵତ୍ତୁନ କିତନାନ୍ତରି.

୩

୧୨ତ୍ତ— ମାତଳି! ତୋର ହିନ୍ଦାଲ ସପ୍ରେତତ୍ତ୍ଵେ ପୋକିବୋରୁ
ଅନ୍ତରୁରୁଷୁଲିତତିଲ୍ପାତ୍ତ ଉତ୍ସବତ୍ରତାର ପଶିବିଲେ ବିଶେଷା
ମୁଖବରାଂ ଦୋଷି ଅନ୍ତିତତିଲ୍ପ. ଅଠିକାର ହେଲ୍ପାରୁ, ସ

ഒരുക്കത്തുകളിൽ അതുകൊട മാർത്തിലാണ് നാം വത്തില്ലെന്ന തെന്നും അഥവാതുവേ എന്നുണ്ടാം.

മാതലി— നഭസ്തിയും ഗ്രിഗ്രോതസ്തിനാശവാദക്ഷണന്നന്തിന്തം, വിഭക്താജ്യുതിസ്തിപ്പും വരവാനിത്തത്തിനാശം, നഭസ്താനാശം പരിവഹനവാദമിതു താൻ ശ്രദ്ധപരം ദാണിന്റുവരജ്ഞരം ദണ്ഡാംചുവടിനാൽ. സ്വാ

രാജാ— അതു നിമിത്തമാണില്ലെങ്കിലും സ്വാധീനതഃകരണങ്ങോടുകൂടി യ അതുമാവിൻ്തു നിന്നും തോന്നുന്നതു്. (സമചക്രം നോക്കിക്കു്) നാം മേഖമാർത്തിയും മൂണ്ടിയിരില്ലെന്ന്.

മാതചി— എന്തോന്നു അണിഞ്ഞാൽ?

രാജാ— ചാതകാജൈപാ കടന്നിടന്നരപ്പുളിതിൻ്തു വിവരങ്ങളിൽ; പീതകാന്തി കലപ്പിടന്ന ഹജ്ജൈപാ ഏവപ്പുതദീപ്പിയാൽ മാതലേ! ഇലഞ്ചികരാംപ്രിതനേതിഡാം ഭവദ്രമം ശീതളാംബുദ്ധമണ്ഡലാചരി മണ്ഡിടന്നിതു സാംപ്രതം. १

മാതചി— ശരിതെന്നു, ഇന്തി കരാച്ചു നോരു ഏകാണ്ട രാജാവു തണ്ണൻ അരധികാരപ്രമിയിൽ എത്തു.

രാജാ— (കാഴ്ചാജല്ല നോക്കിക്കു്) മാതലീ! ഇപ്പോൾ രഫം വേഗത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുനാതിനാം ഇം ഫ്രോക്കത്തിനേരം കാഴ്ച അതുകുള്ളുകൾ മാറിരില്ലെന്നു.

പൊതുപ്പും ഏലുപ്പെടുത്തുവാൻ മുകളിൽനിന്ന്
നൃസിരാജു താനിടപ്പോാ?

തിങ്കിപ്പുത്തുനാഉംക്കണ്ണതു വടക്കിവിൽ മരം
ശ്രീകമാശ്ച റീന്റിടന്നാ;

മണിപ്പാമന്ത്രം കാണുവാനും പുഴകൾ തെളി
ഞ്ഞുപ്പുണില്ലെന്നു; കാഴ്ച—
പൂജിപ്പായുമാഡിപ്പിച്ചുായവനരികിലേ
പ്പാനാശില്ലെന്നോ മേ?

മാതലി—രാജാവിനു തോന്തിയതു ശരിയായിരിജ്ഞുനു. (ബുദ്ധമാന ക്രൈസ്തവ ദോഷിക്ക്) അരുഹോ! ഭിലോകാ പാരത്യന്തരമന്മീയം തന്നെ.

രാജാ—മാതലി! ശുഭതാണ് പുഖ്യചയ്യിമസ്ഥാനങ്ങളു അവഗാഹ നു ചെയ്തു സാധ്യാകാലമേഖലം പോലെ സ്വന്തന്മാനിപ്പി ദിക്കായി ഒരു പാതയാണെന്നു്?

മാതലി—രാജാവേ! ഇതു മഹാപിമാതരട സിഡിക്കേണ്ടതും കിംപുരം ഷവപ്പത്തിലേ പാതവുമായ മേഘക്കുടമാണ്.

പ്രപഞ്ചസ്വയ്‌ദേഹജനാം മരിചി ത-
നബത്രുമകശ്രൂപനാം പ്രജാപതി
സപചതിയോടാത്തിവിടച്ചിരതനാം
തവസ്സു ചെയ്യുന്ന സുരാസ്രാച്ചിതനാം.

8

രാജാ—എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠസ്സുക്കുളു അതിക്രമിജ്ഞാതമല്ലോ. ശ്രദ്ധ
നായ കശ്രൂപപ്രജാപതിശു പ്രദക്ഷിണം വച്ചു നമസ്കരിച്ചു
പോയാൽ കൊള്ളിംഗമനം ആറുമാടംണ്.

മാതലി—ഉത്തമപാഷം. [രമം ഭക്തിവേദജ്ഞ നയിജ്ഞന്]

രാജം—(ആയുസ്ത്രാതാട തുടി) മാതലി!

രവമില്ല നേമിയതി,-ലില്ല പാംസുവിൻ-
നിവഹം, തമാ ചെറുതുമില്ലിളക്കവും;
തവ യാന്തുഴിയതിനേത്താടാല്ലും-
ലവതില്ലെന്നതറിയാവത്സ്രവോ!

മു

മാതലി—മഹേന്ദ്രജനരിയും ഭവാനിഃരിയും രമണ്ഡൽ തമമിൽ ഇതരേ
വ്യത്യാസം.

രാജാ—മാതലി! എവിടെ അതുകൊണ്ട് കശ്രൂപപ്രജാപതിയുടെ
അത്രമും?

മംതവി—(കെ.കോവറ്റി ചുണ്ടിക്കാണിച്ച്)

പുറിന്നും വാതിദേഹം മുക്കിഞ്ചാരവ—

എട്ട് ഓൺബുമായി—

ചുറിക്കെട്ടിപ്പിണാഞ്ഞളളായ പഴയലതാ—

മണ്ണലാനലക്കുന്നൾ

വറിത്തൊഴാൻ തുട്ടിൽ കാതവികപം കടികോ—

ഈം ജടാജ്ജടമോടെ

കറിരജ്ജുാത്തമുനിഗ്രൂൾ കതിരവനന്തിരാ—

യന്തു നില്ലുന ദിക്കിൽ.

മൃത

മാജം—അരതികുസ്തപദ്മസ്ഥാന തുടിയ ഇട്ടേയത്തിന നമസ്കാരം.

മംതവി—(കടിനാംഖം അമസീട്ട്) നാം അദിതിദേവിയാൽ നട്ടവള്ളത്ത്
പ്പെട്ട മനാരവുഷ്ണങ്ങളോന തുടിയ കഞ്ചപ്രജാപതിയുടെ
ആഗ്രഹമത്തിലെത്തിയിരിജ്ജുന.

മാജം—ഉത്ത സപർഭനൈകാംഭം അധികതരമായ സകലേന്നിയസം
പുതെത ജനിപ്പിജ്ജുന ദിവ്യസമലമായിരിജ്ജുന. എനിജ്ജു
അനുതമയമായ ഒരു കായത്തിൽ ഭദ്രിയത്ര പോലെയുള്ള നിർ
പുതി തോനനം.

മാതലി—(രംഗം നിരത്തീട്ട്) ഏന്നാൽ ഇരങ്ങാം.

മാജം—(ഇംഗ്ലീഷ്) മാതലി ഏന്താംഖ് ഭാവിജ്ജുനതു്?

മാതലി—രംഗം തൊൻ ഉറപ്പിച്ച നിറത്തി. ഇതാ തൊനം ഇരങ്ങു
ന. (അപ്രകാരം ചെങ്കിട്ട്) ഇതാ ഇന്തേന വരാം. (ചുബിന്ക
നം കൊണ്ട്) ഇതാ ഇം മധാതമാക്കളായ ഔഷികളുടെ തവോ
വനപ്രദേശങ്ങൾം കണ്ണാല്പം.

മാജി—തൊൻ ഇവയേക്കണ്ട വിസ്തിജ്ജുന.

സാന്നം കാറിനാൽപ്പാനനമമരതയു—

ഭ്രാതവുത്താം വനത്തിൽ;

സ്ഥാനം ധർമ്മാത്മായ കാംത്വനകൾരജി—

പിംഗാസ്സാം പയസ്സിൽ;

ಯುಗಾಂ ವರ್ತ್ತಾವಿರತಾಜಾಹಾಶಿತ್; ತಾಹಣಿ-

ಸಂಗಿಯಂ ಸಃಖಾಂ ಹಾಗೆ;

ಸಹಾಂ ತೆಫಣಿತಗ್ರಾಹಿತಿಪಾ, ರಘಮಿವಿದ-

ಚ್ಯಾಂಡಿತಾಂ ಮಹಾಂ.

೨೧

ಮಾತಲಿ—ಮಹಾತ್ಮಾಹಾಕಳಿತ ಪ್ರಾತಂಗ ಉತ್ತರಾತಿತಾಂ ಉದ್ದೀಪ್ಯಾಗು
ಯಲ್ಪಿತೆಹಾರಿತ್ಯಾಂಣ್ಯಾ. (ಅಂಕಾರಾತಿಂ ಲಕ್ಷ್ಯಂ ಖಾಯಿತ್) ಅಥ
ಷ್ಟೋ ಪ್ರಬ್ರಹ್ಮಾಕಲ್ಯಾ! ಭರವಾಂ ಹಣ್ಯಪಾಂ ಏಗಿತಾಂಜ್ಯಾಪ್ತಾಂ
ಹೊಣಿರಿಷ್ಯಾಗಾ? (ಹೇತುಂಪಾಲೆ ಹಾವಿತ್) ಏಗಿತಾಂ ಪಾಯ
ಂತ್ರಾ? ‘ಇರತಿತಿರೆವಿತ್ಯಾ ಮಹಂಪಿವತಿರಿಮಾಂ ತ್ರಾಂ ಚೋತಿತ್ಯಾ
ಫ ಪತಿಪ್ರತಾಯಮಂತೆಹಾರಿತ್ಯಾ’ ಅವರೋಂ ಪ್ರಸಾಗಿತ್ಯಾರೆಹಾ
ಂಡಿರಿಷ್ಯಾಗಾ’ ಏಗೋಂ?

ರಂಜಂ—ಎಗೊಂ ಅರವಸರಂ ಕಾತ್ತಾ ಗಿಷ್ಟಾಂ.

ಮಾತಲಿ—(ರಾಜಾವಿರಾ ಗೊಂಗಿ) ರಾಜಾವ್ಯಾ ಇಲ್ಲ ಅರಣ್ಯಾಹಾಪ್ರಾಹಿತಾಂ
ಂಗಂ ದ್ರುತಿಂ ಹುರಿಷ್ಯಾತಿಗಾ. ಎತ್ತಾಂ ತಬಂ ಸಮಾಂ ಗೊಹಿ
ರಂಜಾವ್ಯಾ ವಂಣಿಷ್ಯಾಗಾತಿಗ್ಯಾಹಿ ವಂಣಿರಿಷ್ಯಾಗಾ ವಿವರಂ ಭರವಾ
ಗೆ ಅರಿಹಿಷ್ಯಾಂ.

ರಂಜಂ—ಮಾತಲಿಯಾದ ಯಕ್ತತಾಪೋನಲ ಅರ್ಥಕಾತ್.

[ಮಾತಲಿ ಪೋತಿ]

ರಂಜಂ—(ವಲ್ತಾ ಏಕ ಸ್ವರಿಷ್ಯಾಗಾ ಲಕ್ಷಣಂ ಗಡಿತ್ಯಾ)

ಮಣಿತ್ಯಾ ಪೋಸ್ಯಾರಾಹಾವಿಷ್ಯಾ; ಇಂದ್ರಾ
ಸ್ವಂಪಿತ್ಯಾಂಚಾನಿತಿಗಾ ಹಂತ! ಏಕಾಯೇ!
ಗಿಂಡಿತ್ಯಾ ಭಾಗ್ಯಾತಿತ ಲಣಿತ್ಯಾ ವೀಣಾ
ಗಾಂಪಿತ್ಯಾರಿಪ್ರಾರಂಭಾತೋ ಗಿಂಡ್ಯಾತ್.

೨೨

ಅರಣಿಯರಾಜಿತ—ಅರಣತತತ್ತ್ರಾ! ಪಾಪಲ್ಯಂ ಕಾಕ್ತತತ್ತ್ರಾ. ಜಾತಿಸಪಡಾ
ವಂ ವೆಹ್ಲಿಪ್ರಾರಂಭಾಣ್ಯಾ.

ರಂಜಂ—(ರಬಿ ಏಕಾತಿತ್ಯಾ) ಇಲ್ಲ ಸಮಾಂತಿಂ ಅರವಿಗಾಹತಿಗಾ ಅ
ಸಕತಿಯಿಷ್ಟಾಂಪ್ಯಾ. ಪೀರಾಗಾ ಅತಾಂಗಿಪ್ರಕಾಂ ಗಿಂಡಿಯಿಷ್ಟಾ
ಪ್ರಾರಂಭಾತ್? (ಉಪ್ಪಾಗಾಸ, ಅಂಗಾ ಗ್ಯಾ ಕ್ರಿತ್ಯಾ) ಅರಣ್ಯಾ! ಇತಾಂ

ണോ? ഒരു വിന്തുമിഷ്യാഡു കാലാർ അടക്കാൽ റില്ലേന്ന രണ്ട്
താപാസിമാരുടെ റിഖേയവചനങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കാതെ—

ചാലവേ വലിയ സിരോ തന്നേ
കാലകൾ മുല കടിച്ച റില്ലേവേ
ലോലഹാം സട വിടിച്ചുലച്ചേഹാ!
വേലനാത്തിനു വലിച്ചുടിനിതാ.

ട്ട'

[യാമാഖാവുംപാരനായ ബാധാം താപാസിമാരു, പ്രജവാദിപ്പേരു]

ബാലരുടും വോളിച്ചു സിരേക്കുക്കു! കിംഗ് പട്ട തൊൻ എണ്ണി
റോക്കെട്ട്.

കണ്ണാം താപസി— ഭഗവാമത്യും കാട്ടുന്നു? എന്തേപോരം മക്കാളേപ്പോ
ലെ വളരുന്നുന്ന ജയ്യക്കൈ എന്തിനു് ഉപദുവിപ്പേരു? നി
നാൻ അവഹകാരം വഴിച്ച വരുന്നുപോ. മഹാപിമാൻ നി
നക്ക് ‘സവ്തമനാൻ’ എന്ന പേരിട്ടിപ്പേരുതു യഥാത്മം
തന്നു.

രാജരു— എന്നൊന്ന് എനിക്കും ഈ ബാലനിൽ ഒരസച്ചത്രനിൽ എ
ന്നപോലെ റൂപാരം തോന്നുന്നതു്? അനന്തരുത തന്നുഹാ
ണോ ഇപ്രകാരം വാസല്പും ജനിപ്പിപ്പേരുന്നതു്.

രാജാം താപസി— സവ്തമനാ! ആ സിരേക്കുട്ടിനെ വിടിപ്പേരുകിൽ
അതിനെന്നു തള്ള നിന്നെന്നു നേരേ ചാടിവീഴ്മേ.

ബാലൻ— (മിരിച്ചുകൊണ്ട്) റു! എന്നാലുണിച്ചു വലിയ പേടി
യോ? [താഴെ ചുണ്ട് തള്ളിക്കാണിപ്പേരു]

രംജര— എരിയാൻ വിശ്വിനു കാത്തിട്ടം
വോരിയായുള്ളായ ഹവ്യവാഹന
ശരിയായി നിന്നുച്ചിട്ടുന്ന തൊൻ
പെരിയോൻ ചെരുരാങ്ങ വീരനാംബവനാ.

ട്ട'

പിന്നും താപസി— ഒരേതി! സിഃമക്കുടിനു വിടേക്കും, നിന്നു
ഞിപ്പുന്ന വേണ ഒരു കൂളിപ്പുട്ടം താം.

ബാലൻ— എവിടെ? തന്നാട്ടു (കൈ നീട്ടിക്കാണിയ്ക്കുന്ന)

രാജാ— (നോക്കിട്ട് അനുസ്ഥിതിയാണ്) ഈ കുടിയ്ക്കു ചങ്കവൽത്തിലക്ഷ്യനാ കാണണമ്പോ. എന്നതനാൽ ഇവൻറെ —

സുരക്ഷതമിഷ്ടാത്മരസപ്രസാരിതം
കരം സ്വരിയ്ക്കുന്ന നിരന്തരാഘ്രലി
നിരന്തരാശ്രൂപചാര വാരിജ്ഞം
വരം വിഭാതത്തിൽ വിച്ഛന്നതെന്നപോതെ. മനു”

മണം താപസി— സുസ്രതേ! ഇവനെ വാദ്ധാതുത്താൽ അനുസരി പ്ലിയ്ക്കാൻ പ്രയാസഭാണ്ട്. നീ പോയി എന്നെന്നു പണ്ടംഡാല യിൽ കൊച്ചുമാക്കണ്ണെങ്ങും ഒരു ചായമിട്ട് മണംമണിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നതു് എടുത്തുകാണ്ടു വരിക.

കണ്ണം താപസി— അരണ്ണെന്ന തെന്നു. [പോയി]

ബാലൻ— അതു കൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ തൊൻ ഈ സിംഹക്കട്ടി യേക്കാണ്ടു തെന്നു കളിയ്ക്കും. [താപസിയെ നോക്കി ചിരിയ്ക്കുന്ന]

രാജാ— ഈ ഉഞ്ഞംസപലനായ ബാലനേക്കരിച്ചു് എനിയ്ക്കു് അധി കമായ കഴുതുകു തോന്നുന്നു. (നെടവിച്ചു് വിട്ടു്)

ബന്താക്കുരമകാരണാസ്തിതവലാലേതാനമാലക്കുമായു്

ചെന്താർവേരി ചെവിക്കു ചേത്തു് കളിമായഞ്ചും മൊഴിക്കാഞ്ചുവാ സന്താനാദിനേരുള്ളും തന്ത്രം വന്നുക്കത്തിലേറീടവേ (അം മന്താലിംഗനമാസ്തത്തനരജുന്നുല്പ്പന്ന ധന്തും ജനം. മന

താപസി— ഈ കട്ടി തൊൻ പറഞ്ഞിട്ടു ത്രിക്കാക്കാനില്ല. (തിരിഞ്ഞ നോക്കിട്ടു്) ഇവിടെ ആചിക്കമാരനും അതുകളുള്ളു? (രാജാവിനെ കാണിട്ടു്) അല്ലെങ്കാൽ! ഇന്തോട്ടു വരുണേ! ഇന്താ ഈ കട്ടി വിടീ ജ്ഞാനം വയ്ക്കുതെ ഉറപ്പായി പിടിച്ചു വച്ചു കളിയായിട്ടു് ഉപ ദ്രവിച്ചുക്കാണിരിയ്ക്കുന്ന സിംഹക്കട്ടിയെ ഇവന്നുറ ഏകമണിൽ നിന്നും വിടിയ്ക്കുന്നു.

രാജാ— (ചിനിച്ചുംകൊണ്ട് അടക്കാൻ ചെന്ന്) അപ്പേണ്ടോ! മഹാഷിപ്പറും!

എവം തപോവനവിൽലഭദ്വഗ്രമായ
ഭാവം കലന്ന തവ ജനങ്ങനാം ദുനീസ്രൂം
സാവസ്ത്രാക്കങ്കു സതപള്ളണപ്രധാനം
നി വത്സ! ചരകമരം ചെറുചാനുപോലെ.

മൃച്ച

താപസി— ഈ കട്ടി മഹാഷിപ്പറുന്നല്ലോ.

ഒജാ— അതുതിള്ളു ശരിയായ പ്രാവാരങ്കോണ്ട തന്നെ അവിയാം.
എകിലും സമലവിശ്രേഷ്ഠം വിച്ചാരിച്ച് അദ്ദേഹ ഉംഗിച്ച
താണ്. (താപസി തന്റെക്കിച്ചുത്തുപോലെ ചെയ്തിട്ടും ബാധകൾ സുകു
മുഖം അരാവീച്ച് അനുമതിച്ചു് അതുമനസ്തം)

ഹന്ത! നല്ലവന്നിന്നുംകുടുംബക്കുട്ടും
വന്തരംഗതിലിട്ടുകു സുവം സ്വർഗാർഹ
എന്തനിവംചുമായുണ്ടാരാനെന്തു—
തന്നെയും തഹായന്നുംബാഡായിട്ടാ?

മാൻ

താപസി— (രണ്ട് ചേരുഡം സുക്കിച്ചുനോക്കിട്ട്) അതുകുഞ്ഞും! അതു
കുഞ്ഞും!

രാജാ— എന്താണോ?

താപസി— ഈ കട്ടിയുടേയും ഭവാന്തരയും അതുതിസാദ്ധ്യം കണ്ടു
നോൻ അതുകുഞ്ഞുപ്പുംനോ. അതു മാത്രമല്ല; ഭവാനെ ഇതിനു
മുമ്പിൽ കണ്ടുപരിചയമിച്ചല്ലോകിലും ഈ ബാധനും അനുകൂല
നായിത്തെന്ന ഇരിപ്പുന്നുണ്ടോ.

രാജം— (ബാധനുംകൊണ്ട്) അതേന്തു! ഈ ബാധനും മുനിക്കമാ
നന്നല്ലെങ്കിൽ വിന്നെ എത്തു വംഗത്തിൽ ജനിച്ചവന്നോ?

താപസി— ഇവൻ പുഞ്ചവംശത്തിൽ ജനിച്ചവന്നോ.

രാജാ— (താരം താരം) എന്താൻ വംഗം തന്നുയോ? അതിനാൽ ത
നോ അതുഡിപ്പും എന്താൻ മരായയുംബാഡനോ താപസിന്നു

തോന്തിയതും. പൊരവാനും അപ്രത്യേക കലാരൂപം ഇന്നു നോക്കണമെല്ലാം?

നവസൗഖ്യത്വത്തിലാദ്യമായി പാ-
ത്തവനിരക്ഷ കഴിച്ചതിനാൽ ശേഷം
അവർ പത്തികളൊന്നും ധാരാളം-
ജീവസ്ഥാനത്തിൽ വരാത്തിലെത്തിട്ടും.

20

(പ്രകാശം) ഈ ദിവ്യസ്ഥലത്തിൽ മനസ്സും സേപ്പും വരുന്നതിനും ശക്തിയിട്ടുണ്ടോ.

താപസി— അതു ശരിതന്നു. എന്നാൽ ഈ സാർലബനാൾ മാത്രം വിന്റെ അസ്ത്രസ്ത്രസംബന്ധം ഉള്ളതിനാൽ ഭേദഗതിയായ കണ്ണ പാശൻറെ ഈ അത്രമത്തിലുണ്ട് അവർ ഇവാന പ്രസിദ്ധ വിച്ഛതും.

രാജാ— (ആമഹതം) ഈ സാഹതി പിന്നൊരു അതിശയ്യേം അവകാശം കൊടുക്കണം എന്നും. (പ്രകാശം) തന്ത്രഭേദത്തി എത്തു രാജം ആണ് പത്തിയാണ്?

തയോസി— ഒരു ധാർമ്മപരിത്യാഗിയുടെ വേദ സ്ത്രീക്കുമ്പോൾ ചും ചെങ്കുത്തും.

രാജാ— (ആമഹതം) ഈ പായുന്നതു് എന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു് തന്നെ അതിനുണ്ടോ. ഈ സ്വാലഭനാൾ അഥമായുടെ വേദ ദച്ചാദിക്കളും കിലോ? അടമാവാ, പരസ്പീപ്രസംഗം ദരിഗ്യാധമാണുണ്ടോ.

കണ്ണാം താപസി— (മലംകരിപ്പിനൊരു ചൊന്ത പ്രചാരിച്ചു്) സവിദും നാ! ശക്തിലഭവണ്ണാത്ത നോക്ക!

മുഖൻ— (ഉള്ളിക്കുപാശം) എൻ്റെ അമ്മ എവിടെ?

താപസിമാർ— (ചിരിച്ചു്) മാത്രപ്രിയനായ സ്വാലഭൻ നാമസാമ്രാജ്യത്താൽ ഭക്ഷിച്ചുവോയി.

രജഞ്ചം താപസി— കണ്ണേൻ! പക്ഷിയുടെ ഭാഗി നോക്കാനോ പറത്തും.

രാജൻ— (ആമഹതം) ഈ ഓഥാൻഷാ അംഗുഡുടെ ദേവദാനി ശശി യത്

ഒയുന്നോ? ഒരു പേരു തന്നെന്ന പലപണം ഉണ്ടെല്ലോ. ഈ പേരിനും പ്രസ്താവം മരംകുറിച്ചിക്കോലെ കേവലം എന്നു തന്മുഖിച്ച വിന്നെയും വുസനിപ്പിപ്പും തന്നെയോ?

ബാലൻ— അംഖ! ഈ നല്ല മരിൽ എന്നിപ്പും വളരെ സോധിച്ച.

[കൈ റീടി കളിപ്പാട് വാങ്ങിയ്ക്കുന്നു]

ക്രാം താപസി— അരയേറു! കണ്ണതിനും കൈകയിലേ രക്ഷ കാണുന്നില്ലോ. [പതിഭ്രമിയ്ക്കുന്നു]

രംജാ— പരിഞ്ഞിപ്പേണ്ട. രക്ഷാവിതാ കിടക്കുന്നു. ബാലൻ സിംഗ് ക്ഷുദ്രിയു പിടിച്ച വലിച്ച കളിച്ചുംകൊണ്ടപ്പോൾ അരതു താഴെ വീണാഖോയി. [കനിശേഷത്തുകൂടുന്നു]

താപസിമാർ— അരയതെ! അരയതെ! (അംകീട്ട്) ഇതെന്നതാശും! ഈ ദ്രോഹം രക്ഷ കൈകയിലെടുത്തു വച്ചിരിയ്ക്കുന്നോ.

[വിനൃഥാസമാരായി നന്നായി കൈ വെച്ചുകൊണ്ട് പരസ്യരം നോക്കുന്നു]

രാജാ— എന്താണ് നിങ്ങൾ എന്നു ഇതെടുക്കുവെത്തുനു നിങ്ങൾ ആത്മാ?

ക്രാം താപസി— മഹാരാജാവു കേട്ടാലും! ഇതു ‘അപരാജിതാ’ എന്ന പ്രസിദ്ധിയുള്ള ഒരു ഭാഷയിയാണ്. ഇതിനെ ഇവ നുറം ജാതകമന്സമയത്തിൽ ശ്രവാൻ കണ്ണുപാൻ രക്ഷാത്ര പേണ ധരിപ്പിച്ചു. ഇതു താഴെ വീണാൽ ഇവനും മാത്രം വിതാക്കാനായാം ഇവനും അംലൂഡെ വേണാ അതും എടുത്തുടാ.

രാജാ— അമ്മവാ എടുത്താലോ?

ക്രാം താപസി— എടുത്താൽ ഉടനെ സപ്തമായിത്തീന് എടുത്ത അതുണ്ടെനു കടിയ്ക്കും.

രാജാ— നിങ്ങൾ എടുപ്പുണ്ടെങ്കിലും പ്രത്യുഖ്യമായി അപ്രകാരം സംഭവിച്ച കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?

താപസിമാർ— ദായോ! പലപ്പോഴിം.

രാജാ— (സഹായകരെതാംട്ടുട്ടി ആരക്കാരം) ഇപ്പോൾ ഷുണ്ണമായ മനോ രഥത്തെ ഇനി താൻ എന്തിനും അഭിനന്ദിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നു?

[ബാലൻ ആവിംഗനം ചെയ്യുന്നു]

രണ്ടാം താപസി—സുന്ധരേ! ഈ വത്തമാനാ ജപിച്ചുകൊണ്ടിരി ഫൈന ശക്രതളയോട് ചെന്ന പറയാം. [താപസിമാർ പോകി] ബാധൻ—എന്ന വിടണം. എനിക്കു് അമ്മാവുടെ അടക്കൽ പോകണാം.

രാജൻ—മകൻ! എന്നോടുകൂടിയും തന്നെ പോലീ അമ്മയേ സ ഗ്രാഫിപ്പിക്കും.

ബാധൻ—എൻ അരച്ചുപുണ്ട് ദിഷ്ടംഗവാശം; താന്ത്രി.

രംജൻ—(ചിതിച്ചുംകാണ്ട്) ഈ വിവാദം തന്നെ എനിക്കു് വേണ്ടവോ ഇം വിശ്വാസജനകമായിരിക്കുന്നു.

[എക്കവൻറിയരായ കൈനകൾ പ്രഞ്ചവിള്ളൽ.]

ശക്രതള—സപ്തമനനകൾ രക്ഷാശയിക്കു് വികാരകാരണത്താലും മാറ്റം വന്നില്ലെന്ന കേട്ടിട്ടും എനിക്കുണ്ടെന്നും ഭാഗ്യത്തിൽ വി ശ്വാസം തോന്നുന്നില്ല. അമ്മവാ, സാന്നമതി പറഞ്ഞതു പോലെ സാദവിക്കുമ്പോൾ.

രംജൻ—(കൈനകളെ കണ്ടിട്ട്) അയേ! ഇതാ താത്രംവതി കൈനതളി.

വാസന്നു രണ്ടുമതിപ്പുസരമായ്; മുതാവ-
വാസാലുണ്ണാം മിവം; ആകുലിതെതക്കവേണ്ടി;
വാസാ തുടന്തിവിടെയീവിധമെന്നും വിപ്പ-
വാസമുത്തെത്തയിവർ സാധ്യി വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രംജൻ

ശക്രതള—(പഞ്ചാന്താപവിവർഖന്നുനായ രാജാവിനെ കണ്ടിട്ട്) എന്നും ഒ താവിനെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നില്ലപ്പോ. വിനെ ഇതാരണും രക്ഷാശയിയോട് കൂടാതിരിക്കുന്ന എന്നും കണ്ണിനെ ശരീര സാസ്ത്രം കൊണ്ടു ദിഷ്ടപ്പിക്കുന്നതു്?

ബാധൻ—(അഞ്ചും അടക്കൽ ചെന്ന്) അമേു! ഇതാ അത്രോ ഒരാൾ എന്നു മക്കന്നനു പറഞ്ഞു് അലിംഗനം ചെയ്യുന്നു.

രാജൻ—എൻറു പ്രാണവല്ലാണെ! തോർ വെതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ച തുഞ്ഞുവും അനക്കുലചരിണ്ണാമമായി തീന്താപ്പോ. ഇപ്പോൾ വെതി എന്നു തെത്താവെന്നു് ഓഫിച്ചിയണ്മെന്നു തോർ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ശക്കത്തു—(ഈ രംഗം) എന്തുമെ! സമാപ്പേസില്ലോ! സമാപ്പേസില്ലോ!
വെദവാ മതിരം വിള്ളേ ഏവൻറു മേൽ ഒരു ചെള്ളു എന്നു തോ
നാനു. ഇതെന്റെ ഭർത്താവു തന്നൊ.

രംജൻ—മോഹതമസ്കന്ന വിശ്വാസയുണ്ടു തോൻ;
ഗേഹിനി! വീഴുമിങ്ങിട്ടിവാഗതയായ് വിധിശാഖ
മോഹനശാത്രി! ചാറുനബരാഗമാഴിന്തിടവേ
രോഹിനിതനനാടിന്ത്യാഫുളവായുണ്ടു ഷാഗസുവം. ഒ.൩

ശക്കത്തു—അതുമുച്ചുത്തു ഇയിച്ചാലും!
[ഐഡിപ്പാദ്ധത്യം ഹതുവാകിട്ടു മല്ല ദൗണാദിനി വിരമില്ലെന്നു]

രംജൻ— ഇതവാത്സല്യമാം റിന്റെജയാശാസനം
സ്ത്രീതമാമന്ത്രവാൽ തദ്ദീശമാശൈക്കിലും
കാത്രാക്ഷീ! ഇയിച്ചുവാതാണുലതാ—
ശ്രേപതരക്താധരം റിന്റെമാവം കാശാർക്കാനു. ഒ.൪

ബാലൻ—അാണേ? ഇതാരാണ്?

ശക്കത്തു—ക്രാന്തേ! നിന്റെ ഭാഗ്രതേം ചോദില്ലോ.

രാജൻ—(ശക്കത്തുവുടെ പാദങ്ങൾിൽ നമ്പ്പുരിച്ച്)

കരത്തു നീ കല്യാണാംഗീ! നിരാകരണാപ്രിയം;
ഇരുതരമരോ മോഹം ചേത്തല്ലിനന്നാളവായി മേ;
വരുമുക്കതമോന്തുലം പ്രോക്ഷണനാസമാളുന്നതിലും;
കരടവനാനിയും സപ്പുഭാന്തു ശിരോപ്പിതമാലയും. ഒ.൫

ശക്കത്തു—(ക്ലോനിരാക്കളി) അതുമുച്ചുത്തു എഴുന്നേൽക്കണം. എ
നെൻ ചുണ്ണാപ്രതിജ്ഞയുകമായ ജന്മാദത്രഹപാവം റപ്പോന്തു
വമായിരക്കാതിനാലും പ്രസ്തും ദണ്ഡാലുവായ അതുമുച്ചുത്തു
നും അരനും എന്നേക്കുചു അപ്രകാരം തോന്നിയതും. [രാജാ
വു എഴുന്നേക്കണം] ഭിംവിതയായ എന്നും ഹാഥം പിണനു എ
ഞ്ഞെന്നായാണ് അതുമുച്ചുത്തുവായതും?

മൂന്ന്

കേരളീയദിശാക്കന്തള്ളം

രാജാ—എന്നർ വിഷാദം കളിത്തിട്ട പിന്നു ചരയാം.

സൗരാംഗി! മോഹവശുനന്ന ഹാ! തബാധാരേ
ബിന്ദുവായ് പതിച്ചുരാൻ ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടു എന്നർ;
ഇന്നരാലുചക്ഷുലഗാഡായതണ്ണസു തുട—
ആനാതാനതാപദ്ധതിൽ നിന്നൊഴിച്ചുകൊള്ളുവാൻ. ഒരു

[ഒക്കെള്ളയുടെ ക്ഷേമനിർ തുടങ്ങുന്ന]

ശക്രാതള—(ശ്രദ്ധമാതിരം ശണ്ടിട്ട്) അഞ്ചുംതന്ത്രാ! ഇതു അ മോതിരം
പുണ്യോ?

രംജം—അതു തന്നെ. ഈ മോതിരം കണ്ണിട്ടാണെല്ലും എനിജ്ജു് കാ
മ്മഞ്ചണായതു്.

ശക്രായം—ഈ മോതിരം അരവ്യാധകപുണ്യം ചെങ്കുത്തു്? അഞ്ചുംതന്ത്രാ
നെ കാണ്റിപ്പിഡ്യുന്നതിരുള്ള സമാവത്തു നോക്കിയപ്പോൾ കാ
ണ്ടിപ്പിഡ്യും.

രാജാ—എന്നാലിനി വസന്തസമാഗമചിഹ്നമായ പുഞ്ചാത്ത ലഭി
ച്ച ലത ശോഭിഡ്യും. [മോതിരം ശൈക്ഷിയിട്ടിപ്പാൻ ഭാവിഡ്യുന്ന]

ശക്രാതള—എനിജ്ജു് ഈ മോതിരത്തിൽ വിന്ദൂസമില്ല. അഞ്ചുംതന്ത്രാ
തന്നെ തന്നെ ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നും.

മാതലി—(പ്രശ്നഗിച്ച്) ഏതവഗത്രും രാജാവിനു ധന്തപത്രിസമാഗ
മചും പുതുച്ചവദിശനവും ലഭിച്ച സംസ്ഥാപനായല്ലോ.

രംജം—ഈ ശ്രദ്ധയോലാദേവം മാനുമിത്രഭായ ഭവാൻ നിമിത്തം എ
ടിഡ്യുന്നതിനിടയായതുകൊണ്ട് അതിനെന്നർ ധമ്പതിനു് എ
നിജ്ജു് ക്രാധികമായുള്ളണ്ട്. മഹേദ്രജഗവാൻ ഈ സംഗ
തി അറിഞ്ഞതില്ലെല്ലോ.

മാതലി—(പിരിച്ചും ക്ഷാണിക്ക്) ഈശ്രേരന്മാർക്ക് അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടും
നൊണംഉള്ളതു്? രാജാവേ! വരണ്ണം. ഭഗവാൻ കല്ലുപാൻ ഭവാ
നെ പ്രതീക്ഷിഡ്യുന്നും.

രംജം—ശക്രന്തഭേദം! ക്രാന്തിനെ പ്രിഞ്ചതുകൊള്ളുക! ഭവതിശയ ദ
സിൽ നടത്തിനക്കാണ്ടു ഭഗവാനെ ചുന്ന പർബിഡ്യുന്നമന്നു
ണ്ട് എന്നർ ഇട്ടും.

ശക്രതച്ച്— അതുംബുതുനോടൊക്കെയില്ലെന്ന് മഹസനാനിയിൽ ചെല്ലുന്നതിന്റെ ഏറ്റവില്ലെന്ന് ലജ്ജയുണ്ട്.

രാജം— ലജ്ജിന്നേംബു. അതുപരിപാലനാക്കിയെങ്കിൽ അദ്ദേഹം വേണം അതിരില്ലോന്തു. വരിക തന്നെ.

[എല്ലാവും ചുറ്റി നടക്കുന്ന]

[അലിയിരുന്നുടുടർന്നുള്ള അനുപാൻ പ്രവേഗില്ലെന്നു]

കരുപാർ— (രാജാവിനെ നോക്കിട്ടു്) അല്ലെന്നു അഭിതി!

— വേതിയുടു പുത്രന്നുനാമേ പോരിൽ മുഖാർ ത്രവന്ത്രം തന്ത്രം യന്ത ദിഷ്ടംശന്തനീഷ്വാർ; ഇവന്നുട ചിലയാൽത്താൻ കാഞ്ഞേരമ്പൂം നടന്നിട്ടുവാൻ വിഭവമാത്രം കോടിമത്തായ വജ്രം.

രന്ന്

അദിതി— ഇല്ലേഖത്തിഒന്നു അതുകൂടി സംഭാവനീയമായ അന്നഭൂ വത്തോട് കൂടിക്കിരില്ലെന്നു.

മഹലി— രാജാവേ! ദേവന്മാരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരായ ഇവർ വോഹൾ മേൽ പുത്രനിവിശ്വേഷമായ സന്ദേഹങ്ങതോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരില്ലെന്നു. അടക്കാൽ ചെന്നാലും.

രംഭാ— മാതലീ!

അക്ഷാമാച്ചിംശനൂര്വ്വിതരിവരിലു.

ദ്രാദരാദിത്രുരാം;

രക്ഷാകത്താ ഗ്രിലോകില്ലവിലമവളജാം

നാമ്പരാതാഡ്രപ്പുതൻ;

ഇഷ്മാസ്തുപ്പുപാവാർ മുരഹരനിവരിൽ

ജനവാൻ വാമനാപ്പാർ;

സാക്ഷാമനാരിചദാക്ഷാധണികളിവൻ വിധി-

ഐജാനാവിട്ടുള്ള പുത്രർ.

രഘ

മഹലി— അതു മഹാത്മാക്കാൻ തന്നെ ഇവർ.

ഥാജം— (ജാടാളു് ചെന്നു്) ഇരുഡിഗവാനും അതുജണ്ഠാകരനും ദിഷ്ടാ എന്നു നിന്നുവെള്ളി രണ്ടുംപുത്രരജും നമസ്സുവില്ലെന്നു.

മട്ടപ

കേരളീയഭാഷാശാക്കന്തലി

കലുപ്പൻ— മകൻ! ഏതിൽ കാലഃ ഭ്രമിയെ രഹിച്ചാലും!
അമിതി— അപ്പതിരമനായി ഭവിച്ചാലും!
സൈനത്തെ— ഘുത്രനം ഞാനം നിങ്ങളുടെ പാദവന്ദന ചെയ്യുന്നു.
കലുപ്പൻ— ക്രൈസ്ത!

പ്രിയൻ തവാവണ്ണവനോട് തുല്യൻ;
ജയന്തത്തുല്യൻ തന്നും തപദീഷൻ;
വശം തദാന്ധിസ്ഥിതു തന്നു ചൊല്ലും—
സപശം തപമിറ്റാനിബാബന്ത്വമാക.

२४

അമിതി— ക്രൈസ്ത! ഭർത്താവിനു സ്വന്നുമതശായി ഭവിച്ചാലും. നി എൻ്റെ ഘുത്രൻ ദീഗർഭാധ്യാല്ലോട് തുടക്കിയെന്നു രണ്ട് വംശത്തി ലേജ്ഞും സങ്ഗതാഖകന്നായി ഭവിജ്ഞാട്ട. ഇരിജ്ഞിൻ!

[എല്ലാവണ്ണം കാഡ്രപാശ് അഭിശവമായി ഇരിക്കുന്നു]

കലുപ്പൻ— (എല്ലാവരെം പ്രഭേദം കുന്നം കുന്നം കുന്നം)

ശ്രൂഢാ വേദപത്രി, യപത്രുരത്നം,
സിഖാഭിലാഖൻ വിധിനു ഭവാനം;
ശ്രൂഢാ വിത്തംച വിധിഞ്ചു ദുനം—
മലു സമഃ ചേന്നതുപോലെയായി.

രം

രജേ— ഭഗവാനോ! ഭവദാഗ്രഹത്തിനേരു അന്നും ശ്രദ്ധമഹിമാവി
നാൽ എന്നിജ്ഞും അഭിജ്ഞലും മുന്പിലും ഭവദ്രം പിന്പിലു
മായി സംഭവിച്ചിരിജ്ഞുന്നു. ഭഗവാൻ ഒരു കണ്ണാലും!

പു മുന്പിലുണ്ടാം, മലമഞ്ചു പിന്പിൽ;
ജീക്ഷാത്മാപ്രാം, മു പിന്നുണ്ടാം;
ഈ മുന്പിലാം കാരണകാഞ്ചാവാ,
ആമുള്ളപ്രസാദത്തിനു മുന്നാമേ ആറി.

നൂ

മംതലി— മുഖാവായാണ ലോകമുള്ളക്കാളുടെ പ്രസാദത്തെവാ.

രജേ— ഭഗവാനോ! നിന്തിരാവടിയുടെ അഭിജ്ഞാനാക്രമിയായ ഇവരു

ഞാൻ ഗാന്ധിമാരി വിവാഹം ചെയ്തിരാൻ രേഖം കരിച്ചിട്ടും നാഥാർ പാഠകാലികളാൽ ഏറ്റവും സമീപത്തു തുട്ടി ആക്കാണ്ട് വാന്നപ്പോൾ ഭാഷ്ടക്കാകാണ്ട് സ്വീകരിപ്പാതിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ വിനിതിവാടിയുടെ സഹഗാത്രനായ കണ്ടപ്പ മഹാഷില്ല വല്ലതായ അപരാധം ചെലുപ്പോരി. പിന്നീട് ഇല്ല മൊതിരം കണ്ടിട്ട് ഇവബൈ മുമ്പിൽ വിവാഹം ചെയ്തിരാൻ കാശ്യാഖാരി ഇത്തന്നില്ലെന്നുണ്ടായി. ഇത്തന്നില്ലെന്നുണ്ടായി തോന്തനാ.

கோர விழுது எவுது சாஜமக்குள தாவூது விரா-
க்கு வரபோக்கனால் வு சாஜமோவைகள் ஸகஙவரமான்,
சுரைவழுக்கிடுதினாட வதே கஸ்தாங் விள்ளிலூ
திரக்குதொன்று சிதவியமாகைத்து பேரோவிகார்.

三

കുശ്യചന്ദ— മകൻ! നിന്റെ മേൽ തൈവാളിയുള്ളതായി രക്കിപ്പേണ്ട്.
നിന്റെ അപ്രകാരം വ്യാമോഹം ഉണ്ടായതിനും സംഗതി
കേടുകൊണ്ടാലോ—

രാജു— എന്ന് അവക്കിതനായിരിപ്പുന്ന.

கனுவாஷ்— அறஸ்பரைப்பித்திரென்ற ஸமிபத்து வினங் மேனக கி
ளாக் உபேசுக்கிழுப்பூட் கைநெலை தூக்கிச்சுக்கொள்ளுக் கூடி
தியுக் குறிச்சுத் திருப்போர்த்துவா தீவாஸுவிரென்ற கை
பத்தாலாளர் ஸுப்பிரியாய ஹீ ஸஹயங்காரிணியை வ
ரிணிதழுவுவென்னால் காங்கிலிபுாதெ வி விரைக்கிடுவதை
நூ அறங்குமிகுவத்தால் கூடு கூவா விவத்திழூநாதா
வளைங் புளியியாஸுக்கிரெக்காள்ளுக் கொன் அரிசென்ற.

രാജറ— (എല്ല പ്രസാദത്താടക്കുമ) എന്നാൻ ലോകാവധിയിൽ നിന്നും മുക്തനായി.

ശക്കര്ത്തു— (അമരഗതം) അവും! ഭർത്താവു് അകാരണമായിട്ടല്ലപ്പോൾ ഏതൊന്നു ഉപയോഗിച്ചതു്. അരബ്യാഗിജ്ഞു് ഒന്നാൽതന്നെ രാഖ്മാഡി പ്ലാസിക്കേം, വിരഹത്താൽ മുഹൂറ്റദശയായിരുന്ന സമയ തന്ത്യാഗിരിജ്ഞാനാ ശാപം പ്രാപ്തമായതു്. ‘ഒരു വേള ഭർത്താവു കിണ്ണാ കാണിക്കു് രാഖ്മാഡിക്കുന്നാൽ തും മുതിരു കാണി

‘ജുണം’ എന്ന തോഴിമാർ എന്നോട് പാശ്രതത്ത് ഈതു കരതി യാണോ.

കല്ലുപൻ— (ഒക്കുള്ളൈ നോക്കി) കണ്ണത! കാഞ്ച മനസ്സിലായ ഫ്ലോ. ഭത്താവിനെക്കുറിച്ചു മനസ്സാച്ചം കൊം തോന്നാജത്തു്.

ഭ്രംഗരഹാപഗതസ്തി കർണ്ണനാം പതി നിന്നെ ഏടിഞ്ഞു; ഭ്രംഗരലീലപേതവിമോഹനിവൻ തപദയിനിനിഡിനിഡി; യുസ്തിത്തുപിഡാജോരു ദപ്പംനാപുജമതിൽ പ്രതിനിഡിവോ നോ സരതി; സ്വീടമായതഴക്ക തുടങ്ങിലതിൽ തെളിയുന്നു. ൨୧

രാജൻ— നിന്തിയവടി അരങ്ങൾ ചെയ്തു ശരിതനെ.

കല്ലുപൻ— മകൻ! ഞാൻ യഥാവിധി ജാതകംഖ്മാചികർ ചെയ്തി രിജുന ഈ പുത്രൻ നിന്നുൽ അഭിനന്ദിതനാജോ?

രാജൻ— ഭഗവാനേ! ഇവക്കലഫ്ലോ എന്റെ വംശപ്രതിഷ്ഠ.

[ബംബരെ ഒക്കെക്കാണ്ടു അക്കിക്കുന്നു]

കല്ലുപൻ— ഇവനെ ഭാവിക്കായ ചക്രവർത്തി എന്നറിഞ്ഞുകൊംപാക.

ഗതപാ തെരതിൽ വാനിലുടെയതിലംലിച്ചുചിയേഴും ജവാൽ ജിതപാ വിജുപമാകവേ വിചുലഭാം കീര്ത്തിജുവിം പാത്രമാം; സതപാരാം ദമനോന സവ്വദമനാപ്രാന ലഭിച്ചിപ്പോഴേ കൃതപാ ഭ്രംഗരണം പുനർത്തനെന്നുള്ളിരുത്തു പേര് നേടിഞ്ഞാ. ൨୧

രാജൻ— നിന്തിയവടിജാൽ കൃതസാന്ന്ദ്രരനായ ഇവനിൽ ഇതെ ഫ്ലോം സംഭാവ്യമായിത്തന്നെ ഞാൻ വിചാരിജുനു.

അടക്കിനി— ഭഗവാനേ! കണ്പാൻറു അട്ടക്കൽ അരുളുച്ചു പുത്രിയു ദു മനോരമം സാധിച്ചു എന്നുള്ള ഈ പുത്രാന്താ അരിയി ജുണംജോ? പുത്രിയേക്കുറിച്ചു വാതസല്പുമുള്ള മേനക ഇവിടെ തന്നെന എന്നു ശ്രദ്ധിച്ചിച്ചു താമസിജുനാണെല്ലോ.

ശക്രതസ്തി— (ഉമരഗതം) എന്റെ അതുഗുഹാത്തതനെ ഭഗവതി കഴുപ്പിച്ചുപ്പോ.

കല്ലുപൻ— തവള്ളുക്കിക്കാണ്ട് ഇതൊക്കയും അട്ടേമും അറിവിന്തി രിജീനാ.

രാജാ— അതുകൊണ്ട് തന്നെ അതിരിജ്ഞാം മഹാഷി എന്നോക്കരിച്ചു അധികം കോപിജ്ഞാത്തതു്.

കല്ലുപൻ— ഏകിലും ഈ സന്ദേശവത്തമാനാ നാം പരഞ്ഞയ ആം അറിയിരിജ്ഞേണ്ടതു് ഉചിതമാത്രേ. അരവിടെ?

ശിശ്രൂൾ— (ഫുവേഗിച്ച) ശ്രദ്ധാനന്ദാ! ഇതാ ഞാൻ ഇവിടെ ഉണ്ട്.

കല്ലുപൻ— ഗാലവാ! ഇപ്പോൾത്തന്നെ അക്കാശമാദ്ദേശം പോ യി ഈപരിപുത്രിയിൽ ജാതനസ്തിയായ ഭിഷ്ണവന്റെ പുത്രസ ഹിതയായ ശൈത്യാഭ്യ പ്രതിഗ്രഹിച്ച എന്നാഴു പ്രിയവാ ത്തബ്ദം ഞാൻ പരഞ്ഞയച്ചതായി തന്റെവാൻ കണ്പരെ ഗ്രഹിപ്പിജ്ഞാനം.

ശിശ്രൂൾ— ശ്രദ്ധാനന്ദാ കൂട്ടനാവോലെ ചെയ്യാം.

[പോയി]

കല്ലുപൻ— മകനേ! ഭിഷ്ണവന്താ! നീയും പുത്രഭായ്യാസങ്കമതനായി സ വാവായ അത്വണ്ണാലും മെത്തിൽ കുറി രാജധാനിയി ലേജ്ഞ ചുറപ്പുടിലും.

രാജാ— ശ്രദ്ധാനന്ദാ അതജ്ഞാപ്രകാരം ചെയ്യാം.

കല്ലുപൻ—

ഭാവത്ക്കാപ്രജകർണ്ണ മുഖ്യി വഴിപോലുണ്ടാക്കണം വാസവൻ; ദേവനാക്കി ഭവാനിശ്ചിവിധിയാൽ സത്തുജ്ഞി വർക്കീടുണം; ഇംവണ്ണാം സ്വന്തുകാലമിന്ത്യേഭയലോകാനന്തരം മാം ഭാവത്തോട് വസിജ്ഞ നിങ്ങൾ സുവമായഭ്യോന്നുസാപ്യാനവിതം.

രാജാ— ഒഗവാനേ! ധമാശക്തി ശ്രേയസ്സിനായിക്കാണ്ട് പ്രയത്നം ചെയ്യാം.

കല്ലുപൻ— മകനേ! ഇനിയും നിന്നക്ക് എത്തു പ്രിയത്തയാണ് ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു്?

ରାଜୀ— ଶୋଭାଗୀର ଅନୁରାଗମତୀରେ ଏହିପିଲ୍ଲେ ସପ୍ତପ୍ରିୟଙ୍କ ଯି
ଲିଚ୍ଛି. ଲୁଗିଲୁଙ୍କ ନିର୍ମିତିରେ ଅନୁରାଗମିଲ୍ଲେଙ୍କରିଳେ ଲୁହି
ଜୀବ ଏହିକିମେ ଲୁପ୍ରକାରଂ ଦେଖିଲ୍ଲେବାଟି.

(ଭରତବାକ୍ତିଃ)

ଗନ୍ଧାରାନ୍ତରଚାନନ୍ଦପ୍ରାଫିଂ ଜଗମିତେକାର୍ତ୍ତାନତ ଦେଖିଲ୍ଲେବାଙ୍ମ;
ସନ୍ଦର୍ଭରେ ରାଜପତିଲ୍ଲେ ମହିମାଵଳ୍ପିଦୁଇ ବାକିବାଙ୍ମ;
ଜଗତ୍ପତ୍ରମଯମାଯୋରାମଯମକାରି ମୋହମମଜଲୀରବାଙ୍ମ
ଚିନ୍ମଯନ୍ତି ମମ ତୁ ନୀଲଲୋହାମିତନମେହଶେଷତିଯରନୀଶ୍ରଦ୍ଧାରୀର ନାମ. ଏ ଉ

[ପିଲ୍ଲେବାଙ୍ମ ପୋଖି]

ശ്രീ

ശാക്തത്തളി പ്രാപ്തികാനം.

ക്ലാം അർഹം

ദ്രോ-ഥ. ഡാതാ ആരുടു ചമർ ഉടക്കം=ലുഹാവ് അല്ലെങ്കിൽ
സൗഖ്യിച്ച വൈജ്ഞം ‘അപ എവ സനജ്ജുഭ’ എന്ന മാവചനപ്രകാരം ലുഹസ്സു
എക്കിയ അല്ലെങ്കിൽ വൈജ്ഞമാക്കുന്നു. ദിവ്യം (അവസ്ഥം) പിന്നീട്, ധവി
ധാമിയിലാം പിതിവേഹാത്മാ=ഒവിസ്സ=ഓഹാമിജ്ജുന അനനം. അതു വധിജ്ജു
നു അണി. ‘അണിമുഖം ചെവ ദേവശ’ എന്ന പ്രമാണത്താൽ ധാരാളി ത്രിയക്ക്
ഴിൽ ദേവനാരം ഉച്ചേശിച്ചുജ്ഞ ശാശം അണിയിൽ ഓഹാമിജ്ജുണമെന്നം, അണി
അതിനെ അവക്ഷേ എന്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നു എന്നം രാത്രിപ്പത്തും.

ദേഹാത്മ-ദേഹം ചെയ്യുന്ന യജമാനൻ.

കാലം കുറിജ്ഞും രവിഗ്രഹിക്കം-പകൽ എന്നം റാത്രി എന്നമുഖ്യ സന്ധി
ം സൃഷ്ടിപ്പിജ്ജുന നൃത്താം ചന്ദ്രാം.

ഇഗദപ്രാപിവം-എല്ലം വോക്തതിലം വ്യംവിച്ചിരിജ്ജുന അക്കംഡം.

നാദലപക്ഷിം-നാദം (ഈബ്രാ) കൈവഞ്ഞ ലക്ഷ്മിക്കു (അവിയ) പ്ലൈഡണ്ണു
നുത്ത്. ‘ഈബ്രാമാശഡാദാം’,

ഭ്രതാളി.....തി-എല്ലാ ഇത്തുകൾക്കം കുറം തിപ്പത്തിസ്ഥാനമായ.

പുമിവി-ഭ്രി.

പ്രാണാദം-പ്രാണാജ്ഞക്കൈ ഭാനം ചെയ്യുന്നാൻ (ആയ) മാനതൻ=വായു.
(വായുവിനേക്കുണ്ണാം) എപ്പോ പ്രാണാക്കളം ഷീവിജ്ജുനത്’).

എതാവ.....കർ-ഭാഗമൊന്നു വ്യക്തങ്ങളായ എടു മുത്തിക്കേണ്ടത്തിട്ടി
യവൻ (ഈവൻ) എന്നത്മം, റിവൻ അഞ്ചുത്തിയരഹാണ്ണുനു ലുഹാണാം ധുരാ
ണ്ണത്തിൽ ഇലുക്കരം ചാഞ്ചിരിജ്ജുന—

വേൻ, അപൻ, പത്രചതി, ഇംഗാനൻ, മഹാദേവൻ, ഭീമൻ, സവൻ, ഉഗൻ,
ജലനൃത്തി- അണി- യജമാനൻ- സൃഷ്ടൻ- ചന്ദ്രൻ- അക്കാണം- ധ്യിവി. വായു-

(ହୁନ୍ତାରଙ୍ଗି) ଉଲାକିଟଖୋଗୁଳୁକାଣଦିପିକ୍ଷା ଉଚ୍ଚଯବାଳ (ଗାମଳ)
ହୁଣପାଳ ସତ୍ତ୍ଵବ୍ୟାପିକରେ କାନ୍ତାରକାରୀଙ୍କ ଘିନ୍ଦା ଅନ୍ଧାରୀଙ୍କୁ

മുഖ്യസരാവുത്താ

‘എഴുപറ്റം മുന്ന് വിന്നും മ-ഡ-റ-ന-യ-യ-യം സ്രൂശമരാവുന്നതമാകിം’

‘ନାହିଁଲେଖିଲାଗଣୀ’ ‘ଆଜିଗରହାର୍ତ୍ତ କୁଣ୍ଡାରୁପଃ ଦ୍ରୋକଃ କାଵ୍ୟାରମ୍ଭମ୍ବୁଦ୍ଧ
କଥି ନାହିଁ.’ ଏହି ଭାବରୁମାନଙ୍କିରିଛୁ ହୁଏ ନାହିଁରେଖିଲାଗଣୀ ଆଜିନିପିଚନରୁପ
ମାତ୍ର ଚେତ୍ତିରେଖିଲାଗଣୀ. ‘ଉପକଟକଶୁଳାର୍ଥ ନାନାକେ କାର୍ତ୍ତରକାରୀଙ୍କ’
ଏହିଙ୍କ ଆଜି ପିଚନା. ନାହିଁ ବାସିକଷଣ ହୁଏ ଭାରତବ୍ସୟତାଙ୍କିମ ଆଯିପରି
ଯାଏ ରୀଗର ଫରତକରି ଉଠିପରତି ନାଟକାଳତତ୍ତ୍ଵର ପ୍ରସ୍ତାଵିଜ୍ଞାନତିକାରୀ ଉପ
କଟକଶୁଲାର୍ଥ’ ଏହିଙ୍କ ପରଂ ଦୃଶ୍ୟିକଷଣ. ଅଭିନାଶ କାଵ୍ୟାରମ୍ଭମ୍ବୁଦ୍ଧଚାନ୍ଦୁଣାଟିକାରୀ.
ହୁଏ ପରିଷରେକ୍ଷ୍ୟାଂ ଆନ୍ତର୍ମାନକିରଣରେ ବେଳାନ୍ତିରୁ ମିଳି ଭାଗିନୀରୁ ଘୃଂଘୃତା
କରି ପରିଷରାଣାଟି. ଏହିନାହିଁ ଜୀବ ଦ୍ଵୀପିଶ୍ଚକଲ୍ଲିନାକର୍ତ୍ତାକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହୁଏଇବ ବିବରି
କରିପିଲା. ହୁଣିନାଂ ଧୂରେ ‘ଯାତାଯା’ ଏହିଙ୍କ ସମ୍ମର୍ମାନାବୁକ ‘ମ-ଶଳା’ କଥା
ଟାଙ୍କ ନାହିଁ ଆରାକିବୁତିକାରୀ ‘ତକ୍ଷମଂ ସମ୍ମର୍ମାନର ମରଣୋତ୍ତମିରେବତା’
ଏହିଙ୍କ ପ୍ରମାଣାରକାରୀ ଆଜିନିପିଚନାର ମାରାକ୍ଷାବୁନ୍ଦୁ ଦୃଶ୍ୟିତମାଣି.

സുരൂയാരൻ-സുതാ യരിജ്ജനവൻ. (നാടകത്തിന്റെ സകല ചുമതല ആം അംപ്പിജ്ജനവൻ) എന്നതാണ്. ഒമ്പാട്ടിൽ ആമരം തെറ്റാതെ ചുക്കാൻ ചിട്ടി ജീന സ്വാക്ഷിന്മേച്ചപ്പാശ നാടകത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ ആധാരി.

କଟି-ସ୍ଵତ୍ରଯାରଗେର ଭାଷ୍ଟ. କଟିଯୁ ସ୍ଵତ୍ରଯାରଙ୍ଗ ତମିଲ ଅତ୍ୟ ଏହିଙ୍କା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏହିଙ୍କା ବ୍ୟାପାରକାରୀଙ୍କାରୀଙ୍କ ସଂବଳ୍ୟଙ୍କ ଚିତ୍ରାଯାଣା ପଠିବୁ.

அரசினுடையாகவுள்ளது என்றால் காலதை விட விரும்புகிறது என்று கூற விரும்புகிறது. மேல் காக்கப்படும் பூர்வாவிகளை கண் மொழிரை ஹூ காக்கத்திலே கமரவை ஸ்விங் காயிச்சாகாய காலங்கும் பரஸ்பர ஸஂவங்கி ஜனிப்பிழ் காவசர ண்டிக் குதமுஸாகப்பிறைய கண் (அரசினுடையாக) காட்சால்மாலை வம்யூனி கால் ஹூ காக்கத்திர் அது காலம் பூர்விலும்மாய்த்தீங்க.

நாதனாட்கா-கமலை ஸபாரஸுங்கெள்ளுக் கவிக்குடை (நில-காஷா
நறகவிக்குடை) மஹிமசொள்ளு; விழிச்சு கேரளதொலையில் அபைத்தமாய
வுதுமயங்கு ‘நாத’ என விரைவாக யுகநமாயி விழுக்கா. கமாந்திரு கா
வாஜ்ஜாநத்தினங் ‘நாட்கா’ ஆதிரா உக்கல்லூர்

“പാ വിൽ കീ.എൻ പരമ്പരന്ന വിഷയം വേഗം, കമ്മന്നായ കൺഫിറേഷണാ ഫയൽക്കിട്ടു രൂപത്തിലേണ്ട ചേസ്റ്റിക്കണ്ണം ദിവ്യജ്ഞം,

ವಿರಂ ತಾಗಿಯಾಗ ರಸಂ ವಿಖಾನಾಂ ಶ್ರಂಣಾರಹಕಣಾಲುಹಾಂ,
ಸಪಾರಸ್ಯಂ ಪೆಡಿಕಣಾಮ, ಹಂ ಚಿಯಡಿಪಿಗೊ ಕೀಕಾಪ್ರಾಳರ-
ಅಗ್ರಹಣ್ಣು ರಮತಾಜುಖಣಾರಿತಿವುತಿತಾಪಿರಲುಷ್ಟಾಡನೆ
ಒಚ್ಚು ಪೋಹ ತ್ರಿಕ್ಕಿಂದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿ ಕಾಯಣಂ ಸಪ್ತಪ್ರಮಾಯಿರ್ತಾಂ
ಸಂಸಿಫ್ಳಣಾಂ ಸಂಸಿಯಣ್ಣಂ ವಿಷ್ಣುಂಡಾಡಿಯಿಲುಗಣವ್ಯಂ
ಪರಾಂಕಾಡಿಕಿತ್ತಂಗಣಪಿ ಗಾಂಗಾಂಡಾಷಾಲ್ಪಾರಾವ್ಯಂ
ಮಹಣಿಖಾತಿ ನಂಡಂ ಸಪ್ತಪ್ರಮಾಯಂ ಸಂಗಾಡಾಡಿಷ್ಟಂ
ಇಂಖಣಾಗಣಂ ಲಕ್ಷಣಣಪ್ಪೆ ಸಾರಕ.ತತ್ತಿಗೊ ತ್ರಿಕಣಾಂ.”

ಎಂಂಗ ನಂಡಕಲಪಣಣಾಂ.

ಸಂಪಾದಿಯಾಗಾ-ಕೋಪ್ತಪ್ರತಿಕ್ಕಾ=ವರ್ತಿಂತ್ರಿಕ್ಕಾ.

ಡ್ರೋ. ವಿಶಿಂಥಾಗಾಂ-ತಾರಿವು. ಶಿಕ್ಷಣ-ಾಂತ್ರಾಸಂ. ವಿಂದ್ರಾಸಂ.
‘ಹುಗಣತಿಗೆ ಹುಗಣತು ಮಹಿ’ ಎಂಂಖ್ಯಾ ವೆಬಾಯಂ. ಅಪ್ರತಿಷ್ಠಾ(ಷ್ಟಾಸ ಏ) ಅತ್ಯಂತ
ವಿಕಿಷ (ತಹಿತ ತರಗಾ) ಇತ್ಯಾವಾ’ ಏತು ಗಾಗಾ ಪರಿಪೂರ್ಣಂಹಿಂಗಣಾಲ್ಪಂ ವಿಲಪಾಗಾಹ
ಉರಿವಖ್ಯಾವೆ ಅವಿನ ಭೋಂ.ಸಂಹಾರಾಂಗಾಹಕ.ಷ್ಟಾಪ್ತಾ ಏಂಗಾಂ ಈವಾನ ತರಗಂ ತರಗಂ
ಹಿತ್ತಾಫೆಹಿತ್ತಾ ವಿಂದ್ರಾಸಾಂಗಾಹಕ.ಷ್ಟಾಪ್ತಾ ಏಂಗಾಂ ಸಂರಂ.

ಆತ್ತ-ಸಂವಾಸರತ್ತಪಮಾಯ ಪಾತ್ರಾಂತಿಕ ಮಾಸಿಕಾಕ್ಷಣ ಡೆಹಾಡೆಹಂಗಣಾಸಿತ್ತಾ
ಹುಂರಾಂತಿಕ ಮಾಸಮಾಯ, ಡೊಗಂ ಚರಯ್ಯಿತ್ತಪ್ರತಿತಿ.ತ ಕಾರೆ ಹಾಗಣತಿಗಾಂತ್ತಾ ಪೋರ್. ಹುಂ
ಡೊತವಣಣತಿಪ್ಪ ಮಂಡಾಸಂ ದುರಂತ ಹುಂರಾಂತಿಕ ಮಾಸಣಪಿ ದುರಿಷ್ಟಾ— ವಾಸಿತಂ, ಗ್ರೀ
ಷ್ಯಂ, ವಂಂತಂ, ಶರಹಂ, ರಘಮಣಂ, ಹಿಗಿರಾ ಎಂಗಾ ಅತ್ಯಾ ಆತ್ತಕಂ ಅತಿಕಾ.

ಡ್ರೋ. ಪಾಲಪ್ರಸಾಗಣಿ-ಪಾಲ (ಪಾತಿರಿಪುಕಷ್ಟ)ಪ್ರಜ್ಞತಿಂಗಣ
ವಾಸಾಂಫಾಕ್ಷತ್ತಪಿತ್ತಾ. ವಾಗಾಗತವಾತಂ-ಕಾತ್ತಿಪಿಗಿಗೊ ವೀತ್ತಾನ ಕಾಂತ. ಗ್ರೀ
ಷ್ಯಾಜ್ಞತ್ವಪಿತಾ ವಾತ್ತಪಿಕಾ ಹುಂ ಪಲ್ಪಾತಿಕಿ ವಾಗಾ ಹಂಹಾಲಣತಿವೆಲ ಸಪಾವವರೆಹ್ಲಾಂ
ತಾಂತರಮಾಯ, ವಾತ್ತಪಿತ್ತಾಂತಿಪಿಗಾಂತಾಲ್ಪಂ ನಂತಿತ ಸಂಂಗಿತವಾಸಾಣಾಲ್ಪಂ ಪಾತ್ರ
ಹಿತ್ತಾ ಈರಣಪ್ತಾ ತ್ರಿಕಿತಿಂಗಣವಂ ಚಿತ್ರಣತಿರಲ್ಪಾಸಾದ್ವಾಯಂಪಿತ್ತಾ ತಗಿ
ಮಹಣಪಿತ್ತಾಂತಾ. ಹಿತ್ತಾ ಈತ್ತಪ್ರಮಣಪ್ಪಾಗಾ ಸಂರಂ.

‘ತ್ವಾಲ್ಪಂ ವಸಾತತಿಲಹಂ ತಣಾ ಇಗಂ ಗಂ’

ಡ್ರೋ. :ಸ್ವಾರತ್ತತ-ಡೊಕಿಪಣಾತ್ತ. ಹಂಗಾಂ.....ಪೋಲಪಂ-ಹಂಗಾ
ಹಂಗಾಯ (ಹಂಗಾರಂ) ಅಷ್ಟಿಕಾಂ ಅಗ್ರಾಂತಾಂ ಪೋಲಪಂ (ತ್ರಿ) ಅತ್ಯ. ಶಿತಿಪಿ
ಹಂಗಾಂ-ಹಂಗಾರಿಪಿಯಾಂಪ್ರಾವು. ಪ್ರಂಪಾಂಗಣಪಿ-ಎಂತಿಪಂ. ಕಾಗಿಂಣಾ ತಿರೀ

ಷಟ್ಕಾಸುಮಾ ಅತ್ಯಂತ ಶಿವಾಯತಿಗಾಹ ಅತ್ಯ ಕಣ್ಣಿರೆಬ್ರಹ್ಮಣ್ಣ ಬೆವಬಿಂಧಿತ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನಾಗಿ ನಾಗಿರೆಪ್ಲಾಫೆಯ್ಲ್ಯಾಂಕಿನ ರಚಿತ್ಯ ವಹುರೆ ಸಾಂಖ್ಯಾಗಂತಿಲ್ಲ. ವಾಂಶವ್ಯ
ಮಾಂಸಾ ಬೆವಬಿಂಧಿತ ಅಂಣಿಯಾಗಿ ಏಗಾ ಸಾರಾ. ಪಣ್ಣ ಗ್ರ್ಯಾಂಕ್ರಿಪ್ತಿ ರಳಿತ್ತಿ
ಅಂತ ಏ ಪ್ರಕಾಶ ಹೃದಾತ ಬೆವಬಿಂಧಿತ ಪ್ರಜ್ಞಾಣ್ಣ ತಿಂಡಿಕಂಥಿತ ಅಂಭಜಾರಮಾ
ಯಿ ಗಣಿತ್ಯಾಂಕಾ. ‘ಸಂಜ್ಞಾ ಕರ್ಣಿಣಿ ಇಗ ಮಣಿಣಿಂಧಿಣಿ’

ಫ್ರೋ-ಥ. ವೆತ್ತಾನ್ನು ಕಂಚ್ ಕಾ-ಮಣಿನ್ನು ಮಾಂಡಾಗಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪರಿಷ್ಣಿತ
ತತ ಪಿಟಿತ್ಯ ಸಪವಾತ್ತು ನಾ ನಾಶಾಗಾತ್ತ’ (ಅತ್ಯ ಶ ಪ್ರಿ ಸಪರಣಾಹ)

ಹೃತ ಗಾಹು-ತಾರಿಷ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ- (ಈತಿತ ಲಕ್ಷಿತ್ಯಾಂಪಾಯಿ)

ಸ್ವೀತ ಸ್ವರ್ಪಾ- ಅಲಿಕಂಹಾಯಿ ವಂಚಿತ್ಯಾಂಪಾಯ ವೆಪ್ಪಂ- ಏಂಜೆ ಮಾನಿಗಾಹ
ಶೋಂಗಾಂತ್ರಾಂತಾಂತ್ರಾ- ವಾಂಶವಂತಿತ ಇಗಿತ್ಯಾಂಪಾಯ (ಅತ ಗ್ರಂಥ) ಕಿ
ಹೊಂತಾನ್ ಎಂಂಪೋಲೆ ಏಗಾ ಅಂಪಾಯ. ‘ಕೆತ್ತಿಲ್ಲಿಗ್ರಂತಾಂತ್ರಾ ತತಂ ಜಗಂ ಗಂ’

ಇವಿಡ ನಟ್ಟಿಗ್ನಾತ್ಯಾರಮಾಂಕದ ಸಂಖಾರಾವಸಾಗಂತಿತಿ-

‘ಘ್ರೀತಸ್ವರ್ಪಂ ಏಂಜೆ ವಾಂಶಿಗ್ರಂತಾರಿಷ್ಣಾವೋಲೆ’
ಎಂಜೆ ತಾಯಾ ಕಾಂಗ್ರಂತಾಕಾರ ಗ್ರಂತಿಪ್ರಿಷ್ಣಾಗಾ. ಅಂತ್ರಾ ತಮಾಯ ಕಂಬಾವಂತ್ರಾವಿ
ಹೆಗ ಗ್ರಂತಿಪ್ರಿಷ್ಣಾ ಹೂ ದೋತಿತಿಗೆ ‘ಪ್ರಾಂತ್ರಾವಂ’ ಎಗಾ ಪೋ.

ಕಿ ಮ ೧ ಠ ೦ ಕ ೦.

(೧೩೦—ಕಾಂಪಮಹಂತಿಯಾದ ಅತ ಶ್ರಮಂತಿಗಾ ಸಮೀಪಾಂತ್ರಾ ವಾಂಪ್ರಾಪಂತಿತ
ಹಿತ ದೊಂಪಂತಿಯಾದಾಂತ್ರಾ ವೆಟಿಷ್ಣಾಯ) ರಂತಿತಿತ ಸಂತುರಿಷಾಗಾತ್ತು, ಅಂಗಾದ
ರಂ ಮಹಂತಿಮಂಕದ ಅತಿಂದಿಯಂತಿತಾತ್ ತ್ರಿತಿ ಅತ ಶ್ರಮಂತಿತಿತ ಬೆಗಾ ಶಕಂತಿತಾಯ
ಕಾಂಪಾಗಾತ್ತು)

ಪ್ರಾಂತ್ರಾವಾಗಾಗಾರಾ ಸಮಾಗಾಯ ಕಾಯ ರಾಜಾವು ರಮಾತ್ರಾಮಾಂಯಿ ರಂಗ
ತತಿತ ಪ್ರಾಂತ್ರಾವಾಗಾ ಯಾಕ್ರಂ ದುರಂ ರ್ಯ-೨೦ ಅಂತ ರಾತಿತ ‘ರಾಜಾವುಂ ವಿಕ್ರಿಷಿತಂ ಚ
ದೊ ನಟಾ ಲಾಂಗಾಯಪಾತಿತಿರಿಷ್ಣಾಗಾ’ ಎಗಾತ್ತು ಡಂಗಂ ವರರ—‘ಗಾಂಧಾರಮಂರಸ
ಮಾಂತ್ರಾ ವಿಕಾಂಪಾತಿಯ ಗಾಂ ದುವಂ’ ಎಗಾತ್ತು ವಕಂಗಾಮಾಂಸರ್ತಾಂ ‘ದುವಸ
ಸಾಿ’ ಅತ ಕಾಗ.

‘ದುವಂ, ಪ್ರತಿದುವಾ, ಗಳ್ಳಾ, ಸಾವಮಾರ್ಣಾ, ಮ ಸಂಹಿತಿಃ’ ಎಗಾ
ಅಂತ್ರಾ ಸಸಿಕಂತ್ರಾ ಗಳ್ಳಾ. ಅತಿತ ದುಂಪಾವಾಗಾ ದುವಾಸಸಾ| ಪೋಹ ಮಂಡ ರಂಧ ಸ
ಸಿಕಂತ್ರಾ ಲಂತಾಗಾಂತ್ರಾ ಅವ ಸರ ತಿತ್ತಂ ತಾತತ್ತು ಘಟಾತಿತ ವಿವರಾಂತ್ರಾ
ಗಾಂ. ಪ್ರತಿ ಅಂಗಂ ಶ್ರತಾಯ ಮಂಡ ಅಂವಾಗಾರವಕಂಗಾಂತ್ರಾ ಸಾಗಿತ್ತಾಂ

എടു അംഗങ്ങളെക്കും സന്ധിലക്ഷണം മാത്രം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. മുഖം സിയുടെ ലക്ഷണമായ ‘വീഴഞ്ഞപ്പത്തി’ എന്ന ഭാഗം ‘സവർജ്ജ ചക്രവർത്തിയായ പുത്രനെ ലടിച്ചുവബ്ദം’ എന്നും, ‘അംഗദുഹം ഇപ്പോൾതന്നെന്ന ഒഴുക്കുത്തിരിയേണ്ടി’ എന്നും മാതൃജീ ഭാഗങ്ങളാൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

അനന്തരം നായകലക്ഷണം—

‘മഹാസ്ത്രപതിഗംഡിരാ ക്ഷമാവാനവിഷയനഃ
സ്ഥിരോ നിത്യസാമജ്ഞാരാ ഡീരോഭാദേശാ ദ്വാന്തകഃ.’

എന്ന വവറാലുകാരം ഡീരോഭാദേശായ ഭാഗം ഷന്തി മഹാകാശ്ചം, കാലാംശ്ചം ഭാക്ഷിം സ്ത്രാധ മാരം ഇതുമനായകലക്ഷണങ്ങളിം റിക്കണ്ടിരിക്കുന്ന എന്ന് താത്ത്വ സ്ഥാപിക്കുന്ന സ്ഫുരജ്ഞമായി കാണാം.

രംസം- ഏംഗാരജമാ വീരരൂഹ നാടകത്തിൽ അംഗിയായ രംസമായിരിക്കണമെന്നാണ്.

‘എംഗാരവിരക്കണാത്മകമാസ്ത്രയാനഃഃ

ബീജസ്ത്രാദിരാഹാന്തു്’ എന്ന കണ്ഠപ്പത്ര രംസങ്ങളിൽ ആല്പത്തത്രം സവർജ്ജയാനവുമായ ‘ഗ്രൂംഗാരം’ തന്നെ ഇംഗാരത്തിൽ പ്രമാണം മുതൽ സ്ഫുരിച്ച് അങ്ഗേക്കേ അംഗം വരെ ആല്പത്തവസാനം ഫറിക്കുന്നു.

ട്രോ- നു- അധിക്ക്രമാവം- ഞാഞ്ചാവിട്ടിരിക്കുന്ന വില്ല. സമാശം- എതിരായി. മവമുശാനാഗൻ- യാഗാളുന്നതെ അനന്തരമിച്ചുവൻ. ‘ഭക്ഷയാഗത്തിൽ സഹിച്ചവിയെ ക്ഷേപി അവമാനിക്കുന്നിരിതം അമംഗിതനായ ദിവൻ യാഗത്തെ ധ്യാനക്കുന്ന ചെമ്പും ചെന്തപ്പേരും യാഗം മുത്രുപം ധരിച്ച് ദാടിപ്പോക്കും അരിക്കുവയിലുണ്ടായി ദിവൻ പിള്ളടക്ക് ദാടകയും വെയ്ക്കു’ എന്ന പുരാണം. പിന്നകിട- പിന്നകം എന്ന വില്ല ധരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ (ഡിവൻ).

ട്രോ- ഓ- അരിന്നപാദം-എ(അവ്യയം) അടിക്കുടി-

കണ്ണനാ.....തമാക്കിയും- പിന്നിൽ നിന്നും രാജാവു വിട്ടുന്ന ബബ്ബം ദ്വൈപ്പാഗാളം-കൊഴുമല്ലോ എന്ന ഭയംകരക്കാണ്ടി വ്യാകലനായി മുഖം തിരിച്ചു ശരീരമെല്ലാം ഉള്ളിലേജ്ജു ചുള്ളിക്കിക്കുന്നുണ്ട്. വിപ്പുതാസ്യമായ്- വാ ത്രുംബം. പാമി- (സ-എ) മാർത്തിൽ- കാതിച്ചു ചാട്ടുന്നോടു കാണം മാത്രം ക്ഷണാനുരം നിലന്നു തൊട്ടി ചും ശരിക്കുസമയവും ആക്കാഡമിക്ക് സ്ഥിരിച്ചെല്ലാതായി തോന്നുന്ന എന്നു ഭാവം. ‘രം നാരം നാരാരം നാരാരം വഞ്ചമെങ്കിലേം കിസ്തുമമണ്ണപീ?

ପେଡ଼ି ପିଟିଛୁ ମାନ୍ ହାତକାତିଳେଣା ସପଦାଵଂ ବିଶିଷ୍ଟମାତ୍ରୀ ବଣ୍ଣିଶିରିଜ୍ଞ
କାତିଗାଲ ସପଦାଵେକ୍ଷତି ଏହି ଗା ଅବକ୍ଷାରା.

ଫ୍ରେର୍ - ଶ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧପୁଣ୍ୟକୁଟୀଶ୍ଵରାଚାର୍ଯ୍ୟ - ବୁରୁଷକାଳ-କହିଲୁ - ଆତିଗାଲ ହୁକ୍କିମ
ରିକ୍ଷିଷ୍ଟୁଟ୍ରୁଟ୍ରୁ - ରଙ୍ଗିଳାତୁପୁଣ୍ୟ - ପୋକିଷ୍ଟୁଟ୍ରୁ - ମାନ୍ ହାତ
କାତିଳେଣା ବେଶରେଣେ କହିଥୁଣ୍ୟ ମତ୍ତରା - ‘ହାତକାତିଳ ମାନ୍ଗିଲେଣାକ୍ଷମ ମରାଯା
ଦୁରତିଳାଂ ବେଶଂ ଶ୍ରୀନାଥକ୍ଷେତ୍ରଙ୍ଗେ ପ୍ରୁଣିତିରେ ଉଲ୍ଲାରାକାନାଯି ତାଙ୍କ ହା
କିମହା କଠିରକରୁ ଦୁର୍ବେଶରେତି ତାତିଶୈଥୁରାବ୍ୟାଳେଣାଙ୍କ ଅଭିମାନତାଙ୍କ
ଗୁରୁଙ୍କ ପାଇୟାନ ଯାହା’

‘ପ୍ରମାଣାଳ ମାତ୍ରାଂ ତଥା ସହଜେବୁ ଶ୍ରୀଲବିନ୍ଦୀଯିତା’

ଫ୍ରେର୍ - ନୀ - ମାତ୍ରାନତକ୍ଷେତ୍ର - (ଶ-ଏ) କହିଲା ତାତିକିରିଯିଲା -
ବେଶଂ - (ଶୁଣ ଫ୍ରେର୍ ଶର୍ଵଂ ରଦ୍ଦବେଶବ୍ୟାଳୁଙ୍କାଂ ତଳା)

ଫ୍ରେର୍ - ମର୍ - ଅରତତତତ୍ତ୍ଵ - ପରିଭ୍ରମ କୋଣ୍ଟ ଅନୁଵନ୍ତିଥୁ ପାଇୟାନ୍ତୁ.
ଦରିଳାଂ - ମାନ୍. ପରାଶମରିଯି - ଅଟକ୍ଷୁମେଳାନ. ଯତ୍ନ୍ସ୍ତୁଲ୍ଲି - ବଜ୍ରତତିଳ
ତୁଳ୍ଯ - ତଥାରତିରିଜ୍ଞାନ ଆଖ୍ୟ ରାଜାବୁ ମିଥ୍ର ଉଚ୍ଚାରାନ୍ ସାଧାରା ରୁଅମ
ଦୁଶଂ ନାୟମାକରମଙ୍ଗଂ, ପିଳାନ୍ତି ରାଜାବିନ ପଶ୍ଚାତରାପତିକିରିବଜନମଙ୍ଗଂ କ
ଣାନି ଅନ୍ତର୍ମାଯିତତଳା ‘ଆତତତ୍ତ୍ଵ ବିକେଳାଲ୍ପା’ ଏହିନା ନିଷେଷିଥୁ ପିଳାନ
କାନ୍ତିଂ ପାଇୟା. ରୁଅନ୍ତିଂ ବେଶର ବନ୍ଦତ୍ତୁ ପାଂତ୍ରୀ ତୁଳନାକିର୍ତ୍ତିଯାନ ଆତିଲା ଥିଲୁ
ଆଖ୍ୟ ଦୁରତତିଳ ପରିଜ୍ଞାନକ୍ଷେତ୍ରଙ୍ଗଂ ଅପରାଦନ୍ତି ବିଶିଳାଯିତାଙ୍କ ଏହିନା ହାତାଂ
ଶେଷଂ ଲୁପ୍ତିଂ. ‘ନନମଯାନୁଶମର୍କିଳ ତକ୍ତଳାଂ ମାଲିଗିଲ୍ଲେ’

ଫ୍ରେର୍ - ମର୍. କାନ୍ତିନାନୀଯତ୍ତାଙ୍କ! - ଛୋବିକାଙ୍କ ତକ ସନ୍ତତୀଙ୍କ
ଶୋଇକୁଟିଯାଗେ. ମୂର୍ଖି - ତଳାଙ୍କ. ଉପରୁଷାହରିଜ୍ଞା - ପିଳାବିଜ୍ଞାକ ସାଧୁ
ପିଲା - ସାଧାରାତିକ. ଆଖ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଂ ଯତ୍ନୀଙ୍କାତ୍ର ସାଧୁକାଳେ ରକ୍ଷିକାନା
ଶେଷଙ୍କ ପିଳାଜାନ୍ତିକାଳେ ହିଂଗିକିମନ ଗାତିକାଲ୍ପନାଂ ହାତାଂ.

‘ରଂ ନରଂ ଲ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ରଦ୍ଦମାଲିତା’

ଫ୍ରେର୍ - ମର୍. ଯୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନୀ କାପ୍ରା - ଯୁଦ୍ଧ ମହାରାଜାବିଲେଣର ବାନ୍ଦା

മീവംത്രണം- അങ്ങളുള്ളതുപോലെയുള്ള മൂന്നാഞ്ചേരിക്ക് കൂടിയെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും പാരവെന്നാൽ മുക്കാസനത്തിന് കീഴടക്കുന്നവരം മൂന്നനീഡിക്ക് തുടർച്ചാനം സ്ഥാപിക്കണം.

‘ஸବ୍ରମାଚକ୍ରିଯାତ୍ ପୁରୁଷଙ୍କ ଲଭିଷ୍ଯାଳୁ’ ଏହାଙ୍କ ଦିନ
କ୍ଷିମାତ୍ରର ଅନ୍ତରୀମାବଳେଣିଙ୍କ ନିର୍ମାଣ ମହାରାଜାବିରଳଙ୍କ ଉପରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୁପ୍ତିର
ମାନ୍ଦରାତ୍ରି କ୍ଷରକାରୀ ମହାରାଜାରୁଙ୍କ ତ୍ରୁଟି ସ୍ଵରିଜ୍ଜନ.

‘ ഫ്രോ- മര. തൊണിൻ കിണങ്ങമരം ലിജം ശരം തൊട്ടക്കാവ് തിനിട ശിൽ തൊണിൻ കൈയിൽ വന്ന ഏകാംട തഴനു വിണിതില്ലെന്ന ഒ അം. (ഈ പദ്ധതിയുടെ സാമ്പത്തിക മഹാരാജാവായിരില്ലെന്ന സുകമാരമായ അ ദേശവുടെ കൈപ്പിൽ പറ്റം തൊണിൻ തഴനു കുറഞ്ഞുവെച്ചാം അടങ്കപ്പെട്ടു കുറം വ പ്ലാസ്റ്റിക് തോനാം മക്കിഡം അതിനും ചുബം വളരെ ദൃഢതിരില്ലെന്ന അതുമാണി കള്ളം നിയമം കൂടി നിവർഖിച്ചുവായി ഉടക്കാന വിവരമായിരുന്നും അംഗീ ജൂ തെന്ന ഭോധനാ തുപ്പിയു വജരെന്ന തെളിയില്ലെന്ന.

డ్రో)- ప్రభ. తెఱాలుల్న తాన రాచయించి ఉణొకగా ఇస్తూ, అను శ్రుంగామిచ్చు వాగాన్నిఁ మాణికు కిణ్ణికమి శ్రుంగవు పంచంగాను, పంచం కణ్ణిఁ కాణ్ణు లుకించగాను, అను ఈ ఉపాంగం చెప్పుకునిట్టు నాణు విశ్రంబాను తాపాలు అను శ్రుంగామాంగులు తెఱాలుపి ఉండు ఉయించుకాతిరిణ్ణుగాను, గంచుకెం ణ్ణుపోకగా వట్టించజలుం అనురాజ వాహనము విశాఖ పాట కంగాను, అను శ్రుంగ సమీ పద్మమీ సూటమాణాగాణ్ణితిరిగి ద్రవ్య తెల్లివుక్కుంచితినిఁగా.

డ్రో- మి. అరతిలోగను- సతప్రణాలుఃశాంకమాయిరిజ్ఞును. దేవగంభీర్జగత్తు- వేవాంట=సప్త్ర్యా- గందుంట- మి- ఆమి శమ్యం కొండు పూతాళ్లయోకపు ల్లఙ్గాన త్రుపులుకషాంతిథు ఎఱిగాయా— ‘ంం అత్త గ్రంథం అం స్మరణా శాంకమాయిరిజ్ఞున. వచ్చా రెక త్రండిషు నాయిగాప వియాధం స్ఫుషిష్టి కుగా. సతప్రణాలుఃశాంకమాయ ఈ గ్రంథమితిష వియాధమ్యుసంగతిగా వికయా నుమిజ్ఞు వాగం. అందుం కొండవిఖ్యాసతిగిన్ రథికాంతిథుం కెగిలిం రథవిజ్ఞు ఛెంపు’ ఎఱిగా రాజువిశేష వియాధం.

‘മുന്നാ ഭ രാജു ച തോയക്കരുതതാ’

ଫ୍ରେରୋ— ମଣି). ଶ୍ରୀଅସାଧନାପାତ୍ର— ରାଜପୁଣୀକରଣ ଓ ଯୋଗୀଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ କୌଣସିଥିଲୁ— ‘ମୁଁ ଅଶ୍ରୁମହାତମି ଯ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅବଳମ୍ବନିଲାଗଂ (୧୦ର ମୁଁଅଛାଇ) ଦର୍ଶିଦିଲା ରା

ദ്രോ- മര. വിനാ സംശയം_ സംശമിപ്പാതെ. നിസ്ത്രേഖനം
 10- ഒന്നന്തിൽ തന്നെ അഴകോട്ട തുടിയെതു (അയ) ഇഷ്ടി- അറുമധിപ്പണ
 വൻ. ക്രവലയ തുടങ്ങേം- കരിക്കവളപ്പുവിനേൻ ഹരചിനേൻ മുന. വി
 ധാകകട്ട- കുപ്പ് (വിളവ്) കൊണ്ട് കച്ചപ്പുമെറിയയു. ശ്രീലിതത്രാൾവുക്കൾ
 നീതിനേൻ ക്ഷേരബു. ‘അത്രം മുഖവായുമു അവയൽ ഇലക്കാണ്ട് കച്ചപ്പുമെറിയ
 ശ്രീലിതക്കണ്ണിനേൻ ചായിനെ ഭരിക്കാനു’ എങ്ങനെന്നാണുഡു അതുവേം
 ലൈ പു തതിക്കാമക്കുമായ ഇവഴ്ചരു ശരിരാ തപസ്സിനാരീന അഥവാപ്പുമല്ലുനം
 അതിനും അതുവാഡന വക്കാ അതു ക്കുപ്പുമുനിക്ക ഭാക്തി. അതാന്തിലഭിഷ്ട കു
 റവിനെ സ്വപ്നപ്പിക്കുന്ന എന്നും ഭാവം.

‘ଆମଙ୍କାମ ଯଲାଇଛୁ । ଗ୍ରାମୀନଙ୍କିମାତ୍ର ପ୍ଲଟିଫର୍ମ୍’

ଦ୍ୟୋ)- ମୃପୁ । ‘ଆତ୍ମାତରଗଣ ଅନ୍ତକୁଷି ଗ୍ରୂପଟିଲା’ ଏହି ପଦମନ୍ଦିରର
ଅଳଙ୍କାରମାୟିତାଗା ଡେଲିକେଂ’ ଏହିନାତ୍ମିନାମାନ୍ତ୍ରଯବିକାଳେ ଅତ୍ୟନ୍ତରେତେ ଦୂରୀ ପା
ଦେଇଛାଇ ସମତମ୍ବାନ ଚେତ୍ତୁଣା । ଅନ୍ତରୁ ପାରିଯିରିକାଳେ କରିଯାଇଥିଲା ତାମର
ଝୁଲୁ, କଂଠକୁ ଶିଖ ଅନ୍ତରୁକୁ ଚାଗୁ ରୀତରେକାଣ ହୋଇଥେଇତାଗାର ଚେତ୍ତୁଣୋ । ଅନ୍ତରୁ
ପୋଲେ ବାବାସନକାଳ ପରିଚାଯିଶ୍ଵିକୁଷି ମରାପରି ହୁଏହିକାଂ ଅଳଙ୍କାରମା
ଯିତରଗାଯିରିକାଳେ ଏହିନା ହେବ ।

ଦ୍ୱୟେ— ମାର୍କ. ଶକଗତକୁ ଯେତ ମନୋମରଣାଯ ଅଯରଂ ତଥିକାପେଲେଯୁ
କେକକରୀ ହୁହିଂବନ୍ତିକରୀ ପୋଲାଯୁଂ, ଯେବଳା ତିକତିରିକଣ ଶରୀରଂ ଅଭିକଂ
ମନୋମୁଦ୍ରାଯେ ପୁଣ୍ୟପୋଲାଯୁଂ ଶୋଭିକଣାତିକାଳ ପ୍ରିୟଂପଦ ‘ଶକଗତକୁ ଯେ
ପୋଲାବିରିକଣା’ ଏକା ପାରଣତରୁ ବାଙ୍ଗୁପାଦ ତାକା ଏକା ରାଜ୍ୟବିଳେଳି ଯିବାରଂ

‘ദുരിയിളംബിതമാം നഭവും ഫരാ’

வகைஜென்ஸில்— வகைமாலிக்யுடை பேர் (காந்தியை சுற்றிக்கணிதி டை ரத்னி) என்று, **வூக்ஷிவரன்**— வசுதாய மரங் (வூக்ஷிருபியாய தெர்தாவு) என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

ଦ୍ୟୋ-ମର୍ତ୍ତା— ଶକ୍ତିକୁଳ ମନେଗାହରାଯ ଅଧିକାର ତଥିକାରେ
ପାଇଲୁ, କେବଳମା ଲୁହିଂ ବନ୍ଧୁକରୁ ପୋଲାଖି, ଯାହାଙ୍କ କିମ୍ବାତିରିଜ୍ଞଙ୍କ ଶରୀ
ରଂ ଆଶକ୍ତ ମନ୍ଦାଯୁବୁଛି ପୁଷ୍ପ ପୋଲାଖି ହୋଇଲୁଗାହିକାଳ ପ୍ରିୟଙ୍କର ‘ଶକ୍ତି
କିମ୍ବାତି ଯେ ଲାତରେପାଲିରିଜ୍ଞଙ୍କ’ ଏକାପରିଣତରୁ ବାସ୍ତଵିତରାଗେ। ‘ପ୍ରତିବିଜ୍ଞଂଶୁବିତ
ମାଂ ନାହିଁ ରେବା’

வானெஜ்னலிடி - வாய்மானிக்கும் பேர் (காட்டிலே மாறுகிக்கும் ராதி) என்று சொல்லப்படுகிறது.

வூக்ஷிவரஸ்- வழதாய மல் (வூக்ஷிருபியை தெர்தாவு) என்ற அறத்தின்..

డ్రో- రం— కుఱుయోప్రు- కుఱుతియగ వివాహం చెఱ్ఱాడ త
కువం. అన్ను- తెగ్గుం; సుమారంఖం- ఔయికమాయ ఆగంతాగణేంధు
త్తకియతు; విచ'కిసితతము- సుంగయణం; చిత్తపుత్తతి- మణ్ణి
గంచి పోకసి; ‘సజ్జనణుష్టిక మణ్ణు పరిశ్రమంయిక్కుళ్ళతిగాఁ సుంగయం
గెరిక్కుణుం ఆశాపుం మణ్ణు తగెనుయాగా ప్రమాణం. పుఱవంమాయిక మణ్ణు’
వచితావి ప్రవత్తికాణతతిగాఁ సుంగయాయ ఏఁగెం ల్లపయతిఁ ల్లు’ ఈ
కున్నాయిఁ ఆగంతాగం ఉంచుతు గొపణుణుం ల్లాం గీసుయమాయం ఏఁగి
చె సప్తికాపు తగెన ఏఁగా రంజంవిగెం వివాం. ‘రఫోలుతు’

ദേഹം ദയ— രഹസ്യാവ്യാധി— സപകാള്ക്ക് പരായനവൻ; തന്റെ വിചാരം വരമാത്തും അറിവിംബാണും ആത്മം; ധന്യസ്ഥി— ഭാഗ്യവാൻ; “ഒക്കന്തളിക്ക് അറാരാഗം മൃഗത രാജാവും ഉള്ളിലാട്ടിലുണ്ടും ചുമ്പട്ടാരം കൂടാം നന്നായി കൈവല്യം തിന്റുക്കായ വജ്രിനോട് അസൃഷ്ടയാട്ടക്കുട്ടി എന്നൊക്കൊടി നീ തന്നെ ഭാഗ്യവാൻ എന്ന പരായന. ‘രഹസ്യം പാശനവൻ ഷോഭ നീ അ വഴിട്ടെന്ന കാതിൽ മുള്ളുന്നു. സംശയാക്രമാതെ അധരാത്രപാനവും ചെയ്യുന്നു. അ വഴിട്ടെന്ന കൂട്ടവായ ശരീരം തൊടുന്നു. അവഴിട്ടെന്ന കടക്കിക്കും ഏൽക്കും. എന്നിനിക്ക് ഇതിനൊന്നിലും തരമില്ലപ്പോൾ’ എന്ന രാജാവിനും ഒക്കന്തളിയാട്ടക്കുട്ടി അറാരാഗ തന്ത വിശ്വാസായി ഇം ഫ്രോം കൈവിലെപ്പെട്ടുതുന്നും.”

ଦ୍ୟୋ-ରୂ—ଅନୁରିଯାଙ୍କ- ଫୁଲ୍ଲିଙ୍ଗାଣୀ ଶେଷପରିଷ୍ଵେଣୀ ତୁଳନା
ଏଣିକାପରିଯା, ‘ଫୁଲ୍ଲିଙ୍ଗାର ନିରାଶିଶୁ ସାଧୁକମୀକର କହିମ ବାହୁନ୍ତିକ ପାର
ବରାଜାଙ୍ଗାଯ ଫୁଲ୍ଲିଙ୍ଗାର ନାଟିବାନ୍ତିକେବୀମ ଖାଲ ବିଧି ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟା ବେଳୁଳା
ତାଙ୍କ’ ଏଣିକିଛି ରାଜାଙ୍ଗାବିଶେଷ ବେଳାନ୍ତିକାଳ ତାଙ୍କ ଫୁଲ୍ଲିଙ୍ଗାନାକୁ ବି
ବରଂ ତେଜିଯିକବାନିଲ୍ଲ; ରାଜାଙ୍ଗାବିଶେଷ ଉଠିଲ୍ଲୋଗନ୍ଧମାଳ ହୃଦ୍ୟକାରଂ ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟ
କ୍ଷିଣ୍ଣାଯାନାତାଶ.

സപ്രഗതി— ഒരാൾ ഗ്രഹങ്ങിൽ വന്നാൽ ആളുവോടും സമേരണപ്പേരോ ഭംഗി ഉപഭരിക്കുന്ന വാക്ക്.

വയ്ക്കപ്പാസറാ— പരിചരിക്കുന്ന ജീവക്കു മുതലായതു.

ഉർക്കണ്ണനിതജ്ഞനാ— തിരിയെ വന്ന കാണാനില്ലെങ്കിൽ ബലമായ അഞ്ചയാക്കുന്ന ഇവിടെ ഉർക്കണ്ണൻ. ഒരാളും ഒരു ഉടൻതന്നെ അധികാരിയും പ്രേജി, നാട്, സംബന്ധകാരിം, തൊഴിൽ മുതലായവ ചൊലിക്കുന്നതു ലാക്കിക്കുന്നു് പോരാത്താക്കയാൽ ‘എറിടെ നിന്നു വരുന്ന’ എന്നു മോഡിക്കുന്നതിനു പകരം ഇതുവും വളരുന്നു കെട്ടിയതാക്കുന്നു.

‘ധന്മംചാരിക്കർഷണ നാമദാശായി’ എന്ന പദംക്കംണ്ട ദിനിമാക്കുന്ന പോവില്ലോ തുടങ്ങെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ആളുണ്ടായി എന്നാളുണ്ടിനും ചുംമെ (ഒക്കെള്ളു നാമൻ=ഭർത്താ) ഉണ്ടായി എന്നുനാരമ്മാളുടെ വ്യാഖ്യിക്കുന്നു. ധംബികാരാതിൽ നിജു അതന്നു ഏന്നുള്ളതുവകാശം മുതൽനെറു പിതാവിനാംൽ, നിജുക്കു മായ ധന്മാഡിക്കാരം താൻ നടപ്പുന്ന എന്നും അത്മദതിൽ അസ്ത്രം പഠാ തെയ്യം രാജാവു നാട്ടു അഡിക്കുരം വച്ചിക്കുന്നു എന്ന നിവാരിൽ താൻ ദിഷ്ടപ്പെടുത്താനും വെളിപ്പെട്ടാതെതെയ്യം രാജാവു കഴിച്ചുള്ളുന്നു.

ജീവിതസവിശ്വസനപു— ജീവിതത്തിനു സവിസ്പദ്ധേതമായിതിക്കുന്ന ‘ധനം’ എല്ലാം ആ വജ്ര പ്രധാനമായിക്കുത്തിയിരിക്കുന്ന ശക്തിയും കണ്ണപ്പെടുവാൻ രാജാവിനെ ഉപഭരിക്കുമായിരുന്നു എന്ന രാഘവം.

ശ്രോത്രാമര— വംശസ്ഥാപകനായ ആദിപുരുഷരാം നാമം. കുറിക്കുന്ന പുത്രൻ കാശോകൻ, അവസരം പുത്രാവേരാ പേരുണ്ടായിരുന്നാലും അവനുയും കൂദിക്കുന്ന എന്ന വിശ്വിക്കു പതിപ്പം. ‘രാഖവൻ’ എന്ന രാധാവാജാക്കന്നാഡുപ്പോം പറയാവുന്നതു പോലെ.

രാജുപ്പ്— ആളും രാജാവായിരുന്ന പിന്നീട് ജൂഡിയായവരൻ. പ്രസിദ്ധ നായ പിപ്രാമിത്രൻ ആളും രാജാവായിരുന്നു. അഞ്ചേരം രതിക്കൽ വെട്ടില്ലോ യി ചെന്ന വന്നതിൽ വാസിപ്പും ആരംഭിച്ചു. രാജാവിനാം പരിവാരങ്ങൾക്കും വാസിപ്പും കാമരൈഡിരുക്കുന്നാണ് ഓരോ സംഖ്യകാരം; ചെയ്യു. ഇതുകണ്ട് ആശുപ്പം പുണ്ണ പിപ്രാമിത്രൻ ആ കാമരൈഡിരുക്കുന്നില്ലെന്നും, ഇ അനുനാശ യജു വിശേഷജീവികൾ രാജഗൃഹത്തിലുണ്ടിരുക്കുംതെന്നും വാസിപ്പുണ്ടോടു വരിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുക്കു അനുകൂലം യുദ്ധത്തിൽ പഠിച്ചതും നാം വാക്കും തെരഞ്ഞെടുത്തും വാബാൻകാരം പ്രത്യേകിച്ചു വിപ്രാമിത്രൻ വാസിപ്പുകും തപോദയിമയാൽ പരാജിതനായി. തോമാവി പാബിയുടെതാട്ടുടുക്കി ‘രാജവേദി യേക്കാഡി തപോദയിമ തന്നയാണു പ്രധാനം’ എന്നും വളരെക്കാലം തപസ്സു ചെയ്ത പിപ്രാമിത്രൻ ജൂഡിയാഡയും പിന്നും കറിനമായ തപസ്സുകുംണ്ടു വാസിപ്പുനേരുക്കാണ്ടുതന്നു ‘മ്രൂമംഗ്സി’ എന്നുണ്ട് വിത്തു വിജിട്ടിക്കായും ചെയ്തു.

ஆற்றுமேற்று- ஆனாடின் காரணத்தால் (அதைப்) எப்புக்காரமானது வாய்ப்பாமிடுவில்லைத்தினால் இறைங் மேனக்கை அதைக்கூடிய வஸ்து காவணிக் குறைப்புக்கால் (காளி-கால் மன்றில் மூங் உண்ணக்காரர்) அதை அவத்தோடு ஏற்பாடு செய்து விடப்பார்த்து. மேனக்கையில் ஒரு கைவாழ ஆகிறது. உடன்தெளை தவோமதமாக அவத்தை வெட்டுத்தொளி விடப்பாகிறது மேனக்கையை உபேக்கியிருப்பது. மேனக்கையை ‘நான் பவரா பிஜு’ என்கிலும் காளதினை களப்பாறுமால்பாடு உபேக்கியிருப்பதோக்கூடும் அது களப்பாறு களப்பாற க்கிழுவை கைக்கையில் கிடூக்கூடிய கால்லும் யரிசு களப்பாறுவிடு காளதினை வகுக்குற்றுக் கூடும் செய்யுளை ஏற்று பிழுத்தாமல்.

• ജിപ്പത്താസ് - അറിവാനുഷ്ഠ ആരുഹം. അരിപ്പുരസ്യംഡേ - അസ്സരസ്യ കർമ്മ എന്ന രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു വിശദ ക്ഷയവും ദേശം. അതു ഉന്നതാക്കാ ജനീച്ചയർ.

ଦ୍ୟୋ- ରତ୍ନ- -ମାର୍ଗସ୍ଥିତିଲାହୁଙ୍କାଳମାର୍ତ୍ତ ଓ ମିଳିଅଜ୍ଞ ଶ୍ରୀକଳ; ଚେବପ୍ରିତ- ପାଇମଂ- ଯିତ୍ରିତ' (ମିଳାଳ) ତାତ୍ତ୍ଵ ସଂବଳିତ ଯିଲାସଂ. ୧ ମନ୍ତ୍ରାଲ୍ୟର ନୀତିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକାରୀ କଣ୍ଠରେ ଆଗାମ୍ଭିତ୍ୟ ରୁଦ୍ଧ ଜାତେଖାତୁଳୀଯାତ୍ମକ ଆଯ ଫ୍ରିକ ଜୀବନ୍ଦ ଜୀବନ୍ଦ ଜୀବନ୍ଦ ଜୀବନ୍ଦ.

‘ഇത്തന്ത്രി വംശനായമതാം ഇരങ്ങുള്ളിം’

ଫ୍ରେଣ୍-କର— ଉତ୍ତ- ବିକଲ୍ପାତ୍ମମାଯ ଅସ୍ଵାଯ, ‘ହୁଏଥିବ ଅ
ତତୀଳେଙ୍କ ସଙ୍ଗଲ୍ପଂ ବିବାହଂ କରିଯାନ୍ତ ବର ବୁଦ୍ଧାରାତ୍ୟକରି ଆନନ୍ଦର
ଗୋପା; ଅତିଲ୍ପ. ଗୋଟଟିଲିଖଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠକାନ୍ତ ନିମିତତଂ ଯେଷ୍ଟଜୀରୀଯ ମାନ୍ତ୍ରିକରେ
କାନ୍ତି କାହାଙ୍କ କାହାଙ୍କରାମଙ୍କ ତଥାଯେ’ ଏଣୁକୁ ଅନୁଭୋଷିତପାଇଁ ପରମାତ୍ମା
ତଥାତ ବିବାହଂ କାହାରୀରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜବାବାଙ୍କ ଏଣୁ ରାଜାବାବାଙ୍କର
ଶାଶ୍ଵତପ୍ରକାରଙ୍କଂ. ପରତାରୁ- ଓବାଯିଶ୍ଵର ପୋଷକ ପ୍ରବାନ୍ତିକାଙ୍କ ଶାସି
କାରମିଷ୍ଟାନତିବରି,

ଦ୍ୱେରୁ— ରଥ— ଯାହାକିଲୀ— ନିବିଷମାଯ କେଣ୍ଟତାଙ୍କ କ୍ରିୟା
ର ଅଧିକାଳୁ— ନିଃତ୍ୱାଚ୍ଚ, ‘ଅଗିଯେଣେତ୍ର ଦୁଃଖବନିଶତପ୍ରାପିଂ ଦୋଷ୍ୟାଯି
ସପିକରିଷ୍ଟାଳ ଯୋହ୍ରାୟ ଉତ୍ସବପ୍ରାପାର ମରିଚୁ ବିଵାହିତ୍ୱରେବ୍ୟାତୁ ଆମେ
ଲମାଯି ଏଣୁମାଂ ଜୀବା ଅତ୍ର ଯିତ୍ରକେଣିମିକ ଏଣୁମାଂ ରଜ୍ଞୀପୁ ମନ୍ଦ୍ୟିରେ ସମ୍ମାନ
କରିପାରୁଛାନ୍ତିମା.

ദ്രോ- ഒന്ന്— മുൻതന്ത്രാസ്ഥാനം— ശക്കരമ്പിയുടെ വിനാഭേ
പോകക. ഉദ്ധൃതി— ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട വിനാഭേ..... റിപ്പബ്ലിക്ക് വിനാഭേ
ക്കൊപ്പുട ആത്മഗതിയോടു തുടർന്നു.

ରେକର୍ଡ୍‌ଫେସିଟିଭ୍‌ଜ୍ୱେଟ୍ ଆଗରିଂହାମ ନିମ୍ନତରଂ ଆଵଶ୍ୟକତାକୁ ପୋକା କିଳାକାଣ କିଲାକାଣ ଏହିକିମ୍ବିଲୁଙ୍କ ଲାକିକିଅଜଳାଗନତାକୁ ଧୂତରାତି ନିଃନୀତି ଦର୍ଶିରାଂ ହରକିପେଇ ଥିଲା ନାକାନିଲେଖିଲୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରୁ ଆବଶ୍ୟକତାର ପୋତ୍ୟବିନ୍ତର ପୋତ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଏହିକା ରାଜ୍ୟରେ ଯିବାରିଷ୍ଠମେହିରୀ ନାହିଁ ଯାଇଲାମ୍ବଳମ୍ ହୁଏ ନାହିଁ କହିଲାମ୍

ഭിക്ഷ- (പ്രിയമായ സംശ്വേഖനം) തറ്റഭവതി=ഇവർ എന്ന പഠന തിനു പകരമായി ഉപഖാരവാക്ക്.

ദേഹം ദാരിദ്ര്യംസ്വന്നം തൊർജ്ജം; സ്വാസി— തുക്കിയ ഇ; നിലപാസംജോ— ഭീമവായി ശ്രാവണം വിചന്നതുകുണ്ടാണെങ്കിൽ, സ്വപ്ന കണം വിധ്യുതിജ്ഞി; പുക്കാട്ടിക്കാരോധി— (ചൈവിള്ളു് അലങ്കാരമായി പുക്കാട്ടു ധരിക്കാം എന്ന മുമ്പ് പഠണത്തിട്ടുണ്ടെല്ലാ) ക്ലീനിക്കിൽ അണിവയന്നതുകൂട്ടിക്കാം, അതിനെ തുടർന്നു. അതുന്നും സുകമംഗൾരീതായ ‘ഇവർ കടം നിംച്ച ഒഴജ്ഞം തുക്കി എടുത്തതിനാൽ സ്വപ്നതു ചോരാത്തിള്ളും കൈകുമിശ്രാഞ്ഞിട്ടി നന്നായി ചുക്കാം തൊർജ്ജം തുക്കിയും, കുഴിബാംകൈബാം ഭിഖർപ്പാസം വിചന്നതിനാൽ പിന്നയും പിന്നയും നെഞ്ചു തുടിച്ചും, ഒജംബിയുടെ അധികൃതാവലംബനം വിധ്യുതിജ്ഞികൾ ക്ലീനിക്കുമ്പെട്ടെന്ന മാഛും ചിനിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന തലമുട്ടി ഒരു കൈക്കുള്ളാൻ താങ്കി തുക്കിയും എൻഡാമനല്ലോടുകൂടി അതുന്നും അതുപരി ഒന്നിട്ടുംകുന്നതിനാൽ തൊൻ നിഃജം കെടം വീടുകോ— ‘എനിക്കു കഴിയുമോ യിരുത്തുന്ന കാരാവിന്റെയിരിക്കുന്ന പരവര്ത്തമായിരിക്കുന്ന അതുമനസ്സിലും രാജാവിന്റെയിരിക്കുന്ന പരവര്ത്തമായിരിക്കുന്ന അതുമനസ്സിലും എന്നും ചിന്താവാരവുംം.

డ్రో. టప్—హామిక్స్‌యున్హవం ‘తమిల్‌ప్రోబలెన్స్‌గె ఇతిష్ఠణ నాయిల్ ఇణెంట్‌అందాగం ఇణెంట్’ ఎట్లా నియమించు అవాయిక లం రూ చెప్పుకుండైయిం వాంశకుండైయిం అంతిల్ శరీయాకి వ్యాప్తంగింజు మాస్టి ల సమయానా వికారికెఱారుక పతియాఎలొనా ఇల్ పతియాఎలొనా తిథియునా.

ଦ୍ୟୋ- ରକ୍ତ-ତୁଳା.....ଲିପତଂ- କତିରକ୍ଷିତ କଷ୍ଟଯୁକ୍ତ
ଶ୍ଵେତ ହୃଦୀଯତ; ପରିଣାମରହିଲେଣ- ଆମ୍ବୁଧିକଳାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଷ୍ଟକାରୀ
କାଶରେପାଲ ଅକୁଳନ୍ତି; ତରକାରିତାଟି ପ୍ରକଞ୍ଚାର୍ଦ୍ଦିତ; ଅନୁରୂପତିଙ୍କ ପୋଯି
ରାଜ୍ୟାଧିକାରୀ ରାଜିକାରେ ଏବଂ ପରିବାରର ଅକୁଳନ୍ତି; କତିରକ୍ଷିତ ହୃଦୀଯତି
ମରଣକ୍ଷିତ ହୁଲକାହିନ୍ତି ପରିବାର ଶକ୍ତି ରାଜ୍ୟାଧିକାରୀ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପରିବାର
ଅନୁରୂପତିଙ୍କ ଅକୁଳନ୍ତି ପରିବାର ଶକ୍ତି ରାଜ୍ୟାଧିକାରୀ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପରିବାର.

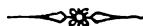
ಡ್ರೋ- ನ್ಯಂ— ಅರನ್ನಾತ್ತವಿಪ್ಯಾವಿಷ್ಟ್ಯಂ— ಈಶಾಸ್ಥಿತ ತಪಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ
ವಿಷ್ಟುಂ ತನೆ ಶರೀರ ಯಶಿಷ್ಟ ಅನಾಯಾ ಗ್ರಾಹಕಾಯಿ ವಣಣೆಗಾ ಏನು ಹಾವಂ.

(ಸವ್ಯಾಜಂ) ಕವಡಣೆತಾಂತ್ರದ. ಸವ್ಯಾಜಮಾಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇಗ್ನಾತಯನ್ನ
ಕಂಡುತ್ತಣಣ ಉಂಟುಗಳಿಂದವರದವೆನು ವೆದತೆ ನಕಿಷ್ಟ ನಿವರ್ಹಣೆಗಳ, ಎಂ
ಣ ಡ್ರೋಹಂಕಾಗಣ ರಾಜಾವು ವೆಚ್ಚಿಪ್ರಾರ್ಥಿಪ್ರಾರ್ಥಿ.

ಡ್ರೋ- ನ್ಯಂ— ಇಬ್ಯಂ ಚೆವತಗ್ರಂಹಿಷ್ಟಾತಿತ್ತಾ (ಅತ್ಯಯ ಶರೀರಂ)
ಮಾತ್ರಂ ಇಂಗಾಟ್ವಿಪೋಹಗಣ. ಪಣ್ಣಂಗಂಭಿಷ್ಟಿಂದಿರ್ಪಾಯ ಶಕಣತ್ತಾಯ ವಿಕ್ರಿಪಿ
ತಿಂಣಣ್ಣಂ ಇಂಣಾಟ್ವಿಪೋಹಗಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಿಷ್ಟಾತ ಮಣಿಸ್ಟು ಪಿಂಣಾಟ್ವಿ ಪಾಯ
ಕಣ್ಣಂ ಚೆಬಣ್ಣಂ. ಇತ್ತು ಕಾಣಾಂಣು ಕಂಡ ತಿಂಣಾಟ್ವಿ ವೀಞ್ಣಣ ಸಮಯಂ ವ
ಕಂಡುಣಾಟ್ವಿ ಪೋಹಗಣ ವೇಂತಿಂ ನಾಟ್ಯಿಕಿರಿಷಣ ಕಾಣಿತ್ತಾ ಇಂಣಾಟ್ವಿಪೋಹಗಣ
ವೇಂತಿಂ ವಸಿವೆಣ್ಣಾತ ಪಿಂಣಂ ತನೆ ಪಾನ್ “ಆಂಧಾಂತಿಕಾಣಿರಿಷಣ
ಣತ್ತಾಪೋಲೆ ತೆಂಗಣ್ಣಂ.

ಹ ೨೦ ೧೦ ಅರ ಸ್ತ ೦

ಸ ಮ ೨ ಸ್ತ ೦.

ರಾಣಿಕಾಂ ಅರಣಿಯಾ.

—

ರಂಗಂ— ಕಣ್ಣಾಗುಮಾಸಮೀಪಣಿತ್ತಾ ವಾಪ್ರಾಪ್ತಾಂಶ್ವಂ ವಣ್ಣಿಕಣಿಖಂ.

ಡ್ರೋ- ನ್ಯಂ— ಅರತಿಂಗ್ನಾರಿಷಾಯ ಅರು ಶಕಣತ್ತಾಯ ಲಭಿತ್ವಾಗಳ
ಣ್ಣಾಗಂ— ಓಗ್ರಂ ಉಳಣಿಂಣಿಹಿಂತ್ರ, ಶಕಣತ್ತಾ ಕಂತ್ರಾಯಿಹಣಣಿತ್ರ ಇಗ್ನಿತ್ವಾಂತ್ರಂ
ತಾಗಳ ರಾಜಾವು ಮಾಹಕಣಣ್ಣಂ ಅವಣ್ಣ ಕಿಂತ್ರಂ ವಣ್ಣಾಣಿಷ್ಟು. ಪಿಗಣಣತಣಾಣ್ಣಂ
ಇಂಣಾರ್ಥಾಣ್ಣಂ ಪೋಹಣ್ಣಾಕಣ್ಟ ಏನು ಸಮಾಂಗಣ. ಮತಿಯತಿಗಿರ್ದ— ಮಣಿಸ್ಟಿಗ್ನ್
ಣ್ಣಾಂತ್ರಂ ವಿಂಬಾರಂ ಏಗಣಣಾಂ ಮಾತ್ರಾಂ ಅಂತ್ರಾಂ ಮಾತ್ರಾಂತ್ರಂ. ಇವ್ಯಿಂತ ಅಲೆ ದಿ
ವಾಸಂ ಕಣ್ಟತ್ತಾಣಾಗಣ ಮಾತ್ರಂ ಅವಣ್ಟಿಂ ಅಂತಾರಾಂ ವಣ್ಟಂ ಅವಣ್ಣ ಕಾಣತ್ರ
ಏನು ರಾಜಾವು ಪಾಣತ್ತಾಕಣ ಪಾಣ ಶಕಣತ್ತಾವಿಷಯಾಯ ರಾಜಾವಿಗಣ್ಣಂ ಅಂ
ದಾಣಾಂ, ಪ್ರಮಾಣ ಶ್ವಿಯಿಂತಾಗಣ ಗಾಣತ್ರಿಂತಾಂ ಗಾಣತ್ರಿಂತಾಂ ಗಾಣತ್ರಿಂತಾಂ ಪಾಯ ರಾಜಾವು
ಅಮಿತ್ವಾಪೋಹಣತಣವಣ್ಟಾಂತ್ರಂ ಶಕಣತ್ತಾಯಾದ ಗಣತ್ತಾಂತ್ರಾಯಿ ಪಾಣತ್ರಾಂತ್ರಂ ಸ್ವಾಣತ್ರಾಂತ್ರಂ
ರಾಣಿಪತಿಯಾದ ಕ್ರಿತ್ಯಾಂ— ಭಾಂಪತ್ರಾಣಾಂ ವಾ (ಪುತ್ರಾಯಾಯಿಷ್ಟಾಣಿಖಂ)
ಪ್ರಾತಂಗಾಸಾಮ್ರಾತ್ಮಿಲ್ಯಾ— ಗ್ರೀಷ್ಮಂ ಘಾಣಾಂ ವಿಂಬಾರಂ ಕಣಾಪೋಲೆಹಿಣಣಾಂ
ಅಂತ್ರಾಣಾಗಣ ರಾಣಾ (ರಾಣಾ) ಸ್ವಾಂ ಇಂತ್ರಾಂ ಉಳಣಾಗಣ ಏನು ಸಾರಂ.

—

ହୁଅସ୍ତିଜନଚିତ୍ତପୂର୍ବତୀ— କାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତମିକଣ ଅନ୍ତିମେଳର ବିଚାରଂ.

ଦ୍ୱୋ-ର—ମୟୋକ୍ଷୀମଣୀ— ଲ୍ୟାଙ୍ଗରିଯାଯ ଶ୍ରୀରତ୍ନା.

ଶେରୋଜୀତିରତିକାରୀ— ଉତ୍ତମମୟୁଲିକଷଣମାଳାରିଚ୍ୟ ମାଂସକ ମଧ୍ୟ
ନିତିବଳାରତିକାରୀ.

ଫୁତଯିଲୁଗୁ— କାଳିକରିକଣ କାନ୍ତକ ତୋଳାଯିଯାଂ (ଚନ୍ଦନିକ)

ଆରୋହୀ— ଅତ୍ୟନ୍ତମିକଣ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଂ.

ସପଚିଷ୍ଟଯା— ତଥା ନିର୍ମାତାକଣଙ୍କ ଏକାନ୍ତ ବିଚାରଂ.

(ଆରମ୍ଭାବୀରଙ୍ଗୁମାଳା)

କାଟାଇଲୁପୁରୀ— ରୋଟିଯାକିତାଳାନ କାଳା କାଟିକଣ ସପଭାବଂ.

ସାଧ୍ୟାବ୍ୟାସକାରୀ— ତୋମ କେହକାଳୁକ ଛିଲ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ମୁତଳାଯାଯ.

ବିଶ୍ଵମଂ— ଜୋଲିରେଯାମଂ ବେଶ୍ୱାରତ ଲୁବମାନୀରିପ୍ରେସ୍.

ଦ୍ୱୋ-ର—ଚାପତ୍ରିଗୁ— ବିପ୍ଳବୀରେଳ ତୋଳୀ; ବ୍ୟାଗାପ୍ରତ୍ୟୋ
ଗ— ଆଖୁ ତୋଟକଣ; ପ୍ରାଣପ୍ରୀତି— ଜୀବନାପ୍ରେସାଲେ ଗେଲୁ ହାତିବରି;
ଲୁଙ୍କଷଣାଳିଶୀ— କୋଟତିରୀ (କଟାକଷଣତିରୀ)ରୁ ଆଶକ; ଅତ୍ୟନ୍ତମିକଣ ନି
ମିତିକାଳ ଅତ୍ୟନ୍ତମିକଣ ମାନିବେଳ ଗପଦ୍ୟାବାସତାର କଟାକଷଦ୍ୱାରା ଆତିକାଳ
ନିର୍ମାଣ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଘେରାଯାଇଥାଏ, ପରତେ ତୃତୀୟକଷତିରେ ତୃତୀୟକଷତିରେ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ

ଦ୍ୱୋ-ର—ନିର୍ମାଣ.....ପେଲାହାରୀ— ପତିବାହି ପେଟକ୍ଷୟା
ଯା ଶରୁପାଶାନାତିକାଳୀ ବିଲ୍ଲ ପ୍ରାଣୀ କାଳିମିତିକାଳ ଶରୀରତିର ଗଣ୍ଡ ଉ
ରୁଷୁଳାକୀରିକଣା. ଦେହବ୍ୟାପକ କାଳୀ ବେଶ୍ୱାର ଲୋକ୍ରାନ୍ତା ଉଚ୍ଚାରଣ ଦ୍ୱାରା
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପାତା— କାଳୁମୁଣ୍ଡ କେତ୍ରତିରିକଣା ଏକା ଫାଵା.

‘ନିର୍ମାଣର ନେଟ୍ରୋଗ୍ରାଫିକ ପାତା— ଦ୍ୱାରା ରମଣିତ ରମଣିତ’

ଦ୍ୱୋ-ର—ମେଳିମୁ— ଦେଖାନ୍ତା; ଆତ୍ମ ନିଷ୍ଠା ଶରୀର କରୁଥିବା
କିମ୍ବାରୁପାଦିରେ ପେଟକାଳାରୀ ଓ ଶ୍ରୀଂକାଳାରୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକାଳ ମାନନ୍ତି
କଣ୍ଠରୀତା; କୋଣେବୀ— ବିଲ୍ଲାକ୍ଷି.

ଶରୀରବ୍ୟାପକ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥାଏ ନାମତମ୍ଭୁରୁଷକାଳିକାର ବାଧୁତି
ରାତ ନାହାନ୍ତିରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ

ତଥାଯାହୁ ଗାୟାହୁପୋଲେ ରଖିଛନ୍ତି ମରଦିଙ୍ଗମିଷ୍ଟଙ୍କ ଗାୟାହୁକିମ ଡେଣ୍ଡ
ପେଚୁ କ୍ଲାଇକସା.

ଫ୍ରୋ-ନ—ଶୁଭମାତ୍ର ଗାୟାହୁପୀକାହୀଠାଂ ଯେବୁ
ସଂକ୍ରମିତ କ୍ରିକେଟର ତଥାଲିଙ୍କ କିଟଙ୍କ ଗୁବିତ୍ର କେଂଜିଟ; କାଟି
କରି— ପାଣିକର; ଏହାପେଚୁଯୁତିର— ଶାଯିକଂ ତାହୁଯୁ ଯିଶ୍ଵାରପୁମିଳ୍ପା
ରକ ପିଂକଭିନ୍ନ ଦୂରତ୍ବ କିଛିତ୍ତିକା ନକଟକ; ମର— (ଅନ୍ଧୁ-ଷ) ଯିଶେର ହୁଏ
ପ୍ରାପ୍ୟଯୁଷ୍ଟି— ଯିତିତ ଗଢ଼. କିମ୍ବା ରୁହୁଙ୍କ ବକ୍ଷତ୍ର କାହୋରିଯିରିଷେବାରି
ବଲିବେଲ୍ଲାଂ ତଥାକିମାରେଲ୍ଲା. ଅତିକାଳ ଯିଶ୍ଵିଶେର ତଥାକ କରିବୁ ନାହିଁ
ଯୁକ୍ତିକୁ ଏକାଜ୍ଞତ ହୁଏବିର ଆକଷରାତମ୍ଭପ୍ରାରମ୍ଭମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବୁ.

ଫ୍ରୋ- ର ପ୍ରଶରି..... ବର୍ତ୍ତିମିଟିଟିଙ୍କ. ତାତ୍ରୀନା
ଶାନ୍ତରୀଲିମାରାଯ ମହାନ୍ତିମାରିତ ମରାହଙ୍କ ବେଳିବାଣି କାହାର ବ୍ୟାପକ କି
ମ ତେଜିଲ୍ଲାଗଢ଼. ଗୃହ୍ୟରାତ୍ରି ପ୍ରତିବଳିକଷେଯାଦି ମାତ୍ରମେ ପ୍ରାପିତ୍ତଙ୍କରୁଂ ରାତ୍ରିରାତର
ସମୟର କଳ୍ପିତମାତ୍ରାହିରିକାନ୍ତରୁମାତ୍ର ଗୃହ୍ୟକାଳର ପୋଲେ, ଏତିରାତ୍ରିକ
ଶକ୍ତି ତାଙ୍କରେ ପରିବିଦ୍ୱିତ୍ତିରୁବେଳାମ ମାତ୍ରମେ ଶାନ୍ତରୀଲାରାଯ ମହାନ୍ତିମାରିତ
ଅନ୍ତରମାତ୍ର ତେଜିଲ୍ଲା ବେଳିର୍ପ୍ଲଟିଙ୍କାଜ୍ଞ. ଅରିଗାନ୍ତ ସେବନ୍ତରେତିକାଂ, ଅନ୍ତରକାନ ବ୍ୟାପକ
ଯାତ୍ର ଅବଶେଷ ପୋପ୍‌ଚାରୁ ଶାପରୁଂ କ୍ରିତ ତଥାକ ବ୍ୟାପକତାଯି ବରେନାହେମ
ନାହିଁ ହୋଇବି.

(ମରାନ୍ତିରାନ୍ତା ଫଳର ତଥର ଗାୟାହୁରାପୁମାତ୍ର ଗ)

‘ମାହସିଦ୍ଧ କାହୋରାକୁଠ କାହାରାହୁଯାଇ ତଥାର କାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବାଲଂତକାନ’ ଏହି
କାନ୍ତ ଦୂରତ୍ବ ଦୂରାଂକ ଅଳ୍ପମ ଅବସାନ ବରେ କାହାର ଅନ୍ତରତିମ ପ୍ରତିଭିତ
ସମ୍ମି ଏକା ପେନ. ଅରିଗ ପରିଚିନ୍ତା.

“କାଳାଚିତ୍ର କାଟିକାରେତ୍ଯୁ ଏକିଜରେତ ବେଳିବାକଷେତ୍ରିତ.

ରାତରାମତାତ୍ର ପ୍ରତିଭିତ ମେଗୋତ୍ତମ ସମ୍ମିତ୍ୟାକିଟିଂ.”

ପ୍ରତ୍ୟେତତତିଲ୍ଲାକରିଟ- ଦୂର ଦୂରବସନ୍ତିତିକ- ପ୍ରମୁଖିତ୍ର ଅମାବସିନ୍ଧିଂ ରଙ୍ଗାମ
କାଂ ପାତି ଦୂରତ୍ବ ଦୂରାଂକ ଅଳ୍ପମ ଅବସାନ ବରେ କାହାର ଅନ୍ତରତିମ କିମ୍ବାରୁଂ ରାତିକା
ରାତ୍ରିକାରିକିର ପ୍ରତ୍ୟେକମାକଂ.

ବର୍ଣ୍ଣିଅନ୍ତିଲିଙ୍କ ତାକିମିଟିକାନ୍ତରେତିକାଂ ରାତାନ୍ତ ମାନ୍ୟବ୍ରନ୍ଦାକ ପାଞ୍ଚକା

କାହିଁ ଦୁଇ ଯାତ୍ରୀଙ୍କରାକୁ ରାଜ୍ୟାଧିକାରୀଙ୍କ କଣ୍ଠରେତ୍ୟ କଣ୍ଟେତିକାଳ୍ୟରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲାମାତ୍ରାଙ୍କ କାହିଁ ନାହିଁ ।

ദ്രോ— പു— ഉന്നവമായ്— ദിവം ഉയൻ്തി. അരനിമേഷകൾ— ഇ മിച്ചകാട്ടാത്തതു. എല്ലാജനങ്ങളും ഏറ്റുവിഹാരിച്ചാണ ദിവം ഉയൻ്തി കണ്ണുപീഡാ ത ചരുവന്നതെന്ന നോക്കിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതു' എന്നും രാജാവിനെന്നും വാസ്തവം നോക്കിയാൽ നല്ല വസ്തുവിലെങ്കിലും കാരണം കൊണ്ട് അവക്കു നോക്കിയതല്ലോതെ ലംബ കൂംക്കുമ്പയാൽ നോക്കിയതത്തെല്ലാം സിലവമാക്കാം.

ദ്രോ_ സ് _ അ കുന്നത്തെ വിശ്വാമിത്രരാ മേനകയിൽ ഒനിച്ചവള്ള
ണാ. ഏടുത്ത വള്ളത്തു കൊണ്ടു മാറ്റും പിതാവെന്നുള്ള സ്ഥാനം ചിലപരാ
അതയുള്ളിൽ. ‘മഹ്മീദിയരട പുസ്തം അട്ടത്തു നിൽക്കുന്ന എരക്കിൾക്കുടെട്ടിൽ വീണാൽ
അതു ഏറ്റക്കിൻ പുംബായാ പോകകയില്ലെല്ലോ’ എന്ന് ഉചു.

డ్రో- మి—ఊవం శ్రువంచితిల్లం సూయారణ స్క్రూషియిల్లంపైకి
వషట్ల. ఊవత్తికి లూనుగ్గాం అంగ్రేజులుంచి విరిజ్జునా. రాజువు ఇప్పుకాంగం వి
చారిచ్చ కొణ్ణీ ఊవత్త స్క్రూషిచ్చు ఏతు వియమాయినికాం ఏకా ప్పంచం
కెంట్లు రంగ మంతిరి ఉప్పుక్కుప్పికణా. అంద్రుమె చిత్రమచ్చతున్నాతు పోలె
కరుతు తియుణణాకి అందంకాంపజెళ్లుం తిఱ్త పిగ్గిట జీవగిర్కు ఏకెనూ
నా. కెకచొణ్ణీ పణియాతె మాన్సు కొణ్ణీ నించి వెళుంగా ఏకెనూమరంగా. స
కలమ్మునా ప్పంతియం సూకమాత్తువిగెంచ్చుం మరిచ్చాయాను సూబికణిల్లునా తా
ట్లుం. ఇప్పుకారమిల్ల అవితె స్క్రూషిచ్చతక్కిఁ అవత్తికి అంగ్రేజులుంచి అంగ్రేజులుంచి వా
వణ్ణప్పంతిజ్జు ఉపపణతియుణణకున్నాతుమిల్ల. జీవగెన్ఱాట త్రంగ శరీరం స్క్రూ
చ్చాయ అందంకాంగం తిక్కాను మాట్లాంమిల్ల. మాన్సు కొణ్ణీ చెప్పుకున్నాతుపోలె వుణ్ణు
ప్పంతి కెకచొణ్ణీ చెప్పుకు వికున్నాతుమిల్ల. అవత్తికి శరీరత్తిగి ఎట్లుం
కొణ్ణీం అందంకాంగిగా పరిష్టంతి వికున్నాయం కొణ్ణీగా. అతిగాలంాను
ఉత్తమమి.

പരതന്ത്ര— അന്താന കീഴടക്കമിയവൾ.

പ്രാഗതള്ളം— സാരത്തം പി. (രേഖാചിത്രം).

డ్రో- టిట్ యజ్ఞంత శ్రుణిచ్చ వోయంక అంతిగలంసారథ్ల
గుణయిన మాలిఖ్యం వఱం. తళ్ళిక పరిచ్ఛాత మాత్రయం కంఠయ వోకం. ప్రతి
మధు అతసపచిభూత ఉచ్చిష్టమయి ఎగుణమై వోసం వఱం. రథం తుష్టాత అ
గ్రహం అంతిగ పీసుయం కెక్కుణికంయేకం. ఇవెతాంగం తుంకాత స్ఫురమా
యం అందం దూశతనిగిన సమయం ప్రతిమయ్య కింగ కంచి వరాతర తాయుభ్యజి అ

ଯତ୍ଥର ଗୁପ୍ତ ଆନନ୍ଦବିଜ୍ଞାନ ରେଖବ ସଙ୍କଳ୍ପିତ୍ତିରିକେଣ ହାତ୍ରୁବାନ୍ ଲୀଳାର କରିଅଣିଲୈଗ ରାଜାବିଶେଷ ଯିଚାରଂ.

—ଚରକ—

ଡ୍ରୋ- ମ୍ରା— ସମକ୍ଷିଂ. ଏହିତିରାଯି. ମନୋନରାଶଂ ମନ୍ଦିର ଭୁଷି ପ୍ରେମଂ. ଶକନ୍ତେ ଅନ୍ତକୁତ୍ତିତ୍ତବ୍ରତାଯତ୍ତକେଣଟ୍ ଏହିତିରା ପେରିଲୁଷ୍ଟ ଅନାରା ଶଂ ପରିଶ୍ରମାକାରେ ପ୍ରୁଣିତିକରି କେଣଟ୍ ଏହିବା ଗ୍ରହିଷ୍ଟିତ୍ତ. ଲୋକରେତ୍ତା କୁ ଗୋକିଯଦ୍ଵୀରୁମ ଜୀବି ଦୃଷ୍ଟି ବଲିଛୁ କରୁଣା. ନୃତତତିରୀ କାରଣଂ ଯାମ୍ବ ଯତିର ଏହିତିର ଯାକେତ୍ତାଯିକେଣଟ୍, ଆତ୍ମ ସେବାଯାଗେଣ କଟିଛୁ କେଣଟ୍.

ଡ୍ରୋ- ମ୍ରା— ତତ୍ତ୍ଵାବ୍ଦ— ମରଣିତିରା କେବୁ. ତିରା ଧୂରୀର ନିନ ରାଜାବିଗେଣପ୍ରିତିତ୍ତ ରାଣ୍ ନାବକି ନକ୍ଷକାରୀର ଧୂରୀରକେ ଶକନ୍ତେ କ୍ଷମତିଲ୍ଲାରେ ତିରିଶ୍ରୀ ଗୋକିଯତ୍ତ, କାଲିତ ତା କେଣଟ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଇବା ଶରୀର ଅତୁ ବିଟିକହାରିଗେଣାଧୂରୀ ପ୍ରାଣତିର ତାମ୍ବିତ୍ତ ତୁମ ମରା ଶକନ୍ତେତ୍ତ ରାଜାବିକ୍ଷତ୍ତ ଅନନ୍ଦାଶବୁଂ ବିରହମାସମତପ୍ରବୁଂ କେଣାଣାକାର.

ଡ୍ରୋ- ମ୍ରା— ଯଶ୍ରୀତତ୍ତ୍ଵରୀ— ଜାତିଫଳେଷମ; ଉପାତୀତମାନଂ ଯାକିକାହେପ୍ରଥବେଗନ୍ତି; ନାଶରଂ-ନାଶିତ୍ତ ପୋକାନ୍ତି; ଯଶ୍ରୀତମରଂ- ଅଗିତ କର ଦୋହା; ଅରମଣ୍ୟରୀ— ଅଭିଯିଜ୍ଞାନତ୍ତ; ରାଜ୍ୟବାସିକତ୍ତାଯ ଜନକତେଜିତ୍ତାଂ ତନେ ତ୍ରିତ ଅନ୍ତରୀଯତିର ଅଗିତ କାନ୍ ରାଜାବିଗ କରି ଶେଷକଣ୍ଠରେମନା ଗୁପ୍ତ ତିରିତିତମାଯ ନକ୍ଷାକାର, ଏହିକାଳ ମହାପିମାଙ୍କ ମରି ରାତରବୀଗୀରଂ ବ କାହିଲ୍ଲାନ୍ତିତିଗାଲ ଅବର ଅବରର ତପଶ୍ଚିତ୍ତିଗୀରଂ ରଦଂଶଂ ରାଜାବିଗ କେବ ଦିକ୍ଷାନା. ଆତ୍ମ ମରିଷ୍ଟିବର କେବାରକଣାତିରାକାରୀ ଏହିଗେଣାଂ ଏହିତେଣ ଶୁଣ ତଥାଯ କେବାର ରାଜାବିଶ୍ରଦ୍ଧିବାକଣା ଏହିବା ତାବଂ. ‘ଯକ୍ଷାରକ୍ଷିତି ନାହୋ ତ୍ରିଜଂଶ୍ବ୍ୟାଯାତଂ’

ଡ୍ରୋ- ମ୍ରା— ଶୁଣ ରାଜାଶବୁଂ ନରନ୍ତ୍ଯପ୍ରୋବେତଗେ ଅନୁଭୂମତିର ବ ଶିତ୍ତ ତପଶ୍ଚ ଶେବରିକଣାଟ୍. ଏହିନାକ ଅନୁଭୂମ, ‘ସାର.....ନୁଭର୍ମ (ନୁଭର୍ମ ପାତିବିକମିକଣ ଯେତୁ ତପଶ୍ଚ ଅଗ୍ରଭୂମଂ ଅଭ୍ୟ ରାଜପାତିକେଣଟ୍ ମ ଗୋଧରା) ଏହିବା, ତପଶ୍ଚ ଦୋହାକରମଣାତ୍ର ପରମାଗେଣାଂ ମାତ୍ରମେ କେବନ୍ତିତ୍ତ. ଜାତିଗାଲାରୀ ଜ୍ଞାନତିରା ‘ରାଜାନ୍ତି’ ଏହି କାରିତି ସପ୍ରତିତିକ୍ଷେତ୍ରି ବ୍ୟା ପାତିବିକଣାତ୍ର. ବିଶ୍ରାଯରନ୍ତାର୍ ଦେବପୋକଣ୍ଠିଲେ ଗୁପ୍ତିପାଠକଣାତ୍ର.

ଡ୍ରୋ- ମ୍ରା— ପିଲୋତ୍ତ.....ଏହି’ ବଜାତିରୀ ରୁଦ୍ଧଂ ବୟବନ୍ତି ବେଳେ ତ୍ରିକ୍ଷୁଟିଯାଇବା.

അരംഭോരാഗ്രിപ്പറിത്- സമുദ്രത്താൽ ചുറഞ്ഞപ്പെട്ടത്.

ରଂଳାତିରୁତିବୀଜଗମ- ରଂଳ ମେନକ, ତୁଟକ୍କାତିଯ ଦେଵଲ୍ପୀକରି.

ഇംഗ്ലീഷിലും വായിക്കാം.

— ८८ —

ദേഹം- മരു— മുക്കവത്തമനി— (ന-സ-എ) എപ്പിക്കണം അവരുടെ വന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ; ദൃശ്യമോത്തമാസനൾ— പുരുഷരാക്ക് റിറോളൈഷണം (എഫ്റ്റും) അയള്ലിവൻ; പുരുഷംമല്ല— പുരുഷവിനെന്നു കലത്തിലുള്ളവൻ; കിരജി രസം— ഏപ്പോഴും; ഉരുള്ളറു— വളരുന്നതായ കേഷഡം (അതിനായി) വെല്ലപ്പീക്കൾ— കാത്തിരിക്കുന്നവർ.

一一

డ్రో- మిప్ - ల్రాసెప్ తుయియం - గ్రాజునమాయ అమ
పంచతయశ్వతుం, ల్రజజనణ్ణాయ జ్ఞానిమాస కల్పిష్టయశ్వతుం. రిఫెనోస్సు కం
బంస్క్టికున వివసం రాజయాగియిఁ ఎఱితణాశెను ఈమంతయ్యరిగం, యాగారకహ
స్సాయి తుయయపాగాయి ఆప్లశావంతుకి అత్తమంతిక తగెన వసికణు
మెగు భ్యాంగిమాంగం కల్పిష్టయశ్వికణు. నాక్కిక పోకుషయం కాక్కిలిరికషక
య్యం తుకి ఇదర సమయాలు రాప్రార్టిషిప్. ల్రజజనణ్ణం రణ్ణఫోజులక సమ్మాలం నీ
కి విష్ణువునున్నామ్మిం. ఉ ఇం శాస అత్తమం తెంగాస మాస్సు కొణాళ్ళ పోకుగుణాళ్ళ. ఓ
యం కాగుట పోకుఁగ నీష్టయియి ప్లి. ఈ తు పె.ఎంకు 'వాస్మావతిమి తొంగప్రి
గుణాల చెప్పుణితెరుగాదియ్యిప్పి' ఎఱిగు గెరం పోకుషిష్టం తణ్ణు వ్యుంగల
తెంగాళ తుకి రాజుయిసెం మాస్సు, కాగుట తచబంత గలిజ్జుప్పం రణ్ణాయిప్పి
రిశెట్టు పరియుగు వయగం. ల్రతిగాఁ శకున్తాయులక సంగరి తుకి విచుర్చు
శా అత్తమమనిషెస్సు తగెన పోకుఁగ నీష్టయిష్టతెగు విశ్రిష్టమణాశావు
గు శక పరిశ్వతమాయి.

— 1 —

ଦ୍ୱୟୋ- ମନ୍ତ୍ର— ମାନୋଦେଶତ୍ର ଅମିଷ୍ଟିକ୍ଷେଵାଳ
ଏଣ୍ଟିକ୍ ମାନ୍ଦୁଷ୍ଟିକ୍ଷେଵାଳୀ ଚେଗ୍ନ ବଜ୍ରଙ୍ଗ୍ କଂଶଲିଲାଭର ଶବ୍ୟାପୋଥ ଉନ୍ନିଯାଂ
ତର ଅତ ଦୂରୀକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଶରୀର ରଙ୍ଗପରିବିତ୍ରିକ୍ଷେତ୍ର ଏକାକିନ୍ତିକ୍ଷେଵାଳ

സമർത്ഥയാകന്നതു് എന്ന രാജാവിനു ശക്കരത്തിലെങ്ങും നിസ്സംരവുലും സ്വീകൃതമാക്കാം.

താനോ മുഖ്യമാർത്താൻ രാജുക്കുട്ടിപ്പാത്രവന്നാണു. വീണ്ടും ചുട്ടു കുട്ടു മെല്ലും അന്തിമവും അന്തിമത്തിൽ വെടിപ്പും തുട്ടത്തിൽ അറിയാതെ പാംഗാളുകളും ആരിനാൽ ഞാൻ മുമ്പു പാണത്തരെല്ലാം കേവലം പരിഹാസം തനിനാ വേണ്ടിയാംബന്നാം താൻ അതെന്നാം കാഞ്ഞമായി കുങ്ഞി പോകുകയെന്നാം ഉംഭു രാജാവിന്റെ സമാധാനവചനത്താൽ ശക്കരത്തും കുമ അന്തിമവും അറിയക്കുന്നതും രാജാവിന്റെ ക്ഷയത്താം വിശ്വാസം അന്തിമവും തനിലെ സ്വന്തമാക്കാം.

—ഒരും—

മുന്നാം അസ്ഥിം

രംഗം— കണ്ണപാത്രമസമീപപ്രദേശവും ഭാലിനീം ചേരിലും വരകംണ്ടപവും.

‘രാജാവു് അത്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടൻ തന്നെ കമ്മ്പേഴ്ചല്ലും നിവി എല്ലാം കുങ്ഞിയി രീതി’ എന്നും മുനിനിസ്ത്രവചനത്താൽ രണ്ടാം അങ്കം കഴിഞ്ഞു അധികം താമസിയാതെ തന്നെയാണ് ദീനാം അങ്കം അരംഭം എന്നുമില്ലാം.

ദ്രോ— മ— മന്ത! (അവ്യാഹ) ആദ്യത്തു്. ഹ്രസ്വത്വാദം— ഹന്താരം ശ്വേം പോലെയും കുചുക്കുട തുടിയതു.

അഭന്തരാധ്യതതി— വിജ്ഞസ്ഥമം.

ഉക്കാരശബ്ദംപോലെ അതിഭ്യംകരമായി ഞാണേരിട്ടന്തിന്റെ മുഴ കും പൊരം തന്നെ കാഷ്ടവിജ്ഞാപ്പേഴ്ചല്ലും നീങ്ങിയ സമിതിജ്ഞ ഇദ്ദേഹം വാണം തൊട്ടതുംപുതുതുമെല്ലാം എന്നായിരില്ലെന്നു് ആദ്യത്തു്.

—ഒരും—

ആ സാഹസ്രി ലഭിച്ചു വണ്ണിച്ചു ശിശ്വരവചനംകൊണ്ടു തക്കാലം രാജാക്കിൽ പ്രായാഗിംഭാതാ സമക്കരൈ കവി കാണ്ണികൾക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നു. കഴി തൊട്ടും ദീരാൻ പോകുന്നതും കമകരൈ തമിൽ ദയാജിപ്പിജ്ഞനരിനു വേണ്ടിനങ്കാരം ദാനതിൽ പ്രഥമാഗിരില്ലെന്ന പുരക്കത്തിലും അരങ്ങംബാൾ ‘ഘൃത്യാംഗം.’ എന്നിൽ നിന്നും രബാം അങ്കാനിനാണ് എവർഡാനത്തിൽ രാജാവിന്റെ വേർപ്പാടിനാൽ തിരിഞ്ഞു, നോക്കി, നിന്നു, രാമസിച്ച് രംഗത്തിൽ നിന്നു മംഞ്ഞ ശക്രാന്തി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടോ അംഗീകാരം. എന്നാൽ എസ്പ്രസ്പ്രക്കാരാണും ചെയിൽ കൊണ്ടുകൊണ്ടാണും അത്രമാവാസികൾ വിചേരിച്ചുണ്ടു്.

—തോ—

സംവന്നം യാഗത്തിൽ ഗോമലത പിടിഞ്ഞു ശോകിക്കുക എന്നും പ്രധാനകമ്മം.

ദ്രോ- १— അതുപരിശീലനം പ്രഭാവം-കണ്ടപരമഹഷിയുടെ മാഹാത്മ്യം
 ‘മാഞ്ചൊടുക്കാതു വളരുന്ന്’ എന്നും മറ്റും തർക്കാലത്തെ കാഞ്ചുഗാരവം നിമി
 ഞം ഡിസ്കേഷൻ ദാനാട് പഠിച്ചു’ അയാളെ യാത്രയാക്കി മരിമാരുടെ. യാദവില്ല
 ഒരു തീരുമ്പ് രാജാവു വിനൃമില്ലാനൊങ്ങാതിയ അവസരത്തിൽ മുമ്പ് മനസ്സിന
 ടിക്കിൽ അടിഞ്ഞു കിടന്നിനെ ശക്താളാവിച്ചാരം പ്രകാശിച്ചു. കാമപാരവല്ലവും
 വന്നതുടി. ഇല്ലാഡില്ലില്ലെ നിവൃത്തിമാർപ്പണം കണക്കില്ല. എന്നും ചെയ്യേണ്ട ഏന്ന്
 രാജാവും കാമപാരവല്ലവും തോട്ടുടി പറഞ്ഞു. നിറുമരത്തിനും അംഗരാജാത്തി
 നും ശക്തിയും കണ്ടപരമഹഷിയുടെ മാഹാത്മ്യം എന്നില്ലെ നല്ലപോലെ അറിയാം.
 കന്തകയായ ആ ശക്താളാള്ലും യാതോടു സ്പാതമ്പ്രയുമില്ല. കാഞ്ചമിന്നേനെന്നാ
 ബണക്കിലും തുടവു തുടക്കതു കഴുകിപോക്കുത്തുവെള്ളും വചിയും ചരിവിൽ പെട്ട
 നീരുടെലിപുപോലെ നാഞ്ചപ്പറ്റിയായതു കൊണ്ടു നിസ്സുംശയം അതുപരിശീല്ലാൻ
 അവകാശമുണ്ടു ശക്താളാളിൽ നിന്നും എന്നേം മനസ്സു പിന്തുംജുന്നമില്ല. എ
 നും രാജാവിനേൻ്റെ വിചാരം.

വിപ്രസന്നിയന്നാർ— വിപ്രസന്നിക്കരത്തുവരും.

ദ്രോ- २— ശിതലാസ്സ്— തണ്ണൈക്കിരണാട് തുടിയവൻ.
അരംഭംചൂലം— കിരണമെമനും വൃാജം.

എല്ലാവക്കും സുഖം കൊടുക്കുന്ന ചന്ദ്രഗംഗ താമരപ്പും മുതഖായതും കു
 മപ്പീമിത്യാക്കം ഭാവകാരനാഥൻ. അതിനും ഏന്തേനും ‘എന്നേന്നപ്പൂബലയും കാമി
 കളിൽ അജ്ഞതകിരണം എന്നുംവൃാജത്താൽ ചന്ദ്രൻ എരിക്കുന്ന ചൊരിയും എ
 നും, കാമൻ തെംടുക്കുന്ന പുംബും വജ്രം പോലെ തംജ്ഞനും’ എന്നും മറ്റും ദാഖല
 വു പറഞ്ഞു—

ശരണ്യം— ഒരും പ്രാവില്ലാൻ ഒരാഗ്രം.

‘എനില്ലെന്നും പ്രിയയുടെ ദംഗമെന്നാണിച്ചു മരണമുണ്ടു
 ആജിത്തു്’ എന്നും രാജാവാക്രത്താൽ ശക്താളാവിഷയമായ രാജാവിനേൻ്റെ അ
 നരാഗത്തിനു പടിപ്പടിയായുണ്ടു ഉണ്ടുക്കപ്പും സുചില്ലുണ്ടു.

ദ്രോ- ३— കണ്ണം തുളി; ശിതവാതം— തണ്ണൈക്കാരം; ഓ
രതാളം— കാമപീഡയാൽ തപില്ലുന്തു.

താമരയുടെ മണ്ണമുണ്ടും മാവിനിജലത്തുള്ളിക്കാം കല്പൻ— വിശ്രാംതും അ

ଯ ତଥାତ କାରା କଷିଳୀନୀରାମକ୍ଷିଲୁଙ୍କ ଏହିରଦାଳ ଅଗ୍ରତ୍ୟୁଷ ଅଶ୍ଵପ୍ରାସାଦରେଣ୍ଟିଲୁଙ୍କ
ଏହିଏ ରାଜ୍ୟାଧିକାରୀଙ୍କ ଚିହ୍ନାର୍ଥ ।

ଦ୍ୱୟୋ- ତୀ- ଯନ୍ତ୍ରିକାଟିଲିପେଜ୍‌ଞ୍ଜ ଯତ୍ତିଯିଛ ପାଶିଣ୍ଟ କିଟକଣ୍ଟା
କଂପଟିକମ୍ ଯୁଗରୁ- କ୍ଷେତ୍ର ଡେମ୍ ଚେପାଯାଇଥା, ପିନ୍‌କାଗମାଯ ଅନ୍ଧାହାରି ଆଯା
କଂ ପାଦିବରୁଥୁ ଏକାନ୍ତରୁ କରାଯାଇଥାଏ ଅନ୍ତରୁ ଉତ୍ତରମଣ୍ଡିଯାଯ ଶକଳାକ୍ଷେତ୍ର ଏଲାହାରି ତ
କେବ ଅନ୍ତରୀରିଜ୍‌ବାରେଙ୍କା' ରାଜାର୍ପ୍- ଉଥିଲୁଗା.

അരന്തരം ഗസാഡാഷ്ടണം, സ്വ-കാർണ്ണം യും വത്തമാനം,

ଫ୍ରେଂ୍ଜୁ— ନୀ— ଯାହିଁତପଗଠିଂ— ଶ୍ରୀଷ୍ଟଜୀତ (ବେଳକଳାଲଙ୍କ) ଯିବେଳେ
କୌଣସିଂଗ; ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା— ଉତ୍ତରାବଳେ କାହାକୁ କୁଟି ଅବସିଂହ ରାଜ୍ଞିଙ୍କା ଦି
ବାସ.

வெனக் கூவாங்கி ஆவது வங்க தூராலிலை நா பிவாஸ்திரில் கடிமமாயி மக்காவ சொல்லி கூடியும், அங்கு எப்புறான்றுவர உண்டும் அவசரமாயிரின்கூடியும், மாச வெப்பால் உண்டும் காநிலை ஆவது நா ஹாவா-நா : ஏங் அவரின்கா நியூக்கிளையும் மாச்காவாதகளை காரணமாயிரின்கூறுவோலை கைவலை கூட்டி ஜூமே தூப்புதேய ஏற்காது கிடிப் போரியான்றுவார பீ யிஸ்திசுக்காள்கிணக்கா கா மலவாகான்தோ தகரை ' என்க ஆகா அஃப்ரிகாத்திரைக்காக்கிசூனி அவிளிவேலா ரி நிதநா.....' ஏற்காது கைவலை சுருங் கூட்டு ஒருக்க மாண்பாவார ஸ கெற்றாண்பாரதங்மாயிரிடீர்.

డ్రో- మం—నువ్వురాబిల్ కణ్ణిగిరిశం ప్రవాహం. విష్టువుర
గెరీతు.తం— రాతరిగించా డోకయ ఐప్పం రాకొన్ని కృతిత్తు. తథాణకికాణం—
తథాణవిగెంచా అకిలెసాంగ్ వ. ఎ. కృతిత్తు లి. కణ్ణ. గ్స. గ్సు. గ్సు. గ్సు. గ్సు.
పోకమాత్రం. ప్రత్యుదాశుల్లుగం— త. ర. దయ లభించా ఏ. వచ్చా. ఇంగ్లుగా.

ଜୀବନୀ ଯ ଏହିପ୍ରାକୃତିଜୀବଣଙ୍କିଲଂ ଏହିପ୍ରାକୃତିର ରଙ୍ଗଜୀବନ ପକ୍ଷ କି ନାହିଁ ଆମ
ଅରୁ ଦେବାନ୍ତର ଯିଲ୍ଲେ. ରାତ୍ରିକିମେ ମରନ ଜେବେଲ୍‌ଟା ଏଠି ଫ୍ଲାଇଟରତରିକାଳୁଙ୍କ ହୁଏ ବୀ
ଚାରାତିକାଳ ମରନ୍ତିର ଉପାଧିଗୀରାଳୁଙ୍କ ଅରୁ ତାଙ୍କ ଏପାଇକାନା. ଏବେ ଡେବ୍‌ରାଂଠିର ଡାକ
ଲୟ ଅଟିକାନା. କୋଡ଼ି ଉତ୍ତରିକି ଶ୍ଵରୀରେ ପ୍ରବାନ୍ତିତ ଉତ୍ତରକାଳିଙ୍କ ଲାଗୁ
ଲ୍ଲେବେବାରି ରହିବାକୁ ଶ୍ଵରିର ଲାଗି ମଦ୍ଦକାନା. ସପାମ୍ବଦ୍ଧର ରହାନ୍ତିର ଲକ୍ଷଣଙ୍କି ହୁଏକି
ଅନ୍ତର ଯକ୍ଷକିମ୍ବା କାମପାଦିତର ରହିବାକୁ ରାଗି ଯେ ଉ଱ାଗି ପୋଥିବା ଏହିନା ଲାଗୁମହିସୁ
ଲୋକାର୍ଥ କାହିଁବୁ କିମ୍ବା ରକ୍ଷଣାବ୍ୟକ୍ତିର କୁଟି କରିବା ଏବଂକାନା. ଆମ ଜୀବନରେ ହୁଏକି
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା.

ಕಾಮವರ್ತಿಕ- ಅಗಂಥಾಗಂ ಪ್ರಕಾಶಿಸ್ತಿಜ್ಞನ ಏಫಿತ್ತು. ಉಪಗ್ರಹಿ
ಜ್ಞಕ- ಅಸ್ಯಾವಿಜ್ಞಕ. ತಿರಸ್ಯಾರಿಕ- ಉಪಕಚಿಕ.

ದ್ಯೋ- ಮಹ- ಶಿಖಾಲಯಿರಿಕ್ತತೆ- ಪ್ರಕಿರಿಣಿ ಅಂದಿಯಿಂದ ಅವಕಾಶ
ಕ್ರಿಯೆ. ಪ್ರಾಯಾರ್ಥ- ಪ್ರಿಯತಮನ (ಇಷ್ಟಪ್ರಪಂಚಾನಂ) ‘ಅರುಹಾ.....ಲ್ಪ
ಮಾಂ’ ಪರಿಗ್ರಹ ಚರ್ಚಾನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯ (ಸವಿತ್ರ) ಲಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಇರ್ಲಿಗಾಗಿ ವಾಗಿ.
(ಎಗಾಂತ) ‘ಅರುಹಾ.....ಎಂದೋ’- ಲಕ್ಷ್ಯಿತವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಜ್ಞಪ್ರಪಂಚ
ಾಗಿ ಅವರಿಕ್ಕೆ ಏಂತಾಗಿ ಅಂಲಕ್ರಿಯಾಗಿ.

ಒಂದು ಏಂತಾಗಿ ನಿರಾಸಗಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಕಾರಣ ಅವಕಾಶವನ್ನಾಗಿ
ಮರಿಯಾಗಿ ಇರುತ್ತಾ ಎಂತ್ತು ನಿಷಿದ್ಧ. ಇಂದಿಗಾಗಿಯೇ ಶಕ್ತಿ ನಿರ್ಬಂಧ ಅವಕಾಶದ್ವಾರಾ
ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಯ ಅಂತಃಭಾವಕ್ಕೆ ಚರ್ಚಾ ತೆಣುಗಾಗಿ ಅವರಿಕ್ಕೆ ಹಲವಿತ್ತು ಏಂಂಗಾಗಿ ಇರ್ಲಿ
ಾಗಿ ವರಾಂ. ಶ್ರೀ ತಾನಾ ಇಂದಃಭಾವಕ್ಕೆ ವಾಗ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಅವಕಾಶ
ಕರಿಜ್ಞಾತಂ ಉಪಕಚಿತ್ತ ಕಣಿಕೀಲಿ.

ಇಂಗಾಣರವಂ- ಸಾಗಿವ್ಯಾಸಾಂಶ್ರಾಂತಿಕಾರ ಮಹಿಮ.

ದ್ಯೋ- ಮಹ- ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿಗೆ ಗಮಂ- ಎಂದಾಗಿ ಇಂದಿಪ್ರಪಂಚ.

ದ್ಯೋಪಂ ವಿಷಾರಿಜ್ಞವೊಂದು ಶಕಾಗತಿಯಿರು ಕವಿತಾತಕತವಿಳಬಾಕಾಗಾಗಿ
ಉತ್ತಾಪಣೆಯಂ ತಾನೆಂದು ಪ್ರವಿಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಮಂ ನಿರ್ಮಿತಮಾಣಾಗಿತ್ತಾಗಾಗಿ ರಾಜಾವಿ
ಗೆ ಅವಕಾಶ ನೋಹಿಕೊಣಿಕಿರಿಜ್ಞಾಗಿ ಸಂಭಾಷಣೆ.

ದ್ಯೋ- ಮಹ- ಅರಣಿ. (ಅವ್ಯಾಯ) ಸಂಭಾಷಣೆ. ಪದಯಿಷಿ
ಣಿ- ಬುಖಿಸಾಮರ್ಪಿತಾಂತರವಾಗೆ (ಮಹಾಭಾರತಿಜ್ಞ ಶಿಯಂ) ಕಾವಯ (ಅವ್ಯಾಯ)
ಈ ಜಾಗೆಯೇ- (ಬ್ರಹ್ಮ- ಅ. ಉ. ಏ) ಅರಿಯಣೆ ಇಲ್ಲ. ತಪಣಿ- (ಇ- ಸ- ಏ) ಈ
ಣಿತ (ಅತ್ಯಂತ ಅಗಂಥಾಗಣತಾಟ ಸ್ತರಿಯ ಏಂಣೆಂದ ಗರೀರಂ) ದಯಿತತಮಲ ಏ
ಂದಾಗಿ ಪ್ರಿಯಾಂಕಾಂತಾವೇ! ನಿಹಾಮಂ- ಏಂದಾಗಿ. ಮಹಿ. (ಅಸ್ಯ- ಸ- ಏ) ಏ
ಣಿತ. ತಪ- (ಇ- ಪ- ಏ) ವೇಣೆಂದ (ಉಪಾಧಿಷ್ಯಾರ್ಥ) ಉತ್ತಪ್ತಿಪ್ರಾಯಿಂ
ಂತಾಂತಂ ತಪಿಪ್ರಿಯಾಗಾಗಿ.

ದ್ಯೋ- ಮರ್ತ- ಪರಮತಾಂಶರೀರೆ- ಏಂದಾಗಿ ಪದಚ್ಚ ಶರೀರತಾಟ
ಕ್ರಿಯವಾಗೇ. ತಪಾಂ. (ಇ- ಪ್ರಿ- ಏ) ನಿಗೆನ. ಅರತಾರ್ಥ- ಕ್ರಿಯವಾಗಿ. ಅರಿಜ್ಞ
ಪ್ರಪಂ- ಏಂಪ್ರಾಧಾಂ ತಪಿಪ್ರಿಯಾಗಿ ಮಾತ್ರಮೇ ಚೆಜ್ಞಾಣಾಗಿ. ಅತ್ಯಾಮಾರ್ಥವಾಗಿ ತಾನಾಪ್ರ
ಣಾ ಏಂಪ್ರಾಧಾಂ ತಪಿಪ್ರಿಯಾಗಾಗಿ.

ପରିବର୍ତ୍ତ- ଯାତ୍ରା.

ପରାଣ୍ଡତରମାନୀ- କହିଲେପୋଲେ ମୟରମାତି ସଂସାରିଜ୍ଞଙ୍କାଳେ.

ଗୃହ୍ୟରଢ଼ି ତର୍କିଯାଇ ଅରୁଳ ଯାଦି ଦୁଇପ୍ଲାକଗାତେଯୁଷ୍ମ. ଚାରୁବାଗ୍ୟ କଟ୍ ପାଇ ସମୟ କାଳୀଙ୍ଗେ କଶିଲୁଗିଲି; ଆତ୍ମପୋଲେ କାମବୀଳାଙ୍ଗରୀ କି ଗୋ ଏହିରେତାଙ୍କିମାତ୍ର ରାପିପ୍ରିଜ୍ଞଙ୍କ ଏହି ପାଇସରୀ, ଏହିଲେବ କମ ଆଲିଲି କାହିଁ—ଏହିକା ଆପ ଦେଖିପ୍ରିଚ୍ଛ କଷିଲୁଗ ଏହିକା ଡାଵି.

ପ୍ରାତିମାନରାତ୍ରିପଠ- କାପେକଷାଯଙ୍କରିଚ୍ଛ.

„ମରୋରମ୍ଭା- ଅନ୍ତରମା.

ଦ୍ରୋ- ମଥ— ମୁମଶୟ- ଏମତର. ଶ୍ରେଷ୍ଠିଲୋହିମୁଶାୟ- ଉଣାଙ୍ଗିଲୋହିମୁଶ ତ୍ରୁଟିବ୍ୟକ୍ତିରେ ବାହାନୀଯାତ୍ମିକିତର. ଶ୍ରେଷ୍ଠତରରୀ ତତ୍ତ୍ଵ. କାନ୍ଦାଯି ରାତ୍ରିଲେଖାକାଳୀନ ପାରବଶ୍ରେତରାକ୍ରମିକିତର. ସତ୍ତ୍ଵକ୍ରିୟ- ଗର୍ଭକାରର.

କହିଲୋମନ୍ଦରକାଳୀ ନୀ ହୁଅରବର କିଟକଷକରୀଯିକାଳ ଏହିଜୀବ ପାତି ଶରୀରିକବନ ପାଦର କାଳୀଯାବାଦ. କାମତାପରତାକୁ ଶୈଳେରାପଚାରକାରୀଯି ମାତ୍ରାନ୍ତିରିଷ୍ଟା ତାମର ବସ୍ତ୍ରଯାତ୍ରାଙ୍କ ଯାଦିକିରିଲେବା. ନିର୍ମଳ ଶରୀରକୁ ବାତ ର ବନ୍ଧୁରିକବା. ହୃଦୟବନ୍ଧୁଙ୍କ ନୀ ଏହିକା ଉପଚରିକାନୀଯି ଏହିକାରି କାହିଁପ୍ରିଦେଶରୀ.

ଦ୍ରୋ- ମନ୍ଦ— ଅରଗନ୍ଧାତି- ବେଳେ ଶରୀରମିଳ୍ପାକିତର. ମନ ସପିନୀ!- ନଷ୍ଟ ମନ୍ଦ୍ୟ ହେବେ. ଅରଗନ୍ଧା- ଏହିକାଳେବୁନ. ଅରଗନ୍ଧା ଶରୀରର. କାମବୀଳାଙ୍ଗରୀ. ନିରାପତ୍ତି- ପୀତିତିନ. ପୁରୁଷ ପିଲାନ ଏବଂ. ନିରାପତ୍ତିଶ୍ରେଷ୍ଠାଲ୍ୟ- କାମକାଳ୍ୟକିତର.

ଲକ୍ଷଣ ସମ୍ବଳ ନିରୋଧନକାଳ ବିହାରିଜ୍ଞକାଳିକିକାଳକାଳ ନୀ ନିର୍ମଳ ଶରୀରୀ ଏହିଲେବ ମନ୍ଦ୍ୟକୁ ରାଗ୍ୟାଲୋହିମା. ଆପକରନୀଯୁଷ୍ମ ନୀ ଏହିଲେବ ମନ୍ଦ୍ୟକୁ ଦିଲା ଯିବାରେ, ନୀରେତିଲେଖ ବେଳେ ଶରୀରମେ ଉଣେକାଳ ଲାଙ୍ଘନିକାଳକାଳ ଲାଙ୍ଘନା. ଲକ୍ଷଣ ପରେତକାଳ ନୀ ନାମିକାଳ କାମବୀଳାଙ୍ଗାକୁ ପୀତିତିକାଳିରିକାଳ. ଜାତିକାଳରାମ ‘ଜରିଲାହିରାହିରା ତାମ୍ଭୁତ୍ୟପ୍ରକାଳ ନୀ’ ଏହିକାଳ ପରିପରାତରେ ନୀ ତୁଳାମେହର କଣ୍ଠକାଳ ଯୋଗିଲେ କାହିଁ ଦ୍ଵ୍ୱାରାକାଳ.

‘ପ୍ରାଣ୍ୟଜନ ମୋକ୍ଷକାଳିକାଳିତ୍ତିବୋ’
ଏହିଜୀବ ଜୀବନ୍ଧୁଯାତ୍ମକ ବାକର କାଳକୁ ରାଜ୍ୟକାଳୀକାଳ ଯତ୍ନର ଭାବୁରେ କ୍ରମିକ ନାହିଁ ଉପରେ ଯାଇଲା ଏହିକାଳିକାଳ କାମବୀଳାଙ୍ଗରୀ କାମବୀଳାଙ୍ଗରୀ କାମବୀଳାଙ୍ଗରୀ କାମବୀଳାଙ୍ଗରୀ

ವುಂಪಾಲೆ ಇಂದ್ರಿಯಾಳ ಕೂತ್ತ ಕಣಪಮಹಂತಿಗಂ ಮಾಡಂ ವಶಿರ ದೀ ವ ಹಾಗಳಾರು. ಬೆಂಬುಕಳಿಕೆ ಇವತ್ತಿಬಂತ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಂ ಇವತ್ತಿಟ ಈ ವ ಸಮಿಳ್ಳಂ ಯೋಜಿತ್ತು' ಅಂತರ್' ಇವತ್ತೆ ಪಕ್ಷಮಂಚಿಯಾಗಿತರಣ ಸಪ್ರಿಯಾರ್ಥು ವೆಣಿಂಬಾಗ್ನಂ ರೋಕಿಂಬಾಹ್ನಾರಮಗಂ' ಅಂತಿಪ್ರಾಯಂ.

ಡ್ರೋ-೨೨— ಭ್ರಿಹಿಕಂತರುಸಾಗ್ರಹಂ- ಅಂಗಂಕಂ ಭಾಷ್ಯಮಾತ್ರಾದ ಸಪ್ರಿಯಾರ್ಥ. ಹುಲತತ್ತಿಗೂ- ವಾಂಗಿತ್ಯಾ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಕರ್ಪ- ನಿಖಂಗಿಷ್ಟಿಗಾಣ್ಣ ಕಾರಣಗಾಣರ್ಪ. 'ತತ್ತ ಇಂತ್ತಂ' ಎಂಬಾತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತಾಣಿ ಕಾರಣಗಾರ್ಥ ಏಲ್ಲಾರ್ಥಾಗಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಣಿ ಏಲ್ಲಾರ್ಥಾಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಕರ್ಪ' ಎಂಬಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಕರ್ಪ ಕಾರಣಗಾಣರ್ಪ ಏಂಬಾತ್ತಂ.

ಎಂಬಿಷ್ಟು ವಹಿರ ಹಾಂತುಂಬಾಣಕ್ಕಿಂಬು ಅತಿಂಥ ಕಣಾದಣತ್ತು— 'ಭ್ರಾತಿ' ಎಂಬಿಷ್ಟು ಶಬ್ದಾನಾತಿಗೆ ಕಾರಣತ್ತಾರ್ಥ ಇಮಿಷ್ಟಂ, ರಂಗಾರ್ಥಾರ್ಥ ವಾಂಗಾಪ್ರಾಂತಿಕ್ಕಿಂಬು ಎಂಬಾತ್ತಂ ಪಕ್ಷಮಂಹಿಷಿಗಾಣಾಗಾಣತ್ತಿಗೂ ಯಾಗ್ರಾಂತಿಕ್ಕಾರ್ಥ ನಿಜಾಂತ್ರಿಕ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಿಯಾಸವಿಷ್ಟಾ ಕಣ. ಎಂಬಾ ರಾಜಾರ್ಥ ಅಂತಹ ವಿಘ್ರಾಸಂ ಇನಿಷ್ಟಿಪ್ಪಿಷ್ಟಣ.

—ಉಂಬಂ—

ಡ್ರೋ-೨೩— ಅರಂಭಾವಿಂತಿ- ನೀಕಿತ್ತಾಣಿ. ಅರಂಭಾಜ್ಞಾತ್ತಿಕಾ ಲಪ್ಪಾತ್ತಾ ರಾಮರಹಿಲಯಾಹಣ ವಿಂಗಾರಿ. ರಂಭಾರಂ!.. ನ್ಯಾರಿ!, ಪ್ರಾಚರಾತಿ ರಂ.. ಎಂಬಾವುಂ ಅತ್ಯಂತವಾಟ ಶ್ರಂಬಾಗ್ನಿಂ (ಕ್ರಿಯಾವಿಂಬಾಣಾಗಂ) ಇನ್ಧಿಂಬಾರಂತರಾ ಯೆಗಂ.. ಮಿರತತಿಗಾಣಾಸರಿತ್ತು. ಅರಂಭಾಜ್ಞಾತ್ತಾರಂಗಾ.. ರಾಮರ್ತ್ವಾಪಾರ್ವತ ಚ್ಯಾ ನ ತ. ಡೆವಂತಪರ್ಯಾಗಂ.. ನಿಂಬಂ ಕಾಳಿ ರಾಜ್ಞಂ (ರಾಖೇರ್ವಂತಯಂ ಎಂಬಾ' ಈ ತಪಯಂ)

—ಉಂಬಂ—

“ಮಾಂಗಾರಾ... ಭವಿಷ್ಯಾಂತಿ” ಎಂಬಾಣಿಗಾಳಿ, ಮಹಾರಾಜಾವಾಯ ಅಂತ್ತು ಇವಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಾರ್ಥಿ ಬೆಂಪಾಣಾಣ್ಣ ಅಂತಿಷ್ಟಿ. ಅತ್ಯಂತಾಣಾಗ್ನಂ ಕಾಂಡಾಣಾಗ್ನಂ ಆಸ್ಯಾಪ್ರಾಂತಾಣಾಗ್ನಿ ಬೆಂಪಾಣಿತ್ತು ಯಾರೂ ಎಂಬಾ ಯಂತ್ರಾ. ಎಂಬಾ ಹಾಯಂ.

ಡ್ರೋ-೨೪— ಅತ್ಯಂತವಿವರಣಾಂಗಾ! ಶರಿರತಿಗಾ ಸಪ್ರಾಸ್ಥಾನಿಷ್ಟಾ ಮಿಳಿಂತವಾತ್ತೆ.

ನಿಂಬಂ ಶರಿರಾವಾಸಂಭ್ಯಂ ಇಂಡ್ಪೂರಂ ನೀ ಷ್ಟಾರೆಗಾಯಾ ತಾಪಾಣಾಣಿಷ್ಟು ಯಿ ಹಾರ್ ಲಿಕ್ಕಿರ ಈಗಾ ರಾರಂತ್ಯಾಲಾಯಂ ಶಾಂತಾಲ ನಾಯಿಲಾಣಿಗಾಂ ರಾಂಗಾಣ್ಣಂ ಇಂಂತ ಷ್ಟಿಕಿ ರಾಜ್ಯಾನ್ಯ ರಂತಯಾ.

“

—ಉಂಬಂ—

“ಪಾರವಾ! ಮಂತ್ರಾಪಲಾಂಲಿಖಿತತ್ತೆ” ಎಂಬಾತಿಗೆ ಪಾರವಾಪಂಗಾ ಕಾ ಸಂ ಪ್ರತಿಬಂಧರಾಜ್ಯಾವಾಯ ನ್ಯಾಂಬಾಣಿಷ್ಟು ನ್ಯಾರ್ತಾಯಾಯ ಎಂಬಾ ನ್ಯಾರ ಅಂತಿಮಂತಾಂ ಯಾಹಾ ಕಾಂಫೋಂ? ಎಂಬಾ ತ್ವರಿತಾಗಣಾ.

డ్రో- ८०— గాసవుం— గాసయొనావడ ఇకకిష కటపుత్తుతు.
‘గాసవుం సమయానియిసే’ ఎలా స్థాతిప్రకారం శ్రీచైతన్యరామ మాత్రం గామణి ఆ సపకాంతుణ్ణాయి రైప్పుయాకునా వివిధంం.

രാജശ്വിക,ന്നുജനം- രാജകന്നുകകളിൽ ജ്ഞാഖികന്നുകകളിലും

ଫ୍ରେସ୍- ରୂପ— ଅରଚାରିକ୍ଷିତକୋମନ୍ତି— ଶାଳାକିତତକାମନ୍ତି—

“‘ରେଣ୍ଟାକ୍ରିଵାକୀ.....ପାନିରିକଣା’”
ଏହିବେଳେ ଅଣ୍ଣାରିଯିବେଳେ ବାସ୍ତ୍ରତାଙ୍କ- ରାତ୍ରିଶାଳର ଚକ୍ରବାହିଙ୍କୁ ପାର ଯିବା
ଲାଭ ଯାକଣ୍ଠାଙ୍କ ଶାତମିଯିବାକାର ରାତ୍ରି ବାଜାର; ଦିନାରୀରୁଲାଭୀ ଚକ୍ରବାହିଙ୍କୁ ତୁ
ଲୁହାର କାହାରେ! ଗୀ ଗିରିଙ୍କା କୁଟ୍ଟକାରିଗାଯ ରାଜାବିଜୋଟ ଯାତ୍ର ପଠନରୁ
ପିଲିଶରୁକେବାରିକ ଏହିବେଳେ ସବିଷ୍ଟର ଉପରେଶିଲା.

ଦ୍ୱୋ_ ରୁ_ ଲୋଲାଯାଂଗି_ ଇହାକିଣୋଣିରିକେ ଏକା
କିମ୍ବାତେକୁଟିକିଅପରି. ଲୀଲାଯତ୍ତଶଙ୍କ_ ଯିବାସାତେକାଟକୁଟି ପଲିପ୍ରିକେକ.

ദ്രോ- വന—ചുജ്ഞതല്ലും- പുരുഷ. അരപ്പിൽത്താർവ്വത്രമം
യും- അള്ളിയുണ്ട് ചുജ്ഞമായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ലയിൽ. നവുലാവിത്തം— നവം
കൊണ്ടുതന്നെടുക്കുതു. വിസവള്ളു— വള്ള യാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന കാരണം എണ്ണ.

ദ്രോ), ഉർത്തരമന്ത), സായംകാവസന്ധു, സപ്തത്തരവിധി അഗ്രക്കമം (തുടങ്ങിയ സമയംതന്നെ) ദാനാവിധികാരം പലപ്രകാരമാറ്റിയാൽ മുഴുവൻ സാധ്യാംഗഭവപ്പിശാഖം സന്ധിംഗമയണ്ണ മെഡിം മുപ്പേജൈംഗ്രഫ്രീ, സാധ്യാംഗഭാവപ്പിശാഖം സന്ധിംഗമയണ്ണ മെഡിം പ്രോലൈവേഷിച്ച നിറഞ്ഞംഗ്രഫ്രീയാണ്.

‘ତୋଳ ହୁରା ପକଣ ଦୟପ୍ଲେଟେଙ୍କ’ ଏଣାହୁ ରାଜପଦଗତିର ଯାଏ
ରକ୍ଷଣ୍ଣାଯି ରାଜାବୁ ପିଳାଯି ଅଶ୍ରୁମନ୍ତିଳ ତାମବିକଣତାଯି ଉପରିକାଳୀଂ

୨-୧୦ ଅଙ୍କଂ କଣ ଲିବାସଂ ଚେତିଲ୍ ଦୃତତ୍ତ୍ଵ ଦୃତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକାରୀ ବିଚାରିକାଳୀଂ।

ନୀଳରୀ ଆଖିଂ.

ଠିରଗା—କଣପାଶ୍ରୁମଦ୍ବୁ ମଧ୍ୟିକାପୁରତନିଲେଜ୍ଞାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରୁ...

ନାଲୁମକ୍ଷତିରିଳେଂ ଅର୍ଥାଂଶ୍ଚ ଦୃତତ୍ତ୍ଵ ଆଜ୍ଞାମକ୍ଷତିରିଳ୍ ‘ଶାତମି ପରିତତ
ତୁପୋଲେ ଚେତ୍ତୁଳା’ ଏଣାହୁତୁବରର ‘ଶଢଂ’ ଏଣା ଦୃଶ୍ୟମତ୍ତ ସମ୍ପଦି. ଆତିକୁ
ଲକ୍ଷଣାଳୀଂ...

‘ବୀଜତନିରିଳେଂ ସମୁଦ୍ର ଦେଶ ଲାଭରୁ ପିଳା ନଷ୍ଟରୁ
ପିଳାର୍ଥିକମେପେଚ୍ଛଣାରୁ ଚେତ୍ତୁଳା ଶଢଂବ୍ରାନ୍ତିରିଯିଲା’.

ଶୁଦ୍ଧତନିରିଳ୍—ନାଯିକାନାଯାକମାନର ସପକ୍ଷାନ୍ତିଶାନ୍ତି ରାଜ୍ଞିପ୍ଲେ
ଫଳ, ପିଳା ଅର୍ଦ୍ଧିଶ୍ରଦ୍ଧାରେ, ଦେଶାସଲ୍ଲାନ୍ତିରିଳ୍ ଶାଵତନାଳ ନଷ୍ଟରୁ, ଅନ୍ତରେକାରେତେ
ସମାଧାନପ୍ଲେଟ୍ଟରୁକ୍ତିରୁ ଶାପରେମାକଷବାଦ୍ୟରୁ ଆଶେପେଚ୍ଛଣାଂ।

ପୁର୍ବାଂଶ୍ରମ.

ଦୃଶ୍ୟମକ୍ଷତିରିଳେଂ ଅବସାନତନିରି ରାଜାବୁରୁ ରକ୍ଷଣ୍ଣାଯି ଅନ୍ତରେକାରେ
ଦୃଶ୍ୟତିଆକାରେ ପିରିଷ୍କାରୁ, ରାଜାବୁ ଯାଶରକଷଣ୍ଣାଯି ଅଶ୍ରୁମନ୍ତିରି ଯା
ନିକାଯି ଚେତ୍ତୁଳା. ନାଲୁମକ୍ଷତାକର୍ତ୍ତର— ‘ଯାଶରକଷା କାତିରିରୁ ରାଜାବୁ’ ରାଜ୍ଞି
ତନିଲେକଷ ମଦଣି’ ଏଣାହୁ ଦୁଵ୍ୟରତ୍ୟେକାନ୍ତରୁ ସବିଶାଶନାଳ ରଂଘତନିରି
ଶ୍ରେଣୀଶିକ୍ଷାତା ଜାଗନାକଶାଶବ୍ଦିକୁ ରାଜ୍ଞିପ୍ଲେଟ୍ଟରି, କଣପାଶିଶ୍ରେଣିରୁ
ଚେତ୍ତୁଳେତାକାନ୍ତି ଅରାଦିକଣା. ନୀଳ ରକ୍ଷଣାକର୍ତ୍ତର ମଦ୍ୟରୁଲ୍ଲା କାହାଂ ନୀଳ
ରେଣ ଦୀପ୍ତ ପଠିବାରୁ ପ୍ର ଶାଶ୍ଵତାକଣିଲିଲା— ‘ଏଣିରି ତାପ ରମିପ୍ତିଶ୍ଚ...
.....ତଣାଲୁବାଦେଖିକାଳ ଚରାଂ’ ଏଣାହୁ ଦୃଶ୍ୟମକ୍ଷତାର ରକ୍ଷଣ୍ଣାଯି ଅଶ୍ରୁମନ୍ତିରିଲୁହୁ ଜେଜେଲିକରି କା
ଶିଶନାଳ ବିଶ୍ରମମରିଲେଲାଂ ରାଜାବୁରୁ ରକ୍ଷଣ୍ଣାଯି ଅଶ୍ରୁମନ୍ତିରିଲୁହୁ କା
ଶିଶନାଳ କିମ୍ବାନ୍ତରୁ ଏଣାଂ, ତଣୁଲା— ‘କାନ୍ତର ଅଶ୍ରୁମନ୍ତିରି ଏଣାନ୍ତିଆକାରେ
ରାଜ୍ଞି ଶଢଂ ଯରିପ୍ତିରିକାର ଚିତରଣ ପାରୁଗରତେବେଳା’ ଏଣାହୁ ସବିଶାଶନ
ଚାରିବେଳାରୁ କାଳାନ୍ତର ନମିତିକାରୁ ଅଜ୍ଞମଦ୍ୟରୁ କାହାଂ ତ୍ରୈକରି ଅଜ୍ଞମଦ୍ୟରୁ
ଅନ୍ତରେ ଶୁଦ୍ଧତାକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ

“ଦ୍ୱୋ- ମ—ଶଣିତ୍ତିକାତେ- ଯାଵିଷ୍ଣୁରେ, ଏକତାନ୍ୟର
ହି— କଣିତେଗନ କରିଯେଥାନ୍ତିକି।

ଗ୍ରହତିଳ ବନ ଅତିଧିଯୁକ୍ତ ବିଶେଷତିଥିଲୁ ମହକିରୁମାନ ଏବେଳା ତୁଳା
କାତେ ନୀ ଅନୁରତତାରେ ବିଚାରିଛିରିକଣାବୋ ଆବଳ ନୀ କାନ୍ତିପ୍ରିୟାଲୁଙ୍କ
ନିଜେ ଆରିଯାତେ ପୋକଟ୍ଟ” ଏଣ୍ଟା ଶାପିଛିଟ୍ ବୋକଣ୍ଟା । ନ ବିଦ୍ୟର ହା
ତୁମ୍ଭରେ ଶାପମୋହିତି କିନ୍ତୁ ଏହିଲିବୁ ଶାପବୁତୀରିବୁ । ଶକନ୍ତର ଯୁଂ ର
ନିଜି ଶାଖରେ ଗାନ୍ଧିତାରୀଶ ଦଳିଷ୍ଟ ଉପରାଧିକାରିଗାଲୁଙ୍କ, ଦୁଇମୋହିରଦୁଇଜୀତୁ
କେବଳ ଶାପରେମାହିତି ସପାଧିଗମାଯିକାରୀଙ୍କାଲୁଙ୍କ ଶାପକମ ସବିମାତିକାରୀ
ଙ୍କ ବେଳିପୁରୁଷାଲ୍ପକିଲ୍ପ । ହାତୁଳୁ କମ ଦୂରଂଶତିଳ ନକଣିରିକଣା ।

ନୀରକାରାଂତିକ ।

ଦ୍ୱୋ- ର— ‘କ୍ଷମିଣି..... ପୁକଣିତା’ ଶୋଭକରଣର
ବରୁଳ କିମ ହାଶତ୍ରୁଁ ଆଶ୍ଵମ ଯପରେ ତରନୀବେଳତ୍ତାଙ୍କ । ମାଣିକ୍ରୁପ୍ରତି- ମାଣି
କ୍ରୁଷ୍ଣାଯେଶବଳ ପୁରା ନୃତ୍ୟର ତରଳି ସାରମିଯାଯ ତାଙ୍କାରେ ଦୁନ୍ତିକାଶା
ଶକ୍ତ ଉଦୟପରେ ତରନୀକିମ୍ବନ୍ତ ନୃତ୍ୟର ନୃତ୍ୟପରୁରୁଷିକଳାଯ ହା
ରଣ୍ଟ ଓ ଜ୍ଞାତିଲ୍ଲୁକ୍ଷତିଲିବୁ ରେଣେମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସାଦବୁଙ୍କ ସରେତାକ୍ଷବୁଙ୍କ ନ୍ୟାପିପ୍ରି
ଶୁକ୍ରାଶକ୍ତ ବିଧି—ମରିଷ୍ଟକି ପ୍ରସାଦରେତୁଷ୍ଟକରି ନୀକାବୁନ୍ଦରେଲ୍ଲାଙ୍କ ।
ଆଶ୍ଵମ ଯରୁପରମାଯ ପ୍ରସାଦ ଉଦୟ ରୁପରମାଯ ସରେତାକ୍ଷବୁଙ୍କ ଆଶ୍ରୁକାଙ୍କ ପରି
ଦେଖିବାକି ପ୍ରସାଦରେ କାରଣମାବେଳାନ୍ତିକ୍ଷତି ତତ୍ପାତା ଉପରେବିକଣନ୍ତାକି
ଦେଖିବାକି ।

ହୁଏ ପ୍ରଭାତର ଶୀଘ୍ରରେ କରୁଥିଲୁ ପୋକଣ ଶକନ୍ତରିଷ୍ଟ ତଳ
କାଳି ଦେବମାଳାଙ୍କାକଣାରେଙ୍କା, ଏଣ୍ଟାକ ଆତ୍ମ ଆବାସାନନ୍ଦିକ ଶ୍ରମାକି
ପର୍ଯୁଷନାନ୍ଦିକରମନ୍ଦିଷ୍ଟ ଲାବିକମ ନ୍ୟାପିପ୍ରି କଣା ।

—ନୀରକାରାଂ—

ଦ୍ୱୋ- ନ— ‘ନୟାନନ୍ଦାକରେ ନୀରକାରାଂମୋହ୍ୟ’
ବରୁଳ ମରାରୁ ହୁଏ ତାବାର ତାତିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକ୍ରିୟାତେ ମନ୍ତ୍ର ଏବେଳି ତଳ୍ଳି
କି ଦୀର୍ଘ ସରେତାକ୍ଷବୁଙ୍କ ଅନ୍ତିପୁରୀକଣାଲ୍ପ ।

ହୁଏ ପିଲୋଶାଜଗ୍ନ୍ୟ- ହୁଏକିରି ପେନ୍ଦପାଦିକାବୁଣ୍ଡାଯତ୍ରୁ’ (ଅନ୍ତର)
ଆରବୁଲାଙ୍ଗନ୍ଦିରୁଷ୍ଟାପନିରୁ- ଶ୍ରୀରୁଷ ପ୍ରସାଦାକ୍ଷବୁଙ୍କ (ଦ୍ୱୀରବୁଙ୍କ କଷ୍ଟକାରି
ପରିବାରରେ)

ହୁଏ ଦ୍ୱୋକରନୀକ ବରୁଳବୁଙ୍କରେକାଣିକ କଷ୍ଟ କଷ୍ଟ କରିବାକିମ୍ବନ୍ତିକି
ବୁଙ୍କରେକାଣିକ ଶକନ୍ତରିଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାପିପ୍ରିକି ରାଜାବିନୀରେ ପେନ୍ଦପାଦିକାକି
କଷ୍ଟ କରିବି ଶୋଭକାରୁଙ୍କ ଦେବବୁଙ୍କ କାଳାନୀକିରା ସଙ୍କଟମାହିରିକଣାବେଳା ଶି
ଶ୍ରୀରାଧାରା ରାଜାକିମ୍ବନ୍ତିକି ପ୍ରକାଶିତାବୁଙ୍କ । ‘ଶୋଭ
ପରିବେଳେବୁତୁମାନ୍ତି’

—ନୀରକାରାଂ—

ദ്രോ- റ'—അന്തേ- തണ്ടിൽ, ദിഷ്ടംഖാതവിച്ചും- ദിഷ്ടംഖാമാരാ രാജാവിന്തെ സഹാനുപരമായ വീജം, (നിന്തെ മകൾ ധരിക്കുന്നു. അതു) ക്രതിപ്പിച്ചായി— എന്നുപയുംതിനായി.

കാക്കളും അഗ്നിശയാട്ടത്തിലെ ശമീലാപോലെ ഇം ശക്കന്തു ദിഷ്ടംഖന കുട്ടി നിന്നും ശാഖകൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഘുത്രൻ ദ്രമിജ്ഞ് അല്ല ക്ഷാരക്കുതനായി തേജസ്വിയായ ചക്രവർത്തിക്കായിരിക്കുമെന്നു ഭാവം.

ദ്രോ- ഒ—ഇന്ത്യവളി— ചന്ദ്രപ്രകാശംപോലെ? വെള്ളത്തു, ലു മീഷ്യറിസം— ചുവന്നതിച്ചാര, ഭ്രംബപ്രജാ— അലക്കാരാസൃഷ്ടിയം.

സഹവാസപരിചയംകൊണ്ടു സദേശം ദരഭൗം കുന്താൻ വന്നതിലുണ്ട് മം അഴിച്ചു വള്ളിക്കഴിച്ചു. നുടി തെന്തുഗുണന്തിൽ പോകുന്ന ശക്കന്തു ദ്രമിജ്ഞു സദേശാശിച്ചും അ നാഗരുപരമായും കാരാ അലങ്കാരങ്ങൾ സംപ്രിക്കുന്നു. സംശയാരംബന്ധനാശം കു സ്ത്രീഹരണതിലെപ്പോൾ അല്ലെന്നു പോകുന്ന ശ്രീക്കരൈ കഴിയുന്നതും ഉപചരിച്ചു. സന്മാനിച്ചും കായക്കുക പതിവാക്കുന്നു.

അരംഭാവ്യം- അന്നവീകാൻ സംഗതിവരുന്നതു.

ദ്രോ- ഓ—ഉള്ളപ്പികു— ഭാവിക്കായ വിരദ്ധം വിചാരിച്ചുണ്ട് അ സപദസ്വ്യം, ഗൃഹ..... മുപ്പാം— കണ്ണാടിൽ കെട്ടിനിക്കുന്ന കണ്ണാടി കൊന്തു ശ്വാസത്തിനു വീഘ്നം, വിഷ്ണാദിജയം— വിഷാദം കൊണ്ടു (ജീവം) ഉണ്ടാക്കിപ്പാത്തതു, ഇംഗ്രീസം— ദംഗം=മുഖ കാവക്കുന്നത്മം. ‘ശ്രോകവീ..... മാനാജം’— പുത്രി ഏന്നുണ്ടു പ്രതിപഞ്ചാ വള്ളും എൻ കാട്ടിൽ വസിക്കുന്ന എനിക്കു തുടി ശക്കന്തുയുടെ ദേഹംപാടിൽ ദിവേദുണ്ടുകുന്നു, മം— (അവ്യായം) കഴുറാം! ദ്രോഹികർ— ദ്രോഹികൾ (ചുത്രക്കൂത്രാബികളുംകുന്ന സംസാരത്തിൽ സമിതിവെച്ചുന്നവർ) അതുമജാവിരധവീഡി— മക്കൈ പിരിഞ്ഞനിനാഭം ദാവം, കുട്ടം— എണ്ണെനെ—സമിക്കം എന്ന മുൻപുജ്ഞതിനോട് അന്തര്യം.

പ്രവഞ്ചമെല്ലാം മിച്ചു യാഥാനുന്നു പരമാത്മവോദയമുണ്ടു എനിക്കുക്കി, അബ്രാഹം ബന്ധുമില്ലാതെ കുട്ടി ശാഖം വളര്ത്തിയതുകൊണ്ടു മാത്രം മനസ്സുണ്ട് തുംചു പൊയ അഡിമാനാ വിമിത്രം ഇം ശക്കന്തുവയ പിരിയുന്നതിൽ ഇതു കു ജീവാ ദേഹിട്ടുന്ന ശാഖകൾ ശാഖകൾ സംബന്ധിച്ച പ്രസവിച്ച വളര്ത്തി അതോടു സഹായിച്ചുകൂട്ടാതെ സ്ത്രീഗുരുത്വത്തിൽ മക്കൈ അയക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കു പ്രക്ഷേപണാ സമാശാനകളും എന്ന രാഖ്യം.

ଫ୍ରେସ୍- ଏ ଅରହି!- ସାଂକେତିକାଙ୍କ, ପତିଷ୍ଠୁ- ଫର୍ମାଯିଗା, ସମ୍ମାନିକାଙ୍କ- କୃଷ୍ଣ ହପାତ୍ରମାତ୍ରୀ ଦେଖିଲାକ.

ଦ୍ୱେରା- ପୁ— ଶୋଲ..... ପାବକିଣେମ୍ବି— ଯାହାବଜ୍ଞ ଥୁଳଂକ
ବିଷୟିତଙ୍କରୀଯ ସ୍ଵାମେଷ୍ଵରୀଙ୍କ ନିନ୍ଦିକଣ୍ଠେପ୍ରକରଣ ଅଧିକ ଅତି ବିରିଚ୍ଛିରିକଣା
ତୁମାଯ ଲୋଗିକ ବସନ୍ତଭିତ୍ତି ପ୍ରତିଭ୍ୟ ପେଣେଗନ୍ତୁ, ଯେତେମୁକଣା କେବା ହୀବି
ଲ୍ଲ ଦୂରତବ୍ୟ ଏତେ ରକ୍ତ ବାଶମାରୀ ଯାଇନ୍ତିରିଯିତୁ, ପାପଂ ଦେବକଣାତୁମାଯ ମେଳା
ଲୋଗିକରି ଏଇଶର୍ବନ୍ତ ଘୃତିରେ ଏମିବାଂ ରକ୍ତଭ୍ୟକାଳୀନ ଏକ ଏମିକା କ.ବୀପ୍ରଗର୍ହ ଅତି
ଶୀଘ୍ରମାର୍ଦ୍ଦିତ ହୁଏଇବାକୁ ପାପିର ପାପିର ପାପିର ପାପିର

ଦେବୀ- ନୀ— କମ୍ପୁଟରରେ ଯୁକ୍ତିଗା ଅଳ୍ପାଳା

ଓ মা আ পেয়ায়িন নুক্ষণ কৈছে! নিঃসন্দেহ পতিবায়ি ন নান্দু, নিঃসন্দেহ
লক্ষ্মী ও শূল মাং নামিতে তজ্জিন পেয়ালুং রাগিণী বার ইঁ, নিঃসন্দেহ দুর্জ্যা কেনা
সম হাঁ সুরেণা প্রশ়া যী উসবা রংগ কেটে দিঁ, পেয়ায়ি নুক্ষণ বরণ কৈন
ই কেতু দুর্ঘায়তি কৈ নুক্ষণ বান ন নিঃসন্দেহ কৈ যাত্র ও পুঁলি কেনা।

ଫ୍ରେ- ମୋ— ‘ପଡ଼.....ଶୁଭିତଣେହୀଲେ— ମଧୁରମାୟଂ ଯୁଝନ
ମାୟାକ୍ଷେତ୍ର ଅଧିକାଳେଣାହ.

வூக்ஷன் எனிலிருக்குமா குறிப்பின்றி நாட்டு ஓட்ட வரவேஸ்ததில் தீட்டுக்கொட்டு மாராய் வூக்ஷன் பணம் (ஈடுபாடுகளுக்கிடையில்) யாரு பாதித்துக்கொட்டாயி விசுவரிக்குமா. யாருக்காலங்களில் குறிப்பின்றி நாட்டு தீட்டுக்கொட்டு வரவேஸ்தம் கோர்வாடுமிழு.

ஏடு. டெட்— ஸாஸிராஜாவுடன்தாங்களைக் கணோமல, மாமரபு தீடி ஈவோவாவாவக்குறைய வலிய சங்கத்தைக் கிர, வாறி தழைக்கால— ஈஞ்சலத்தை தகாந்தது, அரசாங்கத்தைப் பூர்வமாகி விழுது வலங்காரோடு நீடியது. ஹபுக்காரங்கு மாஞ்சிங் ஒவ்வுக்கு எடுத்து வரவேண்டும். ‘கெலைபீவு’ என்றது.

ഇരുതാത്തിപ്പറ്റ രക്തസംബന്ധമുള്ള വൈദ്യക്രമം.

ദ്രോ— മു— ഒക്കെൽ തുറുമ്പനിൽനിസ്സ പ്രോക്കന്നവിനാൽ ബന്ധ കൈഴായ മാംഷപ്പേരുള്ള വ്യാസവാം; വിത്തേഷങ്ങളാനമല്ലോത വുക്കിഷങ്ങൾ കൂടി കവിനാമായി ഭേദവിക്കുന്നു. ഒക്കെൽയുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കൃശ്ണാധരായി മേതെന്നും കു.ജിചും വാൺഡിനു മുഹമ്മദിലുടെ ദക്ഷിണാഭാരതത്തിലെ തുരസ്കാരിലുംതെ കു

ಇಚ್ಛೆ ಪಡ್ಡ ತಿಳಂಗತ ತರಗಾ ಗೀಟ್ಟಣ. ಉತ್ಸಾಹಹಾಯಿ ಗಂತಾಗಂ ಬೆಫ್ಫುಗಾ ಮ
ಹಿಂ ಅಡ್ಡ ಗಿಡತನಿ. ಹಜ್ಜಿಯ ವ್ಯಾಸಗಂ ವಗಾಂ ಕಣ್ಣಿಯ ಘೂರ್ಪ್ರಕ್ಕಣತಿಗೂ
ಅಪ್ರಮಾಯಿ ತಾಪಂರೋಣಿ ಲಾಕ್ಕಿ ಬೆಳ್ಳಿಲ್-ಹಣಾಣಿಯ ಉಲ್ಲಾಸಿ ಪೊತ್ತಿಂದಣ.

ಡ್ರೋ- ಮೂರ್— ರಾಸುಲವರಂ— ವಾತಾಯ ತೆರಣಾವು.

ನಾಗಾಹಂ ಗಿಂಗರ ಸಂಭರಿತಾಹಿ ಅನ್ನ ಹಿಂಬು ವಾತಾ ಇಲ್ಲಿಂದ
ಒಬ್ಬಾಯಿನಾಥರಂ ಏಂಬಂದ ಇನ್ ಕಾಂತ ಪೋಲ ತರಗಾ ಉಗಾತಾಗಂ ಆಗಾತ್ರಪ
ಹಂತ ವರಗಳ ಎಣಿಕೆ ಯಾರಾಂತ ಅಮು ಕ್ರಿಕಾತ ಲಡಿತ್ತಿಯ ತೆರಂ ಶ್ರಾತಮ
ಂತಾಯಿ. ಏನಿ ಕಿನಿ ನಿಷಣಹಿಂಪ್ಪಾಗಿ ಸೈಗಿಹಿಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಡ್ರೋ- ಮೂರ್— ಕೊಡಿಯ— ಕಟ್ಟುಧ್ವಣಿ, ಕರಣ್ಯಾಶ್ವಿವಿಲ್ಲಾ— ಕ್ರಿತಿಗಿ
ಹಂತ ಕಂಕ್ಕಾಗಾಂಣ ಧರಿಸಾತ್ತ (ತ್ರಾಯ) ಇಂದ್ರವರತನಿತ್ತ. ಯಾತಾತ ಮಾಸ್ಕಾರ್ತಿ
ಇವ ಇವತನಿಯಿ, ರೋಪಗಾ— ಪ್ರಾಣಾಖಣಗಾತ್ (ತ್ರಾಯ) ಏರಲ್ಲಾಸುತ್ತಂ
ಹಿಂಬು ಕಾಗಣಿಯಿ ಯಾರ ಶತ್ರುಭೂತ ತ ಪಂಡಿವರಿಯರಿಹಣತಿಯುಂ ಮರಾಂ ಕೊಡ
ಅತ್ತ ನೀ ಪ್ರತಿಂದಿಷ್ಟುಂಪಾಲ ವಹಣತಿ ವಹಣ ಅ ಶಿಂಣಾರಂ ಕರಿಮಾಸ್ಕಾರ್ತಿ, ನೀ
ಗಂರ ಪ್ರತಕಾನಿಯಿ ತಾಂತ್ರಾಕಾ ಗಣ ಪಿಗಿತ್ತಂತಹಣ.

ಡ್ರೋ- ಮೂರ್— ಉತ್ತರಾಪಂಚ್ಯಾಪ್ತಕರಂಪಾ— ಉತ್ತರ ನಿಕಣಾ ಇಮಂಂಂಂ
ಣಾಂತ್ರಾಕಂತಿಯ (ಕಣ್ಣ ಕಂಪಣ) ‘ಅರತಮ್.....ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್— ಕಾರಣಿಯೆಗಂ ವ
ಸ್ವಂತಾ ಕಾಣಾಗಂ ಕಣಿಯಾತ ವಿಯಂ ಕಾವಿತಾಣ ಘಂರ್ಪ್ರಕ್ಕಣ ಕಣ್ಣಿಯ, ಉತ್ತಿತ
ರಾಗಮಂಜ್ಞ— ರಾಯಂತ್ರಾವಂಬಿಯಿ, ನಿಯಾರ್ತಿಕ— ನಿಯಹಣಂ ಬೆಷ್ಟಿ, (ನೀ
ರಾಯಂತ್ರಾಕಂತಿಕಿ ಕಂ ರಾತ ವಚಿ ನಟಕಾತಿಯ ಗಾಂ) ‘ತಪರ್ಯಂ...
ಷಣಿಕಾಣಾ’— ಓವಂತಿತಿತ್ಯಾಯಿಹಾಸ ವಜ್ಞಾತ ವಿಯಂ ಪೋಣಿಯಿಂ ತಾಂತ್ರಾಕಾರಿ
ಹಣಾ ಇಲ್ಲ ವಚಿಕಾಣಿಯ ಕ್ರಾಂತಿ ಓರೆ ಪತಿಹಣತ್ತ ನಿಗಂರ ಸಂಹ ಇಡಗಿತ್ತುಂಯ
ಹಣಾಂ. ಅತ್ತಂತಾತ ಸ್ವಂತಾ ವಚಿಹಣಕಿ ನಟಹಣಾ ಮಣಾ ಕಾಪಂ ಉಪಭ
ಗಿಹಣಾ.

“ಉತ್ಕಾಂತಂ ಸ್ವಾರ್ಥಾಂತರಾತ್ತ ಅರಿಂಬಾತ್ತಿಕ್ಕಿಕ್ಕಿ”

ಯಾತ್ರ ಪುರಾಪ್ರಕ್ಕಣ ಅತ್ತಂತಹ ವಚಿ ಅಂತಹಣ ಪೋಹಣ ಬಂಪಣಿ ಮಹ
ತಾಂತಿಕಿಗಾಂ ಅಯಿಕಂ ಕ್ರಿಹಣಾ ಸಮಂ ವರೆ ಪಿಗಿತ್ತಂಪಂ ಏಂಬಿರ ಇ
ಹಣಾಂ ಕಾಣಾಗಾ— ಅವಿಂದವ ಅ ಅವರ ಪಿಗಿತ್ತಿಯ ತಿರಿತೆ ಪೋಹ
ಹ ಏಂಣಾ ನಟಪ್ಪ.

ಸಂಃರಂಬಂ ವಾಪಂ ಪಾರಂ ಪಾರಂ ವಾಪಂ ಮಾಗಾಂ,

கனிமவேஷம்- பாக்- (க.ஏ) உணவு வகையாக யூதர்தாவை- எஃகாவு கேள்வி சொன்னது.

— 348200 —

ଦ୍ୱୟ— ମରୀ— ଅରଣ୍ୟକମତାର ଦ୍ୱୟରା. ଅଧିକମାତ୍ର ଦେଖି, ହୁଣା କିନ୍ତୁ ମନୀଷ ଆ ଗ୍ରହକ ମାତ୍ର ଯଜର କାଳୀଙ୍କ ସମିକ୍ଷଣରୁ ଯେବା ଲେଖ ଉପିଶ୍ଚାବଳକିଲୁଣ ବିରମଂ ତୀରମାତ୍ରୀଙ୍କ ଏହିମାତ୍ର ଅଶାବଧିତରଙ୍କ ଚକ୍ର ଯାଦି ଯୁଗୀ. ଓ ତାଙ୍କ ରାତ୍ରି ରହିଥିଲା.

സമയം- ഏതിരായി (മുൻ്ന്)

- 80 -

ദേഹം- മെ— ഇന്ത്യാധിനാട്ട തപസ്സാകന ധനങ്ങളാട്ടി
യ മുഖ്യ അഭിനാശം, തുംഗമാം- അതുനാവാദവിഭിജ്ഞ, (നിരീക്ഷ വംശ
ഭോഗം,) ‘രാനാച്ചിന്റു.....പ്രേമവും’ ഇവഴുക ബന്ധുക്കളുടെ സ
ഹായാത്മകാത്തരനെ അശു സന്ദർശിച്ച അവരാഗവും, ഇതു രഥം നന്നായി
വിശദിച്ച് ഇവരെ പാരണ്ണമിൽ- അനേകം ദേശുകാരരാജു തുടർത്തിൻ ദൈവക്കാ
രി വിശദിച്ച് എന്നും അന്വയം. (സ്വീകരിക്കും.) അശു ക്രായമായി ഇ
തരം ചെയ്യുന്ന പിന്നിട്ട സംഭവിക്കുന്നതു ശ്രോഗം- ഏകവാധിനാട്ടാലും
ബാ; (അതു) വധുന്നവാദുകൾ- സ്കീജുടെ അശു വാഞ്ഛ കുറലായ തേങ്ങർം പാ
രുവാന്തരമും എന്നു.

வினிசெ வடப்புமாறுமலூரை அனேகமாக ராஜபலவிக்க வேள் யா வெவ்வேறுமொன்றுமில்லை. எனவே சூதி பாடியிலை ‘கஞ்சாநால்காந்’ கஞ்சாநால்காந் யில் தோடு கொட்டுக்கொடு யான் தொங்க ஏற்று வாடியிருக்கிறார்களோமில்லை. ஒன்று அன்றைகள் யானா உடாக்கி வேட்டி செய்து. அது மத்துப் பிசைகிலை பாரவாக்காக குழந்தைகளிலை வேள்ளும் கூடது வகையிலை அன்றைகளை கொண்டுவரும் ஒரு பூதிப்பாளில்லை என்ற செய்தியை வெளியிடுகிறேன்.

வேறு குற்ற நியங்களை அடைவது விரியா. அவோவாடீகளில் வசூல் ஸாய் வாய் ஒரு குடியிருப்புமல்லினாலோ சாஸ்ட் மானி வெஜிகாடித்துவரை யீ? மராத் ரஷாஷ்டிர குடியிருப்பு மராத் சாந்தக்ஷேஷன் முழுப்பிழுஞ். அத்தோ வயலையாதிகளை அடைவதை எாகாரிகாரிகாய் எண்ணில் ஒவ்வொரு குழுவை மாடு. எனவே அது ஒரு ஜாரியோ ஸாமான் மேலோ திட்டாதெ ராங்கியது போ வெல் அநாடு 'உவாசு பாரி மாக்கி. ஏற்காக எனவேஷன் கூடு வெல்லாமோ எாக்' என்கே ஒரு ஒரு நாடு மாது விடுவது. ஒவ்வொரு குழுவை மாடு கூடு கூடு என்கே ஒரு நாடு மாது விடுவது. ஒவ்வொரு குழுவை மாடு கூடு கூடு என்கே ஒரு நாடு மாது விடுவது.

(ഇവ പദ്ധതിനാ ഉപയോഗമാക്കുന്ന ചാരിസ്റ്റാഫോലു പലമാതിരി ആ
ത്മം ശിഖർപ്പമുണ്ടില്ല.അവനുന്നാനിനാൽ വളരുമ്പോൾ വലതുക്കുന്നില്ല.)

କୁର୍ରୋ—ମ୍ରାଗ—ପୁଷ୍ପାଳି. ପୁଅଙ୍କିଳାଳ ଯେବୁନ୍ତିରୁହାରାଯ ଶ୍ରଦ୍ଧାନାମରୀ,
ସେବିହୀନ୍ତିକ—ବାଣିଜ୍ୟକ, ଉପତ୍ତିକାଳୀନ—ଫଳାବିଳାଳ ମରଦିନୀ ଫାଁଝୁ
ମାଥି. (ଅବସର ତଳାଳ ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ତିରୁ ରାତିଜ୍ଞାନ ତୁଳ୍ଯ ମାଯି ବିଭାଗିକା)

କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଓପ୍ପିଲ୍ଲାଟ୍ କରେଣା ନିରାକରଣକାରୀ ହେବାପଥୁଳାକରେଣା ଏବୁ ଥିଲା
କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁରୁଦ୍ଧାରୀ ପୋଷନ କାରାନ୍ତି ତୁମାରିଲୁହାରୁ. କ୍ରିଜଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କିର୍ତ୍ତି ଦିଲ୍ଲୀରେ
ଯିବିକକ. ଯିଶେଷମଣ୍ଡାଯି ଲାଭକରିବା ଲୋଗ୍ଗାଙ୍କିର୍ତ୍ତି କହୁଣ୍ଡିଲୁହାରୁ
ପୋଷନ କରୁ.

ଶୁଭ୍ରାତରମହୀୟ ଜୀବିକଣା ଲ୍ପି ମାତ୍ରମେ ଫୁଳିଯାଇବାର କଷେତ୍ର
‘ସଲ୍ଲିଙ୍ଗ’ (ଫ୍ରାନ୍ସିଆ) ଏବଂ ପେଟିଗା ଓ ଯାହା ଯାହା ନାହିଁ. ଅଛିଥାରେ ପକିହିଂ
ଅବଧି ପ୍ରତିବଳିତ୍ବ ଫୁଲ-ଟାଇଅ’ କି ବସାଯ—(ନିର୍ମଳୀଯ)ଯାହା ଦେଖିବା
ଏହି ଗୁରୁତବ ନାହିଁ.

“അതിണ്ണുമാ അനധികാരിയിലൂ അനിഷ്ടങ്കിയാണാൽപ്പോളി അവരിലെ വൈദികവാസം രാഗം” എന്ന പഴമൊഴിപോലെ നിശ്ചാരങ്ങൾ അഭ്യന്തരിച്ചുള്ള ഗീതാശില സാഹിത്യത്തിന് ഒരു വാദ കളിയാറിട്ടുണ്ട്. അഭ്യന്തരിച്ചുള്ള രാജാവും വിവാഹക്കാർണ്ണം ഹാംഗിമീഡില്ലെന്ന കടക്കാശാഖാബാധിയിൽ, എന്നാൽ...

ଦ୍ୱେରୋ- ରୁଠ— ପିରାଯୁ- (ଆହୁଯା) ବାହୁରେଣ୍ଣାଳଙ୍କ, ଚତୁରିଟ
ଯାଥ ଯଗଳୀ— ଗାଲୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେଷ୍ଟିକଣ, ଗା ଏତିକାଳେକ୍ଷଣକିରି ଫ୍ରିମିକ୍ସ, ସବ୍ୟ
ତରୀକିଯିଥୁ— ‘ଶ୍ଵର’ର ପକ୍ଷରହିଷ୍ଟିଯାଣି ହେବିଥୁ, ଏରାତିକିଲମାମି
ନଂ. (ପ୍ରୋ-୨୩) ଶର୍ଵ୍ୟବଂଶୀ ନାନ୍ଦିକୁମାରଜାତୀୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ଶର୍ଵ୍ୟବଂଶୀ
ମାରାଜ ବିଜା ଅନ୍ତିମ (ପ୍ରତିକରଣଜ୍ଞଂ ଲକ୍ଷିତୁ) ଅ ପୁରୁଷ— ଯରାଭରଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବୀଂ (କାନ୍ତେତିକାଳବୀରି) ପ୍ରିଯୋପେତତ୍ୟାଯୁ— ଦର୍ଶନାଯୋକ୍ତାକି.

ഫുറോ- റഫ-നീവാരമലി- വരിക്കളും കൊണ്ട് നടത്തിവന്ന
ബലി.

‘എന്നും റൂട്ട് കുലക്കുന്നുകാണും’ എവരും ഒരു വിനി അയിന്തുനിന്നിരിക്കുന്നതാണ്. (ആയ പ്രീ) പരമ്പരയാശാഖയിൽ സ്വന്തമായി നിരിക്കുന്നതാണ്.

ತ್ವಾವಿಗೆ— ವಿಚಾರಂ ರವಾಣ್ಯವಾರ್ ಅಯಿ ಶ್ವ ಎಕಾಕ್ತಃಷಾಖಾಃ— ಪಾಂಹಮಾಯಿ ತಜಂತ ಇತಿಂದ ದುರಂ ಉತ್ತರಂ ರಂಗಂ ಹಿರಿಯಹಂತಾಂತ್ರಂ ಉಮರಲ ತಿಂತಾತ್ರ ಪಂಬ ದುಸ್ಪಂ ಸಂಗಂ ಗಂ ಸಂಪ್ರಯ ಗಂಗಾತ್ರಂ ರ್ಯ ಉತ್ತರಂ ಅಯಿ ಶ್ವಾಕಾ ದುತರಿಗಾರ್ ಏಗಂ ಗಂಗಾಂಭಿಂ ವಿಚಾರಂಹಂ ನೀಂಪಿ ಪ್ರಾಸಂಗಾಯಿ ಏಗಾ ದೊಯಂ.

ಹವಿತ್ರಾ ಕಾಂತಿಂಗಾಸ್ಸ್ಯ— ಅಂಲೋವಂತಾಂತಾಂತ್ರಂ ಸಂಹಿತ್ರಾತಿಂಗಂ ಗಾಂಹಾಯ ಹಾರಿ ಗಾಂತ ಏಗಾತ್ರ ಏವಿಚಾತ್ರಂ ಯಾ ಕಾಂತಿಂಗಂ ಗಂ ಗಂತಿಂತ್ರಂ ಮಾತ್ರಮಂಗಾ.

ತತ್ರಾ ಶಾಹಂತಹಂ ಮತಂ— ಅಂತ್ರಂದರತಿಂಗಂ ದುಸ್ಪಿ ಕಂ ಏಗಾತ್ರ ವಂ ಶಾಹಂತಹಂ ರಂಗಾಂಹಂ ಪ್ರಯಾಗಾತಮಂ. ०

ಶಾಹಂತಹಂ ಪತ್ರಂತಹಂ— ಅಂ ಶಾಹಂತಹಂಗಾಂ ನಂತಿಂಪಂ ಗಾಂಹಂ ಅಂತಹಂ ಅಂತಿಪ್ರಯಾಗಂ.

ತತ್ರಾ ದ್ಯೋಹ ಪತ್ರಂತಹಂ— ಅಂ ಗಾಂಹಂ ಮಹಂತಿಂಪಂ ಗಾಂಧ್ಯ ದ್ಯೋಹಂ—
(ಮ) ಪೋಕರ್ಮಿಗಾ ಉಸ ರ್ಯ
(ಒ) ಗಂಗಾ.ಫೋಕರ್ಮಿಗಾ
(ಒ) ಉತ್ತರ್ಯಾ ಗೋವಿಕಿ
(ರ) ಶೀಂಬಗಾಪಿ ಕಂಲಗಂ

ಇ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಿಮಾಂಶ ಗಾಂಹಂ ಗಾಂಪ ದ್ಯೋಹಂತಿಂಪಂ ದುಸ್ಪಂ ಶಾಹಿತ್ರಂ ವಿಯಾ ರಂಗಾಂಹಂ ವಿಲ್ಪತ್ತಂತಹಂ. ಕಾಂತಿಂಗಾಸ್ಸಂ ಪಿತಿಂತ್ರಂ, ವಿಶ್ವಂ ಶಾಹಂತಹಂತಿಂಗಾಂ, ಅಂತಿಪ್ರಯಾ ಗಾಂಹಂ ಮಹಂತಿಂಪಾ ಪ್ರಾಂಪ್ರಂಗಂ ಪತ್ರಂತಹಂ ಉರಾಂ ಏಗಾತ್ರಂ ಕಂತಿಂತ್ರಂ ಮಂಗಾ ರಂಗಾಂ ಪಿತಿಂಪಾ ಗಾಂಹಂ.

ಆರಂಭಂ ಆರಂಭಿಂ

ರಂಗಂ— { ಆರಂಭಂ ಮಹಂ ದುಸ್ಪಿ ಸಂಹಾರಂಹಾರಂ ಜಂಪಿಗಂ ಲೋಕಾಂತರಾತಿಂಪಾ ಗಂ.

ಡ್ಯೋ— ಮ—ಪ್ರತಿವ್ಯಾಪ್ತಿ— ಕಂಹಂ ವಿನ್ ರೆತ. ಗಾಂತಿಗಿತಿಂ...
.....ಪ್ರಪಾತಿತ್ರಂ— ತಾಮರಗಾಂಪ್ರಾಣಿಯ ಚೂಂ ಕಂಕಾ ಶ್ಲಂಪ್ತಾರ್ಮಿ, ಡೆಮಿಶ್ವಿ ದು ಏಗಾ ಪರಾಂಗಾಂತ್ರಂ ಅಂಗಾರಂಗಾಂತಾತ್ರಂ ತ್ರಿಕಿತಿರಿಕಂ ಏಗಾಂ ವಿವಹಂಯ ಶಾ. ಅಪ್ರಾಪ್ಯತಪ್ರಾಂಗಾಂಪ್ರಾ ವಂತಿತ್ರಂ ಪ್ರಾಪ್ಯತಪ್ರಾಂತ್ರಂ ಏಗಾ ಅಲಹಂ ರಾಯ್ ವಾಗಿಗಾ ರಾಯ ಗಾಂಹಂ ಗಾಂಪಾಂ ಗಾಂತಿಗಾಂಪ್ರಾಯ್ ಶ್ವ ವಾಪ್ತಿಯೈ ಶ್ವ ಗಾಂಹಿಕಾ ರಾಯ್ ಶ್ಲಿಂಧಿತಿಂಗಾ. ಏಗಾಂತ ಗಾಂಹಿಕಾ ಶ್ಲಂಪ್ತಾರ್ಮಿ ಶ್ಲಂಪ್ತಾರ್ಮಿ ಪ್ರಾಪ್ಯತಪ್ರಾಂತ್ರಂ ಅಲಹಂ ರಾಯ್ ವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ಯತಪ್ರಾಂತ್ರಂ ಗಾಂತಿಗಾಂಪ್ರಾ ವಿವಹಂತಿಂಪಾ ವಂತಿತ್ರಂ ಉತ್ತರಂ ರಾಯ್ ಅಂತಿಪ್ರಯಾ ವಾಪ್ತಿಪ್ರಾಂತ್ರಂ ಗಾಂತಿಗಾಂಪ್ರಾ ವಿವಹಂತಿತ್ರಂ ಗಾಂತಿಗಾಂಪ್ರಾ. ಇತಿ ಶಂ ಪ್ರಾಪ್ಯತಪ್ರಾಂತ್ರಂ ಶ್ವ ವಾಪ್ತಿಪ್ರಾಂತ್ರಂ ಗಾಂತಿಗಾಂಪ್ರಾ ವಿವಹಂತಿತ್ರಂ ಗಾಂತಿಗಾಂಪ್ರಾ. ಅಂತಿಪ್ರಯಾ ಪ್ರಾಪ್ಯತಪ್ರಾಂತ್ರಂ ಗಾಂತಿಗಾಂಪ್ರಾ ವಿವಹಂತಿತ್ರಂ ಗಾಂತಿಗಾಂಪ್ರಾ.

எங்கி வழைக்கான். அது குறைநில் வாயு வழை ரெ கூஸ்வாயி கூக்காட்டிய ஸ்பீகரிட்டிக்டு', அவைக் குறைநில் வரை ஸமயம் முடிவு கூட்டுமானாக எாவுமான தொல்கூக்காட்டிய மாகிடிக்கான ஏற்காண் ரூஜாவிளை, தழைகாவுவினம்செய்கவி ஸ்பீகிட்டிக்கான். விரைவுதி கூக்காட்டிய கூபா மாறுமாக்கான் வூவுக்கான தொல்கூபாலை கூக்காட்டியஸ்பீகரிட்டிக்காட்டிலை வாஸ்கா குறைநில் கூரியு மாக்காட்டியக்காரிக்கா ரூஜாவு அடுத்த பெருங்காங்கு விவரிக்காது காது.

എതാനം വില സംബന്ധം പാടാനു പ്രയൂഷത്വം താരാനാതിനാണ് ഫുത്തി തി വരകംവിധം അപ്രയൂഷത്വം താരാ വസ്ത്രിക്കുക : യാഹാ അഭിപ്രയൂഷത്വം റോസ്. പ്രയൂഷതാങ്കൾ തനിലാക്കേടു പ്രയൂഷമായ എഞ്ചുംകൊണ്ടു മറ്റരാജ്ഞി പ്രയൂഷത്തെ ദ്രോതിപ്പിക്കുക എന്നു മാത്രം കേൾക്കും. അതിനാൽ ഈ തന്മാ കാരാ അപ്രയൂഷിക്കുമായാണ്.

ଶ୍ରେୟ— ଦୀର୍ଘ ମନୋକୁଳ୍ୟ— ଗୌଣ ହତିବାସଂ. ସପକ୍ଷାଵିଷ୍ଣୁ
ରଠ— ବାହାନାହିଲେ ବ୍ୟାଧିରହାଯିରିଛିଗାନ୍ତୁ. ଚିକିତ୍ସାତିଥିରେବାବୁଯାମେଣ୍ଟ୍‌ରୁ
ଚିକିତ୍ସାଯିବ୍ୟାଧାକାଗା ଆଜିବୁ ତୁଳାରେତରଗା. ରତ୍ନଅଞ୍ଚଳୀ ବାନ୍ଧୁଙ୍କରେଷ୍ଟ କାଣାକ
ରୁକ୍ଷ, ମୁଖର ପାତ୍ରରୁ ଯ ଶବ୍ଦାପରେଷ୍ଟ ଫେରିବ କାହାରୁ ଯାଏ ପରିଚୟ ପିଲା ନାମରୀ
ପ୍ରାଣିକରିବା ପାଇଁ ମାନ୍ଦ୍ରାଙ୍ଗିଲ ଏବଂ ବାନ୍ଧୁଙ୍କ ପରାଗାର ବାବୀ. ଆତିରୀ କାର
ବୋଂ ପୁଅ ଉପରେତିଲେ ଅତି ବାନ୍ଧୁଙ୍କରେଷ୍ଟିମାଧ୍ୟରେ ଗୌଣ ହତିବାସମାହିତା. ଏହାଙ୍କ ରାତ
ରୁ ବାନ୍ଧୁଙ୍କରୁ ପଚାଣି ବିଲିପ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପରେବୁପରିମାଣ ତାତିଗେହୀଙ୍କ ଗୌଣ
ରୁ ବଜାଗିଲୁବୁ. ଫେରି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ତରେ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ
କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ କାହାରୁ

କୁର୍ରା- ମୁଖୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାକିମଙ୍କାରୀ ଦେଇଲାଗଲା ଏହାକିମଙ୍କାରୀ ଦେଇଲାଗଲା ଏହାକିମଙ୍କାରୀ ଦେଇଲାଗଲା ଏହାକିମଙ୍କାରୀ ଦେଇଲାଗଲା

ദേഹം ര— കതിരവം— മുള്ള്. അന്തിലപ്പ്— കാരം. കുമി
തിക്കരം— മുള്ളുടെ കാരം. അരാംത് സ്ഥ— അഭിരേഖൻ.

ଫେରୁ- ଥି— ନିଜପ୍ରକଳ୍ପମଣି ସହା- ତାଙ୍କା ମହିଂଶୁ ତୁଲ୍ଯମୁଦ୍ରା ତାଙ୍କା ନିଜପ୍ରକଳ୍ପମଣି ଶରୀରରେ, ଗଜପ୍ରକଳ୍ପମଣି ଶରୀରରେ ଆପଣମାତ୍ର ଅନୁଗାମିତିକରଣ କରିବାକୁ ଅବଧାରିତ କରିବାକୁ ପାଇଲା.

தலைவர் முடிவானாலே கரி ஆ வெய்தில்லாத காலை கூவீரை பீண்டானாலை

କିବାଜ୍ଞ ଚରଚ୍ଛାପକଣ୍ଠ ନିକଟର ଆଟାଗାତଳାରୁ ଗେବେଠାରେ ରାଜାଙ୍କ ଶିଳ୍ପ
ସଂଗତାଲିଖିତରେ ପ୍ରମାଣାତ୍ମକମଣ୍ଡାର ସପଗତାଳୀକରଣ ପାଇଁ ଅନେକଷିଥିରେ ତଥା
ଏହାରାମାଯ ସମଲକ୍ଷଣିକାରେ ବିଶ୍ଵାମିକଣା.

డ్రో_ ೨— ప్రతిష్టాలుభం_ ప్రతిష్టాయిద (మహారాజుసుమాన శతిగేరీ) లూభం. విల్లత= సుమానపవయి. కషితికషిత్తు రాజువు. గ్రమ రథం. గ్రమశత క్రతియగుత. శ్రూగతిభం_ క్షిపొన్న గుండా కుగుత.

ଫ୍ରେସ୍- ଏ- ଜାପାନୀତା- ପ୍ରକାଶକ କେନ୍ଦ୍ରମୁ.. ଅନୁତମଣୁ
ପ୍ରେସ୍- ଅଳ୍ପମଧ୍ୟରେ ଲେଖକଙ୍କୁ ଆମ୍ବାଦିନୀ- ହିଂଦୁ ଲିଖନୁମୁ.

களைப்பிழை யால் வளர்தினமை வாழுவச்சாரனா மாறுதூவிக்காத்தெடு சொப்மாவான்றுத்தாலுக்கா.

നൂച്ചിതും നൃസ്തവി. സംഭാവനയും അണിപ്പിക്കുന്നതു. മുരുക്കുരിച്ചു-
ഇയിൽ നീറ്റി.

ଫେବ୍ରୁଆରୀ— ମୂଳ— ସାପଦିକରଣ— ରାଜୟମନ୍ତ୍ରିଙ୍କ ଗଲ୍ପ ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନିଯୁ
ଶ୍ରୀଵଳ. ସମୟକାଳେ ଧୂମିକାରୀ ହିଁ ପ୍ରକଟିକରିଛନ୍ତି. କାରାପାଦମ— କିମ୍ବାଖ୍ରୀମାନ. ଏ
ଗାସକ୍ଷେତ୍ର— ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ତିରକ୍ଷାକାରୀଙ୍କର ବ୍ୟବ.

അതുമ്പരാസ്ത്രിൽ അപാസ്ത്രം തന്നെയുള്ള തിരുവക്കാണ്ടം പ്രതിചയമില്ലാതെ ദി

ನಿಜ್ಞ್ಯು', ಇಂ ಸೆಂಟ್:ರಾತ್ನಿಪ್ ವಹ್ತರೆ ಹೆಚ್ ರಿಕ್ವಿತ್ತಿಲ್ಕಿ ಇಂಡಿನ್‌ತ್ರುಂ ರಂಡಂ ಕ್ರಿ ಸಾಫ್ಯೋರ್ ಇವಿಟ್ ವಿಷ್ಟ್ ಲಿಕ್ವಿಟ್ ಶೆಸ್ಟ್ ಏ ಏಂ ರೆ.ಎನ್‌ಎಪ್‌ಎಂ.

—೧೦೪೪೦—

ದ್ಯೋ- ಹ್ರಮ— ಅರಳಿಷಿಕರನ್- ಈಗಿ ಕಿಂಣಿತವನ್. ಅರಳ್ತ್ರುಕ್ತತ ಎನ್- ಏಂಜ್ಯುಂತಾತ್ತವಿರಿಜ್ಞಾನವ್ (ಗೆಣ್ಯಂ) ಗ್ರಂಥಿಲ್- ವೃತ್ತಿಯಾಧಿಕ್ಷಿತವನ್. ಅರಂತ್ ಉಲ್ ಲ್- ಸಾಫ್ತ್‌ಕರಣತವ್- (ಗೆಣ್ಯಂ) ಬ್ರಾಹ್ಮಾಂ- ಉಳಾಗೆಂಫ್‌ಗೆಣಾವನ್. ಸ್ವಾಹ್ಯಂ ಲ್- ಉಂಷ್ಟ್‌ಗೆಣವ್ (ಗೆಣ್ಯಂ), ದೀಕ್ಷಾಂ- ಬ್ರಾಹ್ಮಂ ವೆಸ್ಯಂವೆಚ್‌ಪೆಡ್‌ವನ್. ಈ ಉಲ್‌ಗೆನ್- ತಕವಿ ಲುಕ್‌ಪ್ಲ್ಯುಕ್‌ವಿಗೆಣ್ಯಂ ಗೆ ಈಗಾತ್ತ ಪೋಲೆ ಇಂ ಪ್ರಾಬ್ರಹ್ಮಾಂತಾಂತಾರ್ಥಿಕಾಂತ್ ತಂತ್ರಾಂತ್ ಹಾಕ್‌ನಾ ಏಂ.ಎ ಶಾರಂಪ್ರತಾಗನ್- ವಿರಕ್ತಿಯಂ ಪ್ರಾಬ್ರಹ್ಮಾಂತಾಂತಿಖಾಂತ್ ಪ್ರಾಬ್ರಹ್ಮಾಂತಾಂತಿಖಾಂತ್ ವೆಚ್‌ವಾಕ್‌ಗಾ.

—೧೦೪೪೧—

ತ್ರುಕ್‌ಕಿಂಕಂ- ಇತ್ತುಕ್- (ವಚನು ಕಣ್ ತ್ರುಕ್‌ಕಿಂಕಾತ್ತ ಸ್ವೀಕರ್ತುಕ್- ಅರಂತ್ತುಕ್‌ಗ್ರಂಥಿಕರಮಾನ್ ಸಾಂತ್ವಿಕಂತಾಂತ್ರ್ಯಾ, ಭೆತ್ತುಕ್‌ಲ ಭೆತ್ತುವರ್ತಮಾರ್ತ- ತಂತ್ರಾವಿರಿಗೆನ್- ಕಂತಂಬಂತನಿಯ್ ಪ್ರಾರ್ತ ವಾಂಶಾಯಿ ಅತಂತಾಯಿಚ್ಚ ಪೋಂಗಾ ತೆಂಬಂತಾ.

—೧೦೪೪೨—

ದ್ಯೋ- ಹ್ರಮ— ನೀರಂ- ಇಂ. ಘರ್ತಿರಣಪ್ಲ್- ಮಂಯಾಸಿ. ಏ ಅ ತಂಗೆ ಉತ್ತರ ಉತ್ತರ ಪಾವಿ ಲಿಂಬ್‌ಬಂ ಸಂಜಂಗಾಂತಂತ್ರಂ ಹಾವಂತ್ರೆಂ ವಾಯಂತ್ರೆಂ ವಾಯಂತ್ರೆಂ.

—೧೦೪೪೩—

ದ್ಯೋ. ಹ್ರಮ— ವ್ಯಾಜ್ಯಂಪ್ರತ್ಯಂ- ಪರಿಪ್ಯಾಂತ್ರ್ಯಂ ಮಾಯ ಕಂನಿ. ಗ್ರಂತ್ಯಂಪ್ರತ್ಯಂ ಗ್ರಂತ್ಯಂ- ಉಣಣಿಯ ಇವತ್ತಂತ್ರ್ಯಂ. ನಿಂಜ್ಯಂತ್ರ್ಯಂತಾತ್ತಿತ್- ವಾತ್ತಂಪ್ರತ್ಯಂ ಪ್ರಾಂತ್ರ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಂ ಕಣ್ ಸ್ತಂ ತ್ರಂತ ಮಿಗಾನಂತಾಯಿ ತಿಂತಂತ್ರಂ ರಾಜಿತ.

ಅರ್ತಂಪೋಲೆ ಇಂ ತಂಪಾಸಂತಾತ್ತಂ ನಂತಿತ್- ದೊಂತಿಕಂಗಾ ಇಂ ಪ್ರಾಂತ್ರ್ಯಂ ಮಿ- ರಂತಂತ್ರಂಪ್ರಾಂತ್ರ್ಯಂ, ಕಂತ್ರಂತ್ರಂ ತ್ರಂತಿತ್- ಇವರು (ಅತ್ಯ?) ಸಂಪಾದತ್ರಂ

ದ್ಯೋ- ಹ್ರಮ— ಅರಂಪಾಲ್ಯಂಪಾಲ್ಯಂ. ತಕವುತ್ರಂತಾತ್ತಂ.

(ಪ್ರಾಂತ್ರ್ಯಂ)

‘ಭೇವಾರ್ ಕಣ್ಪಂ ಲೋಕಾಗ್ರಂತಾತ್ತಿಗಾಯಿಕೆಂಣ್ ಕಂಶಲಿಯಾ ಯಿರಿಕಂಗಾ’

ಭೇವಾರ್- ಏಂಗಾತ್ತ ಕಂಪಾತ್ತಿಯಾಯ ಕಣ್ಪಂಪಂಪಿಯೆಡ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ತಂತ್ರಂ, ಅರ್ಪಂರ್ದಂತ್ರ್ಯಂ ಮರ್ತ್ತಂತ್ರ್ಯಂ ಕಂಪಂದೆಯಿರ್ ಕಣ ತ್ತ ರೆಂಪಾತ್ತಿಗಾ ಏಂಗಾಲ್ಯಂತ ಅವಂತ ಅತ್ತಂತ್ರ್ಯಂತ್ರ್ಯಂ ತಿತ್ ಪ್ರಾಂತಂತಾಂತ್ರ್ಯಂ ಇಂ ವೆಚ್‌ವಾಕ್‌ಗಾ.

ஸ்ரீ புரிமாராத் ‘அன்னிமா, மஹிமா, லக்ஷ்மி, சுதமா, ஹெதிதபா, வகை பா, ஆஷ்டி, மூஷாமூ’ என அங்குளிலிக்கிட்டு ஸபாயினாமாய்ணவா.

ஃபோ- முடு— ஒடுத்தி... துலந்- அங்கேபேபுங்கல ஸக வசயாகுதல்கிட்டு திச்சுதவராயி மராணமிழு.

ழுத்தியளாது ஸத்துகிழு. ஸந் காரா காரிரதைஞ் துடியது? பொலெ.

ஓங்குதலைக்கா, ஸந்தன்று, கூங்காடு துல்லைத்தை நினைக்க பெறி மாராகி வேந்த கிளாக் ‘வங்கு போலெ வெழூ’ என்கிழு பூங்கு பூங்கு விள வகிழு. மிசுாயிக்காக ஓங்குவிளா ஹீத்திமோக்கு வகமாயிக்கா என்கு கூவா.

ஸுமயஞ்சு சுரங்கா- ரூபாஸுதமத்திலிதிஜ்ஜுக்குவான் பதிவாயு விரேஷ விசியாயு வெங்குக் கூசுப செவாபிக்குதியக்கிட்டு பத்திரையாஞ் துடித்தை வெளாகம்கால வியமா.

உபஞ்சுபித்து- புஸஂகிழுது. லோகத்துறை- வாகிக்கா. (லோகத்தில் கட பூஜை காஞ்சுக்கூபை)

ஃபோ- மூன்— ஜாதவிவீரம்- கலூன். க்கிளித்தவர். ஸுயபி- பதிலுத. ஹனுத்திக்குபா- பிதாவிக்கா கவாா.

பதிஶேஷமா- தெங்காவிக்கா கவாா.

பிவாமா க்கிளித்த ஆவதிஜ்ஜு தாமஸா பிதாவிக்கா ரூபாஸுத கை அதிகாரம் அவர்க்கை கூண்டு சாரித்துலோக்கு உழுவகா வெங்குஜு. அதிகால தெங்காவி கூ அவழிக்கை கேரெஏழ்கு கில கொக்காக்காத்தை வழுவு ஸுக்கிரி எவ்வால கெந்துமுத்திவயங்கு கெந்துமத்தை.

ஃபோ- மூஞ்சு- வெங்கு. அறியிக்காதமத்தா- அயிக்கா ரெவுங்காஞ்சு முடித்திஜ்ஜுக்குவா.

தல்கூலம்கொலாகரியகை ரி ஆ’ விளெவிசுங்காதை வெழூபொய காஞ்சுக்கில் வெங்குபூ, அடங்கு வெங்கு அரைஞ்சுவாபிக்கூரை ஹூ கைஞ்சுக்கில் அவக்குப்பாவாக ஆ, அதுமலூ காட்டிலா ராஜாவாச்செளாக்கு உங்குத்தாக ஆ ஆ’ ஹூ அராமலூா பாடுகாதிகள் காராகாங் என்க காங்கீசு ரவாக் வெங்கு திக் கிருபாயியாய என்கன் சேரிக் குளிகாவிக்கை ஹூபாதை காரா ஸமாபித்து வோக்குங்குது என ராஜாவு ஸமாயாகா பாராக்கூபாரிங்—

யகங்காங்கா பூத்தங்காங்கா அயிக்காதவெலழுது மத்தங்கில் ஹ தலூா ஸாவெக்க பதிவாகைகை எங்கீ பாங்குது என்க் காங்கீசு ராஜாக்காவ கை ஸமாயாகா. ‘ஹாஞ்சுப்புராங்கு கெங்கா க ஹாக ராங்கு’

സവിശേഷം അധിക്കിപ്പിക്കാണു— ആരക്കുചു കേമമായി.

ഇവിടെ — ‘കണ്ണത കുഞ്ഞൊരാ ലാജിക്കാറിനു...’ എന്ന ഗാത്തി മുട്ടച്ചടം എടുക്കാനു മുതൽ ആരാ അക്കം അവാശാനം വരെ ഒന്നു അക്കം ‘അവമർം’ എന്ന നാലും സൂഡി.— ലക്ഷ്മാം —

‘മീജാദിയിൽ അപൂര്വവും ഒന്നിവാഹിനാൽ
ഗംഗിക്കിനും സൂഡി നാലുമരവമർഹം’

പ്രസ്തരത്തിൽ— ഗാപത്രപ്രായ ഭാവം വിമർശനം.

ഡ്രോ— മർ— സമുച്ചനാതാ— വലിവേ വന്നതു. മിമജലകണാം— ഇ തെളി മുള്ളി. കുറവുള്ളി— ക്രക്കത്തിള്ളുവു്.

മഞ്ഞാവശ്വാ വണ്ണിശ്ച ഉപദ്വാരാക്യാഖ പ്രഭാതത്തിൽ മഞ്ഞാവശ്വാ തന്ത്രിനിക്കന്ന മുള്ളു കണ്ണാൽ വന്നു് എങ്ങനെന്നും; അതുവോലെ ദുഡിൽ വന്ന നിശ്ചന്ന സ്വർത്തിയായ ഇവരു തള്ളുന്നതാം വിവാഹകാഞ്ചം നിശ്ചയ ചിപ്പാത്തതിനാൽ സ്വീകരിപ്പിക്കാൻ രാജാവു ശക്തനാകന്നില്ല.

യമ്മാവിശ്ച— ധന്തത്തിൽ നിന്ന പിംബാക്കയില്ലെന്നും നിന്മുണ്ടം.

കൂളരുതേപന— ദാന്ത്യാക്കി.

ഡ്രോ— റൂ— ഇശ്വാതമജ്ഞാം (ആ-സ്രീ-പി-എ) കാമനയായി വളരുന്നി വന്ന മാത്രം. ശിശ്വാഗ്രൂഹം— സജ്ജനാഞ്ചിൽ വച്ചു എഴുൾ. മുള്ളം ധനാ— മോജിപ്പിച്ചുട്ട സപ്താം. മോജകാനർ— ആശ്വാൻ.

ഈക്കു അക്കു മം പ്രവർത്തിച്ചുതും ചോരാ; അതു സജ്ജതിച്ചു് അദ്ദേഹം അടക്കം ശക്തനുഭയേ കൊഞ്ചവിട്ടു തുടി ചെയ്യുന്ന തു മഹാന്നായ മഹാപ്രിയേ അണ്ണു് ഇങ്ങനൊ അവമാനിപ്പിയ്ക്കുന്നതു തന്നെ അണ്ണു്. വളരെ റാന്നായിരിക്കുന്ന എന്ന (വിചരീകരണക്കണ).

അപ്രകാരമിത്രനാ അറബരാഹം— ഇന്നവിധബേനാഡിയാൻ പാടില്ലാത്ത വിധം അത്രാത്തിൽ വച്ചു് അങ്ങു കാണിച്ച സ്നേഹപ്രശ്നപ്രാഥിതാ.

അത്രമദ്ദോധനം— താൻ കുറവാളിയല്ലെന്ന രെളിക്കുന്നതു.

ഡ്രോ— റൂ— കാല്പനിശ്ചയം— കൂലിക്കും. പിത്രംരോ— ശായഃപാനം. സ്ത്രിപം— ക.ര. റിജിസ്പ്പാഡു— കലക്കലില്ലാതെ ഒഴുകന വെള്ളം. തടഞ്ഞാവീ— കരയിൽ നിശ്ചന്ന വൃക്ഷം. പത്രനാ— വീണ്ടു്.

ഒഴുവിനാശം തുക്കവാക്കം വാക്കുള്ളിലും മരവും വീണ്ടു് ആശാം കവഞ്ഞനു മുഴുവനും ചുരുക്കുവാലു— ‘ശാന്തി വി ഗാഹം ചെയ്യു് എന്ന പരംശതു് എന്നിപ്പിള്ളം. നിന്നുക്കു നാശിനാം ദാഡാശ്ശബ്ദാക്കണാം.

പറക്കിള്ളതു— സാന്നിഡിന കാഞ്ച്. പ്രളിപ്പം— അധികാരിക്കണി.

നവ.....ബ്യപ്പം— മലു പടരാനായി രീതിക്കുണ്ട് താ.

കുറുമ്പുറുൾ. പുത്രനെപ്പോലെ കംവിച്ച വാസ്തവമായി വളർത്തേണ്ണെ
എങ്ങനെയാണ്. സ്വന്തമാ— താൻ പറയുന്ന കാഞ്ചം.

ദ്രോ— ഒരു— ജാത്യ— അനാശാനിക്കു തന്നെ. ജീവജാതി— വിശ്വാസം
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത പ്രാണികൾ. നാംഗന— മഹാസുഖി. പ്രോബിച്ചിട്ടും—
മുഖം പിക്കപ്പിടി— വൈശായികൾ. മററി— വക്കും പാക്കാൻ തന്നെ
ഒക്കാൻ വന്നു. വിശ്വാസജ്ഞന്മില്ലാത്ത പാവിയായ കയിൽ തുടി തന്നെ മുട്ട് കു
ഴിയായി പാക്കാനുവാര കാക്കുള്ളിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതു വിചാരിക്കുവാൻ
മഹാസുഖികൾക്ക് മുളക്കരംഭാക്കു മമച്ച കെട്ടിപ്പറവാനൊരു ആയാ
സദ്ധാരണ്ണമാണ്?

—ംഃം—

ഡാഷ്ട്രമായി— വജ്രാനായായി.

ദ്രോ— ഒരു— നീജ്ഞാനക്കാർ— അശൈഷം ദയയില്ലാത്തവൻ. നിന്ത
തകായി— മഹാസുഖമായി. ചുട്ടാരം ചുവപ്പാ— കംമദേശൻം വിശ്വി.

കുപാർശം തുടാനെ ദുൻ സംഗതിയെല്ലാം മറഞ്ഞ് അവരെ തൊൻ ഡി
ക്കുതിച്ചുപൂശാം കോപാനകംഘട്ട് അവശ്യ പുരികും ചുഡിച്ചതു കണ്ണാൻ തുള്ളല്ലെന്നു
യ കംമദുപാപു, കട്ടിക്കും ഗാ എന്ന തോന്തിപ്പുകുന്നു. അവശ്യ എന്നെ പാട്ടിലു
ക്കാൻ താനിക്കു ശുംഗാംവിലുസമല്ലും പ്രശ്നാഗിച്ചുനോക്കുന്ന എന്ന മുഖ്യം..

—ംഃം—

കിലട— അനിക്കി തോന്തിയതുംപാലെ നടക്കുവാൻ.

—ംഃം—

ദ്രോ— ഒരു— പ്രഥമാ— വക്കും വേദ.

(ശൈഷം സ്വാജിം)

—ംഃം—

ദ്രോ— ഒരു— അപ്രമംബനാ— വക്കും വേദിനും തൊണ്ടിനു. ശിശി
വാക്ക്— വിഹപനും=(സത്രം പാശനവും)

സത്പത്രാംപുശ്ചനായ ഒരു ശ്രമതിന് വാഹിച്ച് “ക്രൈവിന്റെ സ്വന്തപ്പാ
പോശം അറിവന്തുംശാനെ ഇന്ത്രിട വാക്കു വിലക്കില്ലാതായി. അന്നുമാരെ വ
അവിച്ച തന്നെ കാലാ കിഴക്കുവാൻ സത്രം പാശനവാക്കമായി).

—ംഃം—

ഡാസ്ക്രോഹം— ധന്മാർഗ്ഗത്തിനിന്നും ഏറ്റവും.

—ംഃം—

డ్రో- ఉన్న— సుబుర్లి- పతిలుత.

(ష్టు ష్టుం)

డ్రో- ఉన్న— త్రుయ్య— ఉపాశికణప్పెందొనయి. సతీ_ ప
తిలుత. రంజంచు పాశతతు వాస్తవమాంగాకిం పతితయాయ గీగొ తిరి
చెయ అంగారా కొన్నోత్తుం పూకిష్టు. నింపా పంతిల్పత్తులోగం వగిక్కిలేస్తు
ంగాగా నీంగానీ నీంశుయామజీం కంఠ్ భూమణిం ఏల్ న్ను నీపాలిం వాచికణగా
తిరి నీ శక్తిశ్చిక్కావల్స్ట్రువుమిష్టు.

— వ్యాఖోహిష్టుకిష్ట— వ్యాఖులుప్పటిత్తుక.

డ్రో- ఉన్న— అరాండోజ్యాత్తి— అమలిని, కుముదిని— ఈ వయిలపొస్తు.
వశికరం— ఇత్తుంపిగిపుష్టువుక. దీశితమతికమం— త క్షీపుపుషీకరం.
కత్తిగ్రూటిం— మాన లొత్తు. అరుసుగం— తాపపత్తుం. ఇత్తుంపుపుటం— ఏ
ంచంచుం.

డ్రో- ఉన్న— డొరుసుగ్గమ— లొత్తుంసుగమ. వరూ— తమిం కేడు.
పూర్వారీకత— పరంారపువెగం.

సంశయానుగొనియిరికపు ఈ వ్యవత్థిత వివిధాత్తునిం తినీన
కొత్తువయ తమ్ముకయో, అంగ్యగానీ లొత్తువయ గుప్పికిష్టుకుయో ఎంతాణో యె
ణికితగా నీడింపు తినీ ఉపాశికపుం ఏల్ ను కొవం,

అరుణశాస్త్రిష్టుల్పు— పాశత్తు నాగుంపు.

తాపుంపుషిగొన్నిం— అప్పు కారథ్తు అంశుంక్కుషిం :

ప్రశ్నపుంపుం— ప్రంపుగాతినుం వళి.

డ్రో- ఉన్న— గిజువియిడోశు— తినీ కాశ్చుకావం, ఇంపతియ
చివు— శ్రుతిశుకు త్రుపుత్తు. వాగు— ఈ కాగం.

‘అంవత్తిత కమిం ఏల్ నూ, ఈ అంత్తు కాశ్చుగ్గు’. తినీ కాశ్చుకం యి
శ్చిష్ట నారయణ అవగాళ జీ ప్రాంతం ఏల్ త్తునాకుగాళ్ల అంత్తుగానిం మరణి
ఏల్ నుం పుంచుగాతివచును మహారాశువీం పీపాశుం ఇంజాగుస్తు కాగ
ణమాకుగా.

శయ్యాము— శికప్పుకువిం(పశ్చియా)

ಡ್ರೋ— ಈ ಮ— ಪ್ರತ್ಯಾಕ್ಷರಣ ಚೆಣ್ಣಿ— ಉಪಕಷಿತ್ವ. ರತ್ನಾಸೂ ಗಾ— ಸುಖುಂದರು. ‘ಸತ್ಯ... ಸ್ವಿಚ್ಚಿಕಣ್ಣಾ’— ವಾಸ್ಯವಣುಲಿ ಇಗಿ ಪ್ರಿಜ್ಞಣ್ಣಾ?

ಅವಳಿಗಳ ಸಂಗತಿ ಕಡತ್ತಾಗಿತ್ತು” ಎಂದಿಂದ ಯಾವ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಂತಹಿಟ್ಟ. ಏಂ ಗಂಡ ಉನ್ನಾಗಿ ಶಾಯ ಏಂ ಗಂಡ ಶ್ರವಣ ವಾಸ್ಯವಣುಲಿಯನ್ನು ಕಷಣಗಾಗಿ ಏಡಿಗಳ ರಾಜಾವಿರಿಗಳ ವಿವಾಹ.

ಅರ್ಥಾ ಅರಣ್ಣಿ

(ರಂಗಂ) ಪ್ರಯಾಂಗಾತ್ಮಿತಿ— ರಾಜಯಾಗಿಯಿಂದ ರಥವಿಮಿಷಂ, ಅರಣ್ಣಿ ಅರ್ಥಿತ್ತ— ಉತ್ತರಾಂಶಂ.

ಡ್ರೋ— ಮ— ತಾರ್ಕಣಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾರಂ— ತರೆಗಂ ರಾಜಾಕೃಂತ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹಿಂಬಾವಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಾಯಿ ಅನುಭರಿತ್ವ ವಣತ್ತ. (ಅಂತ) ಕಾರ್ಮಂ— ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಿ. (ಏಂ) ತ ತರೆಗಳ ಇತಿಸ್ವಾಧಿತಂತ್ರಾಯಿತಗಾಳಂ ಅತ್ಯಾ) ವರಣಿಯಮಸ್ತ— ಉಪಕಷಿತ್ತಿಂದ್ರಾಪು ಗಾಳಿ. ಇಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯರಾತ್ರಿ ಉತ್ತರಾಂಶಂ ಕೊಣಣಾ ಉಂಘರಿಷ್ಟಣ. ವೆವಡಿ ಕುರ್ತಿ— ವೆಚಾಕತಮಾಯ ವಾಯಿಪ್ರಾಂತಂ ಅನುಭರಿಸ್ತಿಗಾವಳಿ. ಅರ್ಥಾತ್ವಾಹಿ— ಉತ್ತರಾಂಶವಾಯಿತಗಾಳಂ ಕ್ಷುಂ ಸಂಶಾಂತಿ ಶ್ರಾವತ ಅರ್ತಿಗಳ ಕೊಣಣಾ. ಯಾಗಾತ್ಮಿಗಾ ಅರ್ಥ ಅನುಭರಿಸ್ತಾಂ ಅತಾಸರಿತ್ತ ಪ್ರಯಾಂಗಾರ್ಥಿತಿಗಳ ಕ್ಷುಂ ತರೆಗಳ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಹಿಂಸೆ ವೆವಡಿಕಳ ನಿರ್ಣಯಕರಂತಹಣಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಥಪರಿಣಿತಮಾ— ಗಾಗಣಿಯ ಉಣಿ ನೀರ ವಹುಂಬಾಂತಿ ಇಂದ್ರ ವಹುಂಬಾಂತಿಗಳ ಉಪಕಾರಿ. ಅರ್ಥತಮಾರ್ತಿಪಿಂಡಾರ್ಥಂ— ರಾಗಾರ್ಥಾಪೂರ್ವ. ವಾಸಿತಾತಾರ್ಥಾಪಕಾಲಂ— (ಹೊಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ ವಾ) ಮಾಸಾಪಾತ್ರಿ ಪ್ರಾಂತಿಯಾದಿ ಯಾರಾಂತಿ ಪ್ರಾಂತಿಗಾಗಳ ಉತ್ತರಾಂಶತ್ತಿತ್ವಂ ಮ ರೂಂ ಉತ್ತರಾಂಶಮಾಯಿ ಶಿಂಂತ್ರಿ ಉತ್ತರವಂತಿ ನಟತ್ತಾತ್ರಾ ನಟಪೂರ್ವಾಕಣ. ತಿರಣ್ಣಿರಣ್ಣಿ— ತರೆಗಳ ಗರೀರಾ ಮಂಬಾಂತ ಕಾಳಾಗಾತ ಮಾಜ್ಞಣಾ ವಿಲ್ರ. ಉತ್ಪಾದಾಪಾ ಲಿಕಿಮಾರ್ತಿ. ಪ್ರಕಾರಾಂ ಕಾಂತಿ ಗ್ರಹಕಿಂಬಣವಕ.

ಡ್ರೋ— ರ— ಮಯುರಾಸೂ— ವಾಸಿರಾಮಾಸಂ— (ಅರ್ಥಿಗಳಂ) ಜೀವಾನ್— ಮಾರ್ಪಾಲಕಿಂಬಾಂ (ಏಂತ್ರಾ ಪೋಲೆ) ಮಯುರಾಂತಿ— ಮಣಿಗಾಹಾರಮಾಯ ಅನುತ್ತರಿಯೆಂಬ ತ್ವಂ ಯತ್ತ. ಉತ್ತರವು ರಾಂಮಾರ್ಪಿಕಾರ್ಥಂ ವಹುಂಬರ ಗಾಂಧಾರಾಪಾತ್ರಾಂತಿ ಕಾಂತಿಕಾಂತಾಂತಿ ತ್ವಂ. ತ್ವಂ ರೂ— ತರ್ಮಾಪ್ತಿ. ಮಯುರಾಪೂರ್ವಾರ್ಥಂ ವಾಸಾಂತಿಕಾಂತಾಂತಿ ಶೂಂಬಾಂತಿತ್ತಿತ್ತ. ರಾಜು

என்பது முனிசிபல் குடியிருப்புகளைக் கணக்காக விடும் தொழிலாக இருக்கிறது.

வாஸதிக்கண்ணே- வாஸனை ஜிது விழ் வட்டிக்கணவ.

ମେତିରୁ ଦୂଲ୍ହା ଶକଳାଷ୍ଟୁକ ହାତ ଯାଏନ୍ତିରୁଥିବା ଅବାରୁହାତିରୀଙ୍କ ଯିରି
ବେଳଗ୍ନୁ ପୁରାମ ପଣ୍ଡାତାପା କ୍ରଦି ପିତିବେକ୍ଟ ରାଜୀନ୍ଦ୍ର ଯାତରାଗିଲୁ, ଉ
ଲାଞ୍ଚିଲ୍ଲାବରାଯିତିଲ୍ଲାଗନ୍ତୁ କଣ୍ଠ ଭାଞ୍ଚିମାନ୍ତ ଏହାଜାଣିଲ୍ଲାମ ପାରତାଙ୍କ କୁତିରୀ
ଅତରମୁହୀ ‘ହ୍ରୀନନ୍ଦା ଶକାରାନ୍ତି ଏହି ନା ବେଳକ୍ରମ ପାରାଧି ପିତାଙ୍କୁ କାଞ୍ଚି, କି
ମୁଖ୍ୟ ଦେଖାନ୍ତ ଲାଜଣିଲ୍ଲାଗନ୍ତା.

സ്വാസ്ഥ്യം- സമാധാനം. ദർശനിയം- കാണാൻ കൂടുക്കാമായിരുത്ത്.

ଫ୍ରେରୋ— ଗୁ— ମନ୍ଦିରା ଅଳ୍ପରେହେଁ ତୁ କଥାମହି ଝ୍ଲାଟାରତିଗାହ ରାଜ
ଚିହ୍ନମାତ୍ର ପାଇଁ ବଜ୍ର ମାତ୍ରଂ ଯତିଶ୍ଵରିକଙ୍କାଳୀଁ ଉଠାନମାତ୍ରିଯାତ୍ରାକୁ କାଣନ୍ତି କା
ଣ୍ଣିଲଂ ଦୀପିଂଦରପାଇନାରାକୁ ଆଯାନାକିଲଂ ନିରାଂ ମାରିଛୁଣ୍ଣିଏଁ ଓ ପ୍ରାଚୀରା କହିଁ
ଶିଖିଅବେଳେ କିମ୍ବା ବାଣୀଜ୍ଞାନିକି କୁଟୀ ବାଣୀଜ୍ଞାନିକି କିମ୍ବା କାନ୍ତିରାକୁ ସମ୍ମାନିତ କାଣନ୍ତିରାକୁ

— o o o o —

ଫ୍ରେୟ- ୧— ପ୍ରମତ୍ତମ- ଅନ୍ତର୍ଜ୍ଞ- ଆଶବ୍ଦୀ ଆଶକତାକୁ ଲାଗୁଣ୍ୟ ଯାଏନ୍ତି ଆଶକତାକୁ ପାଇବାର ବାନ୍ଧିପ୍ରିଯୁ ସମୟ ପ୍ରମ.....ମାର୍ଗ- ଆମାରାଯିବୁ କଥାକୁ ମହାକାଵୀ ଉଣ୍ଡିଯିଲ୍ଲାର ବୈଜ୍ଞାନିକ- ଶିଖି- ପିଲାଙ୍କ- ମର- ଘରେଳଂ ମହା ମାଯ ଚାରିତା- ଭାଗ୍ୟ-ଶେଷ ମନ୍ଦିର କିମତିପିଲାଙ୍କ ବିଯତକୁ ଛାପିକାଗଲେ କିମାତୁଂ ଉଣ୍ଟାନ୍ତି-

ശ്രോച്ചർ- കണ്ടാൽ ആക്സം ഡയവുഎന്നതു കൂടി നിലയ്ക്കിരേഖയ്ക്കിയറാൻ.

ଶୈଳେନ୍ଦ୍ରାବ୍ୟାୟି - ଶୈଳେନ୍ଦ୍ରାବ୍ୟାୟି ଏକ ବିପାରମାକ୍ଷଣ ପରିଚାଳନା ।

അതുസ്ഥാനമണ്ഡലവും- രാജാവു് എഴുന്നള്ളിക്കിയന്നു് രാജ്യകാഞ്ചകൾ ഒക്കെ കുറഞ്ഞ സ്ഥലം.

கைநடையை ஸபீசுதிது ஸங்கரி மாஷிகான மக்களிலே வலூயூடு தீ
க்கோட்டுப் பூர்வ அவைக்கிழமை கூடியாக வூவ்யிசு வல்லிக்கையும் அது உடைவு
ளாக்குதல் அளவு முழுமொத்தம் வெட்டுக்கொண்டு.

— 108 —

മുമ്പേ തജസ്സ് - മഹാകവികൊണ്ടും കൂർഖൻിക്കോൺടും മുഖമാരേജസ്സ് - അനുകരിക്കുന്ന തുല്യമായ മാധ്യമിച്ചാഡിപഠം ദിപ്പപ്പുന്നു. സൗഖ്യപഠം - ദംഗി. സപ്രാപകാലം - ഉത്സാഹമായി വെട്ടിപ്പാത്തിരിഞ്ഞ സമയം.

ഒറ്റോ— നീ— നിശ്ചയം— കുപയകില്ലാതെ. ബൈത— കുഞ്ചം. നിരാക്രമം— ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടവർ. നിജ.....പ്രതാ— തന്റെ മണസ്സക്കേളാട്ട ഫ്രി പ്രോഫ.എം.വി.എൻ.എൻ.എൻ. ഉള്ളടക്കത്തോടൊത്തു അനുബന്ധം എന്ന് പറയാം.

ತಿತ್ತಪ್ರಾರ್ಥ. ಇಂತಹೆಡೊ.... ಹಿಂಕಣಿ— ಯಾರಾದಿಹಾರ ಎಂದುಪ್ರತಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಣಿ ಅಲಡಿಯ ಕಣ್ಣಾಡ ಶ್ರದ್ಧಿಯವರ್ಷ. ಗ್ರಹಂಸಸ್ತಂಭಃ (ಉತ್ತರವಿಳ್ಳಾತವನ್.) ವಿಚಿರಲ್ಪತ್ತಿಲ್ಪಂ— ವಿಚಿರಮಹಾಯ ಮಾನಾತನಿಗೆ ತ್ವರ್ಯಂ. ನೀಡುವು— ಈ ಮಾಹಿಸು.

ಕಣ್ಣಂ ದ್ರಜ್ಞಾಯ ತೋಂ ದ್ವಿಂ ಉಪಾಧಿಕಾರ ದ್ವಿನಕಮಹಿಳ್ಳಂ ಮಾನ ಕಿಲ್ಲುಂ ಸಂಪೂರ್ಣಪ್ರಾರ್ಥಿ ವಿರಾರಿ ಶಂಕಾಶಿ ಸಿಲಿಂಗಾನಿಖಿಳ್ಳಪ್ರಾರ್ಥ ಮಂಹ ಶರಿಯಾಗಂ ಕಾಣಾರ ವಾವರಣಾಗಿಖಿಳ್ಳ ಪೋಕಾಂ ತುಗಿಂಬಿತ ಅತ ಶಕ್ತಿಭಾಷ್ಯಕ ಗೌಂಕಿ ‘ನಿ ಕಾಂ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶ್ರದ್ಧಿ ಯುಂಪ್ರತ್ಯಾಂ’ ಎಂಂ ಕಾರಿಗಾಮಾಯಿ ತ್ರಂಖಿಷ್ಪತ್ರಃ ಶಾಸ್ವಿಕಣ ತ್ವ ಕ್ರಿತ್ತ ತಾಂತ್ರಿ, ತಾತ ದ್ರಜ್ಞಾಯ ಏಂಂಗಾ ಅವರು ಗೌಂಕಿಯ ಗೌಂಕಣ ನೀಗಾ ನಿಂಬಾಂ ವಿಚಿರಂಪೋಬ ಪ್ರಾರ್ಥಿಗಂ ಮಾನ್ಯಾಗಿ ವೀಂಗಾ. ಅಂತಹಂಹಂ ವಾಸ್ತವಂ ರಿಯ್ಯಾತ ಏಂಗಂ ಪ್ರಾಣಾಪ್ರಿಯ ಏಂತ್ರಮಾತ್ರಂ ಕಣ್ಣಂ ಸಹಿಖಿ ಎಂಂ ರಾಣಾವಿ ಗೆಂದ ಪಾಹಂತಂಪಂ.

ದ್ಯೋ— ಮ್ರಾ— ಮಾನಸಾಂತಿ— ಮಗಣಿಗೆಂ ಶಿಕ್ಷಣಂ.

ಹ್ಯಾಂಕಿಪಂಪಲ್ಪಾಷ್ಟಿ— ಇಪ್ರಾರ್ಥಿನ್ನು ಮಂತ್ರಾನಿಗೆಂ ಲಾಂ.

ಅಂಪ್ರತಿಪ್ರಾಪ್ಯಂ— ತಿರಿಯ ಕಿಂತಿತತ್ತು. ಕ್ಷಿಷ್ಟಿ— ತಾರಿಯ. ಅತ್ಯಂಪ್ರಾ ಮಂ— ಯಾರ್ಥಪಾಬ ವಾಹಣ ಅತ್ಯಂ. (ನುಗಪಿಣಿ)

—೧೦೪೫೦—

ದ್ಯೋ ಮ್ರಾ— ಅರಿಯಣ.....ಗ್ರಂ— ಹುಕಣ ಗೌಂಕಣ ನಾವರಿತಂ ಕ ಶ್ರದ್ಧಿಯತ್ತು. ಶಕ್ತಿಭಾಷ್ಯಕ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂ ಚಬ್ಬಿ ತೋಂ, ತಾವರು ವಿರಳಿತ ಅಂ ಸಿಂಬಿಂತಿಯಾಗ ನೀಂಂ ಅವರೆತ ಉಪೇಕ್ಷಿಕ ನಿಮಿಂತಂ ಹಾಗ್ರಹಿಗಣಂ ತಾಗಣ.

ದ್ಯೋ— ಮ್ರಾ— ಪ್ರತಿತಿಗಂ— ವಿವಾಸಂತೋಂ.. ವಣಿಗ್ರಂ— ತಾಕಣ ರಂ. ಪತಿಗ್ರಹಂ— ತಂತಾವಿಗೆಂ ಗ್ರಹಂ.

ಅಂಯಂತ್ರಿಯ— ಅಗ್ರಾಯಂ ಪ್ರವರ್ತತಿಷ್ಟಾಗಾತಿತ ಸಹಾ ವಾತಿವನ್.

ದ್ಯೋ— ಮ್ರಾ— ಶಲ್ಲಿತವಿವೇಕಂ— ಅರಿವುಕೆಕ್ಕತ್ತು. ಇಯವಾಸ್ತ ವಿರೋಧಜಂತಾಗಮಿಷ್ಟಾತತ್ತು. (ಉತ್ತರಹೆಡಕಂ)

ಅಂತ್ರಾಯಂ ಮಂಗಾಹರಮಾಯ ಅವಳಿರ ಕೆಂಬಿಂಬಿತ ವಿಶ್ವಾತಿಗಿಂಗ ಬು ಲಿಂಗಾರ್ಮಾಯ ಮಾರಿರ ಯಾಗಾ ಅವರೆತ ಉಪೇಕ್ಷಿಖಿ ಅವರಿತ ಈ ಗಳಾಗಿ ವೀಂಗ ತಾಂತ್ರಾ. ಅಂತಿಗ್ರಾಹಕ ತಾಗೆಂ ವಾಸಾಸುಮಾರಾತಿಗೆಂ ಗ್ರಂ ಅರಿಗಾ ಗ್ರಹಿ ತೋಂ ಶ್ರಾಂತಿಯಿಷ್ಟಾಗಾಂ ಸಮರಾಗಣಂತ್ರಾ. ಶಕ್ತಿಭಾಷ್ಯಕ ಶ್ರುತಂ ತಂತಾಸ್ತಿತಿ ಏಂಗಣಿ

ର ଅବସ୍ଥା ଉପକଷିତ? ହୁଏ ନୋକଟେବୀ ମା ଅବସରମାଯ ଅଂଶୁଲୀଯତତ
କାରୀ ବୁଦ୍ଧିମାନୀୟଙ୍କଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁମଂ ପ୍ରବନ୍ଧିତ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କଙ୍କ
ନୀତିଜ୍ଞଙ୍କ ଗ୍ରୂପ ରାଜ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ କରିଛିତ୍ତବ୍ୟାହେତୁଙ୍କିଣା.

ଫ୍ରୋ- ମ୍ରୋ— ଶାରୁଳାଲ୍ପୁ— ଶରୀରଜୀବ, ଅରିପିତାଂ-ଚେତ୍ତର.
(ଯୁ ବିତ୍ରତିକିଳ କାଳୀ ଶକ୍ତିର ସରଦେଖିତ ଏହାରେ କରିଛିତ୍ତବ୍ୟାହେ
ବ୍ୟାକିଣିରୁ ତୁମି ପୁଣିଯାକାରୀ.)

ଫ୍ରୋ- ମ୍ରୋ— ସପିଳା— ବିଷତ୍ତ କାଳତତ୍ତ୍ଵ. ଲାଗୁରିଗଠି— ଆ
କହାଇବୁ. ଭିନ୍ନାବିନ୍ନା— କିମ୍ବା ମାତିତର. ଶରୀରରେବେ— ରେବେରାଇବୁ. ବିନ୍ଦୁ
କାନ୍ଦପରି— ମା ଯାଇବା. (ପରେତେ ତଥା ଶକ୍ତିର ଅଳକରାଗା ଦ୍ଵାରା ରାଜର
ପୁ ମନ୍ଦ୍ରାଜିଙ୍କି ଆବଦ୍ଧର ବିତ୍ରତମାତ୍ର ବ୍ୟାକି ଆବଦ୍ଧର ବିଚାରନତାକ ଶରୀ
ର ବିଷତ୍ତକୁଣ୍ଡଳ, ଅନ୍ତକମକ୍ଷେତ୍ରାନ୍ତ କଣ୍ଠୀକି ପୁରୁଷ୍କରିତ ବ୍ୟାହେ
କାଳୀ ଆବସ୍ଥାକ୍ଷତାର ଚିତ୍ରତିକରୁ କାଳାକା.)

ଫ୍ରୋ- ମ୍ରୋ— ସମ୍ମିଶ୍ର— ଗୋର ଦୁଃଖିବାଯି. ମୁଶରୁଷୀଜୁଲାଂ
କାଳୀ ଅବା— ମର୍ଦ୍ଦୁ ବେଦିଯୁ ମର୍ଦ୍ଦାମିଲ୍ଲାତ ମାନ୍ଦିଲୁରେ ତାଙ୍କ ରହ୍ୟାଣା
ସମ୍ବନ୍ଧ କ୍ରମାନ୍ତ କିମ୍ବା ନୋକୁଣ୍ଡଳ ବ୍ୟାହେ— ଜୀବନକିଲ୍ଲାଗାନ୍ତ ବ୍ୟାହେ କାଳାକାଂ.
ଶୁଣୁ କାଳୀ ଯିବେଳାଂ ଦାଢିଯୁଥୁ ନରଙ୍କ କାଷ୍ଟକୁଣ୍ଡଳକା ଦୁଃଖରେମା ବୁଦ୍ଧିଯିଲ୍ଲାଗ
ଆବିର କାଟିରେବୁକା ବଳରେକୁ ତିରିଯୁ ପୋକଗାନିକାହ ମୁଶରୁଷୀ ଯିମା
ଦେବେ.

ଫ୍ରୋ- ମ୍ରୋ— ଶେଷକ.....ଟ୍ରୋ— ଧୂଗି— ମାଲିକି— ମନ୍ଦିରପୁର
ଶୁଣୁଚେପଂ କାକକାନ ଯମ୍ବୁଦ୍ଧରୁକୁଣ୍ଡଳ ମାଲିକିକାଳି— ଦୂରାୟୁଗପିତାଂ
ଦୁଃଖରେ ବାସିଲ୍ଲାଗାନ୍ତ— କାଲ୍ପିତରବଲ୍ଲାକୁ— ମରଦୁରିକମ ତୁକିଯିରିଲ୍ଲାଗାନ୍ତ— ରହ୍ୟ
କଣ୍ଠୀକାଂ— ଲୋପ୍ଯୁ— ଏହିକାଳୀନରୁ—

(ଯିମହାଙ୍କପରିତତିକିଳର ତାତ୍କାଳିକ ମନ୍ଦିରପୁର
କରି ସମ୍ବନ୍ଧରିକକା ମାଲିକିକାଳିଯୁ, ଉଣାଙ୍କାନାହି ମର୍ଦ୍ଦାମିକରି ତୁକିଯିରି
ଲ୍ଲାଗ ମର୍ଦ୍ଦାକୁଣ୍ଡଳ କାଷ୍ଟକୁଣ୍ଡଳ କାଳୀକି ଦୁଃଖରେ ବ୍ୟାହେ— କାଳୀକାନ ମାନ୍ଦିଲୁରେ
ଯୁଦ୍ଧକି ଏହିକାଳୀନକୁ—)

ଫ୍ରୋ- ମ୍ରୋ— ଶିରିଯିଶ୍ରୀଶଳା— ଯାକକବନାକେଳ ଶକ୍ତିବ୍ୟାହେ
ରାତ୍ରି— ଶରୀରକୁକେମହିନ୍ଦୁ— ତୁଲାବନ୍ଦି— କାଳିତା ତେଜିତାରୁ ଶୋଲିଲ୍ଲାଗା ଚାରୁକା
ଦୁଃଖରେ ଯମ୍ବୁଦ୍ଧରୁ— ମୁଗ୍ରାହୁରୀହିନ୍ଦୁ— ତାମରତନକୁ—

(“ஒன்றில் வருகிக்கொ கூக்குதிட்டு” இளைஞருள்ளாய் இடம் அலுக்காரர்யாய் நண்ணிடும் பிருத்தில் எழுத்தளவா...)

காருரா- கைநூல், பூங்ணவிழுதுங்- காஸி புதுன், பூஸ்வல்லி பிரியாதிமி- பூஜுவல்லிசுரங்க் தழை மாய விழுனகாரன். (வ வா).

ଦ୍ୱୟା- ମାତ୍ର— ରଧିଷ୍ଠା- ବିନଗାତୁ, ଯକ୍ଷଣୀ- ହୋଷ୍ଟ, ତ୍ରୁଷ୍ଣାତ୍ମ-
ମାର୍ଦ୍ଦିଂଶ୍ଵାଙ୍ଗ ବ୍ୟଲଜାତିପଥ, ମଧୁବଳ ବଳେକ! (୧୧)

(தனிக்கூடாகவிக்கான அதிருமதியை அதுபீரியூள்ளதினால் ஒழிய ஆய்வுகளை வேற்படுத்தினால் மொத்தம் தீக்காடில் நூடி உழை சூநாகாக்கினில்)

డ్రో- రథ— ఉణువులిం— సత్రమాయి, ల్లాష్టమాసుల్పుం
ఫంగ కాబా.గాతుకెంటున్న అతులం— తమయమాం వ్యతిర్మతి . ఈకంఠయిక
శ్రుపణిలే పాంగంతాయ ఉన్నాస్తి. (యాజావు శంకాలై యిల్ల విచారం కొణ్ణో
పదం గోణి అయి శక్తితాను దుషుఖిల్ కణికత్తుపోలె అతులంచి అపికణియారు
‘శ్రుత విత్తమాస్తి’ ఎన్న వీళ్ళస్తాం వస్తు కంఠుప్రమాణం. అత్త శ్రేష్ఠ పంచ
గుః— మిత్ర శతిలిహంకిలిం అయిం దుషుఖిల్ గ్రంథాగ్నాతు తాంక కణ్ణో రన్నిచ్ఛితి
కణికెనుపు అంక్క వగు కాంపుప్రమాణిల్లన్ని. అణ్ణుతా పంచం
ఎన్నికిత్తు అస్తి వగు వరికణిష్టాయితాను.)

දුටු). රඹ— කිගාවිත්- සපැහුණික, ගිග්‍රාවිගාරෝත්තාත්-
ඉත්තම බරාගතතු කාලී. ඔරුපෙනත ගැපැහුව බයෙහාතැපු. බිජාරා ගෙංඩූ
ඉරුණුවු බයෙහාවූ. අංතිගාස් ගැපැහු තුළුවිදු වෘඩුම පෙවැස්සා පේරුණ අත්
සාභුරුමායිරිකමා. ඒ පෙක්ස විශ්‍රාතිවෙශ්‍යිඥු නෑවෙකු කළු රැඩි
ක්‍රාමය බ්‍රාහ්ම, අරිගාරතානුධාරාතතාත්. යාරුධියාත මිශ්‍රා
දාංපුද්‍රය ස්ථානීයක්‍රාමා ප්‍රතිඵිලුම අරිගාසාලු. ප්‍රං ගොකංස්
තුඩි ක්‍රියාත්මකිවූ. ප්‍රං ගොඩියෙවම යුත්ස්‍යම ගාමන බයෙන. ඇපුවම්
කරතිඥු බයෙන. ස්ථානීයක්‍රාමය සාංචාරණ ක්‍රිකියිවූ. අනුස මිශ්‍රා ද
තියෙහුම ප්‍රංගීතාවම්.

എത്തുപ്പ്- മെഡ്സ്കവയുടെ രൂപ, ഫീതിലാവന- അധികം പ്രതിച്ച അനിയുണ്ടാക്കുന്ന നാൽക്, പ്ലാപ്പത്താർ- കനികൾ തന്നെ കരിയായി മനസ്സും വ്യാപാരം ചെങ്ങുന്നവൻ, അരിവാപത്രത- സന്നാഹമില്ലാജ്ഞ, പുംഗവനാ- ആളി എബ്രൂഡായി ഗംഭീരിച്ചാൽ പ്രസവിക്കുന്ന കാണ്ട വംശവർഖം നായം അഞ്ചുജുന്നായും ഇനിക്കാംവേഗം ചെങ്ങുന്ന കുയ, പിറ്റും- പിതാവിനാൽ അഉഞ്ചിക്കൊപ്പുകൂട്ടി കിട്ടുന്ന മുതൽ.

ദ്രോ- ഒന്ന്— ദിപ്പുവദ്രോന- കാലിക്കടക്കുകൾ ഗംഭീരം അക്കുകൾ അനുക്തം വെന്നുകും വെന്നും വരുത്തുന്ന റിധം (എന്ന വച്ചും തന്ത്രാവു മരിച്ച ഓൺകു താഴെ അത്താവായി ഭവിക്കയില്ലെന്നാൽ) ദശംഷനത്താംരാജിാവു വെന്നുവായി ദേവിക്കുന്നു. എന്ന വിജ്ഞവരം ചെങ്ങും പറയുന്നു.

ദ്രോപുന്നാചാർ- താവാട്ട പ്രധാനി, പുരവവവംശലക്ഷ്മി- പാരവനാ അട സാന്തുഷ്ടം, ഉച്ചാരം- പ്രാഹിച്ചതു.

ദ്രോ- ഒര്— അതുമനു- (ന. പു- റു) രന്നാൽ തന്നെ, അതു മോജിത സ്വീച്ചം- (അ- ന- പ്രി) ചേഷ്ടപ്പേര് സന്നാഹകാരംനും തന്ത്രാട്ട നുടിയ, കൂളിത്രും- സൈതുരാജാ (കാഞ്ചുരയ) അരതുള്ളം- ധാരാളം.

(നന്നാ ആജ്ഞപ്പേര് വിത്തു നീലി, വേഗംബാലും വിളഞ്ഞു കൊള്ളുന്നാക മോം തൃപ്തി ക്രാന്തുന്നുവെല താഴുന്നെന്ന ഗംഭീരിപ്പിച്ചിട്ട്, വംശസ്ഥം പുകനംയ പുതും ഇനിക്കാംബൈപ്പും, ആ ക്രൂരുണ്ടെന്നെന്നു ഉപകൾപ്പിച്ചുപ്പേണ്ട എന്ന രാജാവിനെന്നു പദ്ധതിയാവാം)

യന്മിത്രൻ എന്ന ചെട്ടിയുടെ കുമ ഇതിൽ യോജിപ്പിച്ചിട്ടു ദശംഷനത്തു പ്രജാവാസച്ചം, നീതി, ധർമ്മിജ്ഞ തുവായ പ്രകാശപ്പെട്ടിക്കാം; സന്നാഹ മഹിശാ വല്ലി അന്നതിരാം; സമ്പത്തും ശക്തിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ തുണ്ടാഹം ദശംഷപ്പെട്ടിക്കാം ദേഹിച്ചയൻ തുണ്ടിക്കാം.

ദ്രോസ്പുന്നപ്രകാരംനു- സുവശകടക്കാക്കുന്നതു.

— പാഠം —

ദ്രോ- ഒരു— പിറ്റക്കിം- ഉരിച്ചു പിറ്റജലാക്കത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ഒരു അശുദ്ധ ആശ ദരഘാശവും, അതുന്നും.....കാരം. ദേവദിവിയിൽാസ റിച്ചു, ഉദിതാത്രുംപു- ആസദിയുടെ പ്രചാരംബന്ധം, സത്യാഗ്രഹത്തിൽ- വംശവും ദിവിചരാമരായ കുടിശ്ശിൽ (ശ്രദ്ധാശം നൃംഖല) നിവാപനം- പിറ്റക്കശൈ ഉദ്ദേശിച്ചു അവശ്യം മുഴും ക്രാന്തിക്കായി എഞ്ചും ചെങ്ങും വിശ്വാസം ചെങ്ങുന്ന രംഗംബാം ദുർ

1

(എനിക്ക് സന്നാഹില്ലോതെ വിറാൻ ‘ഈവൽസ് ചേലം കഴിവാതാൻ നു കൊണ്ടുവരുമെന്നു ബാധിച്ചുവരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മനസ്സിലുണ്ടായ ഒരു പ്രശ്നമായി യും നിന്നും കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ നാഡിന്റെ അലബാമാ ഗൾ അതുപരം ശ്രദ്ധ വെള്ളുവരുത്തിപ്പെട്ടു. കൂടാം പിതൃക്കർ തുപ്പിക്കുന്നു. കൂടാം)

* ഫോട്ടോ_റണ്ട്_അവവച്ചിനാമ്പുലം_ജാഗ്രതകില്ലാണു നിമിത്തം.

ଫ୍ରେସ୍- ରେ— କାଗ୍ଜୁ.....ତୁମିଲାଙ୍କ କାହାରିପାଇବା ପୁରୀ
ପ୍ଲଟିକା ପୁଣିଯ ରକତ, ଶିରଭୟକୋଳାଙ୍କ— ତୋଳ ରକଷିକବାବାଢ଼ ପ୍ରିଣ୍ଟ୍ ଉଠିଲା
କେଂକୁଳାଗୁରୁ, ତେର— (ଯୁଷ୍ମ-ଯୁ) କିଳାଙ୍କ, ଶରଳାଙ୍କ— ପିଳାଲାବଳଂ.

డ్రో). రఘు— శిఖ్యర్థ— శిక్షిక్షణకాలం కంఠం పెయ్యవానీ, రఘ్యర్థ— రఘ్యికాలముల లొనసమయిల పెక్కవస, సంశోధనీరథః వెబ్బం హెచ్చం వచ్చిరిక్కగా పాలింగినాం.

ଦ୍ୟୋ-ରାତ୍ରି— ହାରି ହୁଏଇ, ‘ରାତି’ ଏହିବା ବାକିଆଇ ଯାଇଲୁ, ଯାଇ, ଉପରିଲୁ, ଚରଣରୁ, ନୃତ୍ୟରୁ, ବିଜ୍ଞାନ, ଶିଳ୍ପ, କର୍ମଚାରୀ, ବାଣିଜ୍ୟ, କର୍ତ୍ତାର, ଶ୍ରୀମତୀ, ପାଖୀ, ବାଣିଜ୍ୟ, କେତୋଂ, ଅଧିବିଳୁ—ହୁଏଇଗଲ ମତି କାହିଁମା ହାଜାରୁ’. ହୁଏଇଲ ହାତି ପାଖୀଙ୍କ ବାହାର ବିନାନ ହୁଏଇ ଏହିବା ଲ୍ଲାଷ୍ଟିକାରିଙ୍କା. ହୁଏଇଲେ ଆବ ସରମାରିଲାରୁ କାହିଁମା ହାଜାରିବାରୁ. **ପାତ୍ର**— ବୁଝାଗାର (ପାତ୍ରପାତ୍ରକାର କ୍ଷେତ୍ରରୁ) ପିଲି ବୁଝାଗାରକାର ପିଲାତାଙ୍ଗ ଯିରିକିପାଇଲାବାବାରୁ

ହୁଅସିପତ୍ର- ଯାଶତତିଗାୟି କଣ୍ଠିକାରୂପକିଞ୍ଚିତ ନାମକଣବିଦ୍ୟା, କି
ଜୀଜୀବନାମୀ- ରେଣ୍ଟିକିଙ୍କାଳ ଲ୍ୟାଙ୍ଗନକଷତିରେ,

ଫ୍ରୋ- ନୀ— ଅରଗିବାନ୍ତୁମାହ ଅରସ୍ୟକାରୀ— ତଥକ ବଜ୍ରାଣ ହୁଅଛି. (ଶ୍ଵରୁଗେନେହାଠି ଗୁଡ଼ିଳ ତେଜ ପ୍ରିୟାବାଙ୍କାଳିତୁ ରାତ୍ରି ଯିଲେ ଶ୍ଵରୁ ଗୀଣାଳ ହାତୁ ଓ ବେଳାକିରାଙ୍ଗାନ୍ତରପାଲେ ତଳାକାଳି ଆଷାଦ୍ ହୁଅ ଗାଵେଗଳି ଅନୁମରନିଗ୍ରହଣିଲା ଏବଂପ୍ରକାଳୁବା.)

ଶ୍ରୀମତୀତଳେଖନୀ— ଅନ୍ୟଂ ବିଲ୍ଲିଂ ଧରିଛିଲେ, ମାରେମର୍ତ୍ତା— ହୁଅର ଗାଂବଗ୍ୟିଶୁଭ, ପିତ୍ରାଳୀ— ଯିଚିରାତିରୀକୁ ଉଣାନ୍ତରିଲ୍ଲାଙ୍କିଲାବନ.

ଫ୍ରୋ-ନୀ—ପ୍ରବିଚଲିତେଗ୍ୟକାରୀ-ହୃଦକି ହରପ୍ରକ ବିନାଶି ଓ ଝରିଯ, ହୃତାଳୀ— ଅଶୀ, (କ୍ରିକ୍ରି କରିବା କରୁଣ ବିନକ ହୃଦକି ଜୁକ କରୁଣ ତାହି କାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏଥିଲାକି ପ୍ରକାଶିତଙ୍କାଳିକାଳିତୁ— ଅନୁମିତ୍ୟଙ୍କ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀକ— କ୍ରୁଟାଲ୍‌ଟ୍ରିପ୍‌ଲ୍, (ପଞ୍ଚିପେବାକ୍ଷା) ଗିଜପ୍ରତାପା— ତଳେର ଶକତି. (କେବୁଂ ବାନୀଙ୍କ ଶକତି ବାପିକଣଙ୍କ. ଆପ୍ରେଲାର ଶାନ୍ତିବୁଂ ଶ୍ରଦ୍ଧା.) ଉତ୍ସନ୍ଧିତା ଶୋଭାଗ୍ୟ— (ଶ- ଶ୍ଵ) ଶଂଖିରମାନ ଶରଦାକୁ ଦୂରର ମହାବାତାଲ୍‌ଲ୍ଲୋଂ ସପଦାଵମା କାଳ.

ଫ୍ରୋ- ନୀ— ସମିରହୁଣ୍ଣାବୈତା— ମାରାମିଲ୍ଲାଙ୍କ ସଞ୍ଚିତ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ହେବାହାରମାତ୍— ନୀମନୀ— ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଯାଂ, ଏକମାତ୍ର— ଦୁଲ୍ଲଭ ଯାଃ (ମାତ୍ର ଯାତରାକ ଯିବାର୍ଥୁବୁଂ ଶ୍ରଦ୍ଧାତର) ପ୍ରଜ୍ଞାଭରଣୀ— ପ୍ରଜ୍ଞାଭରଣ କେବଳ ମାତ୍ରାପ ଜାଗାଂ ବେଳୁକେବାଜ୍ଞାନାଂ. କାରମିତିତ୍ ଯୁତାଂ କାମ୍ନ୍ତକାରୀ— କର୍ତ୍ତ୍ତିନ ଯ ବିଶ୍ଵାରିକଣା, ସମିରହୁଣ୍ଣାବୈତମାହୁ— ଏବାବୁଂ ଉଚ୍ଚାଶ୍ରି କୋଣୋକ ଶ୍ରୀ କିମ୍ ହୁଏ ବିଲ୍ଲ, ପରିମିତତମାତ୍ର— ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ ରହିଲୁଣ୍ଟାଇ, ପ୍ରାୟରୀ ପୂର୍ବାଂ ପ୍ରବୁଣ୍ଟି ବେଳୁଳ ତୁଳିବାକୁ. ସମ୍ମତାବୁତାଂ— ‘ନାରତଂ ଶବ୍ଦ ନ ହୁ ରୁହିଯୁ.’

ପ୍ରିମ୍ରା ଔରିଲ୍ଲା

୭-୧୦ ଅନ୍ତରୀ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଅବସାନା ବେରାଯୁଦ୍ଧ ଢାଗଂକୋଳ୍ଲାକୁ, ‘ନି ମୁଖ୍ୟମାନ’ ଏବା ଅନ୍ୟାଂ ସାବଧି. ଅତିରି ଲକ୍ଷଣମାନ—

‘ବ୍ୟବିଶ୍ଵରାତାନକାନନ୍ଦମିଶ୍ରମ ବେବାନାତାଂ ନାଲୁ ସାବଧିଷୁଦ୍ଧ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଯଥା ପେଇ ନାଲୁ ନାମିବାବୁତାଂ.’

ଅ ପୁରାତନିତ୍— ‘ହୁଅପୁରାଜୋଦ୍ବାରିଯାଇ ଶକନାହୁ ଯୁଦ୍ଧରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନି

ଲକ୍ଷଣାଯୁକ୍ତଗାସ ପ୍ରତିଳିପିରୁ ଲାଙ୍ଘ ରାଜାରିଙ୍ଗ, ଶକ୍ତିକୁଳୀ ଉତ୍ତରପଦାର
ମଧ୍ୟ' ଏହା ଦୂରବିଵରିତ୍ୟ ସଂଚଲନମୟିତେଇ ସାରମାସ ଦୋଷ ହୁଏ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ଯାହା ହଲିକଣା.

ରାଶା—ପ୍ରାୟାରେଣ୍ଟ ମାରୀଚମରାହିଲୁଛି ଅନୁରୂପମର୍ଦ୍ଦମର୍ଦ୍ଦ.

ଆଜାମ ଆଜନ୍ତିଗେର ଅନ୍ତର୍ବାହିନୀର ରମଂରୋହଣାଂ ବେଳୁ ରାଜା
ରୁଂ ମାତଥିଲୁଛି ତଥାରେ ୨-୧୦ ଆଜନ୍ତିଗେର ଆତିଥିଙ୍କ ଆକାଶମାତ୍ରରୁକୁ
ଅନୁଭବାରାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ଗିରିଙ୍ଗ ବିକାଶ ଦୋଷଗତିର ରଂଗଗତିର ପ୍ରଭାବରୀ
କଣା. ହୃତିନିକିଷ୍ଣ ରାଜାରୁ ମାରଲିବେଳାଗିଚ୍ଛ' ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେଳୀ ଜୁଣେବେ
ନିକର୍ଷ ଯାଂଶୁଗାଂବେଳୁ ହୃତିଗେର ସଂଭାବନ ବାହିତ୍ୱ କାମ ନାନାନିବିକଣା.
'ଶାର ହୃତିଗେଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ହୃତିଗେଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ବେଳା
ତଥାତ ଦେବବୋକର୍ତ୍ତା ପୋତୀ ହୃତିଗେଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଧିତ୍ୱ ବନ୍ଦରୁ' କିମ୍ବା ଲିବାର୍ଦ୍ଦନାଙ୍କୁ
ମାତ୍ରମାନେନାଂ ଗିରିଯାଇକଣା.

ଫ୍ରେଂ—ମ—ସର୍କୁରିଯ— ସଜକାରଂ, ଶିରସୁରଂ ପ୍ରାରମ୍ଭମୁଣ୍ଡ ତୁ
ଝୁଣ୍ଡ, ବିକ୍ରମ—ପରାକ୍ରମ (ଶକ୍ତି) ତନ୍ତସତ୍ୱାତିଷ୍ଠ୍ଵାଲିମ—ରଂଗ ବେ
ଳୁ ସଂଭାବନାଯାଇବ ବାହିପ୍ରତ୍ୟେତ୍.

ହୃତିଗେର ସହିକାରତନୀର ତକାବ୍ୟାନ୍ତିର ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ରରୁ ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ରରୁ ବେ
ଳୁବ୍ଲୁଗାଂ ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ର, ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ରର ପରାକ୍ରମତନୀର ମରିଯାଇ ସତ୍ୱାକାରା ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ର
ଝୁଣ୍ଡ ବେଳୁବ୍ଲୁଗାଂ ହୃତିଗେଲ ପରାକ୍ରମତନୀର. ହୁତୁ ରାତ୍ରିପରାଜତେଇୟାଂ ଦରାହାନ୍ତିର
ତଥା ପ୍ରାଣମାକଣା ଏହା ମାତଥିଲୁଛି ବାକି'.

ମନୋରତନପୁରୀ— ମନୋରାଜୁତନିର ବେଳୁରାଜୁତ ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ରରକ୍ଷଣି.

ସ୍ୟାମଂ— ହୃତିଗେଲୁ ପେଟ.

ଶର୍ଵିଲ୍ପାସନଂ— ତାଙ୍କ ଶର୍ଵିକଣ ପୀରାତନିର ତୁଳ ହୃତିଗେଲ.

ଫ୍ରେଂ—ର—ହାତିକାମନ୍ଦିର— ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ରରତାକ ତୁଟି, ଜ୍ଞାନତନ୍ତର—
ହୃତିଗେର ପୁରୁଷ, ତୁଟିତୁ.....ରତନ— ମାରିଲ ଆଶୀର୍ବାଦିତିକଣ ଏହି
ମରନତର ତୁଟିକୁଳାଳାତୁଂ, ପରିମଳ୍ଲଦୀମରତନ— ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ରର ବାନନଦୀକୁ
ତୁଟିତାତୁଂ ଅନ୍ୟ ମରାରମାତ୍ର— କଲ୍ପକ-ପୁରୁଷତନିଗେର ପୁରୁଷର ରେତକି
ପ୍ରେସ ମାଲର ରାତି-ମର-ଶର୍ଵି— ହୃତିଗେଲ ଏହିଗେର ଶାଖାତନିର ହାତିକିତ୍ୱ. ଏହି
ଦେହ— ଅନୁଯାୟୀ. ହାତିକିତ ପରା ଏହିବାହା ବେଳାକାର? (ଆନ୍ତର୍ମାତ୍ରର ଏହି ଶାଖାତନିର
କିମ୍ବା ମରାରମାଲ୍ଲ କହାତିତ୍ୱ' ଆକାଶର ତଥାରେ ନିକଣ ତଥାର ପୁରୁଷର
ପ୍ରେସର ଶର୍ଵାନୀକାରର ଏହିବାହା ଶାଖାତନିର ଆଶୀର୍ବାଦିତିକିତ୍ୱର, ଏହାରାଗ୍ରାହୀ

**ଶେରକୁଣ୍ଡ- ନୂହିଁ ଯାଶଙ୍କ ଚେଷ୍ଟ୍‌ଯାଃ। ନୂହିଁ ଅଶ୍ରପତମଯାଶଙ୍କ ଚେଷ୍ଟ୍ ଅନୁର୍ଦ୍ଧବି
ଓହି ଶୁଣୁଥିଲି ଲକ୍ଷିତୀରୁଣ୍ଡିନ୍ତି।**

ଦ୍ୟୋ- ର—ହୁ କ୍ଷିମ୍ପୁର— ଅନୁଜଣ ଓ କ୍ଷାତ୍ର ଗର୍ଭକେଳନୀ ହୁ ଏବୁ
କଂଠୀର. (ଏହିତ ତଥ୍ୟାତ୍ମଜ କାନ୍ତିକାଳିଙ୍ଗ ସାଧିକାଳୀନର) ଆର୍ଯ୍ୟିଶରାୟ ପରିଚାରି-
ଯଜମାନାଙ୍କର, ସଂଭାବନାରେହକ୍ତିରୀଳୀ— ‘ହୁ ବିଗାଳ ହୁ ନାତ୍ର ସାଧିକାଳୀନର’
ଫୁଲାଛ ବିଶ୍ଵାସମାକଳ ନାଂଭାବଗ. ଅନ୍ତିମରେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଉତ୍ତାକ୍ଷରଣକୁ
ଫୁଲାମିଲାନ୍ତିରି. (ଅଜମାନାଙ୍କର ମନୀଷୀଯରେ ଆନନ୍ଦରୁହନ୍ତିଛି ଶିକ୍ଷ୍ୱର ‘ଶ୍ରଦ୍ଧତପ’
ଫୁଲ ବ୍ୟଲଂଶ୍ଚରାଣ୍ତ ଫୁଲ କାନ୍ତିପୁଣ ସାଧିକାଳୀନ ଶକ୍ତିମାନାଯିତାକୁଣ୍ଠାନା.) ଶର୍ମିଷ୍ଟେଶ୍ଵର— ଶର୍ମିଷ୍ଟଙ୍କର
ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନାଯ ଅନୁଭବାନ. ଅରମନୀ— ଗୃହୀନ (ଆଜିବାର ସାରମିଳାକାଳାତିଥି
ଗୋକୁଳ) ଲୋକରମ୍ଭିଲାଂ ଅନ୍ତରୁମିକାଳ ନାସ୍ତିରରେତ ତଥ୍ବକାଳ ଫୁଲରାଣୀ ଶା
କନିଯୁହନ୍ତି? ସାଧାରଣ ରାତ୍ରି କହିଯାଇ ଏହିନାଂ ଶୁରୁକୁ ନୀଣିପି ମନ୍ଦରୁକ୍ଷ
ଏହିତିମାତ୍ର ପ୍ରବନ୍ଧକାଳୀନ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ
ମାତ୍ର ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ ହୁଏଇବାକୁ
ଏବଂ କାନ୍ତିକାଳୀନ ପ୍ରବନ୍ଧର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ ହୁଏଇବାକୁ

വെള്ളുണ്ടായതു സ്വയംശേഷപിയെല്ലാം തോന്തരത്തിനായ സഹസ്ര കിരാഖാൻറു സാരചിയാക്കാനുമായാണ്. അതിനാൽ സത്തുകളിടുന്ന അതു ശ്രദ്ധവും അഭാഗവും കൊണ്ട് എത്ര ഏഴിയവാം എതിനാം ശക്തിയിട്ടാക്കാനും എന്ന ഭാവം.

ദ്രോ- 6— സുരനാരികൾ— ദേവസ്ത്രികൾ, ചാത്തന— അണിയുന്ന, അംഗരാഗം-ക്കുറി മുതലായതു, വരകല്പലതാംഗ്രഹകൾ— കല്പലതകളിൽ നിന്നാണക്കന്ന അരുളുണ്ടായ വലുങ്ങളിൽ (കല്പലതകളിൽ താനേ വലും ദാഡാക്കന്ന എന്നാണ്)

* ദേവസ്ത്രികൾ അണിയുന്ന ക്ഷുറിക്കഹിത്തുകൾ ശേഷിച്ചുതുച്ചാണ്ടു ദേവരാഥം കല്പലതാംഗ്രഹകളിൽ അങ്ങേ ചരിതന്തര കീർത്തനമാക്കി പേരത്തിൽത്തുന്ന (അങ്ങനേടെ പരാത്മവും കീർത്തിയും മറ്റൊന്തന്മാരും സ്വർഘവരും എത്തനാം ദേവദാർ പ്രാംതക്കവല്ലും മഹിമയുള്ളതായിരിക്കുന്ന എന്നാം ഭാവം.)

സപ്തമജത്തു കൾ— അവഹൻ, പ്രവഹൻ, ഉപഹൻ, സംവഹൻ, സുവഹൻ, പരാവഹൻ, പരിവഹൻ എന്ന ത്രിമിയിൽ നിന്ന ക്രമം മെല്ലിൽ എഴുവായുമണ്ണബന്ധം.

ദ്രോ- 7— എവൻ- എത്ര വായുമണ്ണബന്ധം— നഭല്ലിൽ— സൗകര്യത്തിൽ, ത്രിസ്രൂതല്ലിനെ— മുന്നൊക്കെ കൈവചിയായി ഒഴുകന്തു ത്രിസ്രൂതല്ലു്.

അങ്ങനെയുള്ള ദേവഗംഗയെ. ഒഴുക്കുന്ന സമിതിചെയ്യുന്നു. (എത്ര സ്ഥലത്തു യാതു ചെയ്യുന്നു.)

ദ്രോ- 8— എവൻ- എത്ര വായുമണ്ണബന്ധം, നഭല്ലിൽ— സൗകര്യത്തിൽ, ത്രിസ്രൂതല്ലിനെ— മുന്നൊക്കെ കൈവചിയായി ഒഴുകന്തു ത്രിസ്രൂതല്ലു്. അങ്ങനെയുള്ള ദേവഗംഗയെ. ഒഴുക്കുന്ന വിശ്വരേജ്യാതില്ലായി. പ്രത്യേകം തിരിച്ചിരിയാവുന്ന പ്രകാശത്തെനട്ടുട്ടി, ഭഗവാൻ— നാക്കത്തുടക്കത്തെ ഇരുത്തുന്ന (അങ്ങനെയുള്ളവനും) ഇരുാവരജനാടെ രണ്ടാംചുവടിനാൽ ശ്രദ്ധപരപ്പണംവൻ— ഇരുാവരജൻ— വിശ്വ (വാമനനുത്തി) അഭ്യേഷന്തിനെന്നു രണ്ടാംചുവടിനാൽ— മഹാബലി എന്ന അസൂരനെന്നു മംഗം അടക്കാനായി മഹാബിശ്വ കല്പവന്നു പത്രിയായ അഭിതിയിൽ വാമനനുത്തിയായി അവതരിച്ചു്, ഭാഗംക്കാണ്ടു മിച്ചിരിക്കുന്ന മഹാബലിയോടു മുന്നു ചുവടു മുന്നു യാചിച്ചു. മാനസനായ മഹാബലി യാചകനെന്നു അത്യം ഗ്രഹിക്കാതെ അപേക്ഷപ്പോലെ രാനന്മെയെ. വിശ്വത്രംപിയായ വാമനനുത്തി അഭ്യേഷനും ശരീരം രാക്ഷത്തി ഒരു ചുവടിനാൽ ശ്രദ്ധപരപ്പണംവൻ— മഹാബലി അവതരിച്ചു മുന്നു ദുന്നാംചുവടിനു് സമലം അഭ്യേഷനു മഹാബലി അവതരിച്ചു തലയിൽത്തെന്ന ചവിട്ടിക്കൊള്ളുന്നതിനും പുഞ്ചിപ്പിയായും അവതരിച്ചു രാക്ഷത്രംപിയായും

അവജന പാതാളിക്കി എന (ചുരംഗം). ഇതിൽ മഹാവിജ്ഞവിശൻവ രണ്ടാം ചുവർ സത്യലോകം എന മുഹമ്മദിനിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ എന്തിയപ്പോൾ മുഹമ്മദ് തന്റെ അഖിലോത്കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ രീതമജലാക്കാണ്ടു വിജ്ഞാപാദന ഭിക്ഷകം ചെയ്യു. എന്ന തീർത്ഥജം പാദത്തിൽ നിന്നും ദൂരം ഏകവചിയായി ആവാഡിച്ച ഉവനപാവനിയായ 'ദോഗംഗ' എന മുഹമ്മദിലും ആവാഡിച്ച ഉവനപാദത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട തുണ്ട്രാതല്ലുണ്ടിനെ ചെറിച്ചുതും, വിജ്ഞാപാദത്താൽ പരിത്രണമായതും യുവനകഷ്ടതും ദൂരാധാരവായ ദേവസ്താനിൽ ആട്ടുന്നതും ഭൂമി അഭിരുചി നിന്നും അതാമനത്തും അതു 'പരിവഹൻ' എന വായുമണ്ഡലത്തിൽ നാം ആരു ചെയ്യുന്ന എന്നും മാതവി പറയുന്നു.

ഈഗ്രോക്കാരാം നിന്നും ഒരുരാ വായുമണ്ഡലം കിടന്ന വയനാ തെരീനിന്റെ ചക്രം നോക്കി 'നാം മേഘമാർഗ്ഗം തിൽ എന്തി' എന ലക്ഷ്മണംകാണ്ട രാജാവു പായുന്ന—

(അമിരൈ ചുവി മുഹ കോഞ്ചുരാതിൻ അമില്ലുന വായുവിഭാക്കന മേഘമാർഗ്ഗം)

ദ്രോ— ഒ— ഹൈ മാതരാഹി (സംബുദ്ധി)

ദ്രവദ്രമാ— അദ്ദേഹയുടെ തേര.

ജല...നേന്തി— മേഘവനിൽ ജലം തിരഞ്ഞെന പ്രസിദ്ധമാണു ചെല്ലാ. അതുകൊണ്ടു വെണ്ണള്ളുക്കിഴക്കാൽ നന്നവുടക്കിയ ചക്രം. സംഭ്രംഗം ഇപ്പോൾ. ശീത....ലോപരി— താഴെയ മേഘമണ്ഡലത്തിനു മുകളിൽ ഭാഗത്തിൽ സഖവരിജ്ഞാ. അരിച്ചപ്പെട്ടി— ചക്രത്തിന്റെ കാലും മു (അതുകൊണ്ടു) അതിനിന്റെ ഇടക്കളിൽ ചാരക്കാണ്ടം ചടക്കനാ. മേഘമാർഗ്ഗമായതുകൊണ്ടു വെളം ക്ഷാതിച്ച വേഴാവും ആടിപ്പറിനു ചക്രത്തിനിടയിൽ തുടക്കം. ദൈവപ്പുതിയീട്ടി— മിന്നവിശൻ പ്രാംഗം. അതുകൊണ്ടു, ധരാത്രാം— (ഒര തിക്ക ചെട്ടി യിരിക്കുന്ന) കതിരകൾ. പീതകാന്തി— മഞ്ഞനിരം കബന്ന. (മല്ലികാവുത്തന്നം)

അധികാരിക്കാർണ്ണമി— തന്റെ സപന്തരാജ്യം

—ഃഃഃ—

ദ്രോ— പ— മുക്കിൽനിന്നും വേഗമായി ഇംഗ്രേസ് ഓരിലിക്കും മുനിചയ നോക്കവോം. ചെറുലഭ്യാം— മലകൾ പൊങ്ങിപ്പോരുന്നതോപോലെ യും അതിൽനിന്നും ശ്രദ്ധി— സമുദ്രാതാഴ് നാ പോകുന്നതുചുവാലയും, ഇടത്തിങ്കിയ ഇലക്കുട്ടിക്കൾ കണ്ണതു വേഗത്തിൽ മരക്കുട്ടമായിത്തീന്തിന്തുപോലയും, ദീരുന്ന നീനു നോക്കുക നിമിശം തെളിയംതെക്കണ്ടിങ്കു പാമട്ടസ്സു— വെളം കാണാനു തന പുഴകൾ തെളിഞ്ഞതാശക്കനാതായും ഇം അമിരൈക്കാണു ഒരവൻ ഇന്നാമി

പ്രിയ്- ഉള്ളടിപൊക്കി. അതനുഭവിപ്പിക്കാ- അടഞ്ഞുചോജ്ഞ വഞ്ചനതുപോലെ
ഇം ഇപ്പോൾ അതിമനോഹരമായ കാഴ്ചക്കൈല്ലാം സംശാരം തുണ്ടുമാറിനി
ക്കു ഗാ എന്ന തോന്തന.

അവഗാഹനംചെയ്യുന്നതുകു (അമ്മതിടം എന്ന പദ്ധതി
ക്കും കരാം ചിച്ചക്കാടുങ്കിലും കരാം പട്ടികാതാരസമുദ്ദേശിലും താട്ടകി
ക്കമനാതിനാൽ അതുമാത്രം നീളുള്ളതെന്നതുമാണ്) സസ്യാകാലമേരും- സ
സ്യസമയം ചുവന്ന ശോഡിജ്ഞനാ മേഖല. സപ്പണ്ണർസന്നിഷ്ടം- സപ്പണ്ണർ
അഥവ ശിവരാത്രിക്കിനാം അതിന്കും നിംബിലുണ്ട് രഖത്തെ ലഭിപ്പിക്കുന്നതു.
സിലിക്കേഴ്ത്തും- തപസ്സ പുത്രിയായി ഫലിക്കുന്നവിനു് ഉത്തമമായ സ്വലാ.
കിംപുത്രശ്വാഷം- മഹാമേരുനിന്കു രാക്കാവണം ഭരതം, കിംപുത്രശ്വം, ഒ
രി എന്ന മുന്നും; ഹിമവാൻ, മേമതിടം, റിഷ്യം എന്ന മുന്നും
വൃഥാളിൽ രാജാവും മാതലിയും എത്തിയ സ്വലാ കിംപുത്രശ്വാഷംവും മേമതിടം
എന്ന പദ്ധതിയും അതിനാം. ഒമ്മതിടം എന്നാൽ സപ്പണ്ണർമ്മയമായ ശിവരു
ണ്ണതു്” എന്നതും. അതിനാലാണ സപ്പണ്ണർസം ലഭിപ്പിക്കുന്ന സ്വലമെന്ന മുൻ
പാംശ്വത്തു്.

—ംശ്വാ—

ദ്രോ ന്— ഇവാട— ഇ കിംപുത്രശ്വാഷത്തിൽ— പ്രവത്രു...
...ജൻ— ബ്രഹ്മാവിന്കു ശരീരത്തിൽനിന്നാം ജനിച്ചവൻ ആയ മരിച്ചിമഹാഷി
ഘട— അപത്രും— പുത്രനായ കംശ്രൂപൻ എന്ന പ്രജാവതി— ചിരംതൻ—
ഖലാജ— സുരാനൂരാച്ചീതൻ— ദിതി എന്നാം അഭിതി എന്നാം ഇദ്ദേഹത്തി
ക്കും രജ്ഞ ഭാഞ്ചമാർക്ക് ജനിച്ച ദൈവത്തെ (അഭൂരംഗരാജം, അഭിരേയ
(ഭേദ)രംഗരാജം പുണിക്ക്രൈപ്പട്ടനവൻ— സപ്പാദ്വിജ്ഞാനടംത്രം— ക്കും ര
ഭാഞ്ചമാരക്കിച്ച തപസ്സരചയ്യു വസ്ത്രക്കാ—

“ഒന്തുയസ്സുക്കൈ അതിനുമിക്കതെല്ലാ” എന്നുള്ള രാജാവിന്കു വാക്ക്
തന്താൽ സന്തൃപ്താജീവനിൽ വരുമിക്കണ്ടതു്” അവശ്രൂം വേഖാത്താബാനാം അവജന്മ നൂറ്റാം
ശനം ശ്രേയന്മുഖരാജാബാനാം മനസ്സിലാ ചാം—

ദ്രോ— മും— രവമിപ്പി— ശബ്ദമില്ല, രേമിയതിൽ— മക്രന്തിൽ,
പ്രാംസുവിൻ നിംവയറം— പെംടിക്കുടം (ഇല്ല) തവ യാനം— അംഗങ്ങുടെ
നോര, (ഇമിരയ രാജാത്തരിനാൽ) ഇംങ്ങങ്ങു സ്വലാള്ലു് എത്തി എന്നുള്ളതു് കു
ടിതോന്നന്നില്ല.

ആപ്പും ക്രിംതെ വായുമണ്ണബത്തിൽ ക്രി വന്ന ദേശ ഇരഞ്ഞത്തുവി

ய, ഭേദിചയാട്ടെട്ടു നിന്നിട്ടും ഒരുപാതയും പൊടി പറഞ്ഞതയും ഇരുന്നു
നിന്നിന്തം ദേഹ ശ്രാംകി വാസ എന്നാൽ അവിയുന്നതെയില്ല.

ദ്യൂ. ഫ്രൈ— അർവവച്ചുട— പാഡിന്പട്ട (അതാക്കന പുണ്ണലും ധ
രിച്ച) ലഹാ.....എന്ന മു— വള്ളികൾ ചാവിപ്പിണ്ണാതു— മരാ ബെട്ടുകയോ വീഴ്
ക തുടിയവൻ, ജിടാജ്ഞിടം— ഒട്ടുട്ടം കാറിന്പാതു— മരാ ബെട്ടുകയോ വീഴ്
കയോ വെയ്യാൽ ബാക്കി നിക്കന കരാഡോബ. അങ്ങനെയുള്ള കാറിക്കളിൽ
വള്ളികൾ പട്ടം ചുററിക്കിട്ടണന്നും, സപ്ത് പുന്നംവച്ച താമസിക്കന്നും, കിളി
കർം തുടവച്ച പാക്കന്നും, പക്ഷികൾ കടിയിരിക്കന്നും സഹജമാക്കാം. അ
തുപോലെ ഇള്ളേം അനക്കമില്ലാതെയും പ്രാണികൾ ഒരുപാഠമായും ദേഹം
ടിനാനും കൂടാതെ വള്ളരക്കാലമായി കത്തിരവാര— സൗംഖ്യം (എതിരായി); തവ
സ്ത്രീ ചെയ്തിരിക്കന സ്ഥാപനാശ അനുമം എന്ന മാത്രം പറയുന്നു.

അരതിക്രമിപ്പാ— അയ്യുനം ശ്രമഭേദാട തുടിയയു, കയം— വള്ളര താഴു
യിൽ വെള്ളം കെട്ടാ നിക്കനിടം.

ദ്യൂ— ഫ്രൈ— ഒരീസുവണ്ണിന വേണ്ടതായ സംബത്തും പെക്കിച്ചു
കാംഡം വെള്ളച്ചും മാത്രം ദക്ഷിച്ച് സപ്ത് ലക്ഷക്കന്തിനായി അനേകക്കാലം
കാരണം കാടുകളിലിനും അനേകം മുനിമാർ തപസ്സുവെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ സപ്ത്
തുല്യമായ ഈ സ്ഥലത്തും ഇവർ തപസ്സു തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ഈ സ്ഥലം എല്ലാ
ഞങ്ങനെ സപ്ത് തുല്യം എന്നും ഇവരുടെ രവപ്പിനേന്തു മഹിമ എത്ര പ്രാഠരമെന്നും
വിന്നിതനായ രാജാവു വണ്ണിക്കനാ— അമരതയുള്ളാതവത്താം വനത്തിൽ—
മദ്ദാരം പാരിജാതം ദുരഖായ ദേവവുക്ക്ഷങ്ങളാട തുടിയ വനത്തിൽ, സാറാ
ദാ— അനന്തരേതാട തുടി, പ്രാണനം— ജീവിച്ചിരിപ്പു എന്നാൽ അവസ്ഥ, കു
ഞ്ചു.....യുസ്പിൽ— സപ്ത് തന്മാരുപ്പുംപൊടിക്കളാൽ മശതനിന്തനിൽ
ശോചിക്കന ഒലഞ്ചിൽ, ധമ്മാത്മായ സ്ഥാനം— മുനാ സസ്യകളിലും കളിക്ക
ണമെന്നാൽ വിധിപ്പടി സ്ഥാനം ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ ഒലക്കുംഡിക്കാം മംഗമില്ല.
ഡ്രാനം.....കളിൽ— നവരത്നങ്ങളാൽ ശോചിക്കന തന്ത്രിലിന്റെനാകനാ
സ്ഥാനം ചെയ്യുന്നതു. അമരൻ.....മം തന്നു— അതിസുന്ദരിക്കളായ ദേവസ്ത്രി
കളാൽ മുഖിക്കന്നതു തപസ്സു ചെയ്യുന്നതു. ഇപ്പോരം ദേവവുക്ക്ഷങ്ങൾ, ദേ
വന്നംഗ, നവരത്നമണ്ഡപങ്ങൾ, ദേവന്നീകൾ ഇവയേം തുടിയ സപ്ത് ലക്ഷക്ക
നാതിനായി മാന്ത്രികവർ തപസ്സു ചെയ്യുന്നു. സപ്ത് തുല്യമായ ഈ സ്ഥലത്തെ
പ്രാപിച്ചിട്ടും ഇവർ പിന്നെയും തലക്കമില്ലാതെ തപസ്സു തന്നെ ചെയ്യുന്ന എന്നും
അവരുടെ മാനാരുപ്പും കാശനാച്ചും രാജാവിനേര അനുശ്രൂപിച്ചും.

ദ്രോ- ഫന്ത് — മഹത കൈകയേ! കുഴ്ചാ വീ എന്നിനാ മലിക്കു
നാ ഏറ്റു രാജാവിൻ്റെ നിരാഗം. (പുതഞ്ചരം വല്ലു കൈ സ്ഥാപിച്ചു ശ്രീലം
ദം വലം ഏറ്റു മുൻ പാശാന്തിട്ടംബല്ലു) എൻ്റെ കൈകയേ! വീ എന്നിനാ വെള
തെ സ്പൂറ്റിക്കുന്നു— ചലിക്കുന്നു. എൻ്റെ ത്രാശയെല്ലാം പണ്ടും തന്നെ മട്ടള്ളു
പോല്ലു ഭിന്നതല്ലു. നിന്തിച്ചു.....നിന്നുമ്പുതു... നാൻ തന്നെ ഏൻ്റെ ഒരു
സ്രൂത്തിയായ ശക്താളയെ നിന്തിച്ചു തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന വീഖ്യാം അവക്കു ലഭി
ക്കാൻ എന്നിക്കു സംഗതി വരുമ്പോ എന്ന ഭാവം.

**ചാപല്പും- മനസ്സാപ്പില്ലായ്ക്കു, അരവിനായും- വാക്കമില്ലായ്ക്കു, പ്രസ
ക്രിയ- അവ സരം, വിക്രിമി- സാമർപ്പിതേതാട്ട ത്രട്ടിയവൻ.**

**ദ്രോ- ഫർ- സിംഹി- (സിംഹമന്ത്രി) തള്ളയുടെ മുല കട്ടിച്ചു
വിഞ്ഞുന്ന നിംഫക്കട്ടിയുടെ, അലാലയും സെ. ഇള കുഞ്ഞുണ്ണിക്കുന്ന ഒരു
പിടിച്ചു, പേലുന്നത്തിന്- കളിക്കാൻ (തുടക്കി വിജ്ഞിക്കുന്നു)**

**സവദമനാർ- എല്ലാംറിങ്കയും ധപംസനും ചെയ്യുന്നവൻ, കൗരസ്യ
ആൻ- സപ്രത്യുത്തൻ, അനവപത്രതു- പുതനില്ലായ്ക്കു.**

ദ്രോ- ഫരി- ഹവ്യവാഹൻ- അണി, വീരാനൂലൻ- ശാം
പും പരാത്രമും തുടന കട്ടി. എന്തൊ ഒരു വദിയ പരാത്രമിയുടെ മകനായ
ഈ കട്ടിയെയും ഉവൻറെ പ്രധാനത്തിയും കണ്ണ കത്തിക്കാളിന്നതിനായി വിശക കു
ണംൻ കാത്തു മിനന തിപ്പോരിച്ചൊലെ രാജാവു വിഖാരിക്കുന്നു.

**ചക്രവർത്തിലുക്കുന്നും- രാജാഗിരാജനായിനീജമെന്നാണ്ണതിനാളും അട
അംഗം:-**

‘**ഉള്ളംഗതകകൾ ചുമരുന്നും വിരലുക്കിടരിഞ്ഞിയും
മഹാഘാഷാലിചിന്നങ്ങൾ തെളിക്കിൽ ചക്രവർത്തിയാം.**’

ഇപ്പോൾ മഹാഭാരത ക്രിയുടെ കൈയിൽ കാണട രാജാവു പാഞ്ചനാഃ—

**ദ്രോ- ഫന്ന്— സുരക്ഷം- നല്ല ചുമപ്പുനിംഠ കലന്തു, ഇംഗ്രൂ...
... ...രിതം- ഇംഗ്രൂമായ താത്മം (ക്രിപ്പറ്റം) കിട്ടാണ്ണു ത്രാശമാത്രാക്ക മല
ന്തി കാണിക്കപ്പെട്ടു, നിരന്തരാംഗ്രഹി- ഒട തിണ്ടിയ വിരുദ്ധങ്ങളാട്ട ത്രട്ടി
തു, സ്പൂരിക്കുന്നു- ദോഖിക്കുന്നു,— എത്തുപോലെ എന്ന് ഉത്തരാംബം ചോണട
പാഞ്ചനാഃ— നിരന്തരാണ്ണന്നുംചായ- ഇടയുംഗംമില്ലാതെ നിഞ്ചിയ ഒരു തു**

ക്കോടു കൂടിയതും മനോഹരപ്പമായിജ്ഞിച്ചു, വാരിജം- താമരപ്പുവ്, വിഭാഗം- എഴുപ്പുംബാഡം എലം. സൗത്തുഭയന്തിൽ വളരെ ദംശിയായി ഒള്ളണം തിങ്ങിവിട്ടും മനു ദോഢിക്കാനു ഫ്രേഞ്ചുമായ വെന്നുമരപ്പുവോലിരിക്കുന്നു കൂട്ടി മലത്തിക്കാണിച്ചു വകുവാട്ടിലെത്തുന്നാദ്ദേശം ത്രടിയ കൈ എന്ന ഭാവം.

വാങ്ങ്മാത്രത്താൽ- വാഞ്ഛക്കംണ്ട മാത്രം (ഒരാം എന്ന പറഞ്ഞുന്നതു കൊന്തു മരും കുറഞ്ഞുന്നതാൻ പ്രധാസം, ശോഭാഭാവം മതിയാശയുണ്ടും) ഉഞ്ഞുന്നപലത്- ചുണ്ണയും ശൈഖ്യവും തുടന്നവൻ.

ദ്രോ- ധര— ദന്താസ്തിം— പാളിന്മൊട്ടു, അർക്കാര.....
മായ്— ശാരംഘാടാതെ ചിരിച്ചു വെളിക്കിൽ കാട്ടി, ചെന്താർവേൾ— ഒരു ദോഡം, മീളുമായി— വ്യത്യന്തമാഥാതെ, തന്നരജുപ്പ്— ദേഹത്തിൽ പറിപ്പിരിക്കുന്ന പെട്ടി, ധന്തും ജീവാംഗാഗ്രഹാന്നയ മരിപ്പുന്.

ക്രാന്തി വളരെ വളരാത്ത തും മെട്ടുപോലുള്ളതുമായ പല്ലുക്കൈ കാരണം തുടാതെ ചിരിച്ചുകൊന്തു വെളിക്കിൽ കാണിച്ചും, തിരിച്ചറിച്ചാൻ വള്ളാത്തവിധം ചെവിപ്പു് പ്രായക്കാഡിക്കിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന വാക്കുകളാൽ കൊട്ടിപ്പിടിച്ചു തംഭോലിച്ചു് അവരുടെ ദേഹത്തിലെങ്കിലും ആട്ടക്കാ ചൊടിയും ഏപ്പുന്നവൻ തന്നെയാണോ ഫാല്പുന്നാണ്. കാഴ്ചാ എനിക്ക് ഇപ്പുകാരുംശു കൂതാത്തുമത്തു ദേഹമില്ലാതെ പോയതു കൂടാതെയിരിക്കാം മൂന്നു ബാലനിൽ തന്റെ സ്വിംഗം കാതുകം ദേശനാന്ന തന്നെ പുതുനീല്ലാജു നിമിജ്ഞം രാജാവിക്കേൾ പശ്ചാത്താപം.

—ംഡം—

ദ്രോ- ധപ—എവം— (അവ്യാഹം) ഇപ്പോരം കൊച്ചുക്കടിയായിരുന്നു സിഃഹാക്കിരെപ്പുട്ടിടിച്ചു അഴിച്ചു, തദ്ദോവനവിതലും— തപസ്പിക്കം താഴസിക്കുന്ന ശാന്തലുണ്ടായുന്നമായ സദ്ദേശത്തിനു വിപരീതമായി, ഉപറുമായ ഭാവം— ആരസപാഠം ശഭാഗം, വത്സ! (സം) കുഞ്ഞേ! നീ—തവ— (അ) നീന്തും, ജീന്തും— ജീന്തെത ലാനം ചെയ്യുവൻ (അചും) സതപ്പള്ളണല്ല യാന്നും— ശമദമാലിസംതപിക്കളണംഡേശം ത്രടിയവക്ക് (അങ്ങെനെയുള്ളൂ അചും) നെ വിഷം കൊണ്ടു ചട്ടുനാമരതെ ദക്ഷിപ്പിക്കുന്ന പാമിന്കുട്ടിപോംലു) സാവല്ലാക്കാതു— പോഷണേശംടക്ക ത്രടിയവനുക്കിരുച്ചുള്ളതു്. കുട്ടിക്കാർ ഭാജ്ഞാംരായാലും വിവരശില്പാന്തവരംകാഡാൽ അവക്കുട പ്രവൃത്തികൾക്കും മാരംപറ്റാക്കും ഉത്തരവാലിക്കുംയിതീരുന്നതിനാൽ നീ നീന്തും കൈ പ്രവൃത്തിക്കും മാരംപറ്റാക്കും മൂന്നു ചുഡ്യുക്കുട്ടി അതുകുട മാനാണു' എന്നാലും അപ്പേണ്ടിയില്ലും ജനങ്ങളിടെ വെരുപ്പും നീന്തും നീന്തും നീന്തും നീന്തും.

ദ്രോ— മാർ— ഹനി!— അത്യുദയമും (സാരണാധ്യാ കട്ടി) സ്പർശ തന്നാൽ— തൊട്ടുകാണു, അറഞ്ഞ ഓപം— മഹാസീന് ഇപ്രകാരം ഒ പരിമിതമായ സൈനംഷം തങ്ങ, ‘എന്തനി..... ദന്താശ സംഭായിച്ചും’ ഇപ്രകാരം വേരെ കരാഴിട കട്ടിതന്നു എന്നിക്കു അക്കവാറം സ നോശം തങ്ങ സ്വിത്തിക്കു പരഞ്ഞിയായ ഇം കട്ടിയെ എച്ചുച്ചിം എടുച്ചു ലാ ശ്രികാൻ സംഗതിവന്നു ഇവന്നു ദന്തനായ അച്ചുസ എത്തുതന്നു നുബദ്ധാജാ കയില്ല. അതുമും, അരുളുതിസുപ്പര്യോ— കനാപൊലേഷ്ണ മഹായാഗ്രാ പം, അരന്തുമാഡ കലപ്രതം വാല്പ്പുക്കാവഞ്ചിൽ സപ്പീ . റിഞ്ഞ തംവാട്ടു പാരവഞ്ചുമായ നിയമം.

ദ്രോ— 20— അരവർ— പുത്രവംഗരാജാക്കാഡം, നവസു... ...

..... ഫേംപീം. ബാല്യാനന്ദരാ യാവനന്തിൽ രാജഭാരം എംസ് മലിന യമായ സംശയതിവിന്നു രാജസുവണ്ണമുഖാഭവിച്ചു പ്രജാപരിപാലനവും വൈ ഷീട്ടു, ധന്മാർഗ്ഗം— യമനിയമപ്രാണാധാരിയോഗവും ശശ്വാം ജീവ ദ്വാരാക്കുക്കുമുണ്ടു മാത്രം ലഭിക്കുന്ന തിനാശി പത്രിയോട് കൂടി വന്നാൽ തവസ്സു ത നേരു.

ദിവ്യസമചാ— സപ്ത്രത്വം എന ഇൻപ്രാജുംവിച്ചിട്ടുണ്ട് സരവം.

ദേവമുജ— ദേവാനാഥനു അവഹാന്തം.

‘ഈ സംഗതി പിന്നായും തന്മാജീ’ അവഹാരം കരിടക്കാണ്ടും’ എന്ന ഇ രാജാവിശ്വന്നു വിചാരണയിൽ അപ്പേരുന്നുംവിസം എന്നാതുകാണ്ട ശക്കരാജു ദേശം, അതുമതനിൽ പ്രസാദിച്ച കട്ടി എന്നാതുകാണ്ട ശ്രീലിംഗാധിതിക്കു നോം താൻ ഉപേക്ഷിച്ചതിനേരം ഒന്നും വന്നു് ദയ ദാശ ഇം സംഗതിയെ പ്രാം ശക്കരാജു ദയ സംഖ്യാധിച്ചിരിക്കുമോ എന്ന അരാധാജന്നു.

ധന്മാർഗ്ഗവരിത്രാഗി— വിധിപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്യു ഭാംഗയെ ഉപേക്ഷിച്ചുവൻ.

നാമ സ്വാമ്പം— ‘ശക്കരാജാവസ്ത്രം നോക്കു’ എന്നതിൽ ‘ശക്കരാജാ’ എന്നാണു അ ക്ഷേരണം കേടുപെട്ടാണ്ടന്നു അമ്മയുടെ പേരിനാ തലമായിരുന്നതിനാൽ ദുഃഖം അം എവിടെ എന്ന കട്ടി ചേരിക്കുന്നു. മരമാർപ്പിക്കു— മണാപ്പുരംഒന്നു നെ കാനാജലം, വിനുംഖാസമാരായി— അമ്മയും കേടുവും’ കുഞ്ഞം അറികവ ഇംതെ പരിഭ്രമിച്ചിട്ടും. (മാതാപിതാക്കാജോം ഇം കട്ടിയോ അല്ലാതെ മറംഞ്ഞ തൊട്ടുകവസ്തും രക്ഷ രാജാവെട്ടത്തു കാട്ടിം അദ്ദേഹം കാഞ്ഞിനേരാ അച്ചു നാബന്നു— അദേഹം സുംശായമില്ലോരു തുകാ ഗാന്ധാ രാജാസ്വിമാൻ’ അഥവാ മിണ്ട, യി.)

‘ହୁଏପୁର୍ବ ଷୁଣ୍ଠମାୟ.....କାତିରିଳିକଣା’
 ‘ଅପୂର୍ବ କେବଳିଙ୍ଗ, ଯେବେଳନିଲ୍ଲାର ଆହାରଗୁଡ଼ାୟି ମରାନ୍ଧୀଳାଣଙ୍କାଯ ଅତିରିକ୍ତ କାଣ୍ଡାଙ୍କା, ସାଂଶୁଦ୍ଧିତିକିଳିଲେଇଗା କାନ୍ତୁଁ ‘ରକ୍ଷଣ କାନ୍ତିଲେଇର୍ଥତା ବିଳନଂ ଯଥମାୟ’ କିମ୍ବା ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାକ୍ଷର କେବଳ ତିକ୍ଷ୍ଵ ବାନାତିକାଳ ପରିଚାଳନାରେ ମନୋରମତର ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିଚାରାରେ ଏହାକାଣାରେ ରାଜାବିଳନରେ ବିଚାରାରେ

விவரம்- ‘அழைங் தெய்ச்சின்றாளை தாங்கு’ எனு மொடியெடுக்கி கட்டி பராத்ததாய் நினேசியவாக.

விஶ்வாஸத்தின் உறுப்புள்ளாகவேன்று.

వికారకారణా— భావఉత్సమూలాకారాతిగండ్ర కారణాం.

ଫ୍ରେଜର—ବାସନ୍ତୁ— ପଣ୍ଡିତ ପାଠୀ— ଅରତିଯୁଗାଂ— ବକ୍ଷ
ର ଅଛି କି ପାଠିଯାଉ, ପ୍ରତୋ... ଦୁଇଠି— ତେଣୁ ଯିବିହାରତାଲୁଙ୍କ ଯଶୁ
ଗା କୋଣାର୍କ ରେଣୁଗମାଶମତିର ବେଳିଯିଥିର ଆମାଜ୍ଞୀୟବିନ ଅନେକାନ୍ତରଙ୍ଗେ
ଛିଏ, ଅତିକାଳୀ ଉତ୍ସାହକଣଙ୍କ ଉଠକମେଚିବୁ ହତ୍ତାଛି କେବଳି ଶରୀରତିଲେ
ରକତଂ କଷପିଥ୍ର, ଦୁଃଖ ବାଟି, ଅରୁକଲିବିନରକକବେଳୀ— ତେବୁକଣ୍ଠି, ଗୁର
ସାରତବିନିବିନିବିନ ଦୁଃଖାଯାଉ କ୍ରିକାରେ ଲବଧିକି ଏମ୍ପ୍ଲ୍ୟୁଂ କରେ ଅଟହାଯି ଯରିକା
ନା. ହୁଅ କାହାଂ ସପାଯି— ପତିଭ୍ରତହାର (ଏମେଳିର ହୁଏ ପତି) ହୁଏ ଅତୁ
ଶୁଭମତିର ବଳିଚ୍ଛ୍ଵାସ ଏକାଳୀ ପିଲ୍ଲାବାସପ୍ରତିଂ— ବେଳପାଠକେଳାଙ୍କିଛନ୍ତି ନିଯମ
ମା ଆମାଜ୍ଞୀୟକୁଣ୍ଠା. ରେଣୁଗମାଶମତିକାଳୀ ସଭା ହୁଏବାରିବାରଂ ମାତ୍ରମେ
ଦ୍ୱାରା ମରାନାମିଲି.

ശ്രീരസാസ്ത്രം - കവതിനെ തൊട്ടുക്കൊണ്ട് നിർക്കുന്നത്.

କୁଣ୍ଡଳ- ଶିଳିଗୁପ୍ତାନ୍ତି. ଆରଗନ୍ତୁଲପାତିଙ୍ଗାମ- ଅଵସଂଗତିରେ ହୁଣା ଚେତୁଣାତ.

ଶ୍ରୀ—ରା—ରେ ଗେହିନୀ! (ସଂ) ପତି, କୋଣ—ମୋହତ
ମଲ୍ଲୁକଙ୍ଗ— ଅମାକଙ୍ଗ ଛାଇବୀ ନୀଇବି, ବିଶେଷାଖେନାହିଁ. ତଳିଟେତ ମନ
ଓଲୁଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧିବନାହିଁ, ବିଯିହୁତ୍— ରେବାଯିନିତଃକ ନୀଇଁ. ଅରଣ୍ଡିର
ବୋଶତଯାହି, ନିରାନ ତେବିଷ୍ପୁକେଣ ଶ୍ରୀମଂ ଶୁଦ୍ଧାରେ ତଃକେ ଏକିଳିର ରୁ
ନୀଇ ବନ. ଉପରୁ ଗଠ— ଗମନଂ. ଗମନଂ କଟିଲିତାଳ ପର୍ବତ ତଳିଟେତୁ
ତଳିରେ ଵଲ୍ଲଦ୍ୟାଯ ରୋଧିବିଳିଯାଇଁ ଚେନ୍ ବୁଦ୍ଧିକଙ୍ଗନାତ୍ରପୋଲେ ଦୟଂବୀ
ବିଳିଳିର ଶାପତ୍ରପରମାୟ ଗମନଂ କଟିଲିତ୍ତ ନୀଇଁ ସଂଗମବୀବଳୀରୁହି.

ଶ୍ରୀ—ରାମ—କାତରାଙ୍ଗୀ—ପଲାଲାଙ୍ଗୀ, (ସଂ) ଇତି.....
ଏହଙ୍କିଲୁ— ବନ୍ଦ ରା ଗାନ୍ଧଲ୍ପ ରାମାନ୍ତ ତୁଟି ଏହି ଏହାଙ୍କା ଯିଜ
 ଯା ପ୍ରାଚୀମ୍ଭାତୁ ପେଷାଣ୍ଟ୍ରାବନ୍ଦ୍ରକଣ ଏହିନିରାମ ଆକାଶରାତ୍ରଦେଖ ତତ୍ତ୍ଵବଳୀ
 ବି ଏହିକିଲୁ ଯୁଗମନନ୍ଦାମୁ ପ୍ରାଣକ୍ରମମୁ ବିଜନିଯିରିକେଣା ଉଦ୍‌ଦରତନାନ୍ତ ତୁ
 କିଯ ନିରା ତୁ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ମର୍ତ୍ତିନ ଅଣକତ୍ରୁଷ୍ଟଙ୍କରତନା ଏହିନିକଷ ସକଳ ଯିଜ
 ଯାହୁ ଲାଭିଷ୍ଟିରିକେଣା.

‘ദേഹം ദർശനം കല്പിക്കാംഗി!’ (സം) എന്നതി! നീ ദിരാ കിരണ്ഗാപ്രാഖ്യം നിന്മാണം തൊഴിയിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ വിശദമാക്കുന്നതു. (നാനാ നീ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കും അവരുടെ വന്ന ആ അവസ്ഥയിൽ ഏതെങ്കിൽ മനസ്സിലെ) പ്രജയം മോഹം- വളരെ വാചകായ ഒരു ക്രമം (കുറഞ്ഞി) പടികാവെട്ടിക്കുന്നു. അവർന്നാലും അംഗങ്ങൾ എല്ലാം വിശ്വാസിച്ചു. ഏന്നാൽ ഈ അതു അനുഭവമുണ്ട്. സാധാരണാജനങ്ങളുടെ ഏല്ലാംതന്നെ മനസ്സിൽ വല്ലായും മംഗലവുമായുള്ള കാഞ്ഞത്തിൽ തുടി വെരുപ്പു തോന്തരം പരിവാരം കൂടാൻ. ഏങ്ങനെ എന്നാൽ—ക്രിക്കറ്റ് കംബാത്തവന്നു രഖിയിൽ ഒരു മാലയട്ടി ആണ് അതു പാനുംഞ്ഞാം എന്ന സംഗ്രഹിച്ച് അവൻ ദേഹം എന്നിട്ടു കൂടും ആശയമുണ്ടാക്കുന്നതു. അതുപോലെ അക്കാദം നേരിട്ടിക്കുന്ന മാനനാമോഹനങ്ങൾ തന്നെ എന്നോ ചെയ്യുകപാരുണ്ടു.

വുണ്ടുപ്പറ്റിവന്നുകൊം- വുണ്ടുതെ തടങ്ങളു, ഇന്നാറ്റാച്ചാപ്പം-
വുംജമ്മൻകിലെ ചെയ്യ കുമ്മം, മലോന്ത്രവം- മലിക്കാരായ തു്.

දුටු-වම— සුඩරාංගි— (සුං) මට ක්‍රුං, මොයවලුරා-
තෙහාහුණතකාලාපුතක්, තව— ගිගේ, පිටයරේ— (සුංචී) පැසර
තින්, මුහුණියායි පතිංච ක්‍රුං රිගෙ (එකාත් යිකාරිංච සමයා නි: කර
ණෙතටතිගෙ) ව.ස.ව.ඉලුප්පා—ක්‍රුං! පරරාඥ පක්ෂුප්පා— වැඹෙන පූරික
තින් පතිග්‍රාත තාය ක්‍රුං තිය, පරජුසා— වෙගයින් (තුංචු) උගාතා
නතාප— ආයිකහඟයි වැඩ්ගා පෘතුවාතාපගෙ ගිශිෂ්කීයෙනා.

ଶ୍ରେଷ୍ଠୋଲାଭୀ- ଶ୍ରେଷ୍ଠୀନଳୀର ପ୍ରାଚୀ, ପ୍ରତିକ୍ଷିକଣ- କଂଗାଳ
ନିକଣୀ, ଓରିଲ୍ଲୁଦ୍ୟକାଲୀ- ଛେବୁ ନୀତି ସମେତାଙ୍କ ଯତ୍ନୀ ଛେବୁ

ശ്രോ— ഒന്ന്—ഭവ... മുമ്പൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രനായ ഈ ഗ്രന്ഥാ യുദ്ധസമയ ഓളിലെല്ലാം സഹായത്തിനായി മുന്നിട്ടു നിംബക്കന്നവൻ, ക്രിയ നഭരണക്കർത്താ— ഭോക്കങ്ങൾക്ക് പാലിജാനതിന് അധികാരി. അപ്രകാരജീവി ഇം ഭഞ്ച്ചുന്നതാമാരാജാവിന്റെ ചിലയാൽ— വില്ലേഷാംഗം, ശത്രുക്കൾക്കുംപും നീങ്ങി ഇന്ത്യൻ കോട്ടേരു— നിവർദ്ദണ്ഡാട്ട കൂടിയ, പഞ്ച— (വജ്രായം) വിഭവമാരു— വജ്രവാണി എന്ന പേരിനാ മാത്രം ഉതക്കന്ന. ശത്രുനിറയെ മീറ്റും പുത്രനായ വൈജ്ഞാനിക്കും പേരിനാ മാത്രം ഉതക്കന്ന.

സംഭാവനിയും— ബുദ്ധമാനിക്കണ്ണക്കാളു്.

അരംഭിച്ചു— കണ്ണടക്കരിച്ചുവിഠ്ഠാ തോന്നന യോഗ്യത.

ശ്രോ— ഒരു— അരുദു— ആദിക്ഷാലത്തിൽ, ഇവരിൽ=

മുദ്രാവാക്യം

അദ്ദേഹത്തിനേര പുത്രനാർ

മരിപി	...	...	...	ഉക്കൻ
മരിപിയുടെ പുത്രൻ				കക്ഷൻറ പുത്രി
കശ്യപൻ	...	...	...	അംഗിതി

ഇപ്രകാരം ഖ്രീഖാവിന്റെ ഒരു തലമും വിട്ടു പുത്രനാരായ ഈ സാക്ഷാൻ മാ നീചദാക്ഷായാഖാലിക നിന്നും, അരക്ഷാമാച്ചിമ്മംഗളാർ— ശാത്രൂധികം കേ ഒക്കാളം കളായ ദപാദഗാളിത്രുമ്മാർ— മറ അംഗിതി, മാർ=പത്രം മാസ ഓളിലും സൃഷ്ടി സ്വരൂപം— അഞ്ചു, ധാരാ, പ്രജ്ഞാ, പുഞ്ജാ, വിവാപാൻ, സഗിതാ, മിത്രൻ, വാക്കാൻ, അംഗു, ഭാൻ, അംഗത്രൻ, മരിപി ഇങ്ങനെ പരുഞ്ഞ നാമാന്തരജ്ഞൻ. ഇവർ ഈ അംഗിതി ശാസ്ത്രപലംഗിൽ നിന്ന് ഉള്ളിതർ— ഉണ്ണായി, മുഖാക്ഷിക്കു— മുമ്പി, അംഗാരിക്കാം, സപ്ത്രം എന്ന ദൂനാ ഭാക്ഷണ്യപാക്ക രക്ഷാക്കർത്താവായി, അരവിലമാഖല്ലാം നാട്ടു— സകലദേവമാഖം ഈ പരാനായ ഇന്നൻ ഇവക്കുടെ പുത്രനാക്കന്ന. (ഇതിനാം പുംഗേ) ഇംഗ്ലീഷ് സ്ക്രിപ്റ്റുപരിയാണ്— തന്റെ നോട്ടാ കൊണ്ടു സകലപ്രാപ്തിയും സൃഷ്ടിക്കുന്ന, കൂറ മറരാൻ വാക്കും, (ഈ ഭവതിക്കുണ്ട്) ആയം.....വും— വാമനൻ എന്ന ശ്രീ അംഗാം അവതാരക്കുന്നിയായി കാവതരിച്ചു. ഇപ്രകാരം സകലദേവകു തന്നെ പരാദമാക്കി കൂടി മാതാപിതാക്കളുംകുന്ന ഈ മഹാദാക്കൾം എന്ന അവക്കു ദാഹാ നാളുവെന്നുണ്ട്.

அனுங்கைக்கரங்- தென். அறபுதிரமாக்- ஏதிரங்கி அவக்மில்லூ
நடவடிக்கை.

ஓட்டு- வெ- புயியங்..... தூலுங்- கிளைங் தெங்காங்
ஊறுதலுங்காக்கா, தப்பியங்- கிளைங், தாங்கங்- புதுங், ஊறுகைங் பு
தாங்கா சூயாக்கா தூலுங்காக்கித்தாங். அது சூலை கீழும் ஊறுவளிமை தூலு
ங்காகி கவிச்சாலும் ஏங்காங் தூலுங்காக்கி சூலை கீழும் ஊறுவளிமை தூலுங்கா.

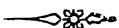
நூற்றுமதி-வெற்றமாகத்தின் பாடுகுத்தா.

ஓட்டு- வங்— எது கூங்காமமாராஜாவே! வெற்பதிரி- அ
கேஷ்வர ஹாணி, தூலை- யாதொகை காலக்கவுமில்லாத்தவம், சிரபத்துறை-
காங்கேஷ்வர ஹாணி புதுங் புதைச்சுரத்தமாளா. வியிகா- லெவயைஶாத்தாவ் அ
கூங், ஸிலுபாடிலாப்பங்- ஸகல அடீஷ்ஜபேஷன் யூங் லடிசு. தூதாக்கெட்—
கிணங்க ஒவ்வுக்கெண்ணும் தூலை செஞ்சு— தூலை. செஞ்சங்காண்டு வேளவெலு
செறுங்காமைக்கா தாங்கப்பட்டு, வித்தம்- உடேகிக்கா காண்டு கிளவேங்காவி
நா வேள்கெட்டைய யங்க, வியி. அது காண்டு செஞ்சங்காக்கி குமங், தூது ஒரங்,
சிலைப்). (தாவுற்று) வேங்காவங்கா, ஸமீ- காங்கெவ்வந்து பொலை ஏற்று ஏ
நா அங்கையா.

கிரிவூட்டுமலையிமா- அஸாயாரங்காமாய மாகாந்து.

ஓட்டு- கூடா— ஸாயாரங்கா போகத்தில் கூதுப் புக்கக்,
பிளை காண்டுக் கூதாக்கா பரதிவு'. கூந்தோலை ஜீருதமாப்பு- கூதுப்
காண்டு காலா, — பிளை மட செய்யு. தூலைகாரமாக்கா— காண்டுக்கீங்காலுங்
காதிகாக்கி காரங்காத்திகேங்காயும் ஸப்ளைவா. ஏங்கால் குமிமத்துப்புஸுப்பத்தி
கீ- குமிமங் (மஹாநா) ஏற்கு கூடைக்கேஷ்வர புராங்கத்தின்=காந்து காதிகா,
புதுத்தத்தில் கூந்தூ புதுக்குத்தத்தில் வங்க கூதாவாக்காக்கா வாடிசு பிளை
காலா கா-காருவாங் உட்கிக்கைங்கா மு. ஏங்கால் கூதிகா முந்தாகை காங்கேஷ்வர
புராங்கத்தாங். குமிமத்துப்புதுக்காக்கா வாதமாக்கா காந்து காயா வாடிக்காவிக்
ஈயா). மஹாநாக்கீஷ்வர காந்து காதிகா' கூதுயும் கெட்டுக்கொட்டுக்கா காயா.

ദ്രോ. ഒ മ— ഏണ്ടർ ചേതോവികാരം— മനസ്സിൽ നിന്ന് പോ കു, ഭാഗത്തു ചിത്തമായി— ഭാനങ്ങൾ ഉം കുപ്പോലെ തുല്യാർത്ഥിത്വി സ്ത്രി. ഏജ്ഞിനീ എന്നാൽ— പ്രത്യുഷമായി കാശാദങ്ങൾ വിപരീതം ബോധും അതിവാത്തന്നെ അനാധാനം ചൊട്ടു കിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതു ഭാന കുൾ ലക്ഷണമാക്കുന്നു. അതുപോലെ ആയി തൊനം.

പരിശീതചുവപ്പ്— രക്കാക്ക് ദുഖിക്ക് വിവാഹം ചെയ്യുപ്പെട്ടുവൻ, അണിയാനരക്കതി— അംഗവക്ഷ്യസ്ത്രം.

ദ്രോ. ഒ റ— മ്രൂര.....പതി— ഭർണ്ണസല്ലിക്കുന്ന ശാപ തൊക്ക് ഓഷ്ഠക്കുചോട്ടു കുറഞ്ഞുവരിയായി വേിച്ചു തേനാവു (നിരോ സിരിക്കുവേ കഴിച്ചു) ഔദാന്തി— ഇപ്പോഴാക്കുട്ടി, കുറപ്പേതവിമോഹൻ— ശാപം നീങ്കു കനിമിത്തം മനസ്സിക്കുന്ന വല്ലാള്ളപീം, ശനിമിത്തം— ഭീമുരണിലപൻ— എൻ പാൾ (ഇണാങ്കിയവനായ ആ തേനാവു എന്നു) തപദയീനന്ന— നിനക്കു വശം വാദനായി വെച്ചിരിക്കുന്നു. ധൂസരി.....മതിൽ— അഴകാടഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നിക്കു, പ്രതിക്രിംബം— പ്രതിനുപം, കൊ— അവും, സഹി— (ലട്. പ— പ— പ— പ) പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. സുട.....തെളിയുന്ന—ആ കണ്ണാ ചിയ. ആഴുക്കുള്ളാം തുടച്ചകുളങ്കാലുക്കുഞ്ഞുജുമായി തെളിയുന്നുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെയാക്കുന്ന ശാപംനിമിത്തം മുഖിക്കുമും നേരിട്ടിരുന്ന രാജാവു കിനെ ഉപേക്ഷിച്ചുതും. അതുനീങ്കിയാപ്പോൾ നിനക്കു ഭാസായിത്തീന്നിന്നു.

ധമാവിധി— വൈദികവിധിയിയന്നുരിച്ചു.

ജാതകഹന്താദികൾ— അതക്കും തുടങ്കിയവ— ശ്രൂഹണാക്കം കുപ്പ ത്രിയംഗം ജനനം മുഖം ജാതകക്കും, നാമകരണം, അനാപ്രാണനം, ചാക്കം, ഉപനയനം, ഇരുംബി പാർവ്വാക്ക, ത്രിയാഹി ഉണ്ട്.

വംശലുതിരിപ്പം— വംശത്തിക്കും സമിൽക്കരണം. ഇവകിലും നിന്നു സാല്ലാ ഏതുകും വംശം കുമക്കു വല്ലിക്കേണ്ടതു്.

ദ്രോ. ഒ റ— ‘ഗതപാ.....പാത്രമാം’— അങ്ങെയുടെ ഇം പുതുൻ തോറിഞ്ചു ആ കാശമാധ്യമായി ലഘാം, ഇക്ഷ, സുരം, സൗംഖ്യി, ദയി, കൂഫി, മുഖ്യാദാം എന്ന ഏഴ് സഖുദശങ്കളിം ഏന്നും അതിനിട്ടുള്ള സഹാ തുമി കുദ്രയും അതിവശഗണിയിൽ ആയിച്ചു നാട്ടുകും നിറഞ്ഞ കീതി നേട്ടം. ഇതു

କାହାର ହୁଏନ୍ତିରେ, କୋଣ ସତପଣାର ମମଜଳାଗ- ପ୍ରାଣିକଳେଟ ଅଧିକାରୀ ଆଟକଙ୍କାରୁ ଥିଲାଏନ୍ତି. ସବୁମଙ୍ଗାପ୍ରାଣା- ‘ଲାଯମନ୍‌’ ଏଣା ପେଇ ଲାଇଖିରିଛନ୍ତି ହୁଏନ୍ତିର ପୁଣି- (ଅଧ୍ୟାତ୍ମ)କହୁାକୁ ପିଳାଇବା, କ୍ରିଷ୍ଣରଣୀଙ୍କ ଦୂରପା- ତିମିରେ ରତ୍ନିତ୍ର୍ଯ୍ୟା (ତଳ୍ଲିପା) ‘ରେତାଳୀ’ ଏଣା କାମାନରସ୍ଵାଂ କୋଟିରେ.

കുത്ത.സാമ്പൂർണ്ണ- ഇതുകൊണ്ടാണ് ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്.

କ୍ଷୁର- ରତ୍ନ- ଭାବରୁଙ୍କ ପ୍ରଭୁକରୀଙ୍କ- ଆମେଇବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଭୁକରି
କୁ, ପ୍ଲାଷ୍ଟି- ଵକ୍ତଂ, ବାସିବାରୁ- ହରୁଳ, ଲ୍ଲାଷ୍ଟିବିଡି- ଯାହା ଥିଲାବା
ରୁ, ଉଦ୍‌ଦୟ.....ଭାବରୁ- ରକ୍ତ ଓହା କଣପାଇକଣ ଗୁରୁତ୍ୱମାତ୍ର ବିଧିରୁ... ଅମ୍ଭେ
ଦ୍ରୁ ଯନ୍ମମାୟୁଂ ଗୀତିଯାୟୁଂ ରାଜ୍ୟରୁ କରିଛୁଂ ହରୁଳ କାଲାକାବଣାତ୍ମିଳ ମଧ୍ୟ ଏବା
ଶିଖ କେବଳ ଗଲ୍ପିଯାୟୁଂ ରାଜାକଣରାଯ ନିଃନିଃ ରାଜାକିଂଠିଂ ରାଜେପ୍ରାଣ୍ୟଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ରାଜାକୁତ୍ସିଳ ବାତର ଗାହି ବାଢିକ.

ബന്ധുയുംകോവാട്ടു നാടകത്തിലെ കമാണ്ഡാഗം തീര്.

ഭരതവാക്കി, 10.

డ్రో-నథ—గను.....కణగా—రాజువిగా ఎట్లుం కాలవుం గల్ల ఏ
సిఫేంట్రస్కి ప్రజాపరిపాలనం రాణాయాలా ఇస్పుమాయ కుత్రం ఎట్లాళ్ల వెబు
యాశండాకండ. సమాం.....ష్ట్రీయాకణగా—సమశిగణశ్చింద మణొమరయాన
సంరసపతిల్లు (సంకషిపితల్లు) అంత్యికమాయ మాహంంత్రం (జనాంపంకాల్పాం
అంతిమ బెంబుమాంవుం ఓస్ట్రోమాం) ఉణంకండ. చించుల్ల—అతాగుసపత్ర
పాస్, అంధమెయశాఖతియర్ల—ఇతర ఏగు నిస్ట్రోయికివిత్తాత శాఖతియే
ట్రస్కియవస్త అత్తయ నీలాలోయితాల్ల—గివస్త, మమ ఎట్లిల్ల, జిన్లు...

..... ଅତୁମିଶ୍ର - ଏକାମରଜାତୀ ପଦାଯ ନୃତ୍ୟରବ୍ୟାସରେ ‘ପ୍ରମିଳି’ ନାମରେ ।
କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧାରିପାତିପ୍ରମିଳିମାତ୍ର ଫେରାକିମ୍ବା - (ଇକଣି) କର ହାତଙ୍କାଂ ଏହା
ମଂଶଲାଂ ।

ପ୍ରମିଳାବିଷ୍ଵାନସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଣୀୟ ।

ଚିଲ ବାରତମହାଦ୍ୱିଷତାରେ
ମାଲହାକିତତାଟତ୍ତ୍ଵ ଉପାଗ
ଯୁଦ୍ଧକେତୀକରଣଟପ୍ରମେହା
ପ୍ରତିକାମର କାନ୍ଦୁତ୍ୟାତ୍ ।

ପ୍ରମିଳାବିଷ୍ଵାନୀ

